

MIERCURI 21 APRILIE 2010

PREZIDEAZĂ: DI BUZEK

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.05)

2. Cerere de ridicare a imunității parlamentare: consultați procesul-verbal

3. Descărcarea de gestiune 2008 (dezbatare)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbaterile comune privind următoarele:

- raportul dlui Liberadzki, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, Secțiunea III – Comisia și agențiile executive (SEC(2009)1089 – C7-0172/2009 – 2009/2068(DEC)) (A7-0099/2010),

- raportul dnei Ayala Sender, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului celui de al șaptelea, de al optulea, de al nouălea și de al zecelea Fond european de dezvoltare aferent exercițiului financiar 2008 (COM(2009)0397 – C7-0171/2009 – 2009/2077(DEC)) (A7-0063/2010),

- raportul dlui Staes, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, secțiunea I – Parlamentul European (SEC(2009)1089 – C7-0173/2009 – 2009/2069(DEC)) (A7-0095/2010),

- raportul dlui Czarnecki, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, secțiunea II – Consiliul (SEC(2009)1089 – C7-0174/2009 – 2009/2070(DEC)) (A7-0096/2010),

- raportul dlui Czarnecki, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, secțiunea IV – Curtea de Justiție (SEC(2009)1089 – C7-0175/2009 – 2009/2071(DEC)) (A7-0079/2010),

- raportul dlui Czarnecki, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, secțiunea V – Curtea de Conturi (SEC(2009)1089 – C7-0176/2009 – 2009/2072(DEC)) (A7-0097/2010),

- raportul dlui Czarnecki, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, secțiunea VI – Comitetul Economic și Social European (SEC(2009)1089 – C7-0177/2009 – 2009/2073(DEC)) (A7-0080/2010),

- raportul dlui Czarnecki, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, secțiunea VII – Comitetul Regiunilor (SEC(2009)1089 – C7-0178/2009 – 2009/2074(DEC)) (A7-0082/2010),

- raportul dlui Czarnecki, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, secțiunea VIII – Ombudsmanul European (SEC(2009)1089 – C7-0179/2009 – 2009/2075(DEC)) (A7-0070/2010),

- raportul dlui Czarnecki, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, Secțiunea IX – Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (SEC(2009)1089 – C7-0180/2009 – 2009/2076(DEC)) (A7-0098/2010),

- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune 2008: performanțele, gestiunea financiară și controlul agențiilor UE (2010/2007(INI)) (A7-0074/2010),

- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Centrului de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0188/2009 – 2009/2117(DEC)) (A7-0071/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Centrului European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0181/2009 – 2009/2110(DEC)) (A7-0091/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Colegiului European de Poliție aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0198/2009 – 2009/2127(DEC)) (A7-0075/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Agenției Comunitare pentru Controlul Pescuitului aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0201/2009 – 2009/2130(DEC)) (A7-0105/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Agenției Europene pentru Reconstrucție aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0183/2009 – 2009/2112(DEC)) (A7-0072/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Agenției Europene de Siguranță a Aviației aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0193/2009 – 2009/2122(DEC)) (A7-0068/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0195/2009 – 2009/2124(DEC)) (A7-0104/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Agenției Europene pentru Produse Chimice aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0202/2009 – 2009/2131(DEC)) (A7-0089/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Agenției Europene de Mediu aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0186/2009 – 2009/2115(DEC)) (A7-0092/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0194/2009 – 2009/2123(DEC)) (A7-0086/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0185/2009 – 2009/2114(DEC)) (A7-0067/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Agenției Europene pentru Medicamente aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0189/2009 – 2009/2118(DEC)) (A7-0078/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0192/2009 – 2009/2121(DEC)) (A7-0081/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0196/2009 – 2009/2125(DEC)) (A7-0087/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Agenției Europene a Căilor Ferate aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0197/2009 – 2009/2126(DEC)) (A7-0084/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Fundației Europene de Formare aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0191/2009 – 2009/2120(DEC)) (A7-0083/2010),

- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Agenției Europene pentru Sănătate și Securitate în Muncă aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0187/2009 – 2009/2116(DEC)) (A7-0069/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Agenției de Aprovizionare a Euratom aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0203/2009 – 2009/2132(DEC)) (A7-0076/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0182/2009 – 2009/2111(DEC)) (A7-0088/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Eurojust aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0190/2009 – 2009/2119(DEC)) (A7-0093/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0184/2009 – 2009/2113(DEC)) (A7-0090/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (FRONTEX) aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0199/2009 – 2009/2128(DEC)) (A7-0085/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Autorității de Supraveghere a GNSS European aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0200/2009 – 2009/2129(DEC)) (A7-0073/2010),
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Întreprinderii comune europene pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0261/2009 – 2009/2187(DEC)) (A7-0094/2010) și
- raportul dnei Mathieu, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Întreprinderii comune SESAR aferent exercițiului financiar 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0262/2009 – 2009/2188(DEC)) (A7-0077/2010).

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Dle Președinte, observ că Curtea de Conturi nu este prezentă în Parlament. Avem nevoie de poziția Curții de Conturi pentru ca lucrurile să ne fie mai clare. Există vreo explicație pentru această absență? Observ, de asemenea, că locurile rezervate Consiliului sunt goale, cu toate că vom dezbate descărcarea de gestiune pentru Consiliu, în legătură cu care avem o serie de preocupări. Avem o explicație și pentru absența Consiliului?

(Ședința a fost suspendată la ora 09.10 și reluată la ora 09.20)

Președinte. – Dragi colegi, prezența Consiliului nu este necesară. Nu este obligat să fie aici, însă cu siguranță i-am așteptat pe cei mai înalți reprezentanți ai Curții de Conturi. Nu sunt aici și suntem foarte surprinși, deoarece cu siguranță nu e o problemă de transport. Nu sunt foarte departe de Luxemburg și pot veni fără probleme cu mașina. Cu toate acestea, ar trebui să începem discuția, fără să știm deocamdată de ce nu au ajuns.

Vom începe discuția fără ei. Știm că votările sunt amânate și vor avea loc peste două săptămâni la Bruxelles. Am decis deja acest lucru. Astfel că avem o singură posibilitate: trebuie să începem discuția, fără să știm dacă vor putea să fie aici în următoarea jumătate de oră sau oră.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Dle Președinte, aș dori să vă spun că, fără să cunoaștem motivul, înțelegem că Curtea de Conturi este absentă și că realizează o activitate remarcabilă pentru a controla instituțiile europene. Obiectez însă față de absența Consiliului, pentru că trebuie să dezbatem cu acesta, în special descărcarea de gestiune pentru activitățile sale. Prin urmare, obiectez față de absența de azi a Consiliului.

Președinte. – Doamnelor și domnilor, în orice caz, putem începe discuția. Ceea ce este important este că ne putem începe activitatea.

Edit Herczog (S&D). – Dle Președinte, aș dori să menționez că nu ar trebui să blamăm numai Consiliul. Secretarul General al Parlamentului lipsește. Descărcarea de gestiune îi spune ceva Secretarului General în legătură cu Parlamentul, așa că am fi extrem de bucuroși dacă și dumnealui ar fi astăzi aici.

Președinte. – Sunt sigur că Secretarul General va fi aici, nu am nicio îndoială privind acest lucru.

Jens Geier, reprezentând raportorul. – (DE) Bună dimineața dle Președinte, doamnelor și domnilor. Doresc să repet că, după părerea mea, este mai degrabă dificil să avem o dezbateră în absența celor cărora trebuie să le acordăm descărcarea de gestiune, cu care dorim să discutăm motivele pentru care acordăm sau amânăm descărcarea de gestiune sau orice altceva avem de discutat cu aceștia.

Îi cunosc pe mulți dintre distinșii colegi din sală din comisie. Ne cunoaștem, de asemenea, și pozițiile reciproce. Este bine că ni le vom prezenta reciproc din nou în această dimineață, însă aceasta nu ne ajută cu adevărat. În acest context, aș dori să propun să deliberăm în comisie invitarea formală a instituțiilor despre care vorbim la următoarea dezbateră privind descărcare de gestiune și să amânăm dezbaterile dacă acestea nu sunt prezente.

Descărcarea de gestiune pentru instituțiile europene vine într-un moment dificil, dar important. O consecință a crizei financiare este că toate guvernele trebuie să își revizuiască propriile bugete și să se asigure că îndeplinesc cerințele acestora. Ne aflăm în primul an al noii legislaturi a Parlamentului European și avem de-a face cu o Comisie nou formată. Referitor la descărcarea de gestiune, considerăm bugetul 2008 ca fiind sub responsabilitatea Comisiei anterioare. Acest lucru deschide foarte multe perspective noi.

Printre acestea ar trebui să ne așteptăm la un nou mod de a gândi și la o nouă abordare din partea statelor membre, deoarece, pentru prima dată, Tratatul de la Lisabona le numește ca fiind coresponsabile pentru execuția bugetului UE.

În ceea ce privește revizuirea bugetară pentru 2008, intenția raportorului a fost să se asigure că Comisia se concentrează pe deplin asupra posibilităților de îmbunătățire a controlului bugetar și că și statele membre vor fi implicate în aceasta. Obiectivul nostru, ca Grup al Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Comisia pentru control bugetar, este ca, pe viitor, fiecare raport de descărcare de gestiune, pe baza hotărârii Curții Europene de Conturi, să fie mai bun decât cel precedent. Totul depinde de asumarea de către Consiliu a noului său rol cheie în lumina importanței statelor membre.

Ar fi la fel de util ca Curtea Europeană de Conturi să caute modalități de redresare a dezechilibrului care este, pe de o parte, rezultatul raportării anuale și a duratei multianuale a multor programe UE și a logicii punerii acestora în aplicare de către Comisie și statele membre.

În calitate de autoritate bugetară, avem în continuare mari preocupări legate de anumite domenii specifice de competență și, în special, de cele în care UE intenționează să își pună în aplicare prioritățile politice. De exemplu, coeziunea în Uniunea Europeană este esențială și, prin urmare, fondurile care se varsă în politica structurală sunt deosebit de importante. Aici trebuie să continuăm să combatem în mod decisiv sursele de eroare prin norme mai simple și recuperarea fondurilor plătite eronat. Avem nevoie de instrumente mai fine pentru a măsura rezultatele și solicităm Curții de Conturi să dezvolte aceste instrumente pentru a putea identifica exact sursa greșelilor.

Știm că planul de acțiune pentru fondurile structurale, care prevede recuperarea, este în sfârșit pus în aplicare, iar acum trebuie să așteptăm ca acesta să aibă efect. Asistența de preaderare are scopul de a permite procese fundamentale de schimbare în aceste state, iar problemele de stabilire a obiectivelor și de punere în aplicare trebuie remediate. Ceea ce însă nu este posibil este ca obiectivul procesului de aderare să fie efectiv torpilat pe ușa din spate.

Prin urmare, solicit Parlamentului să respingă încercarea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) de a se folosi de amendamente pentru a întoarce pe dos poziția Parlamentului European cu privire la procesul de aderare a Turciei, așa cum a fost stabilită în cadrul rezoluției privind progresele înregistrate. Așteptăm cu nerăbdare numirea unui nou Director General al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) pentru a încheia dezbateră în curs, dar și propunerile Comisiei privind reforma OLAF, pentru a îmbunătăți activitatea crucială a acestui oficiu.

În sfârșit, despre acțiunile de politică externă. Avem nevoie de o demonstrație a determinării UE de a contribui la rezolvarea problemelor la nivel mondial. Aceste acțiuni trebuie să fie extrem de eficiente, chiar și în cele mai dificile circumstanțe. În lunile viitoare trebuie să discutăm cu Comisia gestionarea actuală a fondurilor

UE din acest domeniu și modul în care vor fi gestionate în viitor aceste fonduri de către Serviciul european pentru acțiune externă.

Totuși, înregistrăm anumite progrese. Grupul nostru este deosebit de mulțumit de măsurile pe care Comisia le ia de exemplu în ceea ce privește rapoartele anuale privind gestionarea ale statelor membre, deoarece astfel ne apropiem mai mult de îndeplinirea unei solicitări mai vechi a Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților. Același lucru este valabil și pentru corectările și recuperările financiare, dat fiind că și aceasta este o oportunitate de a reduce o rată inacceptabil de mare a erorilor.

Aceste puncte ne oferă, printre altele, în ciuda unor preocupări, șansa de a solicita descărcarea de gestiune pentru Comisie. Vă mulțumesc și aștept comentariile dumneavoastră.

Inés Ayala Sender, raportoare. – (ES) Dle Președinte, avem azi aici o sarcină importantă de a efectua descărcarea de gestiune pentru cel de al șaptelea, de al optulea și de al nouălea Fond european (FED) ca parte a celui de al zecelea FED aferent exercițiului financiar 2008. Acestea sunt mai degrabă vremuri critice, când au loc schimbări instituționale majore și, de asemenea, când o serie de dezastre globale au arătat că ajutorul european este tot mai important. Au arătat și că acesta trebuie să fie coordonat, trebuie să fie eficient și, mai presus de toate, trebuie să fie transparent pentru ca toți europenii să își mențină în continuare sprijinul și opinia pozitivă referitoare la acest ajutor.

În plus, acestea sunt vremuri cruciale în termeni instituționali. Punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona și crearea funcției de Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, precum și a Serviciului european pentru acțiune externă ne oferă o dublă oportunitate. Pe de o parte, avem șansa de a îmbunătăți substanțial punerea în aplicare și eficiența ajutorului nostru extern; pe de altă parte însă, există și semne majore de întrebare, deoarece ne confruntăm cu un risc ridicat ca eficiența tot mai mare pe care am înregistrat-o cu dificultate împreună cu Curtea de Conturi și Comisia în ceea ce privește dezvoltarea ajutorului european poate fi subminată de o viitoare reorganizare, ambiguitate în luarea deciziilor și în lanțul de responsabilitate și, în special, de gestionarea fragmentată. Avem nevoie de o siguranță mai mare din partea Comisiei pentru a evita asemenea derapaje și, prin urmare, avem cât mai repede cu putință nevoie de informații clare și specifice cu privire la noul sistem și la modul în care va afecta ajutorul pentru dezvoltare.

În primul rând, referitor la exercițiul financiar curent, aș dori să exprim nevoia ca FED să fie complet incorporate în buget (mă repet, aceasta este cererea noastră) pentru a le spori consistența, transparența și eficiența și pentru a le consolida sistemul de supraveghere. Prin urmare, insistăm că este vital pentru Comisie ca, împreună cu Parlamentul, să țină ferm cont de această cerere pentru următorul cadru financiar.

De asemenea, este importantă consolidarea planificării comune pentru a obține o mai mare concentrare, coordonare și viziune în activitate. În consecință, trebuie să concentrăm cel de al zecelea FED asupra unui număr limitat de sectoare.

Este important să evităm efectele adverse ale proliferării, deși trebuie să fim foarte atenți ca nu cumva să subestimăm capacitatea și eficiența organizațiilor nonguvernamentale de pe teren, deoarece sunt eficiente. Este un exercițiu complex de îngrădire a cercului, însă sperăm să îl putem continua, împreună cu Comisia.

Suntem mulțumiți și că în exercițiul financiar aferent acestui an, declarația de asigurare a fost pozitivă, cu excepția metodei de estimare a costurilor Comisiei. Apoi nu există erori materiale în tranzacțiile subiacente, cu toate că încă mai găsim, și prin urmare trebuie să îmbunătățim, o incidență ridicată de erori necuantificabile, în ceea ce privește atât angajamentele, cât și plățile de susținere bugetară.

Suntem, de asemenea, extrem de îngrijorați, deoarece, din nou, Curtea de Conturi nu a reușit să obțină o documentație importantă pentru plăți de aproximativ 6,7 % din cheltuielile anuale legate de cooperarea cu organizațiile internaționale. Avem nevoie de o metodă definitivă și de un calendar *ad hoc* pentru a asigura că datele și documentația privind această finanțare comună nu sunt subminate de lipsa de transparență.

În plus, considerăm că execuția financiară a fost satisfăcătoare, dat fiind că cel de al șaptelea FED a fost închis și bilanțul acestuia i-a fost transferat celui de al nouălea FED. Salutăm, de asemenea, punerea în aplicare rapidă a celui de al zecelea FED începând cu 1 iulie 2008 și sperăm ca eforturile Comisiei să culmineze prin decontarea plăților vechi și inactive restante.

Resursele sunt un alt aspect important. Ne preocupă, cu toate că au existat anumite discuții, și faptul că resursele gestionării celui de al nouălea și de al zecelea FED de către Banca Europeană de Investiții (BEI) nu sunt acoperite de declarația de asigurare și, prin urmare, ar trebui să facă obiectul unor rapoarte regulate ale BEI.

Bart Staes, raportor. – (NL) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, m-am tot întrebat ce este cu adevărat descărcarea de gestiune. Descărcarea de gestiune este o procedură parlamentară, o procedură publică; este o validare critică, în public, a gestionării financiare. Am fost responsabil să realizez acest exercițiu referitor la Parlamentul European pentru exercițiul financiar aferent anului 2008. Această validare ajută eurodeputații și, de asemenea, cetățenii să înțeleagă alcătuirea specifică, structura de guvernare și metodele de lucru ale Parlamentului. La urma urmei, doamnelor și domnilor, cetățenii au dreptul să știe ce se întâmplă cu impozitele lor. Este vorba despre o sumă mare de bani. Vorbim despre un buget parlamentar de 1,4 miliarde de euro pentru 2008; bugetul pentru 2011 probabil că va fi de 1,7 miliarde de euro. Este o sumă enormă de bani.

Procedura este importantă, la fel ca activitatea Comisiei pentru control bugetar. În definitiv, o abordare critică a acestei comisii asigură progresul, după cum s-a dovedit, într-adevăr, în trecut. De exemplu, o poziție critică a Comisiei pentru control bugetar a asigurat introducerea Statutului deputaților în Parlamentul European și a Statutului asistenților parlamentari, a asigurat faptul că am desfășurat o analiză critică a achiziționării de clădiri aici, la Strasbourg, și a asigurat îndeplinirea procedurii EMAS care a redus impactul activității noastre asupra mediului.

Toate acestea sunt vești bune, doamnelor și domnilor. Datorită poziției noastre critice, am reușit să reducem consumul de electricitate cu 25 % în ultimii trei ani. Am reușit să folosim 100 % electricitate verde. Am reușit să reducem emisiile de CO₂ cu 17 %. Am reușit să reducem, să transformăm în compost sau să reutilizăm 50 % din fluxul nostru de deșeuri.

Raportul meu introduce, de asemenea, un nou concept: acela de „atingere adusă reputației” Parlamentului. Aceasta înseamnă că până și cel mai mic impact al resurselor financiare poate cauza daune enorme reputației Parlamentului. Acest lucru ar trebui să ne mențină în alertă. Numirea, la 24 februarie, a unui gestionar de risc în cadrul administrației este binevenită. Aș invita acea persoană să abordeze comisiile competente și să fie alături de noi când discutăm modurile de reducere a riscurilor de delapidare din Parlament. După cum am spus, este esențială o abordare critică. De aceea solicit transparență și deschidere pentru înființarea unui sistem de control și echilibru, precum și responsabilitate și răspundere.

Dle Președinte, propun să vă acordăm descărcarea de gestiune dat fiind că nu am descoperit niciun caz serios de fraudă sau delapidare sau niciun scandal major: acest lucru trebuie să fie foarte clar. Totuși, raportul meu este critic. Am dori să vă arăt că ne putem descurca și mai bine. Raportul își propune să asigure că, pe măsură ce ne apropiem de următoarele alegeri din 2014, nu suntem implicați în niciun scandal, mare sau mic, și că nu suntem afectați de acel tip de raport de prost gust din presă.

În raportul meu, m-am străduit să furnizez Secretarului General și nivelului superior al administrației Parlamentului o serie de mijloace de protecție împotriva anumitor critici. Am discutat o serie de probleme care ne îngrijorează. Una dintre acestea este faptul că Secretarul general își elaborează raportul anual în baza declarațiilor Directorilor Generali, însă eu aș prefera mai mult să existe o a doua opinie. Propun să aruncăm o privire și mai atentă asupra întregului sistem dificil al achizițiilor publice, dat fiind că acesta reprezintă un factor de risc major. Propun să ne asigurăm că niciun impozit public nu este folosit pentru fondul de pensii facultative, cu deficitul său actuarial de 121 milioane de euro.

Doamnelor și domnilor, aș dori să închei prin câteva cuvinte despre elaborarea raportului meu. Am făcut tot posibilul să am o cooperare pozitivă cu raportorii mei alternativi și au fost propuse unele amendamente foarte constructive. Cu toate acestea, regret că, la un moment dat, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) a depus în jur de 50 de amendamente care încercau să șteargă părți importante din raportul meu. Nu pot decât să cred că au existat unele interferențe între anumite structuri ale Parlamentului și eurodeputații care doreau să facă asta. Găsesc că e un lucru regretabil deoarece, în calitate de eurodeputat proeuropean însă critic, am încercat în primul rând să prezint o abordare foarte constructivă și foarte pozitivă în acest raport referitor la descărcarea de gestiune.

Ryszard Czarnecki, raportor. – (PL) Dle Președinte, dle Șemeta, trebuie să spunem că în toate instituțiile cu care am avut contact, Curtea de Justiție, Curtea de Conturi, care astăzi este absentă, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor, Ombudsmanul European și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, a existat o îmbunătățire generală semnificativă, însă aceasta nu înseamnă că totul este ideal.

Să spunem cinstit că situația este mai puțin transparentă în ceea ce privește finanțele Consiliului. Mai mult, cooperarea cu Consiliul privind tema descărcării de gestiune a bugetului lasă mult de dorit. Comisia pentru control bugetar a susținut propunerea mea de a amâna decizia privind acordarea descărcării pentru Secretariatul General al Consiliului cu privire la execuția bugetului său aferent exercițiului financiar 2008. Situația este asemănătoare cu cea de anul trecut. Coordonatorii Comisiei pentru control bugetar au fost de

acord cu reprezentanții Președinției spaniole a Consiliului asumând faptul că trebuie adoptată o opinie pozitivă privind progresul în cooperarea realizată anul trecut și rezultată din prelungirea procedurii de descărcare de gestiune. Din păcate, în acest an răspunsurile date la întrebările pe care le-am adresat atât eu, cât și coordonatorii, au fost complet nesatisfăcătoare și au dat naștere unui lung șir de îndoieli. Din acest motiv și având sprijinul coordonatorilor din toate grupurile politice, am decis să amân decizia privind descărcarea de gestiune. Anumite probleme legate de finanțarea mai multor aspecte ale politicii și securității externe comune, ale rapoartelor financiare anuale și ale închiderii înregistrărilor contabile extrabugetare încă rămân neclare. Trebuie realizată o îmbunătățire definitivă privind verificarea facturilor și publicarea deciziilor administrative folosite ca temei legal pentru puncte bugetare. În plus, este paradoxal faptul că multe dintre informațiile prezentate de Consiliu fac referire la exercițiul bugetar anterior.

În ceea ce privește Curtea de Justiție, putem întrezări anumite puncte slabe în cadrul procedurilor de licitații pentru achizițiile interne, așa cum poate și Curtea de Conturi. În legătură cu aceasta, susținem sugestia Curții de Conturi referitoare la nevoia de a îmbunătăți procedurile de licitație în cadrul acestei instituții. Suntem bucuroși de reducerea duratei procedurilor însă, pe de altă parte, am observat o persistență a cazurilor restante. Suntem bucuroși să observăm deschiderea Unității de audit intern. Salutăm practica de a include în raportul de activitate date referitoare la progresul înregistrat în legătură cu descărcarea de gestiune aferentă anului precedent. Subliniez cu insistență faptul că regretăm împotrivirea permanentă a CEJ de a publica declarațiile de interese financiare ale membrilor săi.

Referitor la Curtea de Conturi, auditul extern nu a oferit motive pentru a declara că resursele financiare alocate acestuia sunt folosite necorespunzător. Repet sugestia de a lua în considerare posibilitatea de a raționaliza structura Curții, de exemplu prin plafonarea numărului de membri și prin faptul de a nu trata Curtea de Conturi ca pe un anumit tip de grup politic.

În cazul Comitetului Economic și Social, auditul condus de Curtea de Conturi nu a dezvăluit nicio incorectitudine gravă. Ar trebui să se recomande ca prevederile referitoare la aspectul financiar al personalului să fie interpretate și puse în aplicare în același fel de către toate instituțiile UE, astfel încât personalul niciunei instituții să nu fie tratat într-un mod mai privilegiat. Este foarte bine că a fost adoptat Acordul de cooperare administrativă dintre Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor. Încurajăm ambele instituții să comunice progresul realizat în ceea ce privește armonizarea standardelor de control intern.

Nu avem nicio rezervă gravă referitoare la Comitetul Regiunilor sau la Ombudsmanul European. Observăm că Ombudsmanul European și-a crescut considerabil numărul de posturi. Întrebarea este dacă ar trebui să își crească numărul de posturi în acest ritm, cu toate că are mai mult de lucru.

Pentru a rezuma, există numai o problemă cu Consiliul. Nu există probleme cu celelalte șase instituții.

Președinte. – Trebuie să respectăm timpul alocat.

Am unele informații. Am luat legătura cu șeful cabinetului președintelui Curții de Conturi și, de asemenea, am verificat ultimele noastre dezbateri din Parlamentul European în 2008 și 2009. Curtea de Conturi nu a fost prezentă pe durata discuțiilor noastre, și nici Consiliul. Curtea de Conturi și Consiliul nu au fost prezente în timpul discuțiilor noastre.

Dl Caldeira, președintele Curții de Conturi, a remarcat și faptul că poziția acestuia în ceea ce privește funcțiile sale tehnice este aceea de a participa la reuniunea Comisiei pentru control bugetar, însă de a rămâne în culise în timpul dezbaterilor politice din plen. Președintele Caldeira mă va contacta în timpul zilei și îmi va explica poziția Curții de Conturi privind discuțiile noastre.

Am verificat ultimii doi ani și Curtea de Conturi nu a fost prezentă. Dacă dorim să ne organizăm pentru data viitoare, poate ar putea să fie prezentă anul viitor. Bineînțeles că a fost informată cu privire la reuniunea noastră, însă nu a fost prezentă în ultimii doi ani. Cu siguranță va fi prezentă în octombrie și în noiembrie, când își va prezenta raportul.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Dle Președinte, pot să accept în totalitate faptul că Curtea Europeană de Conturi nu este astăzi aici, însă ceea ce tocmai ați spus despre absența Consiliului, inclusiv în ultimii ani, demonstrează doar că aceasta este o problemă mai degrabă structurală decât ocazională. Este ceva tipic pentru comportamentul Consiliului atunci când este vorba despre utilizarea responsabilă a fondurilor europene și, în realitate, mesajul dvs. folosește numai pentru a pune absența Consiliului într-o lumină și mai proastă. Din acest motiv, și ca un semnal extrem de clar din partea Parlamentului la adresa Consiliului, doresc

să propun amânarea dezbaterii de azi privind descărcarea de gestiune a Consiliului și să ne abținem de la a discuta astăzi acest subiect.

Ryszard Czarnecki, raportor. – (PL) Dle Președinte, vă mulțumesc foarte mult pentru prezentarea atentă a faptelor referitoare la anii precedenți. Totuși, aș dori să subliniez foarte clar faptul că Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare, iar acesta crește rolul Parlamentului European. Referitor la acest lucru, suntem îndreptățiți să așteptăm, din motive care sunt mai degrabă practice și politice decât formale, ca reprezentanții Consiliului, după cum tocmai a spus antevorbitorul meu, să fie prezenți în timpul acestei dezbateri extrem de importante, dezbateri care poate este una dintre cele mai importante din punctul de vedere al contribuabililor și al alegătorilor europeni. Absența Consiliului este o adevărată neînțelegere și inclin să fiu de acord cu propunerea antevorbitorului meu conform căreia în această situație ar trebui să amânăm partea din dezbateri referitoare la Consiliu și să așteptăm până când reprezentanții acestuia ajung aici. Subliniez încă o dată ceea ce am spus mai devreme, și anume că Consiliul nu și-a arătat dorința de a lucra în mod constructiv împreună cu noi, în calitate de reprezentanți ai Comisiei pentru control bugetar sau coordonatori din partea acesteia, iar absența de azi ar părea să fie un alt element al acestei lipse de cooperare.

Edit Herczog (S&D). – Dle Președinte, când vom trece prin procedura de descărcare de gestiune și vom vota asupra acesteia, Parlamentul European își va asuma complet responsabilitatea pentru anul 2008. Acesta este momentul în care preluăm responsabilitatea de la Comisie, Consiliu și alte instituții. Nu este doar o formalitate, ci un moment foarte important.

Totuși, consider că ne-am pus de acord că vom continua dezbateri și că vom merge mai departe. Nu uitați că avem un motiv obiectiv, și anume faptul că nu este așa ușor să ajungem din Spania până aici. Știu asta pentru că am venit din Azerbaidjan, prin Baku și Madrid, iar apoi cu mașina. Sunt foarte conștientă că astăzi nu este data potrivită pentru a face acest lucru. Cred că este suficient să cerem acelor instituții și celorlalte care sunt implicate în descărcarea de gestiune să își arate interesul și să fie prezente la votarea din luna mai. Acestea sunt lucrurile pe care aș dori să le sugerez.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Dle Președinte, suntem obișnuiți ca locurile Consiliului să fie goale. Prin urmare, nu este prima dată; să nu fim ipocriți. Încă o dată, situația mi se pare regretabilă. În ceea ce privește dezbateri, sunt în favoarea continuării acesteia.

Mai mult, fiind supusă evaluării dvs. administrative, nu consider că avem puterea de a modifica ordinea de zi, dat fiind că a fost stabilită sub autoritatea dvs. atunci când ați reluat sesiunea plenară. Prin urmare, sunt în favoarea continuării dezbaterii, chiar dacă îmi exprim încă o dată regretul față de absența Consiliului.

Președinte. – Doamnelor și domnilor, voi contacta astăzi Curtea de Conturi și Consiliul deopotrivă. Le voi prezenta cu fermitate așteptările noastre pentru viitorul relațiilor cu Consiliul și Curtea de Conturi și le voi spune că ar trebui să fie prezenți la astfel de reuniuni. Voi vorbi personal și cu dl Zapatero despre aceasta, deoarece el conduce președinția prin rotație. Voi găsi, astăzi, o soluție pentru viitor cu privire acest aspect.

Este un miracol! Dragi colegi, ați discutat cât de puternici suntem după Tratatul de la Lisabona. Aceasta este o putere fantastică. Consiliul va fi prezent în câteva minute! Dle președinte în exercițiu, vă mulțumesc că ați venit. Voi contacta președintele Curții de Conturi. Este necesar ca dumnealui, dar și alte instituții, să fie prezente pe durata dezbaterii noastre. Îi voi contacta astăzi.

Vom continua acum și v-aș ruga să respectați timpul alocat.

Véronique Mathieu, raportoare. – (FR) Dle Președinte, dle Șemeta, dle López Garrido, sunt foarte mulțumită să vă văd și să vă urez bine ați venit. În perioada 2000-2010, am observat o creștere de 610 % a contribuțiilor UE pentru agențiile descentralizate. Contribuțiile au crescut de la 95 la 579 milioane de euro, cu toate că cifrele personalului acelor agenții au crescut cu aproximativ 271 %.

În 2000, în cadrul agențiilor lucrau 1 219 oameni, în vreme ce azi lucrează 4 794. În aceste cifre nu intră Agenția Europeană pentru Reconstrucție, care a fost închisă în 2008 și pe a cărei descărcare de gestiune o vom vota astăzi sau la o dată ulterioară la Bruxelles.

Această creștere generală este cu siguranță impresionantă. Cu toate acestea, în perioada 2000-2010, Uniunea Europeană a trebuit să se confrunte cu multe provocări. În primul rând, două extinderi, în 2004 și 2007, cu 12 noi state membre, și alte provocări precum ocuparea forței de muncă și formarea profesională, imigrația, mediul, siguranța aeriană și încă multe altele.

În acest context, agențiile descentralizate care au fost înființate pentru a răspunde unei nevoi specifice au o contribuție directă, prin calificările pe care le dezvoltă, la progresul Uniunii Europene față de aceste provocări imense. În mod similar, statele membre trebuie să coopereze îndeaproape privind aceste aspecte, iar agențiile sunt un motor puternic pentru aceste schimburi. În ultimul rând, înființarea agențiilor pe întreg teritoriul UE face ca Europa să fie mai aproape de cetățenii săi și permite un anumit grad de descentralizare a activităților UE.

Domeniul de activitate al sarcinilor încredințate agențiilor și creșterea numărului, mărimii și bugetelor acestora presupune, totuși, ca instituțiile să își îndeplinească responsabilitățile proprii autorități bugetare. Competența de control bugetar a Parlamentului, ca și cea a Serviciului de audit intern al Comisiei și al Curții de Conturi trebuie, de asemenea, consolidată pentru a asigura că aceste agenții sunt monitorizate adecvat. Totuși, aceasta nu le scutește de faptul că trebuie să se conformeze regulilor în vigoare.

În ceea ce privește descărcarea de gestiune 2008, aș sublinia aici care sunt, din păcate, problemele recurente cu care se confruntă multe agenții: deficiențele procedurilor de achiziții publice; planificarea nerealistă a recrutărilor și lipsa de transparență a procedurilor de selectare a personalului; volumul mare al reportărilor și al anulării fondurilor operaționale alocate; și punctele slabe în programarea activităților, cu lipsa obiectivelor specifice.

Observăm că, în ciuda eforturilor agențiilor, unele dintre ele încă pun cu dificultate în aplicare regulamentele financiare și bugetare ale UE, nu în ultimul rând din cauza mărimii acestora. Cele mai mici agenții se confruntă cu o dificultate și mai mare de a urma procedurile oneroase impuse de legislația UE. Privind acest punct, aștept concluziile rapide ale grupului de lucru interinstituțional pentru a asigura că aceste probleme nu se vor repeta an de an. Cu toate acestea, dificultățile nu pun în pericol acordarea descărcării de gestiune aferente exercițiului financiar 2008.

Situația este diferită pentru Colegiul European de Poliție (CEPOL). Cu toate că, prin comparație cu situația din 2007, s-ar putea observa unele îmbunătățiri în administrarea sa, procedurile de audit realizate dezvăluie niște neregularități frapante în punerea în aplicare a normelor administrative și financiare. Acesta este motivul pentru care propunem ca descărcarea de gestiune să fie amânată.

Pentru a încheia, aș dori să subliniez eforturile întreprinse de unele agenții pentru a-și îmbunătăți administrarea. Unele și-au asumat singure responsabilitatea de a merge mai departe și au introdus reguli vrednice de laudă, și voi menționa doar câteva dintre ele. Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, despre care adăuga faptul că a fost foarte eficientă în rolul său de agenție coordonatoare, a introdus un proces de evaluare a riscurilor. Agenția Europeană de Mediu a pus în aplicare un sistem de control al gestionării pentru a monitoriza progresul obiectivelor și utilizarea resurselor sale în timp real. Nu în ultimul rând, Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă a creat un sistem pentru monitorizarea informațiilor pe care le furnizează. Pentru a încheia, încurajez bineînțeles agențiile să urmeze acest exemplu.

Algirdas Šemeta, membru al Comisiei. – Dle Președinte, permiteți-mi să mulțumesc Comisiei pentru control bugetar și în special raportorului, dl Liberadzki, și colegilor săi raportori pentru rapoartele pe care le-au elaborat și pentru recomandările de a acorda Comisiei descărcarea de gestiune aferentă exercițiului financiar 2008. Aș dori să mulțumesc, de asemenea, dnei Ayala Sender pentru raportul său referitor la punerea în aplicare a Fondului European de Dezvoltare și dnei Mathieu pentru analiza sa cuprinzătoare referitoare la aspectele recurente ale agențiilor.

Procedura de descărcare de gestiune 2008 ajunge acum la sfârșit. A fost o perioadă intensă, însă cel mai important este că reprezintă începutul unui nou dialog constructiv între instituțiile noastre. Obținerea unei declarații de siguranță fără rezerve din partea Curții de Conturi rămâne obiectivul colegial al Comisiei. Cred că am demonstrat clar acest lucru în eforturile noastre recente.

Progresul este deja în curs de realizare, cu simplificări introduse și sisteme mai bune de gestionare și control în cadrul perioadei de programare 2007-2013 și cu diferitele planuri de acțiune care-și arată treptat impactul pozitiv asupra ratelor de eroare. Un pas însemnat spre schimbare va fi posibil printr-o nouă generație de programe pentru următorul exercițiu financiar, în prezent în curs de pregătire; acestea ar trebui să aibă ca scop o mai bună echilibrare a criteriului de eligibilitate, a costului de control și a calității cheltuielilor.

Totuși, împreună cu colegii mei comisari, împărtășim dorința exprimată în rezoluția dvs. privind descărcarea de gestiune: dorim să vedem curând o accelerare măsurabilă a progresului înregistrat în ultimii ani în ceea ce privește îmbunătățirea gestionării financiare a bugetului european, inclusiv consolidarea responsabilității și răspunderii principalelor părți interesate. O cooperare strânsă și intensă între Comisie și Parlamentul

European este indispensabilă în acest sens. Totuși, știm cu toții că nu va fi de ajuns să accelerăm progresul concret și durabil la fața locului. Pentru a reuși, avem nevoie de un nou parteneriat cu toate părțile implicate, nu în ultimul rând de o implicare activă a statelor membre și a Curții Europene de Conturi.

Comisia nu va aștepta până când vor intra în vigoare amendamentele la regulamentul financiar pentru a invita autoritățile statelor membre să își asume pe deplin responsabilitățile așa cum au fost ele consolidate în cadrul Tratatului de la Lisabona, anticipând măsuri care sunt esențiale pentru îmbunătățirea gestionării financiare.

Consider, de asemenea, că Curtea de Conturi are un rol crucial în a-și exprima declarația independentă de asigurare privind gestionarea financiară a Comisiei. Orice schimbare în divizarea declarației de asigurare (DAS) pe domenii ar schimba cota-parte a bugetului asociat cu diferitele zone pe culori.

Comisia ar saluta acest lucru dacă, în viitorul apropiat, Curtea de Conturi ar avea în vedere o diferențiere între zonele în care riscul erorii este diferit și ne-ar informa cu privire la actuala valoare adăugată a sistemelor de gestionare și control introduse în legislatura 2007-2013. În egală măsură sper ca, atunci când colegislatorul va stabili un risc tolerabil al erorii, Curtea de Conturi va analiza acest concept nou în modul pe care îl consideră ca fiind adecvat.

După cum s-a solicitat, Comisia va pregăti și va trimite Parlamentului o nouă ordine de zi pentru perioada de după 2010. Ea va face tot ceea ce îi stă în putință, împreună cu ceilalți actori implicați, pentru a accelera reducerea ratei erorii astfel încât să asigure că încă 20 % din buget poate primi o calificare verde din partea Curții Europene de Conturi în 2014.

Implicarea tuturor părților interesate în obiectivul comun de îmbunătățire a gestionării financiare și de protejare a intereselor financiare ale Uniunii va fi în centrul acestei noi ordini de zi, pe care o voi împărtăși deja cu dvs. luna viitoare. Considerațiile dvs. exprimate în rezoluția referitoare la descărcarea de gestiune 2008 vor fi luate în considerare așa cum se cuvine. Aștept cu nerăbdare discuții constructive.

Michael Gahler, raportor pentru aviz din partea Comisiei pentru afaceri externe. – (DE) Dle Președinte, în cadrul exercițiului financiar 2008 s-au făcut plăți în valoare de 5 miliarde de euro în domenii politice care țin de responsabilitatea Comisiei pentru afaceri externe. În retrospectivă, subfinanțarea continuă a categoriei IV este clară. Curtea de Conturi a stabilit unele inexactități și consideră că sistemul de supraveghere și control pentru ajutor extern, ajutor pentru dezvoltare și ajutor pentru preaderare al Comisiei este doar parțial eficient. Comisia se referă la abordarea specifică, pur anuală a Curții de Conturi, care poate să evalueze numai o parte a activității Comisiei și susține că motivul rezidă în caracterul multianual al celor mai multe programe și al respectivelor sisteme de control. După părerea mea, aspectul important este că Curtea de Conturi nu vorbește despre fraudă sau deturnare de fonduri.

Este vorba mai mult despre manevrarea ajutorului extern al UE cu cât mai multă grijă, promptitudine și eficiență cu putință, precum și despre documentație detaliată și răspundere, deoarece este supărător atunci când proiectele nu sunt realizate la timp sau când există o lipsă a clarității în ceea ce privește rezultatul acestora. Aceasta pune în pericol succesul politicii noastre externe. Faptul că Curtea de Conturi a stabilit că marjele de eroare sunt în scădere este, prin urmare, un lucru lăudabil pentru activitatea Comisiei anterioare cu privire la ajutorul extern, cooperarea pentru dezvoltare și politica de extindere.

În mod evident, și amendamentele la cadrul juridic încep să aibă un impact. Raportul special privind ajutorul de preaderare pentru Turcia asigură primele referințe pentru controlul îmbunătățit al utilizării fondurilor, care a devenit posibil începând cu 2007 prin intermediul noului Instrument de asistență pentru preaderare. Viitoarele rapoarte și revizii contabile trebuie să indice cât de responsabil și de izbutit gestionează destinatarii ajutorul UE. Trebuie să ne putem adapta politica externă în mod flexibil, astfel încât să îi putem apăra eficient interesele.

Prin urmare solicităm Comisiei să continue cu îmbunătățirea regulamentului financiar, cu noul cadru financiar, reforma bugetară și, mai presus de toate, cu dezvoltarea Serviciului european pentru acțiune externă. În linii mari, pot totuși să recomand descărcarea de gestiune aferentă exercițiului financiar 2008 pentru domeniul Comisiei pentru afaceri externe.

PREZIDEAZĂ: DL WIELAND*Vicepreședinte*

Ingeborg Gräßle, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale*. – (DE) Dle președinte, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, dle comisar, doamnelor și domnilor, deja am avut parte de o dimineață interesantă. De fapt, doream să țin un discurs complet diferit. Nu voi face acest lucru deoarece consider că pur și simplu nu putem ignora ceea ce s-a întâmplat astăzi.

Ne confruntăm cu faptul că nici această Cameră, nici celelalte instituții nu iau în serios descărcarea de gestiune în nicio formă. Singura instituție nevoită să o ia în serios este Comisia. Comisia este cea cu care vorbim și cea supusă descărcării de gestiune în tratat. În cazul tuturor celorlalte, și anume al celorlalte instituții, problema descărcării de gestiune nu a fost reglementată în tratat. Acest lucru reprezintă o problemă pentru noi. Acum trebuie să ne imaginăm că, peste doi ani, este posibil ca Serviciul european pentru acțiune externă să nu fie prezent aici, dacă va deveni instituție. Apoi, vom trece prin ceea ce trecem deja acum, și anume prin situația în care toate celelalte instituții nici nu consideră că este necesar să fie prezente aici și să asculte ceea ce are să le transmită Parlamentul în calitate de legislator în domeniul bugetului. Consiliul face în acest an o excepție laudabilă, așa cum a făcut și președinția suedeză anul trecut.

Dacă privim ceea ce se întâmplă aici ca un drept parlamentar fundamental ca temei pentru descărcarea de gestiune, atunci nu pot decât să vă avertizez să nu puneți în aplicare propunerea aflată în acest moment în discuție, și anume, transformarea Serviciului european pentru acțiune externă într-o altă instituție, deoarece acest lucru ar anunța sfârșitul influenței noastre, de care se poate scăpa atât de ușor. Singura altă instituție reprezentată este Parlamentul. Aș dori să îi transmit mulțumirile mele în special Președintelui Parlamentului pentru apărarea drepturilor noastre în această dimineață și pentru că a menționat că va purta discuții cu toți ceilalți.

Ce rost are dreptul descărcării de gestiune dacă nu îl luăm în serios și dacă nu îi obligăm pe ceilalți să îl ia în serios? Prin urmare, trebuie să analizăm însăși procedura de descărcare a gestiunii cu multă atenție. Nu putem continua ca până acum.

Aș vrea să iau inițiativa și să mă îndrept încă o dată către Consiliu. Ca urmare a Tratatului de la Lisabona, Consiliul este acum o instituție, iar Președintele Consiliului este altă instituție. Ne așteptăm la legalizarea imediată a acestei stări a lucrurilor în legislația bugetară. Dumneavoastră înșivă trebuie să asigurați ancorarea adecvată a propriei responsabilități în legislația bugetară, iar acest lucru este aplicabil și Președintelui Consiliului. Trebuie să vă legalizați responsabilitățile și vă invit să faceți acest lucru urgent.

Jutta Haug, *raportoare pentru avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară*. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș vrea doar să abordez un subiect, un subiect care este cu adevărat scandalos. Mă refer la Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor, ECDC din Stockholm. Din mai 2005, persoanele înalt calificate de acolo au fost nevoite să lucreze într-un mediu absolut ostil. Până acum, guvernul suedez nu a reușit să încheie un *acord de sediu* cu ECDC, deși și-a dorit cu disperare această agenție, așa cum toate statele membre își doresc foarte mult o agenție.

Până astăzi, niciunul dintre angajați nu are un număr personal de identificare, așa-numitul număr *Folkbokföring*. Totuși, acest număr este folosit de administrația publică, instituții și de companiile private pentru identificarea clienților. Drept urmare, copiii născuți în Suedia nu pot fi înregistrați, de exemplu, furnizorii de energie electrică, gaz, serviciile de telecomunicații și televiziune nu își pot pune la dispoziție serviciile, proprietarii refuză contractele de închiriere pe termen lung și există probleme în ceea ce privește accesul la doctori și spitale. Pentru soți, acest lucru înseamnă că este imposibil să devină liber-profesioniști în Suedia. De asemenea, există probleme enorme în obținerea unui loc de muncă. Lista poate continua. Un lucru este clar: anumite drepturi fundamentale ancorate în dreptul european îi sunt pur și simplu negate personalului ECDC din Suedia. Drept urmare, toate acestea au ajuns în atenția Comisiei pentru petiții. În orice caz, situația este de neconceput...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Wim van de Camp, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor*. – (NL) Dle președinte, nu au rămas multe de spus despre bugetul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor pe anul 2008; discuția din comisie și rapoartele au lămurit destul de bine problemele. Am observat mai degrabă o execuție insuficientă în privința Solvit în 2008, însă acest aspect se va corecta în 2009 și 2010. Totuși, l-aș ruga pe dl comisar să se asigure pur și simplu că bugetul pentru Solvit este utilizat în mod rațional.

Înțeleg că bugetele trebuie cheltuite responsabil, însă acum observ că furnizarea de informații în acest domeniu este încă deficitară.

Continuând pe aceeași linie, poate că aş putea face o observație referitoare la Directiva privind serviciile, care a fost introdusă în decembrie 2009. Practic există o mare nevoie de informații privind această directivă în Uniunea Europeană.

Dle președinte, un alt punct privește controalele vamale efective, realizate de statele membre. Acesta nu este chiar un subiect care trebuie discutat aici, însă am văzut că statele membre nu efectuează controale suficiente ale bunurilor importate și aş face apel din nou la Comisie pentru a se întâlni cu reprezentanții statelor membre pentru a reflecta mai mult asupra acestei probleme, astfel încât să se asigure verificarea fără excepții a importurilor de bunuri.

În sfârșit, după cum au remarcat mai mulți dintre colegii mei deputați și chiar dl comisar, regulile bugetare sunt încă foarte complicate în privința mai multor aspecte, ceea ce înseamnă, de asemenea, că și mecanismele de control asociate sunt foarte complicate. De aceea, aş dori să mă alătur celor care au solicitat simplificarea și, în orice caz, îmbunătățirea acestora.

Inés Ayala Sender, raportoare pentru avizul Comisiei pentru transport și turism. – (ES) Dle președinte, vă rog să tratați prima parte ca pe o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură, pentru că aş vrea să știu înainte de încheierea acestei dezbateri dacă Parlamentul a invitat atât Curtea de Conturi, cât și Consiliul să ia parte la această dezbatere și aş vrea să știu despre sau să primesc documentația. De asemenea, aş vrea să știu dacă anul trecut – deși dna Gräßle a afirmat că președinția suedeză a fost prezentă aici – Consiliul a fost prezent la dezbateră pe marginea descărcării de gestiune.

Vă rog să porniți în acest moment cronometrul pentru discursul meu referitor la descărcarea de gestiune privind transporturile.

În primul rând, am dori să evidențiem satisfacția noastră legată de gradul înalt de utilizare observat de Comisia pentru transport și turism în ceea ce privește angajamentele și creditele de plată pentru rețelele transeuropene, care au ajuns ambele la aproape 100 %.

Bineînțeles că statele membre trebuie să se asigure că finanțarea adecvată din bugetele naționale este pusă la dispoziție și aş vrea să evidențiez din nou că Parlamentul a susținut dintotdeauna un nivel mai înalt de finanțare pentru aceste rețele. Avem încredere că revizuirea proiectelor rețelilor de anul acesta, 2010, va fi o oportunitate pentru a evalua dacă cheltuielile au fost suficiente și eficiente. În orice caz, monitorizarea a fost, cu siguranță.

De asemenea, salutăm faptul că situația financiară anuală a Agenției Executive pentru Rețeaua Transeuropeană de Transport este legală și regulată, deși ne îngrijorează întârzierile în privința recrutării. Direcția Generală Mobilitate și Transport a Comisiei ne-a informat, însă, că situația va fi adusă la zi.

Pe de altă parte, ne îngrijorează absorbția scăzută a creditelor de plată pentru siguranța transportului, absorbția chiar mai scăzută pentru programul Marco Polo, care se bucură de sprijinul Parlamentului și, de asemenea, absorbția deosebit de scăzută a creditelor de plată pentru drepturile pasagerilor.

Având în vedere dimensiunea proiectului, ne îngrijorează și utilizarea neadecvată a creditelor de plată în cadrul programului Galileo și regretăm lipsa totală de date privind turismul. Sperăm că această lipsă a datelor va fi remediată în noul cadru instituțional.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Dle președinte, sunt nehotărât în privința luării cuvântului. Regret aceste solicitări de respectare a Regulamentului de procedură. În primul rând, aş dori să salut Consiliul și să mulțumesc ministrului pentru că ni s-a alăturat. Consider, dle președinte, că se obișnuiește să se invite Consiliul să ia cuvântul după ce a vorbit Comisia. Însă, Consiliul nu a luat cuvântul înainte de dezbateră politică, chiar dacă a vorbit la sfârșitul dezbaterii. Poate că ar fi o idee bună să i se dea cuvântul, astfel încât să poată răspunde poziției raportorului nostru, care propune amânarea acordării descărcării de gestiune a Consiliului.

Președinte. – Vom hotărî împreună cu Consiliul dacă este sau nu nevoie să ia cuvântul.

László Surján, raportor pentru aviz al Comisiei pentru dezvoltare regională. – (HU) Descărcarea de gestiune este un act legal și consider că Comisia pentru dezvoltare regională nu are niciun motiv să se pronunțe împotriva acesteia. În același timp, descărcarea de gestiune reprezintă, de asemenea, o evaluare politică. Aceasta clarifică

dacă am atins obiectivele pe care ni le-am stabilit în 2008 și dacă am obținut suficientă valoare în schimbul cheltuielilor.

Circulă destul de multe concepții greșite privind procesul de evaluare a politicii de coeziune, inclusiv în această Cameră. Aș vrea să vă atrag atenția în mod deosebit asupra faptului că nu orice eroare constituie o fraudă. Adesea, supraestimăm criticile aduse – de altfel chiar pe bună dreptate – de Curtea de Conturi sau în cadrul oricărui alt audit. Aș vrea să subliniez faptul că nu avem cifre transparente privind măsurarea. Avem nevoie de o metodologie unitară pentru măsurarea eficienței, eficacității și chiar a capacității de absorbție, care joacă un rol principal în determinarea modului în care ar trebui să continuăm în cazul politicii de coeziune.

În 2008, doar 32 % din cheltuieli au fost generate de acest ciclu de planificare, iar restul au fost luate din cheltuielile ciclului pre-2006. Prin urmare, este dificil de analizat cât de mult succes am avut în 2008 în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor noului ciclu. Unele state membre nu au ajuns nici la 32 %. Toți purtăm o parte din vină pentru întârzierile în epuizarea fondurilor. Recomandările făcute de Comisie și de Parlament în vederea simplificării, recomandări făcute din 2008 ca reacție la criză, au deservit, în ceea ce ne privește, toate scopul realizării de îmbunătățiri. Mingea se află în terenul statelor membre; aici trebuie făcute progrese semnificative.

Edít Bauer, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen.* – (HU) Aș vrea să atrag atenția asupra faptului că în conformitate cu articolul 8 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, promovarea egalității dintre bărbați și femei reprezintă una dintre valorile fundamentale ale Uniunii Europene, o valoare pe care trebuie să o respecte orice acțiune a UE și care ar trebui, deci, să poată fi monitorizată în procedura de descărcare a gestiunii pentru executarea bugetului UE. În acest scop, este indispensabil ca datele statistice referitoare la utilizarea bugetului să fie disponibile defalcate corespunzător.

Observăm cu regret că, în ciuda tuturor eforturilor noastre, datele care ar face posibilă urmărirea cheltuielilor bugetare în funcție de gen nu sunt încă disponibile. Acest lucru este aplicabil mai întâi acelor domenii cărora li se solicită în mod deosebit să pună capăt discriminării, de exemplu, prin intermediul Fondului Social European.

Aș vrea să menționez în special un aspect: întârzierea în înființarea Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați. Acest institut trebuia să înceapă să funcționeze în 2008, însă de fapt, va fi deschis oficial abia în luna iunie a acestui an. În mod clar, acest lucru ridică diferite probleme și în procesul bugetar. Având în vedere că revizuirea intermediară a mai multor programe urmează să aibă loc în 2010, aș vrea să rog încă o dată Comisia să dezvolte un sistem de monitorizare și de evaluare care ar face posibilă aplicarea principiului egalității în diferite elemente de buget și ar face posibilă urmărirea efectelor utilizării diferitelor elemente de buget asupra dezvoltării diferențelor nejustificate.

Gay Mitchell, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru dezvoltare.* – Dle președinte, din punct de vedere al dezvoltării, importanța descărcării de gestiune bugetară constă în asigurarea contribuabililor din toată Europa că banii sunt cheltuiți eficient și eficace în țările în curs de dezvoltare, atât în privința eficienței ajutorului, cât și al atingerii obiectivului nostru de 0,7 % pentru contribuții AOD. Trebuie să utilizăm bugetul nostru actual pentru ajutor eficient, ceea ce nu înseamnă ajutor mai mult, ci mai bun.

Trebuie să folosim banii UE ca pe o sămânță care să se transforme în soluții locale. Trebuie să analizăm oportunități care să ofere oamenilor din țările în curs de dezvoltare drept de proprietate asupra dezvoltării lor, de exemplu și, în mod special, pentru promovarea proprietății asupra pământului pentru indivizi, familii și comunități.

Nenumărate femei mor la naștere în fiecare an. SIDA, malaria și tuberculoza încă iau câte patru milioane de vieți în fiecare an. Există aproape un miliard de oameni analfabeți în țările în curs de dezvoltare. Din acest motiv, am stabilit împreună cu Parlamentul, Comisia și Consiliul obiectivul de a cheltui 20 % din fondurile principale pe educație și sănătate. Mă interesează dacă am atins aceste obiective.

De fiecare dată când vizitez țări în curs de dezvoltare, sunt uimit de tinerii inteligenți și binevoitori pe care îi întâlnesc. Acești tineri sunt la fel de capabili ca tinerii de pretutindeni. Ei au nevoie de oportunitate și de încurajare pentru a fi întreprinzători. Investițiile în educație reprezintă cheia acestei probleme. Din acest motiv, Parlamentul, Comisia și Consiliul au căzut de acord asupra acestor obiective. Acum trebuie să ne asigurăm prin intermediul sistemului de audit că atingem aceste obiective.

Doresc să spun acestei Camere, în cele câteva secunde care mi-au rămas, că în opinia mea, unul dintre modurile în care pot fi eliberați oamenii din groaznică sărăcie cu care se confruntă îl reprezintă investirea în dreptul de proprietate asupra pământului în țările în curs de dezvoltare. Vă pot oferi un exemplu de caz în care acesta a funcționat: în țara mea, în secolele al XVIII-lea și al XIX-lea. Dacă vă uitați la motivul divizării Irlandei, acesta este reprezentat de faptul că oamenilor de succes li s-au dat mici parcele de pământ.

Este timpul să nu ne mai gândim la oameni prin ajutor, ci să începem să ne gândim la oameni ca având capacitatea de a întreprinde ei înșiși dacă li se oferă sprijin.

Ville Itälä, în numele Grupului PPE. – (FI) Dle președinte, pentru început, aș vrea să mulțumesc Consiliului și apreciez faptul că este prezent, deoarece întrebarea este dacă dorește într-adevăr să-și asume responsabilitatea pentru cheltuirea banilor contribuabililor și dacă dorește să dea dovadă de respect față de Parlament și față de cooperare. Deci, prezența Consiliului este importantă.

În discursul meu, mă voi concentra asupra descărcării de gestiune a Parlamentului și doresc să-i mulțumesc dlui Staes pentru nivelul înalt al cooperării. Sunt de acord cu domnia sa în ceea ce privește ideea elementară logică potrivit căreia Parlamentul poate lucra bine doar dacă procesul decizional este suficient de deschis și de transparent. În acest mod, ne putem asigura că nu există scandaluri. Știm că, oricât de mici ar fi sumele de bani despre care vorbim, dacă începe să apară malpraxisul, reputația noastră va fi pătată pentru mult timp. Este extrem de important să prevenim acest lucru. Nu vorbim despre banii Parlamentului, ci despre banii contribuabililor. Sistemul trebuie deci să fie ireproșabil, astfel încât să putem să ne asumăm în final responsabilitatea.

Există multe principii bune în raportul dlui Staes, însă grupul meu este de părere că raportul ar trebui să fie mai scurt și mai concis și din acest motiv am eliminat anumite materiale. În plus, considerăm că în raport ar fi trebuit să existe elemente concrete care să trateze activitatea deputaților și a Parlamentului în ansamblu în cadrul activității legislative efective.

De exemplu, am adăugat câteva elemente privind politica imobiliară, domeniu în care încă este loc de mai bine. Trebuie să obținem o explicație precisă și clară referitoare la problemele din acest domeniu. Acesta este motivul dezbaterii lungi. Dorim să știm de ce, conform programului, centrul pentru vizitatori întârzie deja de câțiva ani. Care ar putea fi problema acolo? Dorim răspunsuri la aceste întrebări.

Ar trebui să ne exprimăm felicitările aici, pentru faptul că, până la urmă, Parlamentul are noi regulamente atât pentru deputați, cât și pentru asistenți. Este adevărat că aceasta este o îmbunătățire importantă, însă mai sunt încă multe de schimbat aici.

Vă voi da un exemplu. Conform noului regulament, mai întâi trebuie să zbor de aici din Strasbourg către Finlanda și doar de acolo pot zbura către Bruxelles. Chiar dacă aș avea un grup de experți în Bruxelles sau dacă aș avea de pregătit un raport, nu ar avea nicio importanță: Nu pot merge de aici direct către Bruxelles. Dacă aș face acest lucru, nu mi-ar fi decontate cheltuielile de transport.

Nu înțeleg de ce trebuie să ne complicăm atât de mult viețile când știm că drumul de aici către orașul meu natal Turku din Finlanda durează o zi și durează încă o zi călătoria înapoi dacă vreau să merg la Bruxelles ca să lucrez acolo. Când am întrebat de ce, administrația a răspuns că aș putea zbura către Finlanda via Roma sau Atena. Nu am birou în Roma sau în Atena sau de lucru acolo; acestea se află la Bruxelles.

Dacă avem două locuri de muncă, atunci este logic să putem lucra în ambele locuri. Încă există domenii în care trebuie să revenim la direcția corectă. Vom reveni asupra acestora în raportul de anul viitor.

Edit Herczog, în numele Grupului S&D. – (HU) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș vrea să încep prin a-mi exprima mulțumirile. Munca excelentă și meticuloasă a dlui Staes și a Curții de Conturi a Uniunii Europene a făcut posibil ca noi să putem pregăti o contabilitate atentă pentru utilizarea bugetului 2008 în ceea ce privește Parlamentul. De asemenea, datorez mulțumiri colegilor mei deputați ale căror modificări propuse au contribuit la rafinarea raportului.

A existat un acord general între noi privind evaluarea situației; diferențele care au apărut țin în principal de modurile în care ar putea fi corectate erorile identificate. Acum, când votăm asupra descărcării de gestiune, noi, deputații aleși, ne asumăm integral responsabilitatea pentru bugetul 2008. Garantăm cetățenilor Europei că Parlamentul a folosit banii cheltuiți în scopul în care au fost alocați și conform regulamentelor. Zilele acestea, când criza reprezintă o mare povară pentru fiecare cetățean, trebuie să avem o grijă deosebită în ceea ce privește cheltuirea banilor contribuabililor. Standardele pe care ni le impunem nouă înșine trebuie să fie mai înalte decât cele pe care le impunem altora, deoarece aceasta este cheia credibilității și integrității noastre.

Concomitent, trebuie, de asemenea, să fie clar că supravegherea pe care o desfășurăm nu este suficientă în sine pentru a garanta că fondurile au fost cheltuite inteligent și în conformitate cu regulile. Acest lucru este posibil doar dacă instituim un sistem de control intern solid, fiabil. Noi, socialiștii, considerăm că acesta este cel mai important lucru. Deci aș vrea să mă concentrez asupra acestui aspect.

Trebuie să punem accent foarte puternic pe o funcționare adecvată a sistemului de control intern al instituțiilor aflate sub supraveghere, deoarece convingerea noastră este că este mai bine să prevenim problemele decât să fim mai târziu obligați să găsim soluții pentru acestea. Independența instituțională este o garanție importantă a unui sistem de control intern care funcționează la parametri optimi. Aceasta este garanția obiectivității și modul în care putem asigura respectarea bunelor practici și a regulamentelor internaționale în domeniul contabilității. Cu toate acestea, standardele în sine nu garantează un sistem de control intern eficient. S-au realizat îmbunătățiri în această privință în 2009. Nu există sistem de control intern – oricât de complex ar fi – care să fie lipsit de erori, deoarece este creat de ființe umane și din acest motiv acordăm o descărcare de gestiune în fiecare an.

Este important să evidențiem, după părerea mea, că am susținut toate modificările concrete, realizabile și realiste propuse și am respins toate generalizările care nu îmbunătățesc, ci mai degrabă maschează poziția noastră. Am respins toate propunerile care ar reduce independența grupurilor politice. Suntem convinși că independența grupurilor Parlamentului European este inseparabilă de responsabilitatea financiară a acestora. Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților își desfășoară activitatea fiind pe deplin conștient de această responsabilitate. Dacă celelalte grupuri politice doresc să-și îmbunătățească activitatea, permiteți-le să facă acest lucru. Oferindu-vă aceste gânduri, v-aș ruga să acceptați acest raport și să acordați descărcarea de gestiune în numele Parlamentului European.

Gerben-Jan Gerbrandy, în numele Grupului ALDE. – (NL) Dle președinte, sunt un mare fan al trupei britanice de muzică rock Genesis. Aceștia au o melodie extraordinară numită „Dans pe vulcan”, de care mi-am amintit săptămâna aceasta, care a fost dominată de cenușa vulcanică. Cântecele nu m-a făcut să vreau să dansez în Islanda; Însă mi l-am amintit în legătură cu dezbaterile din această dimineață referitoare la justificarea cheltuielilor din 2008, încă un an pentru care Curtea Europeană de Conturi nu a putut să-și dea aprobarea. Aici văd paralela cu dansul pe un vulcan; nu este un vulcan plin de lavă sau cenușă, ci unul plin de neîncredere. Europa este supusă unor presiuni puternice de toate tipurile, precum presiunea asupra monedei euro și presiunea conflictului dintre perspectivele UE și cele naționale. Este deja destul să aducem acest vulcan metaforic pe punctul de a erupe, astfel încât să ne debarasăm de contabilitatea financiară proastă și de neîncrederea publică ce au dus la erupția vulcanului.

Cum putem preveni acest lucru? După părerea mea, există un singur mod, și anume prin transparență; transparența optimă a tuturor instituțiilor. Transparență în cadrul Consiliului – și, astfel, în statele membre – tocmai pentru că aceasta reprezintă sursa principală a neregulilor descoperite în fiecare an. Întâmplător, sunt bucuros că încă este prezent aici Consiliul. De asemenea, invit statele membre să confere, în sfârșit, transparență în ceea ce privește cheltuielile lor din fondurile europene, prin prezentarea anuală publică a acestora. Nu înțeleg de ce continuă să obstrucționeze acest lucru. Sunt convins că, dacă statele membre și-ar trata banii proprii în același mod, cetățenii acestora ar considera că este inacceptabil.

Însă, ce e drept, este necesară o mai mare transparență și în Parlamentul nostru. Dl Staes a elaborat în mod corect un raport foarte critic și, după numeroasele îmbunătățiri pe care le-am observat în ultimii ani, este timpul să deschidem odată pentru totdeauna porțile și să-i arătăm prin această transparență publicului european că suntem în stare să îi gestionăm banii în mod responsabil, pentru că despre asta este vorba.

Comentariul meu final se referă la relațiile reciproce dintre Consiliu și Parlament. Acum aproape 40 de ani, s-a considerat că este necesară o convenție tacită pentru a permite celor două tabere să lucreze cât de cât în pace și liniște, nu să se lupte în noroi. Convenția s-a dovedit a fi foarte utilă atunci, însă ar fi drept să afirmăm că nu mai funcționează, deoarece luptăm în noroi. După părerea mea însă, un aspect mai important este faptul că Parlamentul și Consiliul sunt acum instituții puternice, mature și, ca atare, ar trebui să se poată monitoriza reciproc într-un mod matur, chiar și fără o convenție tacită. Aș vrea să întreb Consiliul, acum că se află aici, dacă poate da un răspuns și dacă este de acord că este posibil ca instituțiile să se monitorizeze reciproc în mod eficient fără o convenție tacită.

Cu deschidere reciprocă în locul unei convenții tacite, Consiliul și Parlamentul pot dansa împreună în armonie, fără a se teme că le va ceda pământul de sub picioare sau că va erupe neîncrederea publică.

Bart Staes, în numele Grupului Verts/ALE. – (NL) Dle președinte, dle comisar, dle López Garrido, doamnelor și domnilor, vorbesc acum în numele grupului meu, și nu în calitate de raportor pentru descărcarea de gestiune a Parlamentului. Voi avea ocazia să fac acest lucru mai târziu.

Aș dori să evidențiez câteva chestiuni. Prima ține de descărcarea de gestiune a Comisiei. Aceasta este o întrebare atât pentru dl comisar, cât și pentru Consiliu, și privește faptul că 80 % din fondurile noastre sunt cheltuite de fapt în statele membre, iar Parlamentul pledează în favoarea declarațiilor naționale de gestiune de mulți ani. Raportorul, dl Liberadzki, prezintă noile opțiuni foarte clar într-o serie de paragrafe. Avem un nou tratat și noua formulare a articolului 317 alineatul (2) al acestui tratat permite Comisiei să facă propuneri pentru introducerea cât mai curând cu putință a declarațiilor naționale de gestiune obligatorii. Dle comisar Šemeta, v-aș ruga să abordați acest subiect în răspunsul dvs. Sunteți pregătit să vă asumați această opțiune? Patru state membre deja fac acest lucru, ceea ce este demn de laudă, însă îl fac în patru moduri diferite, așa că haideți să coordonăm cumva aceste eforturi.

Consiliul va spune: corect, însă există obiecții de natură practică. Unele state membre sunt state federale cu entități reciproce, precum Belgia cu Valonia, Bruxelles și Flandra; cum poate veni ministrul belgian federal cu o declarație națională de gestiune? Și totuși, aceasta nu este o problemă, doamnelor și domnilor. Acest ministru național trebuie doar să cadă de acord cu ministerele sale regionale, să aștepte declarațiile de politică regională și de gestiune ale acestora și apoi să le prezinte pe toate acestei Camere și publicului. Apoi, va putea afirma, de exemplu, că Valonia și Bruxelles o duc bine, însă Flandra nu sau invers, și așa mai departe.

Al doilea aspect privește rezoluția dlui Liberadzki, care discută raportul special al Curții de Conturi referitor la gestiunea Comisiei Europene privind asistența pentru preaderare acordată Turciei. După părerea mea, formularea folosită nu este foarte bună; în anumite aspecte și paragrafe a fost, într-o anumită măsură, utilizată greșit pentru a interveni în negocierile pentru aderare. Împreună cu dl Geier, am propus o serie de amendamente. De asemenea, am prezentat o propunere pentru îmbunătățirea textului și aș ruga colegii mei deputați să o ia în considerare.

În încheiere, adresându-mă Consiliului, aș vrea să afirm că am speranța că sunteți atent, dle președinte în exercițiu. Sunteți pregătit să spuneți în răspunsul dvs. puțin mai târziu dacă vă veți conforma solicitării făcute de raportor, de Comisia pentru control bugetar și de această Cameră de a răspunde înainte de 1 iunie 2010 și de a prezenta documentele solicitate în paragrafele 25 și 26 ale rezoluției? Sunteți pregătit să dați deja un răspuns dacă vă veți conforma sau nu? Acest lucru este extrem de important pentru noi, deoarece astfel putem să determinăm dacă relațiile dintre Consiliu și Parlament sunt așa cum ar trebui să fie.

Richard Ashworth, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, vorbesc în numele Partidului Conservator britanic, care va vota din nou împotriva descărcării de gestiune în acest an. Aceasta este o poziție pe care am adoptat-o în mod consecvent și pe care o vom adopta în continuare, până când vom vedea că se acordă o mai mare prioritate obținerii unei declarații de asigurare pozitivă din partea Curții de Conturi.

Cu toate acestea, vreau să recunosc public progresele făcute de Comisia anterioară în îmbunătățirea standardelor de gestiune financiară. Curtea de Conturi a remarcat în special progresul făcut în domeniul agriculturii, cercetării, energiei, transporturilor și educației. Laud Comisia pentru îmbunătățirile făcute. Este foarte încurajant.

Totuși, mai sunt multe de făcut. Curtea de Conturi a făcut din nou comentarii nefavorabile în privința punctelor slabe ale controalelor, a numeroaselor nereguli și a ritmului lent de recuperare a banilor datorati Uniunii Europene.

De asemenea, este clar că, deși responsabilitatea cade în cele din urmă pe umerii Comisiei Europene, statele membre și Consiliul – în special Consiliul – sunt cei care trebuie să fie mult mai conștiincioși în utilizarea finanțării europene și mai insistenți în eforturile lor de a obține o declarație de asigurare pozitivă.

Funcționăm în temeiul Tratatului de la Lisabona și, în calitate de deputați în Parlamentul European, este datoria noastră față de contribuabilii europeni să asigurăm publicul că bugetul generează valoare în schimbul banilor și, de asemenea, să asigurăm publicul că procedurile contabile ale Uniunii Europene se desfășoară cu integritate. Până când Curtea de Conturi va crede de cuviință să dea această declarație de asigurare pozitivă, eu și partidul meu vom continua să votăm împotriva acordării descărcării de gestiune.

Søren Bo Søndergaard, în numele Grupului GUE/NGL. – (DA) Dle președinte, această dezbatere este despre noi, în calitate de parlamentari UE, care ne asumăm responsabilitatea nu numai colectiv, ci și individual,

pentru modul în care au fost utilizate fondurile UE în 2008. Când se va încheia dezbateră și se va vota, în mai, pe noi ne vor trage la răspundere cetățenii noștri.

Permiteți-mi să fac o afirmație chiar acum: grupul nostru critică modul în care UE a administrat banii contribuabililor noștri în 2008. Desigur, există o mulțime de lucruri bune care nu mai au nevoie de comentarii. În unele domenii chiar s-au făcut progrese comparativ cu 2007. Însă, încă există multe domenii pentru care trebuie să spunem că situația nu este acceptabilă. Un exemplu este reprezentat de conturile Comisiei. În privința fondurilor structurale, Curtea de Conturi a concluzionat că cel puțin – repet, cel puțin – 11 % din plăți s-au efectuat prin încălcări ale regulamentelor. O parte din acestea se datorează erorilor și omisiunilor; o parte fraudelor și delapidărilor. Acest lucru nu schimbă faptul că, numai în acest domeniu, miliarde de euro nu ar fi trebuit să fie plătite.

Este acceptabil? Cunoaștem toate scuzele. Comisia afirmă că este vina statelor membre, deoarece sunt responsabile cu controlul. Statele membre afirmă că este de vină Comisia, deoarece regulile sunt mult prea complexe. Vina este pasată de la unii la alții.

Întrebarea pe care trebuie să ne-o punem este următoarea: am aproba situația contabilă a unui club sportiv, a unui sindicat sau partid politic în care 11 % din cheltuielile dintr-un domeniu principal de activitate au fost efectuate încălcând regulamentele? Sunt de acord cu cei care afirmă că sunt necesare schimbări structurale fundamentale pentru a rectifica această situație. Deci trebuie să folosim descărcarea de gestiune pentru a forța astfel de schimbări. O astfel de presiune trebuie exercitată și asupra Consiliului.

În aprilie anul trecut, Parlamentul a refuzat acordarea descărcării de gestiune pentru conturile Consiliului pentru 2007 cu o largă majoritate. Am afirmat că nu am putea accepta responsabilitatea pentru situația contabilă în fața electoratului până când Consiliul nu va fi de acord să se întâlnească în Parlament cu comisiile relevante și să răspundă public întrebărilor noastre. Cu toate acestea, pentru a da dovadă de bunăvoință, am votat în noiembrie pentru acordarea descărcării de gestiune Consiliului – cu condiția clară de a se realiza schimbări în acest an.

Astăzi, trebuie să afirmăm că aceste schimbări nu au avut loc. Permiteți-mi să vă dau un exemplu concret. An după an, Consiliul transferă milioane de euro din contul pentru traduceri în contul pentru deplasări. Cu alte cuvinte, în plus față de fondurile aflate deja în contul pentru deplasări. Deci trebuie să punem Consiliului întrebările evidente. De ce faceți acest lucru? Pe ce sunt cheltuiți toți acești bani pentru deplasări? Care sunt țările care beneficiază de aceștia? Consiliul este bucuros să răspundă informal, neoficial. Însă până azi – deși acest lucru se poate schimba – Consiliul a refuzat să răspundă deschis și public. Acest lucru pur și simplu nu este suficient. Deci suntem de părere că orice descărcare de gestiune trebuie să aștepte un acord interinstituțional care stabilește în mod clar obligațiile Consiliului în ceea ce privește transparența și cooperarea cu Parlamentul.

Criticile pe care le aducem Consiliului și Comisiei sunt clare. Acestea sunt împărtășite de colegii noștri deputați din alte grupuri politice. Însă tocmai pentru că aceste critici ale noastre sunt atât de clare, avem, de asemenea, datoria să fim critici și în ceea ce privește administrația noastră financiară – a Parlamentului. Deci consider că este regretabil că raportul elaborat de Comisia pentru control bugetar a ajuns să fie mai puțin critic decât a fost în versiunea originală a Președintelui. Prin urmare, susținem, de asemenea, reintroducerea pasajelor critice. Sper că, în cadrul votului din mai, va exista un sprijin vast pentru faptul că disponibilitatea noastră de a adopta o atitudine critică față de noi înșine este exact ceea ce conferă criticilor și solicitărilor noastre referitoare la Consiliu și la Comisie mai multă influență și autoritate.

În sfârșit, aș vrea doar să mulțumesc tuturor colegilor mei deputați din Comisia pentru control bugetar, care au lucrat și în acest an pentru o mai mare transparență și responsabilitate față de modul în care UE are grijă de banii cetățenilor săi.

Marta Andreasen, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, descărcarea de gestiune este unul dintre cele mai importante acte pentru care suntem responsabili. Efectiv suntem chemați să aprobăm modul în care au fost cheltuiți banii contribuabililor europeni și trebuie să bazăm decizia noastră pe raportul elaborat de Curtea Europeană de Conturi.

Raportul auditorilor pentru 2008 este pozitiv doar pentru 10 % din buget. Restul este afectat de diferite grade de eroare. Există vreun consiliu de administrație care ar aproba gestiunea unei firme într-o astfel de situație? Bineînțeles că nu.

Situația este aceeași de 15 ani, iar acest Parlament a acordat mereu descărcarea de gestiune pe baza îmbunătățirii utilizării fondurilor europene. Regret să spun acest lucru, însă ceea ce își doresc să știu

contribuabilii este dacă banii lor au ajuns la persoana potrivită în scopul potrivit și în cantitatea corectă. Ar trebui să luăm o decizie privind descărcarea de gestiune pe baza acestor aspecte.

De-a lungul anilor, singurul progres realizat de Comisie, Parlament și Consiliu este reprezentat de transferarea responsabilității către statele membre. Deși este adevărat că programele sunt puse în aplicare în statele membre, instituția careia îi încredințează contribuabilii europeni banii lor este Comisia Europeană. Aceasta este instituția care deblochează banii și care ar trebui, deci, să realizeze controalele necesare în prealabil.

Pentru a înrăutăți situația, Comisia și Parlamentul discută acum despre un risc tolerabil de eroare. De ce să tolerăm vreo eroare – noul nume al neregulilor – când complexitatea financiară a Uniunii Europene este cea a unei bănci de dimensiuni medii? Anul trecut, descărcarea de gestiune a Consiliului a fost amânată din aprilie până în noiembrie, deoarece Parlamentul a afirmat că nu este mulțumit de gestiunea financiară a acestuia, chiar dacă auditorii nu au criticat-o. Pentru că situația nu se schimbese până în noiembrie, acest Parlament a luat decizia să acorde descărcarea de gestiune Consiliului. Acum din nou, toate tunurile sunt îndreptate către Consiliu și se propune amânarea.

Suntem serioși în privința responsabilității noastre sau ne jucăm de-a politica aici? Este descărcarea de gestiune un joc interinstituțional, așa cum s-a afirmat în trecut? Mai pot tolera oare contribuabilii acest joc? Banii lor sunt în joc aici.

Stimați colegi, vă invit pe toți să vă exercitați responsabilitatea cu atenția cuvenită și să nu acordați descărcarea de gestiune Comisiei, Parlamentului, Consiliului, Fondului European de Dezvoltare și Curții de Conturi dacă nu publică declarația privind interesele financiare și până când toate aceste instituții nu fac dovada unei gestiuni financiare solide.

Ryszard Czarnecki, raportor. – (PL) Dle președinte, există o problemă, pentru că pe avizier văd numele dlui López Garrido, care va vorbi în numele Consiliului, însă va răspunde la ceea ce am afirmat despre bugetul Consiliului și despre faptul că nu a reușit să execute bugetul și să pună în aplicare alte documente – cuvinte pe care domnia sa nu le-a auzit, pentru că a sosit foarte târziu.

Președinte. – Dle Czarnecki, vă rog să luați cuvântul în legătură cu o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură.

Ryszard Czarnecki, raportor. – (PL) Am vrut să spun foarte pe scurt că aș vrea să-i dau ministrului șansa să răspundă la criticile mele și că aș dori să am la dispoziție un minut pentru a le repeta.

Președinte. – Ați avut dreptate când ați spus că dl López Garrido se află pe lista vorbitorilor. Vom vedea. Domnia sa are același drept la exprimare ca și dvs.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Dle președinte, consider că toți membrii Comisiei pentru control bugetar sunt de acord asupra unui aspect, și anume asupra faptului că avem nevoie de soluții pentru sistemul de agenții UE. Din acest motiv, aș dori să propun unsprezece abordări ale unei soluții. Acestea ne-ar putea permite să economisim 500 de milioane de euro în fiecare an fără a afecta calitatea activității administrative.

Cele unsprezece abordări pentru o soluție sunt următoarele: 1) Trebuie să există o bază legislativă primară suficientă. Tratatul de la Lisabona a eșuat în crearea acestei baze. 2) O înghețare imediată, până când o analiză independentă va stabili valoarea adăugată a acestei descentralizări odată pentru totdeauna. 3) Închiderea a șapte agenții și fuzionarea sarcinilor administrative ale agențiilor individuale. 4) În viitor, fiecare agenție trebuie să constituie responsabilitatea directă a unui singur comisar UE și, mai presus de toate, comisarul UE pentru relații interinstituționale și administrație ar trebui să fie responsabil pentru chestiunile la nivel orizontal. 5) Reducerea membrilor consiliului de administrație. Numărul de membri cu drepturi depline nu ar trebui să depășească 10 % din funcții sau numărul total de 20. 6) Trebuie să existe un catalog de criterii de amplasare care trebuie luate în considerare în determinarea amplasării agențiilor – după cum am auzit deja în discursul dnei Haug, acesta este neapărat urgent. 7) Agențiile UE ar trebui să nu cadă sub incidența Statutului funcționarilor UE. 8) Toți directorii de agenții ar trebui să fie aleși pentru o perioadă de timp determinată la propunerea Comisiei, numai după consultări și după primirea aprobării Parlamentului European. 9) Un contract de performanță clar între Comisie și agenții cu criterii cantitative clar definite și rezumate de Curtea de Conturi a UE într-un clasament anual al performanței. 10) Toate agențiile ar trebui să transfere informațiile financiare într-o bază de date. Astfel, ar fi destul de ușor pentru noi, în calitate de raportori privind bugetul, să efectuăm o analiză statistică. Până acum a fost imposibil, deoarece datele se află pe hârtie. 11) Principiul subsidiarității. Necesitatea justificării trebuie să fie luată în calcul de către Comisie.

Așadar, soluțiile sunt în fața dvs. Dle Geier, dnă Gräßle, este timpul să aprobați această soluție aici, în această Cameră.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle președinte, sunt încântat să fiu prezent aici, la această dezbatere, chiar dacă nu am fost invitat în mod oficial. Nu am fost invitat în mod oficial de către Parlament să fiu prezent la această dezbatere. În ciuda acestui fapt, când am aflat că această Cameră și unii dintre deputații acesteia solicită prezența mea aici, am fost foarte încântat să vin imediat să particip la această dezbatere.

Consider că bugetul Consiliului pentru exercițiul financiar 2008 a fost executat corect, așa cum se poate deduce din raportul anual al Curții de Conturi. Au existat unul sau două discursuri – cel al dlui Søndergaard, de exemplu – în care s-a menționat transparența, lipsa transparenței sau transparența insuficientă. Aș dori să fiu foarte clar în privința acestui aspect: Consiliul consideră că modul în care își execută bugetul este absolut transparent și, prin urmare, că aplică în mod corect cerințele prevăzute în Regulamentul financiar.

În plus, după cum știți, Consiliul publică un raport privind gestiunea financiară a anului anterior pe situl său web. Aș dori să vă atrag atenția asupra faptului că, în prezent, Consiliul este unica instituție care a publicat deja un raport preliminar referitor la situația sa contabilă pentru publicul larg interesat.

În mod similar, acum câteva zile, la 15 martie ca să fiu precis, președintele Coreper și secretarul general al Consiliului s-au întâlnit cu o delegație a Comisiei pentru control bugetar a Parlamentului. La întâlnire, aceștia au oferit toate informațiile solicitate în legătură cu temele și chestiunile supuse discuției de către Comisia pentru control bugetar a Parlamentului privind executarea bugetului Consiliului pentru 2008.

Dl Gerbrandy a întrebat despre nevoia trece la un control reciproc efectuat de ambele instituții în privința chestiunilor bugetare, în lipsa unei convenții tacite. Asta a afirmat dl Gerbrandy. Dacă Parlamentul ar dori să revizuiască această convenție tacită, Consiliul este dispus să ia în considerare acest lucru și să discute o nouă convenție bazată pe reciprocitate între cele două instituții. Deci nu există nicio problemă în ceea ce privește discutarea acestei situații și, poate, în ceea ce privește încheierea unui nou acord care, dacă este posibil, îl va îmbunătăți pe cel pe care l-am avut până acum.

Acestea sunt aspectele pe care ar dori să le evidențieze Consiliul în legătură cu dezbateră care a avut loc în această dimineață. Vă sunt foarte recunoscător pentru invitația verbală de a veni aici, însă vă repet, nu am fost invitat în mod oficial la această ședință.

Președinte. – Vă mulțumesc, dle ministru. Vă mulțumesc foarte mult pentru că ați dat curs cu atât de multă bunăvoință solicitării noastre. Acest lucru mă face să afirm că nici Comisia nu primește niciodată o invitație oficială la această ședință. Sunt deputat în această Cameră de ceva timp și am observat că, în cazuri precum al dvs., atunci când Consiliul este reprezentat aici – chiar dacă nu este cu adevărat necesar – acest lucru contribuie foarte mult la succesul unei Președinții. În această privință, aș vrea, încă o dată, să vă mulțumesc foarte mult.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Dle președinte, dle Šemeta, dle López Garrido, vă mulțumesc încă o dată pentru prezență. Primele mele cuvinte se vor îndrepta în semn de mulțumire către colegul meu deputat, dl Liberadzki, deoarece vorbesc în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) despre acordarea descărcării de gestiune Comisiei Europene.

De asemenea, aș vrea să le mulțumesc raportorilor pentru celelalte grupuri politice, cât și Curții de Conturi și, în special, președintelui acesteia, dl Caldeira, care face o treabă extraordinară prin clarificarea acestor proceduri extrem de complicate pentru noi.

Grupul nostru va vota în favoarea acordării descărcării de gestiune Comisiei Europene, dle Šemeta, și aș dori să menționez rolul jucat de predecesorul dumneavoastră, dl Kallas – care a lucrat foarte mult cu noi, mai ales în cadrul mandatului anterior – în concretizarea acestor evoluții pozitive.

În primul rând, în ceea ce privește situația financiară anuală, Curtea de Conturi a emis o declarație de asigurare pozitivă. Deci, dle Ashworth, poate conservatorii vor vota cel puțin în favoarea situației financiare anuale. Permiteți-mi să profit de această ocazie pentru a-i mulțumi dlui Taverne și predecesorului acestuia, dl Gray.

În privința situației financiare, nu pot să nu îmi exprim, încă o dată, îngrijorarea față de cele 50 de miliarde de euro de capital propriu negativ și încă nu înțeleg de ce nu includem în situație creanțele pe care le avem la statele membre, care înseamnă aproximativ 40 de miliarde de euro și reprezintă pensii de plătit personalului.

În ceea ce privește legalitatea și regularitatea tranzacțiilor secundare, unele persoane afirmă că declarația Curții de Conturi este negativă. De fapt, nu avem nici cea mai mică idee. Am citit și am recitat această declarație. Nu știm dacă în temeiul articolului 287 al tratatului avem sau nu o opinie pozitivă în privința tranzacțiilor secundare. Curtea a emis niște opinii – cinci paragrafe – adresate nouă, însă nu știm. Mai mult decât atât, rezoluția propune îndeplinirea acestei sarcini a Curții stipulate de tratat. În acest context, trebuie să ne întâlnim pentru a revizui toate aceste proceduri de descărcare a gestiunii referitoare la controlul costurilor.

În ceea ce privește metodele, solicităm guvernelor noastre declarații de asigurare naționale pe care nu le vom obține niciodată. Propun ca organismele naționale de audit să fie implicate în lanțul de audit, astfel încât acestea să poată elibera guvernelor lor certificate, care ar fi incluse în procedura de descărcare a gestiunii.

De asemenea, propun scurtarea termenelor limită. Vă vine să credeți că suntem în aprilie 2010 și vorbim despre situația financiară din 2008? Termenele limită trebuie scurtate. Propun o analiză a conturilor consolidate. Nu sunt de acord cu amânarea descărcării de gestiune în privința Consiliului, deoarece Curtea de Conturi nu a făcut niciun comentariu referitor la Consiliu.

Voi încheia, dle președinte, prin propunerea unei conferințe interinstituționale cu Comisia, Consiliul, toate parlamentele naționale, care controlează executivile și organismele naționale de audit, pentru a dezvolta procedura de descărcare a gestiunii în domenii tehnice și pentru a clarifica situația.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Dle președinte, stimați reprezentanți ai Comisiei și, mai presus de toate, ai Consiliului, doamnelor și domnilor, auzim aceste lucruri în fiecare an în cadrul dezbaterii referitoare la îmbunătățirile executării distribuției fondurilor europene: control mai precis și mai eficient al cheltuielilor la nivelul tuturor organismelor și instituțiilor, mai multă transparență pentru Parlament și pentru cetățeni. Prezența astăzi a Consiliului reprezintă primul semn că se schimbă ceva și în Consiliu. Minunat, suntem bucuroși – după cum ați auzit – însă cu siguranță că acest lucru nu este suficient pentru noi. Este chiar diferența pe care ați menționat-o – dvs. considerați că ați creat transparența completă, deși noi considerăm că încă nu ați răspuns întrebărilor noastre din dezbaterile de la sfârșitul lunii noiembrie – acest lucru arată că încă nu cooperăm unii cu alții atât de bine pe cât ar trebui. Ați vorbit despre amendamentul 1970 pe care doriți să îl modificați și să îl dezvoltați. Este foarte bine, însă aceste așteptări ale noastre nu sunt deloc noi. Le-am menționat de câteva ori, iar acum vă comportați ca și cum ar fi ceva complet nou.

Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților va susține raportul dlui Czarnecki. Împărtășim criticile domniei sale și pe cele ale celorlalte grupuri. Nu vom acorda descărcarea de gestiune Consiliului, nici astăzi, nici luna viitoare. Deci mă surprinde solicitarea dnei Andreasen, deoarece consider, în mod evident, că statele membre sunt responsabile pentru 80 % din fonduri. Acest lucru nu exonerează Consiliul de responsabilitățile sale, deoarece Consiliul nu reprezintă o a patra sau a cincea instituție în UE, ci lucrează împreună cu statele membre.

Cu toate acestea, sunt de acord, criticile noastre nu au efecte reale. După cum a evidențiat dl Audy, trebuie să ne dezvoltăm instrumentele. În fiecare an, arătăm Consiliului cartonașul galben al refuzului descărcării de gestiune și nu se întâmplă nimic. Deci trebuie să ne dezvoltăm instrumentele: nu doar critici tangibile, ci și consecințe – ce se întâmplă în cazul în care Consiliul nu lucrează cu noi. Este posibil ca acest lucru să însemne și schimbări constituționale.

Președinte. – Vă mulțumesc foarte mult, dnă Weiler. Doamnelor și domnilor, tocmai am verificat din nou Regulamentul de procedură: nu avem voie să cântăm în plen fără a întreba mai întâi Conferința președinților. Însă avem voie să felicităm un coleg. Dl Chatzimarkakis, a cărui zi de naștere este astăzi, are cuvântul pentru două minute și jumătate. La mulți ani!

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Vă mulțumesc, dle președinte, foarte drăguț din partea dvs. Dle comisar Șemeta, adoptarea rapoartelor referitoare la gestiunea bugetară a organismelor și instituțiilor europene reprezintă una dintre cele mai importante obligații ale noastre, în calitate de reprezentanți ai poporului european – este datoria noastră suverană. Întrebarea referitoare la ce a făcut Europa cu banii câștigați cu greu ai contribuabililor este crucială pentru acceptarea proiectului de integrare europeană.

În primul rând, aș vrea să mulțumesc tuturor raportorilor pentru eforturile depuse. Însă, văd lumini și umbre în rapoarte. Văd lumină în gestiunea bugetară în ansamblu. Între timp, oriunde UE controlează și gestionează ea însăși fondurile, situația se desfășoară conform regulilor. Dacă acest lucru este sau nu eficient, este cu totul altă problemă. Ca Parlament European, ar trebui să fim mai atenți la eficiența politicilor, la problemele politice și la punerea în aplicare, mai ales în privința agendei 2020.

Există umbre în domeniul politicii de coeziune. Unsprezece la sută reprezintă încălcarea regulilor, iar acest procent este prea ridicat. Deci, este foarte important ca UE să încerce mai mult să recupereze fondurile acordate incorect. Prin urmare, Comisia pentru control bugetar a adoptat un amendament propus de Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa. Vrem 100 % din bani înapoi.

Pentru 2010, am onoarea de a fi raportor pentru descărcarea de gestiune a Comisiei Europene. Datorită intrării în vigoare cu întârziere a Tratatului de la Lisabona, aceasta nu va fi o sarcină ușoară. Trebuie să monitorizăm cu foarte mare atenție dacă noile responsabilități ale comisarilor individuali nu duc la mai puțină transparență și la o mai mare mascare a responsabilităților. Trebuie să examinăm și vom examina cu foarte mare atenție acest aspect.

Permiteți-mi să evidențiez doar două domenii: în primul rând, așa-numitele organizații non-guvernamentale și în al doilea rând, acordul informal. Între 2008 și 2009, Uniunea Europeană a acordat ONG-urilor finanțări de peste 300 de milioane de euro. Printre acestea se numără organizații onorabile precum *Deutsche Welthungerhilfe*. Însă există și unele care doresc să distrugă reputația Uniunii Europene, și anume Counter Balance, care a atacat Banca Europeană de Investiții. Acest lucru nu este acceptabil și trebuie să facem ceva în acest sens. Avem nevoie de un registru și de o definiție a acestor organizații non-guvernamentale, deoarece acestea primesc mulți bani din impozite.

În ceea ce privește acordul informal, aș vrea să-i mulțumesc dlui López Garrido. Aș vrea să vă mulțumesc pentru că ați venit. De asemenea, aș dori să evidențiez elementul istoric: punerea la îndoială și revizuirea convenției tacite după 40 de ani este un pas enorm. Având în vedere importanța Parlamentului, datorită noului Tratat de la Lisabona, este și un pas necesar. Trebuie să asigurăm transparența aici și în Consiliu.

Ashley Fox (ECR). – Dle președinte, încă o dată, acestui Parlament i se prezintă o situație financiară sub standarde și i se solicită descărcarea de gestiune. Aceasta este o situație financiară pentru care Curtea de Conturi a refuzat să emită o declarație de asigurare pozitivă – este o situație care încă nu este legală și regulată. Auditorii au afirmat – din nou – că aceste conturi sunt pline de neregularități, și totuși se așteaptă de la noi să le aprobăm.

Sunt bucuroasă că dna Mathieu a recomandat o amânare a descărcării de gestiune pentru conturile Colegiului European de Poliție. Vom susține această recomandare, deoarece OLAF are nevoie de mai mult timp pentru a-și finaliza ancheta. S-au făcut afirmații referitoare la activități frauduloase ale respectivului Colegiu, inclusiv privind utilizarea banilor contribuabililor de către personal, pentru a cumpăra mobilă pentru uz personal.

Pot spune Parlamentului că aceste neregularități nu vor fi acceptate de către conservatorii britanici. Vom refuza să acordăm descărcarea de gestiune până când Curtea de Conturi va emite o declarație de asigurare pozitivă.

Încrederea în politicieni este mai scăzută decât oricând și ne vom distruge și mai mult reputația dacă se observă că trecem cu vederea o astfel de risipă. De fiecare dată când descărcăm de gestiune conturi sub standard, încurajăm risipa și fraudă. De fiecare dată când votăm acordarea unei descărcări de gestiune, trimitem un semnal Consiliului, Comisiei și alegătorilor noștri potrivit căruia nu tratăm această problemă în mod serios.

Partidul meu va urmări cu deosebită atenție votul deputaților laburiști și liberal-democrați asupra acestei chestiuni. Aceștia nu pot susține acasă că doresc să aducă o schimbare în politică – să primească și să reformeze politica – și totuși, an după an, să voteze pentru acceptarea acestor conturi sub standard. Oricine privește cu seriozitate reformarea acestui sistem și protecția contribuabilului ar trebui să voteze împotriva acordării descărcării de gestiune.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Dle președinte, având în vedere rata înaltă de eroare, nu aprob acordarea descărcării de gestiune Comisiei Europene. Încă nu facem destul pentru a simplifica regulile, mai ales cele pentru fondurile structurale. Patru comitete consultative au prezentat o propunere la care Comisia nu a oferit încă un răspuns satisfăcător. Verificarea independentă, externă în cadrul Comitetului de evaluare a impactului este cu adevărat indispensabilă. Dacă grupul la nivel înalt al dlui Stoiber conferă substanță acestui lucru, acesta ar trebui să primească suficiente resurse pentru sprijinul necesar în probleme secretariale. În plus, este necesar un mandat mai larg. Trebuie să reducem nu numai poverile administrative, ci și costurile conformării esențiale, iar mandatul nu ar trebui să rămână limitat la legislația existentă: și noua legislație ar trebui să fie supusă analizei critice. Aceasta, dle președinte, ar reprezenta o contribuție la o reducere structurală a poverii regulamentelor care împiedică neîntemeiat funcționarea autorităților și a întreprinderilor.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând, aș vrea să discut problemele legate de ajutorul pentru dezvoltare care sunt aproape întotdeauna evidențiate de Curtea de Conturi și să-i mulțumesc dnei Ayala Sender pentru buna cooperare, care a fost remarcabil de plăcută.

În primul rând, se pune adesea problema sprijinului bugetar. Aceasta înseamnă că există chiar suspiciunea că în țările în care încercăm să ajutăm puțin populația, sprijinul bugetar este utilizat parțial de regimurile corupte și totalitare pentru a suprima grupurile populare nedorite sau chiar criticii. Există extrem de multe de criticat la acest sprijin bugetar. Ar trebui să fie redus sau oprit pentru țările în care avem în mod clar probleme cu utilizarea sa.

În al doilea rând, și acum avem problema plăților care conțin erori, a lipsei de coordonare și a canalizării proiectelor de ajutor pentru dezvoltare între diferitele instituții și niveluri dintr-o țară și a faptului că nu există o stabilire logică a priorităților. Este esențial să acordăm prioritate acestui aspect, astfel încât să putem îmbunătăți durabilitatea și eficiența proiectelor în acele țări în care oamenii au într-adevăr extrem de mare nevoie de ele.

Mai mult decât atât, consider, și acum, că este esențial ca ajutorul pentru dezvoltare și Fondul european pentru dezvoltare în general să se integreze în bugetul general.

În privința ajutorului de preaderare pentru Turcia, aș dori să spun că m-a surprins faptul că criticile complet normale care în alte țări ar fi dus de mult la blocarea finanțării au dus atât de repede la o sincopă în cooperarea dintre Turcia și Comisie. Consider că este absolut normal ca mai întâi să stabilim strategia și obiectivele, apoi programele, orientarea proiectului, etaloanele pentru măsurare și apoi metoda pentru monitorizarea performanței.

Însă dacă toate acestea prezintă deficiențe și se pun în aplicare proiecte care sunt apoi declarate eșuate, am o problemă cu punerea în aplicare a programului. Din acest motiv, personal consider că este necesar ca cel puțin o parte din finanțare să fie blocată până când vom avea asigurări corespunzătoare că fondurile vor fi cheltuite în mod adecvat. Acum am căzut de acord asupra unui compromis, însă consider că este necesar să monitorizăm problema, deoarece vor fi afectate alte țări precum Bulgaria, România sau Grecia. Consider că toată lumea trebuie tratată în mod egal și nu diferențiat.

Deci, solicit ca în privința politicii din domeniul construcțiilor să se stabilească o strategie pe termen mediu prin intermediul unei planificări clare privind construcțiile și finanțarea. Proiectele de amploare ar trebui să primească propriile linii bugetare și un sistem de raportare privind derularea proiectului, și nu ar trebui să mai plătim costurile pentru finanțările intermediare. Pentru că reprezentăm instituții atât de mari, avem nevoie de clădiri, iar acestea trebuie planificate cu atenție și transparență.

În încheiere, consider că este necesar să se simplifice urgent programele, deoarece astfel apar problemele în țările respective, iar aceasta nu trebuie să rămână doar o solicitare retorică, ci trebuie pusă în aplicare în cele din urmă.

(Aplauze)

Jens Geier (S&D). – (DE) Dle președinte, dle comisar, dle López Garrido, sunt bucuroși că vă aflați aici și demonstrați prin aceasta faptul că importanța acestei dezbateri este recunoscută de Consiliu. Doamnelor și domnilor, cu toții știm acest mic truc: dacă doriți să puneți pe cineva într-o poziție jenantă, puneți-i o întrebare cu o formulare de genul: chiar vă mai plesniți copiii? Chiar dacă persoana spune nu, aceasta admite implicit că în trecut chiar și-a plesnit copiii.

Raportul referitor la descărcarea de gestiune a Parlamentului elaborat de dl Staes, căruia aș vrea să-i mulțumesc pentru munca depusă, este un raport critic și mi se pare că, cel puțin în anumite domenii, a urmat această logică. Auto-critica este bună, însă ar trebui să fie riguroasă. Am avut multe discuții în grupul meu despre cum am putea respinge o formulare sau alta din raportul privind descărcarea de gestiune a Parlamentului. Unii dintre noi am fost supuși unei presiuni considerabile din țările noastre de origine în această privință.

Însă vreau să vă transmit răspunsurile mele la întrebările privind motivația respingerii anumitor formulări din raportul referitor la descărcarea de gestiune a Parlamentului. Acestea sunt propuneri care s-au transformat deja în realitate. Am putea să le supunem din nou discuției, însă ce motivație am avea? Există propuneri care nu ajută, precum ideea de a transforma Comisia pentru control bugetar într-un fel de autoritate alternativă de audit intern sau într-o cale de mijloc între Birou și plenară. Există multe propuneri bune în acest raport, care au fost însă toate adoptate.

Apoi există propuneri în acest raport care reprezintă doar o realitate parțială, cum este, de exemplu, amendamentul 26 aflat în acest moment în discuție. Acest amendament cere stabilirea unui sistem de control intern în grupuri ale acestei Camere. Nimic nu ar trebui să fie mai evident. Însă în cadrul Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților, acesta este de mult timp o realitate, tocmai din acest motiv. Dacă grupul meu ar fi de acord, înseamnă că ne-am comporta ca și cum am avea ceva de recuperat. Deci, în cazul acestui exemplu, putem fi de acord doar dacă această realitate este ilustrată și în raport. Propun, prin urmare, includerea următoarei fraze în acest paragraf: așa cum este cazul în cadrul Grupului S&D.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Dle președinte, deși rămân multe probleme, controlul și auditarea fondurilor UE s-au îmbunătățit și devin din ce în ce mai riguroase. Observăm rezultatele acestui lucru, care este îmbucurător – însă se pot face mai multe. Mottoul nostru ar trebui să fie nu risipim niciun cent. În privința fondurilor pentru dezvoltare, UE este cel mai mare furnizor de ajutoare din lume. Este bine că schimbăm ceva în lume și că facem dovada solidarității noastre cu cei mai săraci oameni din lume. Consider că cetățenii UE sunt mulțumiți cu acest lucru, însă banii trebuie utilizați în cel mai bun mod posibil. Nu trebuie să ajungă la liderii corupți care și-i bagă în propriile buzunare și nici nu trebuie să risipim bani pe proiecte și pe inițiative care nu ținesc către viitor și nu au o calitate optimă.

Noi, aici, în Parlament, avem o responsabilitate deosebită în această privință. Am depus o serie de amendamente Comisiei, amendamente care au fost tratate cu relativă bunăvoință de către raportor. Adevărul este că UE trebuie să trimită un mesaj mai clar și trebuie să ceară ca țările pe care le susține să promoveze cele mai elementare drepturi ale omului, precum dreptul la exprimare și libertatea presei. Din păcate, în prezent nu se întâmplă acest lucru.

Permiteți-mi să vă dau un exemplu foarte clar: Ajutorul UE în Eritreea. În Eritreea, cei care critică regimul sunt închiși fără a fi judecați și fără a li se spune de ce sunt acuzați. Aceștia au zăcut ani de zile în condiții de încarcerare cumplite. Ce au făcut? Au criticat conducerea și președintele țării.

Ar trebui să fim mai clari în această privință. UE trebuie să-și poată condiționa ajutorul de respectarea drepturilor fundamentale ale omului de către țările care îl primesc și consider că raportul ar fi trebuit să fie mai ferm și mai clar în această privință. Consider că asta ar aștepta de la noi contribuabilii Europei.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Dle președinte, raportul Staes conține un paragraf foarte important intitulat „Deputații ca persoane publice”. Acest titlu este foarte potrivit. Fiecare deputat din acest Parlament este persoană publică și trebuie să fie capabil să răspundă în orice moment pentru modul în care lucrează și, în special, trebuie să poată justifica modul în care a cheltuit bugetele puse la dispoziție de contribuabil. Într-adevăr, noi toți folosim banii contribuabililor și, prin urmare, cetățenii au dreptul să știe cum cheltuim acești bani.

Contabilitatea Parlamentului s-a îmbunătățit foarte mult în ultimii ani, însă deputaților nu li se cere încă să dea socoteală pentru toate fondurile. Mă refer în special la cei maxim 4.200 de euro aflați la dispoziția fiecărui deputat pentru cheltuieli generale. Acum trebuie să plătesc o sumă considerabilă în fiecare an ca să angajez un contabil extern care să se ocupe de contabilizarea acestora. Este ciudat; ar trebui să îi punem la dispoziție în prezența serviciilor Parlamentului, așa cum facem pentru cheltuielile de transport și diurne. Deci, v-aș ruga să susțineți amendamentul 33 al paragrafului 65 pe această temă.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Oficiul European pentru Selecția de Personal sau EPSO, este o unitate interinstituțională responsabilă cu selectarea personalului pentru instituțiile Uniunii Europene. Sunt foarte mulțumită că rapoartele de descărcare de gestiune au abordat acest subiect. Sunt necesare eforturi pentru cercetarea și eliminarea disproporțiilor geografice între candidați și între candidații admiși pentru posturi de funcționari publici ai instituțiilor Uniunii Europene. Absolut inacceptabilă este sub-reprezentarea permanentă a cetățenilor noilor state membre, inclusiv Polonia, și nu numai în ceea ce privește posturile de funcționari publici ai Uniunii Europene. Acest fenomen este foarte evident, după părerea mea, în rândurile personalului de conducere la nivel mediu și înalt. Suspiciunile sunt generate, de asemenea, de procesul lung de recrutare și de gestionarea listelor cu candidații admiși. Adesea, candidații admiși care au fost selectați prin concursuri – cei care au fost admiși prin concurs – acceptă un loc de muncă în afara instituțiilor Uniunii Europene pentru că pur și simplu nu pot aștepta atât de mult și întregul proces de recrutare este în zadar.

Sunt mulțumită că EPSO a stabilit un program de corectare și a acceptat comentariile Curții de Conturi, și că a acceptat deja unele dintre comentariile Parlamentului European. Voi urmări cu siguranță și cu atenție efectele programului corector, ținând cont mereu de faptul că obiectivul EPSO ar trebui să fie, mai presus de toate, atragerea celor mai buni candidați prin ofertele instituțiilor UE, selectarea celor mai buni candidați și crearea celei mai bune liste de candidați admiși, cu reprezentarea proporțională a tuturor statelor membre.

Ivailo Kalfin (S&D). – (BG) Dle comisar, dle López Garrido, doamnelor și domnilor, aș vrea să-mi exprim punctul de vedere privind descărcarea de gestiune a agențiilor europene. Permiteți-mi, în primul rând, să vă transmit scuzele colegului meu, dl Georgios Stavrakakis, care nu a putut fi prezent la dezbaterile pe această temă, deși a lucrat la raport în ultimele câteva luni în calitate de raportor alternativ pentru Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European. Domnia sa nu a putut fi prezent din cauza problemelor notorii cu transportul.

După părerea Grupului S&D, problemele ce țin de executarea transparentă și legală a bugetului Uniunii Europene reprezintă o prioritate, iar gestionarea finanțelor publice în general depinde într-o mare măsură de rezolvarea cu succes a acestor probleme. Din acest motiv, aș dori să mulțumesc, de asemenea, raportorului, dna Mathieu, cât și membrilor Curții Europene de Conturi și șefilor de agenții cu care domnia sa a lucrat foarte mult. Doresc să evidențiez faptul că auditarea agențiilor bugetare este o procedură extrem de complicată și de anevoioasă, deoarece există diferențe semnificative între acestea în ceea ce privește practicile și competența.

Permiteți-mi să încep cu afirmația generală că 2008 dovedește că agențiile continuă să-și îmbunătățească executarea bugetelor de la un an la altul. Aș vrea să deschid o paranteză și să afirm oricărui colegi deputați care nu se așteaptă la comentarii în sprijinul bugetului din partea Curții de Conturi că momentul în care Curtea de Conturi nu va mai face comentarii va fi momentul când încrederea în acest organism va scădea. Adevărul este că numărul de erori este în scădere, iar nivelul de transparență și de disciplină este în creștere în privința executării bugetelor. Acest progres este luat în calcul, de asemenea, de către Curtea de Conturi, în timp ce șefii de agenții fac eforturi și mai mari pentru a îmbunătăți sistemele de control și contabilitatea.

Evident, încă există neajunsuri. Acestea au fost menționate de Parlament și de Curtea de Conturi. Cauzele acestor neajunsuri sunt atât obiective, cât și subiective. Vestea bună este că pot fi remediate toate și se iau măsuri în această direcție.

Problema principală este legată de Colegiul European de Poliție, CEPOL. Problemele din această organizație continuă de mai mulți ani și se datorează mai multor motive: schimbarea sistemului contabil, chestiuni neclarificate legate de statul gazdă, omisiuni privind notificarea contractelor și utilizarea fondurilor publice în alte scopuri decât cele prevăzute. Chiar dacă s-au făcut câțiva ani concesiuni care au dat rezultate mai lent decât s-a așteptat, anul acesta susțin amânarea descărcării de gestiune în privința executării bugetului acestei agenții pentru anul 2008 până la realizarea unui nou audit și până când noua conducere a colegiului își va asuma în mod clar responsabilitatea pentru asigurarea eliminării neregulilor și consecvențelor juridice în cel mai scurt timp.

A doua problemă este legată de Frontex, în special de capacitatea agenției de a utiliza resursele care i-au fost alocate. Șeful agenției a dat răspunsuri satisfăcătoare în această privință în timpul audierilor Comisiei.

Există o serie de măsuri pe care trebuie să le luăm în domeniul controlului bugetar în cadrul agențiilor. Le voi condensa în doar trei măsuri. În primul rând, șefii agențiilor trebuie să își continue eforturile pentru a se conforma mai strict disciplinei bugetare. În al doilea rând, trebuie luate măsuri pentru a simplifica regulamentele contabile, mai ales în cazul agențiilor cofinanțate și autofinanțate. În ultimul rând, trebuie să analizăm o propunere depusă de Curtea de Conturi privind introducerea de criterii care să indice reușita acestor agenții în realizarea sarcinilor lor.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, câteva comentarii despre utilizarea fondurilor europene în cadrul procesului de extindere. Aici, a trebuit să evaluăm un raport special al Curții de Conturi referitor la utilizarea ajutorului de preaderare pentru Turcia. În calitate de Comisie pentru control bugetar, suntem foarte dezamăgiți de constatările raportului Curții de Conturi. În perioada anterioară, fondurile au fost cheltuite de către Comisie fără vreo strategie sau vreun audit eficient și, mai presus de toate, proiectele nu au avut nicio legătură concretă cu progresul către aderare. Chiar și cu noul Instrument de asistență pentru preaderare (IPA), care a intrat în vigoare în 2007, Curtea nu se află în poziția de a evalua eficiența fondurilor cheltuite. Și totuși, vorbim despre 4,8 milioane de euro până în 2013.

La început, comisia a fost dominată de un sentiment de neputință. Unde și când putem avea influență politică asupra utilizării ajutorului pentru preaderare dacă următoarea evaluare a Curții va avea loc abia după 2012? Deci Comisia pentru control bugetar invită Comisia să revizuiască urgent programul IPA. Până se evaluează progresul, solicităm, de asemenea, înghețarea fondurilor la nivelul anului 2006. Aici avem începuturile unui compromis.

În plus, sugerăm ca, în general – în general și fără a ne referi în mod explicit la Turcia – IPA să fie aplicat în mod flexibil, inclusiv pentru forme speciale de statut de membru, cooperare, vecinătate sau opțiuni asemănătoare. În procesul negocierilor de aderare, concentrarea exclusivă asupra obținerii statutului de membru UE se poate dovedi a fi o investiție foarte proastă.

Acum, criticile Verzilor și ale stângii țin de faptul că, odată cu aceste solicitări, am interveni în politica externă, iar Turcia ar primi astfel un statut special. Nu, dacă nu reacționăm la deficiențele evidente aici, atunci asigurăm un tratament special. Dacă facem excepții cu Turcia, putem înceta controlul bugetar și pentru Croația, România, Bulgaria sau Grecia. Acesta este, la urma urmelor, același subiect.

Invit Comisia să nu treacă acest lucru cu vederea, doar pentru că este vorba de Turcia. Mai degrabă, să susțină aderarea Turciei conform criteriilor de aderare pe care le-a stabilit însăși Comunitatea.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Dle președinte, aș dori să vorbesc astăzi despre raportul referitor la descărcarea de gestiune a Parlamentului. Avem în fața noastră ceea ce consider a fi cel mai riguros, critic și anticipativ raport de descărcare de gestiune a Parlamentului European elaborat vreodată. Acesta este un lucru bun. De aceea, aș dori să-i mulțumesc dlui Staes pentru o lucrare atât de constructivă.

Este neobișnuit ca o instituție să își acorde descărcarea de gestiune sie însăși și, într-adevăr, pentru aceasta este necesar un grad înalt de responsabilitate, transparență și control. Însă raportul ne ajută să ne asigurăm că noi, în calitate de Parlament, suntem capabili să acceptăm această responsabilitate, să dăm dovadă de transparență și să asigurăm un control mai bun. Acesta este, desigur, un lucru bun.

Acestea fiind spuse, încă există loc de mai bine. Voi menționa aici doar câteva domenii cărora consider că li se adresează unele dintre amendamente. Cred că trebuie să facem mai multe pentru a le permite cetățenilor noștri să ne urmărească activitatea. Putem asigura acest lucru oferindu-le un acces mai ușor la rapoartele noastre de pe situl web – inclusiv la cele critice. De asemenea, consider că este important să observăm funcționarea procedurilor noastre de achiziție aici, în Parlament. Acesta este un domeniu de mare risc și au fost propuse amendamente bune și în această privință. În plus, consider, de asemenea, că trebuie să vedem dacă structura de conducere poate fi îmbunătățită și făcută chiar mai transparentă, atât pentru noi, deputații, cât și pentru ca cetățenii noștri să poată verifica Parlamentul. Mai mult decât atât, deși s-a mai spus de multe ori, nu cred, desigur, că ar trebui să cheltuim bani pe renovarea birourilor noastre de aici, de la Strasbourg. În schimb, ar trebui să ne asigurăm că avem doar un singur scaun.

Eu vin din Danemarca, o țară cu o tradiție îndelungată de transparență, deschidere și control, mai ales în ceea ce privește utilizarea banilor contribuabililor. Acestea sunt valori pe care le prețuiesc și consider că ar trebui să aibă o importanță mai mare și în cadrul UE. Consider că raportul referitor la descărcarea de gestiune a Parlamentului European demonstrează că noi, cei din Parlament, am asimilat această experiență și ne îndreptăm înspre direcția corectă. De asemenea, ne pune într-o poziție mai bună pentru a critica celelalte instituții.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Dle președinte, deja au fost spuse foarte multe în această dezbatere, așa că mă voi limita la două aspecte. Primul este descărcarea de gestiune a Parlamentului; la urma urmelor, dacă dorim să-i monitorizăm pe ceilalți, trebuie să analizăm cu un ochi deosebit de critic propriul buget. Dl Staes a prezentat un raport pe marginea acestui subiect, pe care l-aș fi susținut din toată inima acum șase sau șapte ani, însă în acești șase sau șapte ani, multe lucruri au luat o întorsătură bună. Printre exemple se află rambursarea numai a cheltuielilor efectuate în realitate și statutul asistenților. Este comic faptul că Dl Staes a menționat toate acestea în discursul său cu puțin timp în urmă, însă este păcat că aceste realizări încă nu apar în raport. Sper că acest lucru va fi rectificat în cursul votului de peste două săptămâni, astfel încât raportul să fie în cele din urmă unul echilibrat. Am toată încrederea că așa va fi.

Al doilea este un punct general, dle președinte, deoarece consider că ne vom confrunta cu o discuție dificilă cu privire la buget în anii care urmează. În ciuda sarcinilor suplimentare care ne-au fost atribuite de la Lisabona, nu se preconizează că bugetul nostru va crește în perioada următoare, ceea ce înseamnă că în contextul cheltuielilor europene, va deveni din ce în ce mai necesar să se îndeplinească mai multe obiective politice în același timp și cu o singură cheltuială. Acest lucru face necesară o Curte de Conturi care poate audita efectiv acțiunea multiplă realizată prin cheltuială și nu va urmări doar respectarea regulilor. Curtea noastră de Conturi nu este capabilă să facă acest lucru în prezent. Astfel, dacă dorim să întocmim un buget eficient pentru noua perioadă bugetară care poate fi și auditată, vor fi necesare schimbări ale Curții de Conturi. Deci, propun ca în viitor Curtea de Conturi să participe într-adevăr la dezbaterile referitoare la bugete și la controlul bugetar și aș dori să-mi spună Comisia Europeană cum are de gând să abordeze această provocare.

Derek Vaughan (S&D). – Dle președinte, am vrut să vorbesc despre descărcarea de gestiune a Parlamentului European și, în primul rând, să mulțumesc raportorului pentru munca excelentă și anevoioasă pe care a depus-o împreună cu mulți alții.

Consider că nu mai încape vorbă că toți cei din această Cameră doresc îmbunătățirea deschiderii și a transparenței și valoare în schimbul banilor pentru contribuabili, însă trebuie să ne asigurăm că schimbările efectuate în cadrul proceselor noastre chiar reprezintă îmbunătățiri. Nu sunt sigur dacă unele dintre recomandările din prezentul raport sunt îmbunătățiri. De exemplu, o recomandare de a elimina băile din această clădire se va dovedi a fi foarte costisitoare, așa cum se va dovedi și propunerea de a înlocui întregul parc auto al Parlamentului European.

Există și câteva recomandări în raport care sunt deja incluse în propunerile bugetare pentru 2011. Printre exemple se află o analiză a Europarl TV, pentru a ne asigura că este eficient și că își deservește scopul, și un apel pentru o strategie pe termen lung în domeniul construcțiilor, care există deja sau care cel puțin este solicitată pentru viitor. Există, de asemenea, câteva recomandări în raport care acoperă chestiuni în privința cărora s-au făcut deja îmbunătățiri sau în privința cărora tocmai se fac îmbunătățiri.

Cu toate acestea, există, desigur, câteva aspecte pozitive în raport, iar acestea ar trebui să fie susținute cu adevărat – de exemplu, reducerea cantității de hârtie risipită prin listare. Cu toții observăm teancuri de hârtii listate în fiecare zi și cu siguranță există câteva posibilități de a reduce costurile aici.

De asemenea, este binevenit apelul pentru raționalizarea studiilor externe și cooperarea cu alte instituții pentru aceste studii, astfel încât să putem evita duplicarea și să economisim energie. Înțeleg că unele amendamente vor fi supuse din nou discuției pentru bugetul Parlamentului European pe 2011.

Raportul solicită și un raport anual din partea gestionarului de risc și consider, din nou, că acesta este un lucru bun. Toate acestea demonstrează că este necesar un echilibru în discuțiile pe care le purtăm pe marginea descărcării de gestiune a Parlamentului European. Nu mă îndoiesc de faptul că Comisia pentru control bugetar va asigura exercitarea responsabilităților sale în viitor și că va dori să raporteze despre modul în care au fost puse în aplicare și tratate recomandările din acest raport.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând, aș vrea să afirm că am fost bucuros că am fost nevoit să călătoresc doar spre Strasbourg săptămâna aceasta și nu spre Bruxelles, deoarece Strasbourg este mult mai aproape pentru mine și deci este un mare avantaj să pot călători nestânjenit, în ciuda întreruperii legăturilor aeriene.

A doua mea solicitare ține de controlul bugetar. Încă avem același pachet vechi de hârtie care arată ce trece prin plen săptămâna aceasta. Aș fi fericit dacă am putea primi un computer aici, la locul de muncă, mai ales de vreme ce putem vizualiza totul în formă electronică, astfel încât atunci când votăm să avem în față amendamentele în limbile noastre, iar votul să se poată desfășura selectiv. Avem sute de voturi, întotdeauna în miezul zilei și ar fi bine dacă nu ar trebui să târâm hârtia după noi, ci am avea textele puse la dispoziție în formă electronică. La urma urmelor, Parlamentul European ar trebui să se afle în avangarda tehnologiei.

În al treilea rând, când călătorim undeva, avem de efectuat apoi toată contabilitatea, care a devenit de curând o activitate foarte birocratică. Este o povară suplimentară imensă pentru noi, în calitate de deputați, însă și pentru administrația acestei Camere. Auditul suplimentar impune condiții suplimentare. Ar trebui să stabilim o partidă de lucru care revine la ceea ce este esențial – contabilitatea corectă și precisă – pentru a reduce cu 25 % povara birocratică și nu pentru a o spori cu 50 %, așa cum s-a întâmplat în ultimele luni.

În ceea ce privește structura, aș ruga Comisia să verifice dacă ar trebui să ne concentrăm mai mult asupra investițiilor în Fondul de coeziune și în Fondul de Dezvoltare Regională și nu atât de mult asupra consumului de fonduri europene, având în vedere că multe țări trec în prezent printr-o criză financiară. Chiar și o creștere a fondurilor la 1,27 % din venitul național brut (VNB) ar fi logică pentru a realiza mai multe în privința activității investiționale.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Aș dori să încep prin a mă referi la execuția bugetului general al Uniunii Europene, aferent exercițiului financiar 2008, secțiunea III - Comisia și agențiile executive. Salutăm inițiativele voluntare ale Danemarcei, Țărilor de Jos, Suediei și Regatului Unit de a întocmi declarații naționale de gestiune.

Ne exprimăm convingerea că se vor obține progrese atunci când se vor primi declarațiile naționale de gestiune pentru toate fondurile Uniunii Europene care fac obiectul gestiunii repartizate. Solicităm, în acest sens, Comisiei elaborarea unor recomandări privind întocmirea acestor declarații de gestiune.

Referitor la programul-cadru de cercetare, ne exprimăm îngrijorarea că programul actual nu corespunde necesităților unui mediu de cercetare modern și considerăm că modernizarea și simplificarea suplimentară sunt esențiale pentru viitorul program-cadru.

De asemenea, aș dori să mă refer și la execuția bugetului Agenției Europene pentru Securitatea Rețelilor Informatice și a Datelor aferent exercițiului financiar 2008. Acesta arată că în conturile agenției s-au înregistrat venituri din dobânzi în valoare de peste 143 000 de euro pentru exercițiul financiar 2008, ceea ce demonstrează că agenția dispune de un volum ridicat de lichidități pe perioade lungi. În acest sens, solicităm Comisiei să examineze nu doar posibilitățile de a pune pe deplin în aplicare o gestiune a numerarului axată pe necesități, dar mai ales să analizeze și extinderea mandatului ENISA atât după 2012, cât și la nivelul competențelor.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Dle președinte, dacă dorim o Uniune Europeană acceptată de cetățenii săi, atunci este crucial ca cetățenii să știe, de asemenea, ce se întâmplă cu banii pe care îi plătesc sub formă de impozite. Deci solicitarea dnei Schaldemose privind mai multă transparență este perfect justificată și consider că aici, proiectul european este pus la încercare.

Însă transparența nu este totul; și accesibilitatea este importantă. Suntem oricum plătiți cu normă întreagă să tratăm astfel de probleme. Cred că, atunci când se uită ocazional la un astfel de document, cetățenii ar trebui să poată să facă ceva concret cu acesta. Așadar, trebuie să invităm Comisia să lucreze la accesibilitatea documentelor sale, mai ales a celor referitoare la cadrul bugetar. Atunci, cetățenii ar ști foarte rapid cât de mare sau mic este bugetul UE și cât de mult se cere întotdeauna de la UE.

Faptul că statele membre se așteaptă ca UE să facă ceva, însă, pe de altă parte, nu sunt atât de disponibile să ofere vreun ban reprezintă o problemă politică a noastră, a tuturor, iar acesta este un subiect pe care Comisia ar trebui să-l abordeze în următorii ani.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, câteva cuvinte despre discuția deosebit de critică referitoare la Instrumentul de asistență pentru preaderare pentru Turcia. Acesta a crescut constant din 2002, deși Turcia face mai mulți pași înapoi decât înainte. Ultimul raport special al Curții de Conturi a scos la iveală probleme majore. Fondurile nu au fost cheltuite eficient și nu au fost evaluate suficient.

Deci invit Comisia să iasă în față și să le explice cetățenilor UE înainte de descărcarea de gestiune ce s-a întâmplat exact cu cele 800 de milioane de euro pe an pentru Turcia.

Iar acum, despre diversele agenții în general. Creșterea necontrolată, înființarea, reînființarea și expansiunea agențiilor UE, care aproape că s-au triplat din 2000, contrazice în mod clar prevederile Strategiei de la Lisabona privind diminuarea birocrăției. Acestea includ și noul Birou European de Sprijin pentru Azil.

Deși vorbim despre 2008, câteva cuvinte despre Centrul European de Monitorizare a Drogurilor și a Dependenței de Droguri. Aș vrea tare mult să știu dacă dormea atunci când, la începutul anului, au fost legalizate droguri puternice în Republica Cehă, iar acum, datorită granițelor deschise, avem un minunat turism pentru droguri. Deci suntem zbiri cu fumătorii, însă suntem prinși moțâind când vine vorba de droguri puternice.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, și eu aș dori să abordez problema ajutorului pentru preaderare. Curtea de Conturi afirmă clar în raportul său că nu se află în poziția de a dovedi utilizarea corespunzătoare a fondurilor pe baza programelor actuale. Comisia Europeană a stabilit deci programe pe care nu le putem monitoriza și a căror eficiență nu se poate verifica.

După părerea sa, Comisia pentru control bugetar a avansat o poziție clară, iar acum se face incredibil de mult lobby de către partea turcă. În privința descărcării de gestiune, întrebarea nu este dacă Turcia va adera sau nu la UE. Nu este dacă dorim sau nu să mulțumim reprezentanții altor țări prietene, ci ține de verificarea eficienței programelor; întrebarea este dacă banii ajung la cei cărora le sunt destinați sau sunt deturnați către alte scopuri. De asemenea, întrebarea este dacă gestionăm corespunzător banii din impozite ai cetățenilor europeni. Prin urmare, aș fi foarte recunoscător dacă majoritatea Camerei ar putea lua decizia corectă atunci când va veni în sfârșit momentul votului.

Andrew Henry William Brons (NI). – Dle președinte, reprezint un partid care se opune întregului proiect al UE și statutului de membru al UE pentru țara noastră. Acest lucru i-ar putea determina pe unii să suspecteze că am obiecta în privința descărcării de gestiune, oricare ar fi probele prezentate. Aș dori să resping această suspiciune.

Deși poziția noastră implicită ar fi aceea de a obiecta împotriva aprobării majorității cheltuielilor viitoare, sperasem că vom susține descărcarea de gestiune pentru cheltuielile trecute dacă probele ar justifica acest lucru, chiar dacă nu am fi de acord cu scopurile respectivelor cheltuieli. Însă ne vom opune descărcării de gestiune a conturilor în general, din cauza cantității mari de nereguli.

Nu am confunda rațiunea regularității sau neregularității cheltuielilor cu aprobarea sau dezaprobarea scopului. Sper că toți ceilalți, fie că aprobă sau nu scopurile cheltuielilor, vor adopta aceeași abordare.

Christa Kläus (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, discutăm despre descărcarea de gestiune privind bugetul pentru 2008, însă descărcarea de gestiune reprezintă întotdeauna o ocazie de a privi în viitor și consider că în acest context în special trebuie să ne concentrăm asupra numărului mare de agenții înființate. Trebuie, cu siguranță, să oferim acestor agenții resurse financiare, însă trebuie să ne asigurăm, de asemenea, că acestea pot desfășura o activitate concretă.

Mă gândesc la Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), care este responsabilă pentru industria chimică și care urmează să primească îndatoriri suplimentare în perioada următoare și va fi responsabilă pentru produsele biocide. Trebuie să ne asigurăm că se muncește eficient, anticipativ, respectând politicile noastre și, prin urmare, vă rog să ne asigurăm că aceste agenții pot lucra bine și eficient pentru noi și în viitor.

Algirdas Šemeta, membru al Comisiei. – Dle președinte, aș dori să evidențiez încă o dată angajamentul Comisiei față de urmărirea progresului făcut în ultimii ani în privința îmbunătățirii continue a calității cheltuielilor. Desigur, voi analiza cu atenție deciziile referitoare la descărcarea de gestiune pe care le va adopta Parlamentul European peste două săptămâni, iar Comisia va asigura adoptarea măsurilor corespunzătoare.

De asemenea, aș vrea să vă mulțumesc pentru dezbaterile foarte bune de astăzi. Cred că s-au făcut auzite multe idei bune în timpul dezbaterii și aș vrea să vorbesc despre câteva dintre acestea.

În primul rând, în legătură cu declarațiile privind gestiunea națională, o chestiune ridicată de dl Bart Staes și de alți deputați, v-aș aminti doar că, împreună cu dl comisar Lewandowski, am trimis o adresă Comisiei pentru control bugetar în care am afirmat că vom face o propunere referitoare la declarațiile privind gestiunea națională în cadrul următoarei revizui a Regulamentului financiar. Consider că, împreună cu propunerile referitoare la simplificare și cu introducerea conceptului de risc tolerabil de eroare, acest lucru va permite îmbunătățiri semnificative a situației gestiunii fondurilor structurale. Dl Søndergaard este foarte îngrijorat în această privință.

Problema rolului auditurilor interne și al controalelor interne a fost ridicată de dna Herczog. Împărtășesc în totalitate opinia domniei sale pe această temă și aș vrea doar să afirm că săptămâna viitoare vom discuta strategia de audit pentru 2010-2012 și vom acorda mult mai multă atenție îmbunătățirii sistemelor de control intern în Comisie.

De asemenea, împărtășesc opiniile dlui Audy și ale altor onorați deputați privind procedura de descărcare a gestiunii. Cred că trebuie să lansăm o discuție despre cum să îmbunătățim procedura de descărcare a gestiunii, pentru a ne asigura că majoritatea rezultatelor descărcării de gestiune sunt puse în aplicare cât mai repede posibil. Acum suntem în 2010 și discutăm descărcarea de gestiune pentru anul 2008, deoarece a fost imposibil să se pună ceva în aplicare în 2009. Cred că este necesară o discuție aprofundată, la care să participe părțile interesate și Curtea de Conturi. Sunt absolut de acord cu punctele dvs. de vedere și cu cele ale altor deputați care au vorbit despre această chestiune.

De asemenea, consider că este foarte important să abordăm problema eficienței cheltuirii fondurilor UE. În strategia noastră generală de audit, acordăm o mare atenție îmbunătățirii auditului și în ceea ce privește auditarea eficienței cheltuielilor UE. Consider că, astfel, vom obține rezultate în viitor.

În privința Turciei, Comisia va urmări punerea în aplicare a recomandărilor pentru îmbunătățirea obiectivelor și pentru monitorizarea progreselor. Pentru toate domeniile, trebuie să îmbunătățim calitatea cheltuielilor, de la stabilirea obiectivelor la evaluarea impactului.

Rezultatele obținute până acum demonstrează că Uniunea Europeană continuă să facă eforturi pentru a îmbunătăți modul în care se cheltuiesc banii contribuabililor și în care adaugă valoare pentru cetățeni. Acest progres reprezintă, de asemenea, rezultatul acțiunilor noastre în calitate de autoritate pentru descărcarea de gestiune, fiind mereu atenți la modul în care se utilizează bugetul UE, critici când acesta nu este satisfăcător, însă și încurajând atunci când se înregistrează progrese. Acesta este un mesaj important care trebuie trimis cetățenilor UE.

Așadar, permiteți-mi să închei prin a-mi exprima mulțumirile deosebite față de Parlamentul European pentru sprijinul acordat eforturilor Comisiei în direcția unei mai bune gestiuni financiare a bugetului Uniunii Europene.

Jens Geier, *supleantul raportorului*. – (DE) Dle președinte, pentru ca procesele verbale să fie corecte, îl reprezint pe dl raportor Bogusław Liberadzki, care, precum alții din această Cameră, este una dintre victimele problemelor cu transportul de săptămâna aceasta. Sunt foarte bucuros să fac acest lucru și aș dori să folosesc această ocazie pentru a parcurge câteva dintre remarcile făcute în cursul acestei dezbateri.

Pentru început, dle comisar Șemeta, spre marea mea satisfacție, ați evidențiat că Comisia va lua măsuri pentru a consolida și mai mult contabilitatea actorilor principali în gestionarea fondurilor UE. Știm cu toții ce înseamnă acest lucru. Într-adevăr, știm cu toții că înseamnă că trebuie să le reamintim statelor membre ale Uniunii Europene care gestionează o parte importantă din fondurile europene de responsabilitatea pe care o au în privința respectării bunelor practici, deoarece știm, de asemenea, că majoritatea erorilor comise în utilizarea fondurilor europene sunt comise de statele membre și la acest nivel.

Din acest motiv, este destul de nesatisfăcător să aud colegii din Grupul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni și din Grupul Europa pentru Libertate și Democrație, toți aceștia, inclusiv dl Czarnecki, având alte angajamente, cum critică aspru Comisia în cadrul dezbaterii și cum afirmă că i se va refuza descărcarea de gestiune. M-aș fi așteptat de la colegii mei deputați să susțină solicitarea declarațiilor privind gestiunea națională în această Cameră și, de asemenea, în statele membre, pentru că acolo se fac greșeli și nu există o cooperare suficientă. Apoi este destul de nesatisfăcător să aud colegi din Grupul ECR afirmând că tot ceea ce se întâmplă aici este sub standard – deși știu foarte bine că responsabilitatea aparține în întregime altcuiva.

Încă o dată, aș dori să menționez ajutorul pentru preaderare, deoarece simt că trebuie lămurite câteva lucruri în această privință. Aș vrea să vă amintesc că raportorul a fost susținut de către Comisia pentru control bugetar cu o ușoară majoritate. De asemenea, aș vrea să vă amintesc că, în timpul raportării, reprezentantul Curții de Conturi a căutat să amintească raportorului că raportul său se referea la comportamentul Comisiei față de ceea ce s-a considerat demn de critică, nu la comportamentul Turciei. Colegii noștri deputați din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) au votat amendamente la descărcarea de gestiune a Comisiei pe care am dori să le eliminăm imediat, deoarece acestea se referă mult mai puțin la utilizarea banilor contribuabililor și mai mult la problema direcției în care se îndreaptă negocierile de aderare cu Turcia. Luarea în acest moment a unei decizii în această privință este o direcție greșită.

Inés Ayala Sender, *raportoare*. – (ES) Dle președinte, în discursul meu de încheiere, aș vrea să-i mulțumesc dlui comisar Șemeta și serviciilor Comisiei responsabile cu ajutorul pentru dezvoltare și cu ajutorul umanitar pentru cooperarea perseverentă și eficientă în acest proces.

De asemenea, doresc să acord Președinției spaniole recunoașterea cuvenită pentru eforturile pe care le face în cadrul acestei proceduri de descărcare a gestiunii, mai ales prin oferta sa de a lansa o dezbatere pe marginea reînnoirii acordului interinstituțional cu Consiliul, de vreme ce acordul actual este în mod clar depășit de ceva timp. Însă trebuie să-mi exprim și dezaprobarea pentru procedura improvizată a acestei Camere, care evident nu se gândește la invitarea oficială a Curții de Conturi sau a Consiliului până astăzi la ora 9.00.

Criticarea absenței acestora, când nici nu ne deranjasem să îi invităm, mi se pare un fapt aproape ridicol și o dovadă de rea credință. Consider că, dacă dorim să fim respectați și capabili de a ne îndeplini responsabilitățile, procedurile noastre interinstituționale trebuie să fie mai riguroase și serioase și mai puțin oportuniste.

Pentru a încheia dezbaterea referitoare la descărcarea de gestiune pentru Fondul European de Dezvoltare, doresc doar să-mi exprim recunoștința pentru cooperarea excelentă de care m-am bucurat cu colegii mei, mai ales cu dna Hohlmeier, și să salut importanțele îmbunătățiri realizate în punerea în aplicare a ajutorului european pentru dezvoltare.

Dintre toate efectele pozitive care sunt generate de activitatea Uniunii Europene, cetățenii apreciază mai ales ajutorul european pentru dezvoltare și chiar solicită ca acesta să fie mai vizibil și mai extins. Însă aceștia sunt, de asemenea, îngrijorați dacă nu se specifică în mod clar de ce ajutăm anumite guverne prin intermediul ajutoarelor bugetare sau dacă nu explicăm motivele sau nu oferim suficiente garanții pentru controlul strict în cazurile în care circumstanțele se schimbă datorită unor *lovituri de stat*, scandaluri de corupție, încălcări ale drepturilor omului sau obstacole în drumul către democrație sau egalitatea de gen.

Progresul important pe care l-am observat și de care am luat act reprezintă un motiv bun pentru ca noi să descărcăm de gestiune al șaptelea, al optulea, al nouălea și al zecelea Fond European de Dezvoltare, însă vom

continua să facem îmbunătățiri. Acest Parlament va rămâne extrem de vigilent pentru a se asigura că noul sistem interinstituțional post-Lisabona și cadrul Serviciului european pentru acțiune externă nu pun în pericol îmbunătățirile realizate, astfel încât cetățenii să poată continua să se simtă mândri de ajutorul european pentru dezvoltare.

Bart Staes, raportor. – (NL) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori, desigur, să le mulțumesc tuturor colegilor mei deputați care au vorbit despre raportul meu, mai ales dlui Itälä, dlui Gerbrandy, dnei Herczog, dlui Geier, dlui van Dalen, dnei Schaldemose, dnei de Lange și dlui Vaughan. Consider că s-a spus tot, deși trebuie să-mi exprim surprinderea în privința elaborării acestui raport. Este a treia oară când sunt raportor pentru descărcarea de gestiune a Parlamentului European și simt o schimbare de percepție.

Prima și a doua oară a fost relativ ușor să critic în această Cameră. A treia oară este mai greu. Este clar că, brusc, această Cameră a devenit mai sensibilă și posibil lipsită de simțul auto-critic. În presă, unele persoane m-au acuzat, iar unii dintre colegii mei deputați m-au provocat în această privință, spunând: este foarte frumos, însă ceea ce ați scris dă apă la moară euroscepticilor. Nu sunt de acord: Sunt un deputat care este atât pro-european, cât și critic și dacă dau peste lucruri despre care cred că ar trebui îmbunătățite sau schimbate sau peste lucruri, precum fondul voluntar de pensii, care au fost asociate în trecut cu lipsa de decență, este de datoria mea să fac acest lucru. Noi, deputații pro-europeni, trebuie să evidențiem aceste lucruri, deoarece astfel nu dăm apă la moară euroscepticilor, care supraviețuiesc de pe urma adevărilor parțiale – uneori minciuni sfruntate – de acest gen. Este de datoria noastră să spunem lucrurilor pe nume și voi face mereu acest lucru; Nu voi trece nicodată abuzurile cu vederea. Aceasta este practic poziția mea.

Ryszard Czarnecki, raportor. – (PL) Dle președinte, aș vrea să-i mulțumesc dlui Geier, care a observat că uneori spun ceea ce gândesc. Trebuie să spun că voi învăța lucruri minunate de la reprezentantul Consiliului – un ministru spaniol care dispăre întotdeauna când știe că urmează a fi criticat Consiliul. Domnia sa nu a fost prezent la început când am vorbit și nu este prezent acum, când doresc să vorbesc din nou.

Nu este o coincidență faptul că, din cele șapte instituții pe care am avut ocazia să le evaluez, șase sunt mai mult sau mai puțin în regulă, iar una cauzează în continuu probleme. Voi aduce aminte tuturor că acum un an a fost la fel. Consiliului i-a fost acordată descărcarea de gestiune abia în noiembrie. Nu cred că acest lucru se va întâmpla mai devreme anul acesta, însă nu aș vrea să permit o situație în care primim un document, nu pentru anul 2008, ci pentru 2007. Acest lucru arată fie că există haos în Secretariatul General al Consiliului, fie că Parlamentul este tratat ca un școlar prostuț. O situație în care toate instituțiile europene sunt egale, însă Consiliul crede că este mai egal, ca în *Ferma animalelor* de George Orwell, este o situație extrem de alarmantă.

Cred, totuși – și haideți să fim cinstiți – că există o propunere importantă în ceea ce a afirmat reprezentantul Consiliului. Aceasta se referă la desprinderea, așa cum o înțeleg eu, de faimoasa convenție tacită din 1970 și reprezintă astfel o recunoaștere a faptului că Parlamentul de acum 40 de ani, care era atunci numit de parlamentele naționale și nu ales prin vot, ar trebui să fie tratat acum cu mai multă seriozitate. Desprinderea de acea convenție tacită este o mișcare foarte bună, pentru care îi sunt foarte recunoscător Consiliului. Cred că am propus un astfel de amendament oral în timpul votului din mai.

Véronique Mathieu, raportoare. – (FR) Dle președinte, aș vrea să mulțumesc în primul rând raportorilor alternativi, care chiar au cooperat eficient cu mine în elaborarea acestui raport, și, în al doilea rând, tuturor membrilor serviciului de secretariat al comisiei, pentru că aceasta a fost o sarcină foarte solicitantă.

De asemenea, aș vrea să mulțumesc acelor deputați care au vorbit în cursul acestor dezbateri și să spun că le împărtășesc preocuparea. Este evident din discursurile lor că doresc sporirea transparenței și a monitorizării fondurilor UE, ceea ce este absolut rezonabil.

În concluzia mea, aș dori, de asemenea, să evidențiez că agențiile în cauză au și un rol politic – acest lucru trebuie subliniat, iar acesta este și foarte important – și că, pentru a-și îndeplini eficient acest rol, acestea au un program de lucru. Acest program de lucru trebuie să fie într-adevăr consecvent cu cel al Uniunii Europene și trebuie monitorizat – aceasta este speranța mea – de cele trei instituții ale noastre.

Într-adevăr, în timp ce unele agenții cooperează în mod firesc și spontan cu acestea, altele sunt mult mai puțin receptive și, în astfel de cazuri, textele instituțiilor noastre nu au caracter obligatoriu. Trebuie să ne gândim foarte serios la acest lucru, dle președinte.

Președinte. – Aș vrea să adaug pe scurt că serviciile m-au informat că au trecut în revistă rapid procesele verbale din ultimii ani. În cursul ultimei perioade legislative, Consiliul a adoptat o poziție și a fost prezent la o dezbatere o dată, iar acest lucru s-a întâmplat doar la o a doua lectură, deoarece descărcarea de gestiune

fusese inițial amânată în 2009, iar Consiliul a fost prezent doar în runda a doua. În această privință, percepția că suntem pe calea spre îmbunătățire nu este greșită, cu siguranță.

Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc în cursul mini-sesiunii din mai.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Ivo Belet (PPE), *în scris*. – (NL) Dle președinte, doamnelor și domnilor, această Cameră trebuie să fie un exemplu de transparență financiară și de control bugetar intern. În această privință, nu putem fi niciodată destul de exigenți cu noi înșine. Într-un parlament atât de mare, cu atâția deputați și membri ai personalului, nu se poate ca totul să fie întotdeauna perfect. Oriunde există oameni care lucrează împreună, lucrurile o pot lua razna. Nici cele mai stricte controale interne nu pot preveni asta. De asemenea, trebuie să recunoaștem că în ultimii ani au fost făcute mari eforturi pentru a îndrepta situația.

Aș dori să dau două exemple: În primul rând, Statutul asistenților, care s-a instituit în sfârșit, după ani de dezbateri. Abuzurile care au existat până acum au fost practic eliminate. Al doilea exemplu este rambursarea cheltuielilor. Trebuie luate măsuri și trebuie introduse reguli clare și precise și în acest domeniu. Acestea au rezolvat oare toate problemele? Sub nicio formă. Este lăudabil că au fost înăsprite și mai mult controalele interne, însă a lăsa impresia vagă că lucrurile sunt mușamalizate este, după părerea mea, inacceptabil, deoarece nu este adevărat. Aș vrea să închei prin a afirma în privința viitoarelor mărimi de buget că trebuie să avem curajul să explicăm publicului că Tratatul de la Lisabona înseamnă foarte multă muncă suplimentară și că este într-adevăr justificat un buget mai mare pentru comunicații și pentru contactul cu vizitatorii.

Indrek Tarand (Verts/ALE), *în scris*. – În general, suntem mulțumiți de situația actuală referitoare la bugetul Uniunii Europene. Totuși, există loc de mai bine. Mult mai bine, aș spune. Ceterum censeo, Franța a hotărât să vândă o navă de luptă din clasa Mistral Rusiei; credem că va regreta foarte mult acest demers.

(Ședința a fost suspendată la ora 12.00 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte-

4. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

5. SWIFT (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct se referă la declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind Societatea de Telecomunicații Financiare Interbancare Globale (SWIFT).

Diego López Garrido, *Președinte în exercițiu al Consiliului*. – (ES) Dle președinte, dnă Malmström, doamnelor și domnilor, luna trecută, la 24 martie, Comisia a adoptat o recomandare a Consiliului de a autoriza deschiderea negocierilor între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii în vederea unui acord prin intermediul căruia datele de mesagerie financiară să fie puse la dispoziția Departamentului Trezoreriei SUA pentru a combate și preveni terorismul și finanțarea acestuia.

Recomandarea a fost depusă urgent raportorului și anumitor deputați ai Parlamentului European și a fost înaintată Consiliului Uniunii Europene.

Consiliul Uniunii Europene rămâne convins de necesitatea unui acord precum acesta și, prin urmare, susține integral recomandarea Comisiei de a negocia un acord privind Programul de urmărire a finanțării activităților teroriste (TFTP). Proiectul de mandat al Comisarului a fost cercetat îndeaproape în cadrul Coreper și, în principiu, această recomandare a Comisiei va fi supusă votului în cadrul următoarei reuniuni a Consiliului și vom vota în favoarea acesteia, luând în considerare poziția Parlamentului, desigur, și opiniile care se vor exprima privind acest subiect în această Cameră astăzi.

Consiliul convine cu Parlamentul că viitorul acord, cunoscut sub denumirea de acord SWIFT, trebuie să includă garanțiile și protecțiile adecvate. Prin urmare, este de acord cu punctul de vedere al Parlamentului, și anume că în toate situațiile este esențială conformarea cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special cu articolul 8 al acesteia, cu Tratatul de la Lisabona și cu Convenția europeană privind drepturile

omului. În plus, există principii fundamentale care trebuie respectate atunci când se transferă datele cu caracter personal, cum ar fi dreptul la informare a persoanei ale cărei date sunt procesate sau dreptul de a modifica sau șterge astfel de date în cazul în care acestea sunt incorecte.

Toate drepturile referitoare la protecția datelor trebuie garantate fără discriminare; cu alte cuvinte, cetățenii Uniunii Europene trebuie tratați în același mod ca și cetățenii Statelor Unite ale Americii.

Considerăm că există posibilitatea unui acord privind durata acordului care urmează a fi semnat cu Statele Unite ale Americii, care sper să fie de aproximativ cinci ani.

În ceea ce privește schimbul de date cu țările terțe, noi înțelegem că, atunci când autoritățile americane au motive să creadă că există date care pot ajuta autoritățile din alte țări la condamnarea crimelor teroriste, astfel de date ar trebui utilizate. Aceasta cu atât mai mult cu cât este exact ceea ce permite legislația europeană. Conform legislației europene, în condiții similare în care un stat membru a obținut date de la alte state membre, acele date pot fi transferate statelor terțe în scopul combaterii terorismului.

Și mai este și subiectul transferurilor colective de date și nu în toate situațiile referitoare la o ipoteză specifică, fapt care trebuie menținut din motive tehnice și din motive de eficiență, de asemenea, întrucât deseori este important să avem un anumit volum de date din care să tragem concluzii atunci când condamnăm terorismul. Astfel de transferuri de date trebuie, desigur, să fie cât mai specifice și mai restricționate posibil și trebuie să existe întotdeauna un obiectiv foarte clar: condamnarea anumitor crime teroriste, fapt care reprezintă obiectivul ce justifică existența unui astfel de acord.

Prin urmare, avem un proiect de mandat detaliat din partea Comisiei. Consider că este un proiect bun, un proiect care protejează drepturile fundamentale ale oamenilor, care ia în considerare eficiența acestor acorduri și se bazează pe reciprocitate și pe proporționalitate în colectarea de date. Acesta se bazează, cu siguranță, pe monitorizarea rezultatelor eficienței acestor acorduri – astfel cum se face referire în recomandarea Comisiei – nu în ultimul rând de către Parlament, care este pe deplin implicat în toate aceste negocieri.

Parlamentul consideră în mod corect că trebuie să se implice la rândul lui în acest acord și, prin urmare, suntem de acord că ar trebui să i se furnizeze informații adecvate și că Comisia, în calitate de negociator al acestui acord, ar trebui să transmită informațiile fiecărei etape din cadrul negocierilor.

De asemenea, Consiliul înțelege că Parlamentul ar trebui să aibă acces mai facil la părțile confidențiale ale acordurilor internaționale, astfel încât să-și poată efectua evaluarea în cazurile în care are dreptul de aprobare. Mai mult, trebuie să menționez faptul că, în declarația sa din 9 februarie 2010, Consiliul a promis să negocieze un acord interinstituțional cu Parlamentul privind acest subiect. În numele Consiliului, sunt încântat să confirm astăzi acea promisiune.

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dle președinte, colectarea datelor TFTP este importantă în combaterea terorismului. Știm că datele TFTP au fost utile pentru prevenirea atacurilor teroriste din Europa, de exemplu a atacului cu bombe lichide de pe aeroportul Heathrow din 2006. Prin urmare, TFTP este important nu doar pentru Statele Unite ale Americii, dar și pentru Europa.

Recent, am avut o întrevedere cu secretarul de stat SUA Napolitano și am abordat această problemă. Aceștia sunt pe deplin conștienți de necesitatea reformării acordului provizoriu pe care l-am avut, dar sunt preocupați și de o serie de indicii referitoare la teroriști cunoscuți, care nu mai sunt valabile. Așadar, trebuie să abordăm lacuna de securitate, dar să o facem într-un mod care să asigure respectarea integrală a drepturilor fundamentale și un nivel suficient de protecție a datelor.

De aceea, în urma ultimei noastre discuții pe această temă, Comisia a demarat prompt lucrările la un nou mandat pentru un nou acord TFTP între UE și SUA. Cred că mandatul este ambițios, dar realist. Acesta creează un echilibru pentru menținerea securității noastre colective, abordând în același timp drepturile fundamentale și protecția datelor, pe baza rezoluțiilor din septembrie, anul trecut și din februarie, anul acesta ale Parlamentului.

Aș dori să-i mulțumesc raportorului, dna Hennis-Plasschaert, pentru cooperarea foarte constructivă pe care am avut-o. Comisia a încercat să se asocieze cu domnia sa și cu co-raportorii și raportorii alternativi în această problemă. De asemenea, îi sunt recunoscătoare Președinției pentru activitatea sa în încercarea de a obține aprobarea Consiliului.

Am încercat să luăm în considerare preocupările exprimate în cadrul rezoluțiilor Parlamentului European. Informațiile vor fi procesate doar în scopul combaterii terorismului. O solicitare trebuie să se bazeze pe

autorizarea judiciară. Părțile terțe nu vor primi date colective. Va exista reciprocitate. Va exista metoda PUSH pentru efectuarea transferului, datele SEPA vor fi excluse și vom aborda și problema despăgubirilor judiciare pe o bază nediscriminatorie. Mă voi asigura că Comisia va informa integral și imediat Parlamentul pe tot parcursul procesului de negocieri. Ne propunem să semnăm acest acord înainte de sfârșitul lunii iunie, astfel încât Parlamentul să poată vota referitor la acesta în iulie.

În ceea ce privește problema transferului „colectiv” de date, știu că acesta reprezintă o mare preocupare a Parlamentului European, dar știu și că înțelegeți faptul că, fără transferurile colective, nu va exista niciun TFTP. Cu toate acestea, protecțiile juridice obligatorii vor asigura că nu se accesează absolut nicio informație decât în cazul în care există un motiv obiectiv verificat de a crede că o persoană identificată este un terorist, un terorist suspectat, sau că finanțează terorismul și că acele transferuri sunt anonime. Transferul colectiv de informații este, desigur, sensibil și, în cursul negocierilor, ne vom strădui pentru a obține reduceri ulterioare ale volumului de date. Dar trebuie să fim și realiști. Probabil că nu vom vedea o reducere masivă a ceea ce reprezintă deja solicitări care au un anumit scop.

Reciprocitatea reprezintă o parte a mandatului. Acordul prevăzut va impune o obligație legală Trezoreriei SUA de a comunica indicii omologilor lor UE și de a permite autorităților UE să întreprindă cercetări TFTP împotriva suspecților teroriști cunoscuți din UE. În cazul în care UE va dezvolta un lucru similar – un TFTP UE – americanii vor trebui, de asemenea, să ne ajute. Comisia este dispusă să participe la aceste discuții cu statele membre.

Mandatul solicită o perioadă de reținere de cinci ani pentru datele neextrase. Cred că pentru acest lucru există o serie de justificări, având în vedere că cinci ani reprezintă și perioada pentru datele tranzacțiilor financiare ale băncilor care fac obiectul legislației UE împotriva spălării de bani, dar sunt pregătite să asculte opiniile Parlamentului privind această problemă și să o prezint Consiliului până la sfârșitul săptămânii.

În concluzie, cred că proiectul de mandat reprezintă o îmbunătățire cu adevărat substanțială. Acesta ia în considerare preocupările Parlamentului ridicate în rezoluțiile dvs. Acesta ia în considerare solicitarea raportorului pentru o dublă abordare care poate duce la un TFTP UE, chiar dacă acest lucru este, desigur, ceva ce trebuie discutat intern în cadrul UE. Acest lucru nu face parte din negocieri. Acesta ia în considerare relația între UE și SUA în acest domeniu în calitate de parteneri egali, fapt care este, desigur, scopul pe termen lung în această privință.

Simon Busuttil, în numele Grupului PPE. – Dle președinte, primul lucru care trebuie afirmat este că acest Parlament dorește un acord. Desigur, acest Parlament nu dorește un acord cu orice preț, iar diavolul se ascunde în detalii. Acesta va fi astăzi subiectul discuțiilor de aici.

După votul din februarie, am învățat două lecții clare. Prima lecție este că Parlamentul European are noi competențe, are competențe clare; are un cuvânt de spus și dorește să-și exercite aceste competențe. Va face acest lucru într-un mod constructiv și responsabil, dar își va exercita competențele. Cea de-a doua lecție pe care am învățat-o a fost că primul acord nu a fost suficient de bun și acesta trebuie îmbunătățit.

Salut din toată inima disponibilitatea Comisiei de a prezenta un mandat, la fel cum a procedat cât mai rapid după votul din februarie, și sunt și nerăbdător să văd acest mandat aprobat de Consiliul de miniștri cât mai curând posibil. După cum am spus, Parlamentul European dorește un acord și noi am prezentat detaliile a ceea ce ne dorim de la această rezoluție care s-a bucurat de susținerea puternică a acestei Camere și, cu siguranță, de cea a grupurilor conducătoare din această Cameră.

Dnă Comisar, datele colective reprezintă o problemă pentru noi și știți foarte bine că ceea ce ne dorim pentru datele colective necesită o regândire, nu doar din partea omologilor noștri din SUA, ci și din partea noastră. Ce anume ne dorim aici, în Europa? Ne dorim propriul TFTP european, și cum vom ajunge să-l obținem? În mod clar, datele colective reprezintă o problemă, și anume o problemă care nu poate fi ocolită. Aceasta trebuie tratată.

Săptămâna viitoare, când o delegație din acest Parlament va merge în SUA, ne vom confrunta cu aceste detalii în cadrul discuțiilor cu omologii noștri în Congresul SUA

Săptămâna viitoare, o delegație din Parlamentul European se va deplasa în SUA și vom discuta această problemă cu omologii noștri din Congres, dar și cu autoritățile americane. Suntem nerăbdători să facem acest lucru într-o manieră constructivă. Vrem să mergem acolo pentru a demonstra autorităților americane că suntem serioși. Ne dorim un acord, dar avem anumite preocupări pe care dorim să le abordăm.

Birgit Sippel, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle președinte, aș dori să-i contrazic pe antevorbitorii mei într-un singur punct: nu sunt interesată să obținem un acord cât mai curând cu puțință, ci mai degrabă unul cât mai bun cu puțință. Calitatea trebuie să prevaleze înaintea calendarului. Aș dori să mai fac încă o remarcă preliminară. Parlamentul European a mai respins odată un acord și unul dintre multe alte motive referitoare la conținut a fost lipsa participării Parlamentului European.

Având în vedere evenimentele curente din această săptămână, am decis să nu adoptăm nicio decizie aici în Parlament. În plus, mai există decizia de a solicita Consiliului să-și amâne, de asemenea, deciziile până când vom putea adopta deciziile noastre. Sunt destul de surprinsă acum că există deputați în Parlamentul European care, în mod clar, nu-și iau propriile decizii în serios, dar care consideră că: ei bine, în ciuda acestui lucru, Consiliul poate pur și simplu să decidă. Nu cred că ne putem trata propriile decizii în acest mod. Încă susțin faptul că Consiliul ar trebui să-și amâne decizia până după 6 mai, dată la care vom fi decis deja. Sunt sigură că nu există dezavantaje ale acestui lucru și că SUA va fi înțelegătoare.

În ceea ce privește proiectul de mandat în sine, sunt în favoarea faptului că Comisia s-a angajat satisfacerii cerințelor noastre. Cu toate acestea, aș dori să afirm în mod clar că încă avem nevoie de modificări substanțiale la acest mandat de negociere. Acestea sunt necesare în cazul în care o majoritate a Parlamentului European va vota în favoarea unui nou acord. Din punctul meu de vedere, mandatul actual nu este suficient de ambițios pentru a obține acest lucru. Problema transferurilor colective de date rămâne nerezolvată. Dacă autoritățile americane ne spun că în fiecare lună este vorba despre detalii specifice a cinci până la zece persoane, atunci transferul a milioane de date referitoare la cetățenii europeni este cu siguranță disproporționat pentru acest scop.

Printre altele, aș dori să reafirm în fața Comisiei și a Consiliului că, deși se afirmă în mod constant faptul că acest acord va fi extrem de semnificativ în calitate de mijloc suplimentar de combatere a terorismului, dovada acestui lucru nu este atât de clară pe cât ni se spune. Reținerea pe o perioadă lungă de timp a informațiilor în SUA continuă, de asemenea, să fie o problemă. Mandatul nu oferă o soluție nici în acest punct. Avem nevoie de o autoritate judiciară pe teren european, care să verifice nu doar legalitatea aplicațiilor americane, ci și extragerea datelor, indiferent de locul în care va avea loc aceasta. Transmiterea informațiilor către țările terțe trebuie reglementată prin directive clare. Avem nevoie de un mandat ambițios, care să includă cerințele noastre. Doar atunci vom putea obține un rezultat bun care să ne satisfacă cerințele, luând în considerare protecția datelor, precum și lupta împotriva terorismului.

În final, am o altă întrebare specifică pentru Consiliu și Comisie. Cum intenționați să vă asigurați că doar datele solicitate în mod specific vor fi extrase și transmise? Cum va funcționa acest lucru? În Statele Unite ale Americii? Sau există alte propuneri?

Jeanine Hennis-Plasschaert, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, și eu salut din toată inima dezbaterile de astăzi în care Parlamentul își va determina așteptările în ceea ce privește directivele de negociere. Faptul că Parlamentul nu va vota în această săptămână privind rezoluția sa este un eveniment foarte nefericit, dar nu ar trebui, și repet, nu ar trebui să inhibe Consiliul să meargă înainte cu adoptarea, așa cum s-a programat. Opiniile Parlamentului se prezintă chiar în acest moment și nu este niciun secret faptul că Consiliul și Comisia sunt pe deplin conștiente de rezoluție și de conținutul său. În această privință, pot doar să spun că apreciez noul spirit de cooperare demonstrat atât de Consiliu, cât și de Comisie, de se angaja alături de această Cameră.

Acum, ca urmare a directivei de negociere, acordul prevăzut între SUA și UE este de a asigura drepturi pe o bază egală, indiferent de naționalitatea oricărei persoane pentru care se procesează datele în conformitate cu acordul. Acum, întrebarea mea este, ce înseamnă acest lucru? Care sunt aceste drepturi specifice în acest caz referitoare la, de exemplu, acces, rectificare, ștergere, compensare sau despăgubire? Vă rog să mă luminați în acest aspect. Mai mult, aș dori să subliniez, la fel cum au făcut-o și colegii mei, că principiul proporționalității și al necesității reprezintă cheia acordului respectiv. Faptul că, și repet, faptul că profilurile cu informații financiare nu sunt capabile, indiferent din ce motiv, să cerceteze conținutul mesajelor care duc la transferul colectiv de date nu poate fi rectificat ulterior prin mecanisme de supraveghere și control, întrucât au fost deja compromise principiile de bază ale legislației de protecție a datelor.

Sincer, am anumite îndoieli legate de rezolvarea acestei probleme pe baza directivelor actuale de negociere. Mai mult, este important să știm că acordul privind asistența juridică reciprocă nu reprezintă o bază adecvată pentru solicitările de obținere a datelor în scopul TFTP. Până la urmă, acordul privind asistența juridică reciprocă nu se aplică transferurilor bancare între țările terțe și ar solicita identificarea anterioară a unei bănci anume, în timp ce TFCP se bazează pe cercetările transferurilor de fonduri. Prin urmare, este crucial, și aș dori să subliniez acest lucru, este crucial ca negocierile să se concentreze asupra găsirii unei soluții pentru a le face compatibile pe acestea. Putem, desigur, să insistăm asupra unei reproiectări a TFTP, dar, sincer, acest lucru

nu se află, până la urmă, în mâinile noastre și, prin urmare, pot doar să îndemn Consiliul și Comisia, la fel cum a procedat și dl Busutill, să abordeze urgent deciziile politice fundamentale.

Mă aștept, atât din partea Consiliului, cât și din partea Comisiei, la un angajament clar și obligatoriu din punct de vedere juridic de a întreprinde tot ceea ce este necesar în vederea introducerii eficiente a soluției europene durabile, legale privind extracția de date pe teren european. Permiteți-mi să subliniez încă o dată faptul că transferul și stocarea colectivă a datelor de către o putere străină, chiar dacă îi vizează pe cei mai buni prieteni ai noștri, sunt și rămân prin definiție disproporționate. Acestea marchează o îndepărtare uriașă față de practica și legislația comunitară. Statul de drept este de o importanță crucială și, în acest context, Parlamentul trebuie să fie extrem de atent în evaluarea acordurilor preconizate, cum ar fi cel pe care-l discutăm astăzi.

Susțin, la fel ca și alții, o Uniune Europeană puternic axată spre exterior, care să fie capabilă să acționeze umăr la umăr, în calitate de partener egal, cu SUA. În acest cadru, pot doar să subliniez încă o dată că UE este cea care trebuie să stabilească principiile privind modul în care Europa va coopera cu SUA în scopul de a combate terorismul, inclusiv aplicarea legislației și utilizarea datelor colectate în scop comercial. Obiectivul ar trebui să fie înțelegerea acestui lucru, iar cerințele legale europene pentru procesarea corectă, proporțională și legală a datelor cu caracter personal sunt extrem de importante și trebuie menținute întotdeauna. Acum depinde de Consiliu și de Comisie să concretizeze cât mai curând acest lucru și să negocieze un acord care îndeplinește toate așteptările UE și ale SUA.

Jan Philipp Albrecht, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, aș dori să-i mulțumesc președinției și dvs., dnă Comisar Malmström, pentru afirmațiile dvs. Președinția a afirmat în mod corect că în acordul TFTP privind schimbul de date bancare SWIFT este vorba despre principii. Este vorba despre principiile constituționale fundamentale, despre protecția intimității – articolul 8 al Cartei drepturilor fundamentale și articolul 8 al Convenției europene privind drepturile omului. Cu toate acestea, este vorba și despre protecție juridică eficientă și proceduri corecte – articolele 6 și 13 ale Convenției europene pentru drepturile omului. Este vorba despre o proporționalitate reală din punct de vedere constituțional și juridic, și subliniez, din punct de vedere constituțional și juridic, deoarece nu este vorba pur și simplu despre a avea impresia că există proporționalitate; avem nevoie de probe clare ale necesității pentru o măsură și ale caracterului adecvat al unei măsuri și, în fine, de proba proporționalității în sine.

Aici, trebuie să clarific încă o dată ceea ce au afirmat în mod repetat alți experți și chiar autorități de cercetare. Din punctul meu de vedere, nu se poate dovedi că transferul în masă, fără suspiciuni inițiale concrete, al datelor cu caracter personal este, de fapt, adecvat și că nu avem mijloace mult mai puțin intensive de intervenție care ar satisface urmărirea acestor scopuri. Fără o decizie anterioară într-un caz individual pe baza suspiciunilor existente, orice acces la datele bancare ale cetățenilor europeni este disproporționat. Prin urmare, trebuie să ne asigurăm că nu există transferuri colective de date.

În caz contrar, acest acord ar reprezenta o încălcare a tratatelor europene și internaționale existente și acesta este un lucru pe care curțile supreme europene l-au făcut clar în sentințele lor de până acum – în special, Curtea Constituțională Federală Germană în martie – când a fost vorba despre reținerea datelor. Prin urmare, Parlamentul nu poate și nu ar trebui să facă niciun compromis privind pozițiile sale anterioare, dar trebuie să asigure compatibilitatea cu legislația comunitară în cursul negocierilor și după negocieri, dacă va fi necesar chiar și prin prezentarea mandatului și a rezultatelor negocierilor înaintea Curții europene de justiție.

Prin urmare, solicit Comisiei și Consiliului să prezinte în mod clar Statelor Unite ale Americii condițiile Parlamentului și să furnizeze proba clară necesară a proporționalității. În caz contrar, Parlamentul nu va putea conveni asupra unui acord TFTP.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, Grupul ECR a susținut acordul original al Consiliului privind SWIFT cu SUA și Programul de urmărire a finanțării activităților teroriste pentru transferul datelor de mesagerie financiară, care, desigur, este supus anumitor garanții. În acel moment, am repudiat anti-americanismul, atât latent, cât și deschis, care le caracterizează pe anumite persoane din această Cameră.

America poartă sarcina unei poveri extrem de disproporționate la nivel global pentru asigurarea libertății noastre, a tuturor. Dorim să vedem că UE face mai multe, nu mai puține, pentru a susține guvernarea de principiu a Americii în lupta împotriva terorismului. Prin urmare, am văzut în acordul SWIFT un instrument vital pentru facilitarea excizării cancerului finanțării teroriste și pentru protejarea cetățenilor de pe ambele coaste ale Atlanticului. Cu toate acestea, deși m-am întristat să văd că acordul a fost refuzat, nu am fost, de fapt, surprins.

Fără îndoială, Parlamentul și-a folosit toate forțele, nerăbdător să-și afișeze noile competențe conferite de Tratatul de la Lisabona, dar refuzarea temporară a acordului SWIFT până la prezentarea propunerii actuale mai bune din partea Comisiei ar putea fi, până la urmă, un lucru bun, servind drept apel de deșteptare pentru administrația președintelui Obama care, la fel ca și predecesorii săi, pare să aibă o înțelegere sumară a UE și a instituțiilor sale, în special a Parlamentului.

Se pare că, în rândul diplomaților americani, există o apreciere scăzută a competențelor și influenței sporite ale deputaților Parlamentului European. Scrisoarea trimisă de secretarul Clinton președintelui Buzek, care ridică preocupări în ceea ce privește SWIFT, a ajuns teribil de târziu. Mai mult, mulți deputați ai acestei Camere au considerat-o, în cel mai bun caz, naivă și, în cel mai rău caz, arogantă, deoarece ignora realitatea modului în care funcționează Parlamentul nostru prin intermediul grupurilor sale politice.

Statele Unite ale Americii mențin o prezență militantă aproape invizibilă în cadrul Parlamentului. Comparați această prezență cu cea a țărilor mici precum Israel, Taiwan și Columbia, fără a mai menționa giganții precum India și China, care investesc resurse diplomatice substanțiale în consolidarea relațiilor cu această Cameră. Drept urmare, aceștia intră în competiție mai presus de nivelul lor în sfera diplomatică de la nivel UE, în timp ce America nu reușește să fie la înălțimea potențialului său. Este extraordinar faptul că ambasada bilaterală a SUA în Belgia este de două ori mai mare decât delegația sa din Uniunea Europeană.

Cu toate acestea, mă încurajează foarte mult faptul că noul ambasador american la UE, William Kennard, pare să aprecieze importanța deputaților Parlamentului, iar acum aceasta este redată la Washington. Sper că timpul petrecut la Bruxelles coincide cu un salt în timp în ceea ce privește relațiile Americii cu deputații parlamentari, iar vizita anunțată a vicepreședintelui Biden reprezintă un început excelent, deoarece nimeni nu dorește mai mult decât mine să vadă consolidarea parteneriatului transatlantic.

Următorul obstacol, desigur, va fi obținerea unui nou acord privind SWIFT în această Cameră, dar și unul privind registrul cu numele pasagerilor (PNR), care, din punctul meu de vedere, se va dovedi la fel de controversat.

Marie-Christine Vergiat, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, încă o dată, discutăm mandatul Comisiei și al Consiliului referitor la proiectul SWIFT. Proiectul de mandat care ne-a fost prezentat astăzi cu siguranță că ia în considerare o serie de cerințe ale Parlamentului European din rezoluția sa din septembrie 2009, dar multe puncte rămân incomplete.

Așa se întâmplă când vine vorba despre perioada de timp în care se stochează datele și posibilitățile pentru cetățenii noștri europeni de a înainta un apel. Legea americană privind confidențialitatea (US Privacy Act) încă îi discriminează pe cetățenii non-SUA: chiar și funcționarii Comisiei recunosc acest lucru. Mai mult, ni se comunică în mod repetat că SWIFT nu poate procesa datele pe bază individuală deoarece nu are capacitățile necesare, în special capacități tehnice, pentru a proceda astfel.

Prin urmare, încă există o problemă uriașă în ceea ce privește proporționalitatea transferurilor efectuate. La fel cum ne-ați comunicat chiar dvs, dnă comisar, încă mai există preocupări referitoare la aceste transferuri colective de date. Regret, dar, în ceea ce mă privește, nu cred în modul în care autoritățile americane operează în acest domeniu. Suspiciunea întemeiată nu poate fi suficientă. Pagubele provocate de Statele Unite ale Americii în lupta împotriva terorismului sunt bine cunoscute.

Așa cum a afirmat dna Sippel, calitatea trebuie să aibă întâietate în fața cantității. Da, o autoritate europeană ar trebui să poată deține controlul asupra datelor care se vor transfera. Încă mai așteptăm garanții în acest domeniu pentru a proteja drepturile cetățenilor noștri și ale tuturor celor care locuiesc în Europa.

Salutăm progresul care s-a înregistrat până acum, dar acesta nu este încă suficient. Da, cetățenii noștri au un drept la securitate, dar au un drept la securitate în toate domeniile. În vremuri în care mulți dintre cetățenii noștri devin din ce în ce mai conștienți de protejarea intimității și a datelor cu caracter personal – lucruri care sunt menționate în cadrul multor discursuri din această Cameră – avem datoria de a continua să vă avertizăm și să vă comunicăm, în deplină cunoștință de cauză, că, pentru noi, principiile necesității și proporționalității încă nu se respectă.

Mario Borghezio, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, îmi permiteți să mă folosesc de această șansă pentru a sublinia legitimitatea concluziei domniilor voastre referitoare la faptul că Parlamentul European nu trebuie să uite nici rolul și nici importanța limbii italiene, a utilizării limbii italiene, fapt care a contribuit atât de mult la cultura europeană.

Revenind la subiectul în discuție, trebuie să spunem că, în final, după acel punct mort urmărit cu fermitate de Parlamentul European, care, cu această ocazie, a părut să nu aprecieze complet nevoia urgentă, dramatică de a nu submina în niciun mod, din niciun motiv, o cerință fundamentală a Vestului și a Europei, aceea de se apăra împotriva terorismului.

Desigur, este complet adevărat că trebuie să existe un echilibru, o proporționalitate, că drepturile cetățenilor și drepturile la intimitate nu trebuie sacrificate fără măsură și că orice posibilitate pentru cetățeni de a înainta un apel, fie el administrativ sau juridic, împotriva oricărei decizii luate pe baza sistemului SWIFT trebuie, desigur, garantată – la fel cum o garantează această formulare nouă a Comisiei, care a acceptat multe dintre cele mai interesante puncte prezentate de Parlamentul European.

Prin urmare, liniile directoare ale mandatului de negociere adoptat de Comisie privind SWIFT ar trebui, din punctul meu de vedere, privite în esență drept sănătoase în ceea ce privește asigurarea, repet, a cooperării eficiente și necesare cu autoritățile americane privind urmărirea tranzacțiilor financiare pentru combaterea și prevenirea amenințării teroriste – acest lucru, desigur, fiind de interes bilateral, întrucât și Europa trebuie să-și amintească că trebuie să se apere împotriva terorismului; am fost martori la prea multe acte de terorism evidente și, de asemenea, extrem de grave – și asigurarea controlului democratic al fluxului de date încredințat Parlamentului European, care este astfel cea mai fiabilă formă de protecție care poate exista pentru datele cu caracter personal ale cetățenilor europeni și protejarea dreptului lor de a se afirma în cadrul tuturor forumurilor adecvate. De asemenea, mandatul ia în considerare multe dintre sugestiile oferite de deputații europeni, iar acest lucru vorbește despre importanța Parlamentului European și despre noul rol garantat acestuia prin intermediul Tratatului.

Mai mult, trebuie să ne amintim că acordul prevede reciprocitate din partea Statelor Unite ale Americii în cazul în care Uniunea Europeană reușește să lanseze un program european de urmărire a finanțării activităților teroriste.

Europa trebuie să treacă la acțiune – în orice caz, nu trebuie să rămână mereu în urmă – trebuie să treacă la acțiune și trebuie să furnizeze ea însăși informații și indicații vitale. În ceea ce privește sistemul PNR, care se va discuta mai târziu, se aplică aceeași logică: este absolut crucială o măsură de recunoaștere a pasagerului, încă o dată, în scopul combaterii terorismului.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, noi cei din Grupul Partidului Popular European (Creștini Democrați) ne dorim un acord. Ne dorim un bun parteneriat cu prietenii noștri americani, mai presus de toate, în domeniul securității. Dorim un acord bun și dorim acest acord cât mai curând. Ar trebui să accentuăm că aceasta este o perioadă de timp care reflectă spiritul Lisabonei astfel cum rareori s-a mai întâmplat. După rezoluția Parlamentului de la jumătatea lui septembrie, după deciziile Consiliului de la sfârșitul lunii noiembrie, după discuțiile din ianuarie/februarie și după poziția clară a Parlamentului din februarie, ne aflăm acum într-o situație care este un bun exemplu de cooperare între Comisie, Consiliu și Parlament. Aș dori să vă mulțumesc cu adevărat dvs., dnă comisar, și, de asemenea, și Consiliului pentru acest nou început, care a fost inițiat în principal de dvs. și de dna comisar Reding. Acesta este un exemplu a ceea ce-și doresc cetățenii europeni în termeni de domeniu de acțiune, al modului în care cetățenii europeni doresc să ne vadă conlucrând la găsirea soluțiilor – nu doar cetățenii europeni, dar, mai presus de toate, cei care ne urmăresc și ne ascultă astăzi aici, în această Cameră. Aici aș dori în special să-i salut pe prietenii noștri din regiunea Rinului și Hunsrück și pe prietenii noștri din Austria care se află astăzi aici.

Noi cei din grupul nostru nu căutăm probleme, ci luptăm pentru soluții. Ar trebui să subliniez că s-a găsit o întreagă gamă de propuneri excelente pentru soluții, pe care le-am prezentat în rezoluția din septembrie, în privința datelor colective, a țărilor terțe, a duratei, a terminabilității sau a altor aspecte. Acestea sunt aspectele pe care trebuie să le negociem acum.

Sunt mai degrabă surprins de colegii noștri din Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană și din Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stanga Verde Nordică care, în acel moment, s-au abținut de la votarea în favoarea rezoluției și au refuzat să contribuie, dar care solicită acum această rezoluție. Prin urmare, vă invit la bord. Ajutați-ne să negociem și împreună vom obține un rezultat bun. Așa cum s-a considerat aici, ar trebui, în viitor, să muncim pentru a ne asigura că accelerăm dezvoltarea TFTP și ați afirmat același lucru în declarațiile dvs. Da, vom avea nevoie de aceste instrumente și ar trebui să păstrăm calendarul așa cum l-ați conceput, astfel încât să putem discuta rezultatele negocierilor dvs. aici în Parlament înainte de sfârșitul verii și să sperăm că vom ajunge și la anumite decizii.

Cred că modul în care ați purtat discuțiile, inclusiv privind planul dvs de acțiune pe care aș dori să-l susțin din toată inima, poate continua pe această linie privind chestiunile referitoare la acordul datelor, Registrul cu numele pasagerilor (PNR), Sistemul Schengen pentru informații (SIS) și alte probleme.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Aș dori să reamintesc faptul că, în ciuda așteptărilor negative anterioare care au precedat votul negativ al Parlamentului, au existat, de fapt, și evoluții pozitive și se pare că între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii va exista un acord care va depăși așteptările; dacă totul decurge bine, acesta va fi semnat până în vară. Din acel moment, ne-a devenit în primul rând clar că SUA este mult mai deschisă decât am crezut inițial acestor rezerve și găsirii soluțiilor constructive pentru rezervele europene.

Cred că am aflat cu toții că cooperarea este mai bună și dialogul între Consiliu și Parlament este mai strâns, și cred că este important, de asemenea, că dna comisar Cecilia Malmström informează în mod regulat Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, raportorii și raportorii alternativi referitor la evoluții. Cred că aceasta este cheia pentru a ne asigura că acordurile bune vor continua într-adevăr să fie încheiate în viitor. Cred că este important să afirmăm acest lucru, înainte de trece mai departe.

Și eu aș dori să spun ceea ce au subliniat câteva persoane, și anume că Parlamentul este implicat, iar Grupul Alianței Progresive a Socialiștilor și Democraților este și el implicat în mod foarte serios în securizarea unui acord cât mai curând posibil și în asigurarea faptului că acesta este un acord bun, cu alte cuvinte, unul care ia în considerare interesele cetățenilor europeni, inclusiv interesele lor privind protecția datelor. Știm și suntem conștienți de responsabilitatea existentă, întrucât acesta este un element foarte important în combaterea terorismului, chiar dacă nu este singurul și cel mai important element, dar acest aspect al schimbului de date speciale este foarte important. Ni se pare că mandatul în starea sa actuală prevede soluții la multe dintre probleme, dar lasă multe alte probleme fără nicio soluție. Și totuși, nu există nicio soluție la probleme cum ar fi cele menționate anterior de colegii noștri și care vor face obiectul discuțiilor ulterioare de astăzi. Cred că aceste două săptămâni, pe care le avem la dispoziție datorită amânării votului din cauza problemelor cu zborurile, ne prezintă o oportunitate; o oportunitate de a găsi soluții la probleme extraordinare și de a găsi răspuns la acele întrebări și rezerve ale Parlamentului la care nu am găsit încă răspunsuri reconfortante. Ar fi bine dacă Consiliul nu ar ajunge la o decizie înainte ca Parlamentul să fi avut șansa să voteze, întrucât acest lucru ar provoca probleme suplimentare în viitorul apropiat.

Sarah Ludford (ALDE). – Dle președinte, în mod clar Comisia a ascultat. Proiectul de mandat este, într-adevăr, o îmbunătățire clară față de acordurile anterioare, deși colegii mei au subliniat aspecte care ne preocupă în continuare. Nu voi repeta acele preocupări, în afară de a-i mulțumi colegei mele, dna Hennis-Plasschaert, pentru tot efortul depus pentru Parlament.

Doresc să spun câte ceva privind procesul și contextul. Cred că progresul recent reprezintă un tribut adus lucrurilor pe care le putem realiza atunci când partenerii se tratează reciproc cu respect și se ascultă reciproc, tratează obiecțiile cu seriozitate și încearcă din greu să unifice perspectivele. La fel ca și Comisia, cred de fapt că autoritățile americane au făcut acel efort de angajare și înțelegere. Aș dori să-i mulțumesc ambasadorului Bill Kennard în această privință. Domnia sa a înțeles foarte bine modul de funcționare al Parlamentului European, probabil mai bine decât o serie dintre statele noastre membre.

Acum avem nevoie ca Consiliul să depună același efort și să adopte un mandat progresiv. Ultima dată, Consiliul a fost cel care nu a reușit să ne prezinte o ofertă serioasă de îmbunătățire care să satisfacă preocupările deputaților europeni, fapt care ne-a forțat să refuzăm acordul interimar.

În ultimul deceniu – și acesta este punctul privind contextul – autoritățile din SUA și din UE au progresat într-o manieră reactivă, chiar involuntară, la amenințările de securitate reale sau la cele percepute ca atare. Uneori, guvernele s-au făcut chiar vinovate de gesturi sau de politici cu mesaje codate destinate obținerii titlurilor din presă sau etichetării oponentilor drept indulgenți față de crimă sau terorism. Nu putem continua astfel și sunt nerăbdătoare să avem un nou început în care să ne bazăm deciziile, în special cele referitoare la stocarea și transferul de date, pe principiile noastre fundamentale ale proporționalității, necesității și procesării juridice. Avem nevoie de un audit al tuturor schemelor și proiectelor care s-au acumulat într-o manieră neplanificată. Sunt încurajată de faptul că – după cum am înțeles – dna comisar Malmström intenționează să facă acest lucru astfel încât să putem avea o viziune clară a lacunelor, a duplicărilor și a măsurilor extrem de intruzive și să ajungem la un cadru rațional și eficient care să nu ne rezeze libertățile civile.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Dle președinte, rezoluție sau nu, cred că Consiliul ne-a auzit tare și clar ultima dată și știe prea bine ce are de făcut. Acest Parlament este preocupat de drepturile fundamentale și de protejarea intimității cetățenilor și protecția datelor. Acestea sunt drepturi fundamentale și o analiză

simplă cost-beneficiu este inadecvată atunci când vorbim despre acestea. Motivele oferite pentru solicitarea datelor colective – și anume că este imposibil din punct de vedere tehnic ca lucrurile să fie făcute cu mai multă precizie – mi se par a fi un argument ciudat. Nu cred nici măcar pentru un minut că acest lucru este imposibil din punct de vedere tehnic; după părerea mea, este mai mult o chestiune de bani și de costuri. Așa cum spus, atunci când vine vorba despre drepturi fundamentale, lucrurile nu se reduc pur și simplu la costuri.

În plus, este important ca Europa să demonstreze acum că este un partener egal în negocieri, spre deosebire de unul care stă confortabil sau așteaptă ca Statele Unite să stabilească regulile. Parlamentul le-a oferit Consiliului și Comisiei putere și câmp liber de acțiune în vederea abordării serioase a acestui rol de acum înainte și, în această privință, aş ruga Comisia și Consiliul să ia în considerare Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților civile care este acum în vigoare. Și aceasta va trebui inclusă în mandatul dvs, precum și rezultatul negocierilor dvs. Sper că veți reveni cu rezultatele corecte, sper că veți utiliza puterea și autoritatea pe care vi le-am oferit ultima oară și aștept să văd lucrurile pe care trebuie să le demonstrați la reîntoarcerea dvs.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Dle președinte, Statele Unite ale Americii reprezintă singura superputere mondială din zilele noastre. Este o superputere absolută și multidimensională – culturală, militară și economică. Suntem norocoși că această superputere este prietenoasă cu noi și că se bazează pe aceleași valori și fundamente pe care s-a construit și Uniunea Europeană.

Prin urmare, ar trebui să apreciem acest lucru și să susținem Statele Unite ale Americii în nobila cauză de luptă împotriva terorismului, deoarece Europa de Vest, în special, a fost protejată de comunism timp de decenii de către SUA. Doar datorită SUA, Europa liberă a fost liberă timp de 40 de ani. Astăzi, Statele Unite ale Americii oferă sprijin puternic întregii lumi libere, astfel încât lumea să fie eliberată de terorism. O comparație între Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană a eforturilor depuse, a cheltuielilor financiare și a tehnologiei dedicate luptei împotriva terorismului este jenantă pentru statele europene și pentru Uniunea Europeană.

Prin urmare, dacă putem face ceva pentru a ajuta SUA în lupta împotriva terorismului – și astfel văd eu acest acord – nu ar trebui să ezităm. Desigur, ar trebui să respectăm principiile despre care vorbim, dar acest lucru reprezintă, după părerea mea, o problemă de cooperare între Consiliu, Comisie și Parlament. Ceea ce ni se cere astăzi este o expresie a voinței politice de a se angaja într-un astfel de acord. Cred că o astfel de voință politică ar trebui să fie prezentă aici. Statele Unite ale Americii ar trebui să adere la un acord de tratat cu Uniunea Europeană care va fi atât prietenos, cât și bazat pe un parteneriat.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Dle președinte, aş dori să le mulțumesc Comisiei și Consiliului pentru progresul pe care l-au făcut din februarie, când Parlamentul a făcut doar ceea ce era corect – cu alte cuvinte, a respins acordul SWIFT. Parlamentul are acum mai multe ocazii de a face cereri în ceea ce privește conținutul acordului. O Comisie inteligentă și un Consiliu inteligent ar fi înțelepți să fie atenți la cererile și obiecțiile făcute de Parlament în februarie. Acestea vizează libertățile și drepturile noastre civile, iar acestea reprezintă baza statului de drept.

De aceea nu putem permite fără restricții transmisiunile de date în masă. Un astfel de acord amestecă cetățenii inocenți cu cei care ar putea fi vinovați. Putem permite transferurile de date doar acolo unde există motive puternice de a suspecta persoana respectivă ca fiind implicată într-un delict. Se susține că există probleme tehnice inerente acestui lucru. Dacă acesta este cazul, atunci trebuie să ne întrebăm dacă nu cumva legislația noastră ar trebui decisă de tehnologie sau de libertățile și drepturile noastre civile fundamentale. Pentru mine, răspunsul este evident: legislația noastră trebuie să se bazeze pe drepturile noastre.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) În februarie, am refuzat să ratificăm un acord privind procesarea și transmiterea datelor conținute în rapoartele financiare în scopul monitorizării terorismului de către un program al Trezoreriei SUA. Motivele refuzului au fost enumerate clar și acestea includ, în special:

- încălcarea principiilor fundamentale ale legislației de protecție a datelor pentru un număr mare de cetățeni și subiecți ai Uniunii Europene (până la 90 de milioane de unități de date pe lună),

- absența protecției cetățenilor UE împotriva abuzului datelor lor furnizate în temeiul acestui acord Statelor Unite ale Americii și țărilor terțe, și

- absența reciprocității adevărate, întrucât cealaltă parte a acordului nu s-a angajat să furnizeze informații de calitate și domenii similare Uniunii Europene.

Multe dintre aceste defecte pot fi eliminate în cadrul noului acord, dar principiul curent al unui transfer cuprinzător al tuturor datelor din Uniunea Europeană către SUA, acolo unde SUA procesează, evaluează și stochează toate registrele operațiunilor financiare comunitare fără nicio restricție, sub pretextul cercetării legăturilor cu terorismul, nu este utilizabil.

Acest principiu trebuie modificat. Operațiunile financiare ale băncilor europene ar trebui procesate doar în temeiul normelor europene și pe teren european. Prietenilor noștri din SUA le vom preda doar acele unități care sunt cu adevărat legate de terorism.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Dle președinte, dle López Garrido, dnă comisar, doamnelor și domnilor, în această Cameră am susținut acordul încheiat între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind asistența judiciară reciprocă. Am procedat astfel deoarece consider cooperarea transatlantică ca fiind foarte importantă în general, și în special în domeniul libertății, al securității și al justiției.

În cadrul sesiunii plenare din 11 februarie, am votat împotriva acordului provizoriu privind transferul datelor financiare, încheiat între Uniunea Europeană și SUA. Am procedat astfel în numele prerogativelor Parlamentului, dar și deoarece acordul era inacceptabil. În cadrul acelei dezbateri, am solicitat respectarea principiilor necesității și proporționalității, precum și a celui al integrității și securității datelor financiare europene.

Mă bucur să observ în acest moment noua atitudine a Comisiei și a Consiliului față de cooperarea cu Parlamentul. Cred că, împreună, vom reuși să stabilim principiile de bază care ar trebui să orienteze și să faciliteze cooperarea viitoare dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii în lupta împotriva terorismului. Sper că preocupările exprimate de Parlament în cadrul rezoluției sale din septembrie 2009 vor fi luate în considerare în mod corespunzător în cadrul acestui nou acord.

Reiterez faptul că trebuie să existe un respect absolut pentru principiile necesității, proporționalității și reciprocității. Subliniez faptul că trebuie să existe garanții de bază în vederea garantării faptului că astfel de date vor fi reținute doar atâta timp cât este necesar, după care ar trebui să fie distruse.

Reiterez cererea referitoare la faptul că apelurile legale trebuie să fie posibile și că trebuie stabilite garanții adecvate în ceea ce privește orice transfer de detalii personale țărilor terțe. Mai presus de toate, trebuie dovedit faptul că astfel de date sunt utile în prevenirea actelor de terorism sau pentru incriminarea teroriștilor.

În afara acestui cadru, nu va fi posibilă obținerea consimțământului nostru. Parlamentul European își va menține pozițiile pe care le-a adoptat întotdeauna.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Dle președinte, dnă comisar, dle López Garrido, proiectul de mandat propus de Comisia Europeană reprezintă un pas în direcția corectă. Lupta împotriva terorismului reprezintă prioritatea noastră. Prin urmare, este important să elaborăm cât mai curând posibil un acord privind schimbul de date financiare cu SUA, dar nu cu orice preț. În februarie, marea majoritate dintre noi am spus „nu” unui acord interimar cu Statele Unite ale Americii; „nu” excluderii Parlamentului European, organismul care reprezintă 500 de milioane de cetățeni. Cetățenii nu doresc ca detaliile lor bancare să fie transferate pur și simplu Statelor Unite ale Americii fără garantarea fermă a drepturilor lor. Dorim un acord cu garanții ferme de protejare a drepturilor cetățenilor noștri europeni. Dacă acestea nu sunt oferite în temeiul prezentului mandat de negociere, vor fi prea puține diferențe față de starea lucrurilor din februarie. Avem nevoie de motive foarte bune dacă vom spune „da” de această dată. Consiliul și Comisia trebuie să informeze Parlamentul European în mod cuprinzător și direct. Este bine că s-au luat în considerare obiecțiile Parlamentului privind garanțiile drepturilor și libertăților fundamentale referitoare la protecția datelor cu caracter personal. Acestea vor fi criteriile pentru a determina dacă datele se vor transfera sau nu, împreună cu criteriile referitoare la faptul că datele trebuie să fie legate de lupta împotriva terorismului.

Acestea sunt promisiuni frumoase, dar sunt curioasă de modul în care Consiliul și Comisia vor proteja aceste garanții în practică. Principiile proporționalității și eficienței sunt vitale. De asemenea, vor face Statele Unite ale Americii același lucru pentru noi?

Aș saluta o declarație completă, detaliată a drepturilor de care s-ar bucura cetățenii noștri în temeiul viitorului acord. Consiliul și Comisia propun să însărcinăm un organism european cu examinarea cererilor venite din partea SUA. Către Consiliu și Comisie, ce formă credeți că va lua acest tip de organism public UE? Va fi o autoritate judiciară, iar cetățenii noștri vor avea posibilitatea procedurilor penale care le sunt garantate în Europa? Mi-ar plăcea să aud răspunsurile dvs.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Dle președinte, vă mulțumesc dnă comisar Malmström. Mandatul de negociere prezentat aici demonstrează, mai presus de toate, faptul că Comisia și Parlamentul au adoptat, din nou, aceeași poziție și că, în sfârșit, cooperarea a debutat bine. Faptul că Parlamentul European a respins acordul în februarie – și adresez acest lucru tuturor celor care au descris această decizie ca pe o dorință de a-și arăta mușchii – nu are nimic de-a face cu a-și arăta mușchii; este vorba despre asumarea responsabilității. Asumarea responsabilității pentru drepturile celor pe care-i reprezentăm, și anume cetățenii Europei. Negocierile în curs de desfășurare privind noul acord referitor la transferul datelor bancare răspund, mai presus de toate, întrebării cruciale referitoare la poziția Parlamentului și a Uniunii Europene privind respectul. Respectul între parteneri, respectul pentru cetățeni și respectul pentru legislația europeană.

Am putut strecura o mulțime de lucruri care sunt importante pentru noi în cadrul acestui mandat de negociere. Rezoluția pe care o vom adopta în mai reflectă foarte mult acele lucruri care vizează în mod specific protecția cetățenilor noștri, atât a datelor lor, cât și a soluțiilor lor judiciare, inclusiv protecția extrateritorială, în special atunci când drepturile lor pot fi încălcate extrateritorial.

Am discutat mult referitor la transferul datelor în masă, așa-numitele transferuri colective de date. Ceea ce trebuie să clarificăm este faptul că, în mandatul finalizat, trebuie să stabilim modul și momentul în care această problemă va fi rezolvată. În caz contrar, va fi foarte dificil să reprezentăm totul în lumina celor formulate până acum. Rezoluția Parlamentului European subliniază acest lucru în două paragrafe, mandatul de negociere într-unul singur. Sunt convins că Comisia va rezolva această problemă într-o manieră rațională.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dezbateră noastră are loc chiar cu două zile înainte de reuniunea miniștrilor celor 27 de state membre ale Uniunii Europene privind același subiect. Prin urmare, și permiteți-mi să fiu direct, poziția noastră este o potențială formă de presiune politică. Discutăm această problemă într-o perioadă în care este în joc soarta mandatului de negociere discutat cu SUA. Avem doar două luni și o săptămână pentru începerea negocierilor cu Washington-ul. Comisia Europeană nu este foarte flexibilă în acest domeniu. Nu s-a propus – cu cel mai mare respect pentru dna Malmström – o singură poziție similară dar alternativă. Cu toate acestea, acționarea pe baza principiului „totul sau nimic” nu este doar irelevantă și neconformă cu spiritul Uniunii Europene, dar reprezintă și un drum fără capăt, o fundătură. Sunt în favoarea unei cooperări strânse cu SUA și a schimbului de date, dar diavolul se ascunde în detalii. Deși nu sunt un entuziast al Cartei pentru drepturile fundamentale, aș dori totuși să întreb dacă este adevărat că acest mandat nu respectă prevederile Cartei. Ce vom face atunci când datele privind pasagerii pe care le transferăm Statelor Unite ale Americii, și sunt în favoarea acestui lucru, vor fi utilizate în scopuri neautorizate?

John Bufton (EFD). – Dle președinte, mi se pare șocant faptul că Comisia încă insistă să transmită informațiile financiare sensibile a milioane de cetățeni europeni inocenți, inclusiv ale celor din Marea Britanie, în ciuda respingerii propunerii din partea Parlamentului și a Comisiei pentru libertăți civile. Problema aici nu este modul în care putem administra mai bine SWIFT, ci că nu ar trebui să existe niciun acord SWIFT.

M-aș opune integral acestui tip de încălcare de către propriul meu guvern și sunt ferm împotriva predării de către UE Americii a informațiilor cu caracter personal ale alegătorilor ei. Transmiterea unor astfel de informații reprezintă primul pas care ne conduce la un Frate mai mare al Europei. Conform normelor curente, SUA poate reține datele pentru o perioadă de 90 de ani, care este mai lungă decât perioada medie de viață, și, deși autoritățile americane spun că datele neutilizate se șterg după cinci ani, guvernul SUA a fost deja acuzat de predarea datelor marilor companii americane, nu pentru abordarea terorismului, ci mai degrabă pentru interese economice ulterioare.

Parlamentul European a exclus aceste propuneri dăunătoare, dar Comisiei nu-i place să bată în retragere și Consiliul European a semnat anul trecut un acord interimar fără aprobarea Parlamentului, cu o zi înainte ca Tratatul de la Lisabona să-l poată interzice în temeiul procedurii de codecizie.

La 11 februarie, Parlamentul European a respins încă o dată acordul interimar și, cu o săptămână înainte de acest lucru, Comisia pentru libertăți civile a Parlamentului respinsese acordul. Urmărirea perseverentă a acestui acord dezgustător demonstrează doar disprețul dvs. pentru democrație și pentru libertățile oamenilor, inclusiv pentru cei din țara mea, Țara Galilor, și restul Regatului Unit.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, spre deosebire de antevorbitorul meu, aș dori să-mi exprim mulțumirile atât față de dna comisar Malmström, cât și față de dna comisar Reding pentru eforturile lor intense de a se ocupa de problemele ridicate de Parlament, cât și de problemele pe care le observăm și le-am observat în domeniul securității și confidențialității datelor, în vederea negocierii cu Statele Unite ale Americii.

De asemenea, sunt recunoscătoare pentru faptul că problemele cheie – menționate și de colegii mei deputați – au fost deja analizate sau luate în considerare în cadrul mandatului și pentru faptul că acest lucru include, în special, și problemele din domeniul verificării, cât și din cel al reciprocității. În ceea ce privește ștergerea datelor, consider, de asemenea, că este foarte important să putem renegocia perioada de cinci ani, întrucât nu este acceptabil să păstrăm datele pentru o perioadă atât de lungă de timp.

De asemenea, consider că este important să discutăm în final chestiunea penalităților în cazurile de extragere deliberată către destinații greșite, în împrejurări sensibile, deoarece astfel s-ar împiedica extragerea anumitor lucruri pe care nu dorim să le vedem extrase. Atenția ar trebui să cadă doar pe terorism.

Pentru mine, ceea ce este, de asemenea, important, este ideea că trebuie să abordăm propriul nostru TFTP și că, pe termen lung, nu putem transfera date colective, adică volume uriașe de date către Statele Unite ale Americii. Acest lucru nu are nimic de-a face cu neîncrederea, ci cu faptul că, pe termen lung, dorim să ne asumăm propria noastră responsabilitate în cadrul Europei, pe picior egal, iar apoi să schimbăm datele specifice extrase cu singurul scop de a combate terorismul și, în final, să menținem reciprocitatea reală.

În acest context, aș dori să rog din nou Comisia să indice modul în care este văzut subiectul propriului nostru TFTP în cadrul Comisiei și în cadrul discuției comune cu Consiliul.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Terorismul rămâne una dintre principalele amenințări la adresa securității Uniunii Europene și trebuie să începem negocierile cu SUA privind transferul datelor bancare cât mai curând posibil, dar nu cu orice preț. Un nou acord trebuie să furnizeze o mai mare protecție a datelor cu caracter personal ale cetățenilor europeni. Avem nevoie de un acord mai bun, unul care să ia în considerare drepturile omului și care abordează problema transferării loturilor de date a milioane de cetățeni europeni. Viitorul acord trebuie să fie și unul reciproc, ceea ce înseamnă că autoritățile americane ar trebui să furnizeze date similare privind tranzacțiile financiare în cazul în care Uniunea Europeană va își va elabora în viitor propriul program de urmărire a tranzacțiilor financiare. Mă bucur să aud că Comisia este de acord cu acest lucru.

Noul acord trebuie să asigure garanții mai stricte pentru transferul datelor către țările terțe. Le vom permite SUA să transfere informațiile către orice altă țară sau vom stabili criterii clare în această privință? Este imperativ să avem cele mai adecvate garanții. De asemenea, ar fi adecvat ca fiecare țară care furnizează date să-și dea consimțământul pentru transferurile acestora către țările terțe, astfel încât să putem stabili un sistem care să solicite consimțământul țărilor care furnizează date. Prin urmare, mă întreb dacă putem elabora anumite instrumente care ne-ar permite să refuzăm transferul de informații către țările terțe în cazul în care acestea nu reușesc să furnizeze motive suficiente de specifice pentru obținerea unor astfel de date.

Întrucât Uniunea Europeană nu are propriul său sistem de urmărire a tranzacțiilor financiare, securitatea noastră depinde de SUA. Cu toate acestea, ce putem cere în schimbul lor? Trebuie să ne asigurăm și că viitorul acord cu SUA poate fi încheiat urgent în cazul în care nu se îndeplinește vreunul dintre angajamente. Trebuie să-i convingem pe cetățenii noștri că transferul datelor bancare este un proces sensibil, deoarece suntem din ce în ce mai preocupați de măsura în care permitem invadarea intimității noastre în lupta împotriva terorismului.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Dle președinte, de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, pentru noi, liberalii, a fost important să subliniem legăturile transatlantice între SUA și Europa și să accentuăm cooperarea noastră în diverse domenii. Cu toate acestea, ca în toate parteneriatele, pot apărea complicații și dificultăți, pe care trebuie să le depășim. Una dintre cele mai problematice complicații a fost problema dreptului legitim al oamenilor la intimitate.

Cred că, pe măsură ce trece timpul, va deveni foarte clar că Parlamentul a făcut ceea ce trebuia când a respins acordul temporar SWIFT. UE trebuie să fie caracterizată prin democrație și transparență; noi, reprezentanții aleși din această Cameră, reprezentăm o parte importantă a acestui lucru. Procedurile din jurul SWIFT au lăsat mult de dorit în această privință. Parlamentul a afirmat destul de clar cererile noastre în vederea aprobării unui nou acord permanent. Criteriile sunt enumerate în cadrul rezoluției cu care ne confruntăm și pe care o dezbaterem astăzi și, imediat ce aceste cerințe sunt îndeplinite, aștept cu nerăbdare un nou vot.

Mai rămâne un conflict de interese între securitate, pe de o parte, și dreptul la intimitate, pe de altă parte. Haideți să lăsăm trecutul în urmă și să muncim cu încredere pentru scopul nostru central, din care un nou acord SWIFT permanent reprezintă o parte importantă: și anume securitatea, protecția și intimitatea cetățenilor europeni.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Noi vom fi de acord – nu poate exista nicio ambiguitate privind această problemă – că lupta împotriva terorismului este o luptă comună în care Uniunea Europeană trebuie să joace un rol complet.

Cu toate acestea, este crucial pentru noi deputații europeni să ne asigurăm că se respectă drepturile cetățenilor europeni și, în special, dreptul la protecția datelor cu caracter personal. Consider că este necesar să subliniez acest punct, iar acest mesaj se adresează nu doar reprezentanților Consiliului și ai Comisiei prezenți în această Cameră, ci și autorităților americane, cu care trebuie negociat un nou acord.

Mai specific, doresc să subliniez un punct care figurează printre exigențele esențiale ale Parlamentului European, și anume problema reținerii datelor de către autoritățile SUA. Din punctul meu de vedere, planurile curente sunt disproporționate. De aceea, trebuie adresate o serie de întrebări. De ce să se rețină datele pe o perioadă atât de lungă de timp – cinci ani – date care, conform părților implicate, nu se utilizează? Nu este posibil să reducem reținerea lor la o perioadă mai rezonabilă de timp? În ceea ce privește datele selectate, de această dată, nu se menționează în mandat nicio perioadă de retenție. Acordul anterior stipula o perioadă maximă de 90 de ani. Nu ar fi o idee bună să ne decidem asupra unei perioade adecvate de retenție care să fie proporțională cu utilizarea acestor date, de exemplu, referitoare la durata unei investigații anume sau a unui proces anume? Există un scop de utilizare a datelor altul decât cel al combaterii terorismului, și care este acesta? În ultimul rând, am putea lua în considerare reținerea acestor date în Europa mai degrabă decât în SUA?

Aș dori un răspuns la aceste întrebări din partea Consiliului și a Comisiei. Acest punct este, de fapt, crucial, iar Parlamentul European nu va tergiversa soluționarea problemei. Prin urmare, este extrem de important pentru Consiliu să ia în considerare în mod specific acest lucru atunci când va adopta mandatul de negociere al Comisiei.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Dle președinte, dnă Comisar, doamnelor și domnilor, Parlamentul European a făcut un pas foarte important acum două luni când a respins acest acord interimar.

Fără a mai reveni la această problemă, întrucât sunt cel de-al 27-lea vorbitor din această după-amiază, aș dori să subliniez doar faptul că o serie de persoane au descris foarte poetic această fază a democrației europene ca fiind prima zi din existența Parlamentului European în temeiul Tratatului de la Lisabona. Într-adevăr, nu a fost doar o victorie istorică în termeni de respect pentru intimitatea și libertățile cetățenilor Europei și nu numai, dar a fost și un punct de răscruce pentru competențele Parlamentului European și, în același timp, un moment minunat de curaj și îndrăzneală din partea raportoarei, dna Hennis Plasschaert, căreia ar trebui să îi adresăm omagii în special pentru determinarea domniei sale la doar câteva săptămâni de la o dată importantă pentru dânsa.

Nu are rost să menționăm elementele adiacente care ne fac interdependenți atunci când vine vorba despre contraterorism, securitate și echilibrul care trebuie găsit în domeniul libertăților individuale. Astfel, drept parte a noului mandat de negociere, va trebui să ajungem la un acord corect și echilibrat care respectă drepturile și care este înconjurat de garanții care ilustrează ceea ce reprezintă în final, pentru mine și în ochii multora dintre cetățenii noștri, substanța și puterea Uniunii Europene, și anume protejarea cetățenilor europeni. Întrucât voința noastră politică trebuie să se conformeze cu legislația și cu expresia prin intermediul canalelor legale, nu voi reveni asupra elementelor de reciprocitate și proporționalitate. Cu toate acestea, sper că se vor aplica norme juridice mai stricte privind transferurile colective de date, într-o manieră foarte vigilentă și exigentă, ca o problemă separată de stocare și dreptul la rectificare, modificare și ștergere a datelor și de dreptul de a face apel în instanță. Depinde de noi să cooperăm pentru a ajunge, împreună, la acest echilibru între cerințele de securitate și cele de libertate.

Ioan Enciu (S&D). - Uniunea Europeană recunoaște importanța deosebită a schimbului de informații la nivel mondial în lupta împotriva terorismului. Deputații Grupului Social și Democrat din Parlamentul European sprijină orice acțiune care poate să ducă la prevenirea și stoparea terorismului. Deputații au fost aleși în mod democratic să reprezinte interesele cetățenilor europeni și nu pot face niciun rabat de la faptul că trebuie să le protejeze drepturile înscrise în tratate și convenții. Sunt câteva subiecte peste care nu putem trece, ca de exemplu protecția datelor personale, protecția juridică, cantitatea transferului de date, proporționalitatea, reciprocitatea sau implicarea permanentă a Parlamentului European în procesul de monitorizare.

Consider că desemnarea unei autorități europene pentru preluarea, autorizarea și transferul datelor SWIFT ar fi o soluție prin care Uniunea Europeană ar avea garanția că aceste date vor fi folosite numai în scopul luptei antiteroriste și că ele aparțin numai suspectilor identificați deja, iar cetățenii europeni vor avea către

cine să conteste abuzurile. Solicităm Comisiei să prezinte, cel puțin anual, rapoarte asupra derulării acordului în discuție. În opinia mea, aceasta va fi o garanție că procesul se derulează conform acordului aprobat și că vom fi în măsură să eliminăm la timp orice deficiențe.

În vederea unei mai bune înțelegeri reciproce a punctelor divergente propun declanșarea imediată a unor întâlniri de informare la nivelul grupurilor politice ale Parlamentului European, sau chiar la nivelul delegațiilor naționale, împreună cu reprezentanții SUA acreditați la nivelul Uniunii Europene sau al statelor membre.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Dle președinte, proba puterii la care s-a angajat Parlamentul nostru cu Comisia și cu Consiliul privind proiectul de acord SWIFT poate fi un lucru bun, cu condiția ca colectarea și transferul datelor referitoare la tranzacțiile bancare să fie utilizate exclusiv în scopuri de combatere a terorismului. Aproape fiecare a menționat acest fapt evident până acum, dar experiența arată că, atunci când vine vorba de utilizarea datelor cu caracter personal, nimic nu este mai puțin sigur. Un terorist suspectat care este cunoscut de serviciile de informații americane nu este neapărat cunoscut de omologii lor europeni, așa cum demonstrează răspunsul Comisiei la una dintre întrebările mele.

Poziția mea privind orice acord nou referitor la această problemă va depinde de relevanța colectării datelor cu caracter personal, de furnizarea acelor date organismelor de control și securitate și de respectarea principiului reciprocității în ceea ce privește informațiile deținute de autorități. Prin urmare, consider că este înțelept să reflectăm la cel mai bun mod de aplicare a acestor condiții. Depinde de Parlament să facem din acest lucru unul dintre prerogativele sale.

Proinsias De Rossa (S&D). – Dle președinte, salut această dezbatere anterior luării în considerare formale din partea Consiliului a mandatului propus de Comisie. De asemenea, salut acceptarea de către Comisie a multor dintre preocupările exprimate de acest Parlament atunci când am respins acordul interimar ca fiind inadecvat.

Cu regret, din cauza unor circumstanțe care nu depind de noi, nu putem adopta o poziție parlamentară privind proiectul de mandat. Vom vota la 6 mai și solicit urgent Consiliului să nu semneze un acord înainte de acea dată. Acest consimțământ al Parlamentului este o cerință a tratatului, așa cum este conformitatea cu Carta drepturilor fundamentale în cadrul oricărui acord pe care-l semnează Consiliul. Este extrem de important să reținem că o întârziere scurtă va fi mai puțin dăunătoare relațiilor între UE și SUA decât o a doua respingere a unui proiect de acord.

Eu, ca mulți alții, am preocupări permanente referitoare la transferul colectiv al datelor și, într-adevăr, la controlul acelor date imediat ce acestea nu se mai află sub controlul nostru. Nu sunt mulțumit că ceea ce s-a propus până acum se îndreaptă, de fapt, în direcția acelor preocupări. Doresc o cooperare mai strânsă între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii, dar acea cooperare trebuie să se bazeze pe respectul reciproc pentru drepturile cetățenilor.

Cristian Dan Preda (PPE). - Așa cum se știe, așa cum s-a afirmat și astăzi, combaterea terorismului este o cauză comună în Europa. Anti-americanismul nu este o cauză comună în Europa și, din acest motiv, spre deosebire de ceea ce spunea una dintre colegile mele înainte, nu cred că un moment care a exprimat prin excelență anti-americanismul ar putea fi considerat un moment fondator al Parlamentului nostru. Pentru că, în general, cred că sentimentele față de Statele Unite nu trebuie să blocheze acordul asupra combaterii terorismului.

Aș vrea, de altfel, să vorbesc despre încredere în relația cu Statele Unite. Avem, Uniunea Europeană și Statele Unite, inamici comuni, care nu ezită să profite de pe urma oricărei fisuri, de pe urma oricărei dovezi a lipsei de încredere în această relație. Datele prezentate de SWIFT nu pot folosi altui scop în afara celui de luptă împotriva terorismului. Sunt exceptate, desigur, situațiile în care alte fapte extrem de grave - traficul de stupefiante, spionajul - sunt asociate cu terorismul. Să avem încredere în partenerii noștri americani.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cred că există câteva lucruri dincolo de dispută, cum ar fi parteneriatul transatlantic – deoarece reprezintă cu adevărat fundația politicii noastre externe – lupta comună împotriva terorismului și, de asemenea, cooperarea cu instituțiile UE. Cu toate acestea, rămâne și faptul că, prin Tratatul de la Lisabona, am dobândit noi fundamente și, în calitate de Parlament European, avem drepturi noi și aceste drepturi trebuie, mai presus de toate, să fie exercitate pentru protejarea cetățenilor noștri. Unul dintre drepturi reprezintă protejarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor noștri, dar și protejarea vieții și a intimității. Prin urmare, suntem în favoarea transferului datelor specifice. Cu toate acestea, transferul datelor în masă este cu siguranță exagerat. Noul acord trebuie să reasigure echilibrul

între aceste drepturi fundamentale, dar și reciprocitatea, proporționalitatea și un nivel minim ale securității datelor.

Aș dori, de asemenea, să întreb reprezentantul Consiliului, președinția, unde se aflau în această dimineață când am dezbătut descărcarea de gestiune pentru bugetul anului 2008 – unul dintre cele mai importante capitole. Din păcate, Președinția Consiliului a ieșit în evidență prin absența sa.

Andrew Henry William Brons (NI). – Dle președinte, una dintre întrebările de importanță crucială este dacă datele colective – care reprezintă informațiile tuturor – ar trebui predate sau dacă datele ar trebui limitate la identificarea indivizilor.

Există, desigur, o poziție intermediară. Grupurile de populație asociate cu terorismul într-un moment anume ar putea fi vizate. De exemplu, dacă pescarii din Orkney au devenit brusc radicali și au început să omoare oameni și nu doar pește, atunci ar putea fi vizați. Dacă profesorii de facultate îmbătrâniți, cu exces de greutate, pensionați ar ceda oboselii și ar comite infracțiuni teroriste împotriva studenților lor, mai degrabă decât să-i plictisească de moarte cu monotoniile lor, atunci aceștia – sau mai degrabă ar trebui să spun noi – ar trebui să fie vizați, de asemenea.

Vizarea este privită cu dezgust și condamnată drept discriminatorie. Eu aș spune că este de bun simț. Totuși, trebuie să existe o distrugere din timp a datelor care aparțin membrilor inocenți ai acelor grupuri vizate.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Dle președinte, detectarea fluxurilor financiare ale rețelelor teroriste reprezintă un instrument eficient în lupta împotriva terorismului. În februarie, extrema stângă a respins un acord provizoriu fără a propune nici măcar un alt cadru adecvat pentru unități de securitate și complicând astfel munca poliției și a justiției. Acum trebuie să ne unim forțele pentru a adopta un nou acord definitiv. Aplaud faptul că Consiliul și Comisia comunică astăzi în mod deschis și, prin urmare, aș dori să o întreb pe dna comisar dacă este necesară transmiterea a 90 de milioane de unități de date în fiecare lună, deoarece am îndoiele referitor la acest lucru și aș dori să o mai întreb cum vor face apel cetățenii noștri la autoritățile americane în cazul eventualelor abuzuri de date și cine va monitoriza datele transmise guvernului american. Din punctul meu de vedere, ar trebui probabil să fie un organism judiciar independent, bazat pe tratatele internaționale privind asistența juridică reciprocă, și nu Europol, ale cărui decizii nu pot fi evaluate și care nici nu va avea competențele adecvate, decât dacă îi vom modifica statutul. Prioritatea o reprezintă lupta împotriva terorismului, dar nu putem ocoli Carta drepturilor fundamentale, care ar trebui să garanteze protecția datelor cu caracter personal. Accesul deschis la evaluarea judiciară în cazurile de contencios ar trebui, din punctul meu de vedere, să fie o garanție sigură.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dezbaterile de astăzi arată că drepturile civile și lupta împotriva terorismului nu sunt întotdeauna ușor de împăcat. Acordul SWIFT care se discută aici astăzi subliniază problema protejării drepturilor noastre civile și, în același timp, investește în securitatea întregii noastre comunități.

Proiectul de mandat al Comisiei prevede în continuare transferul unităților mari de date între SUA și UE. Perioadele de retenție sunt încă prea lungi și, nu în ultimul rând, am două întrebări. Există un termen pentru acest acord bilateral? Dacă da, care este perioada de valabilitate a acordului și în ce interval de timp se vor șterge definitiv datele?

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Dle președinte, lupta împotriva terorismului este importantă, iar UE trebuie să facă parte din aceasta. Cu toate acestea, nu putem face acest lucru încălcând drepturile omului. Respectarea drepturilor omului reprezintă una dintre cele mai importante valori europene și ar trebui să fie un factor unificator și în cadrul cooperării transatlantice.

Este important ca cooperarea transatlantică să funcționeze, dar trebuie să funcționeze reciproc și cu un sentiment de respect reciproc. Schimbările aduse datelor trebuie să aibă loc individual și doresc să accentuez faptul că nu putem călca în picioare drepturile omului în numele luptei împotriva terorismului. Dacă se întâmplă acest lucru, atunci vom fi ajutați teroriștii.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Dle președinte, dle López Garrido, dnă Malmström, doresc să-i felicit pe autorii propunerii unei rezoluții privind încheierea acordului între Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană în ceea ce privește transferul datelor financiare pentru combaterea terorismului. Această rezoluție reiterează, într-un mod echilibrat, nu doar cerințele în termeni de securitate, dar și garanțiile faptului că cetățenii europeni vor fi protejați și că drepturile lor fundamentale vor fi respectate.

Astfel, consider că numirea unei autorități judiciare publice europene, responsabilă cu primirea cererilor emise de Departamentul Trezoreriei SUA, este cheia abordării echilibrate pe care o căutăm. Într-adevăr, aceasta va ajuta la depășirea multor obstacole aduse principiilor necesității și proporționalității care au apărut, în special, în cazul transferurilor colective de date.

De asemenea, ar pava drumul pentru introducerea adevăratei reciprocități; cu alte cuvinte, ar fi posibil pentru autoritățile europene și autoritățile competente ale statelor membre să obțină datele financiare stocate pe teritoriul SUA. Este în joc credibilitatea noastră. Acordul SWIFT este un fel de test democratic pe care suntem obligați să-l trecem pentru binele cetățenilor noștri.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle președinte, aș dori să încep prin a-i comunica dnei Seeber că, de fapt, am fost prezent în această dimineață la dezbaterile la care s-a referit. Chiar dacă nu am fost invitat oficial, dvs., doamnelor și domnilor, m-ați rugat să vin și am venit: am fost prezent și am luat cuvântul în cadrul acelei dezbateri. Probabil că domnia sa nu a fost prezentă, la fel cum nu este prezentă nici acum în această sesiune și a părăsit Camera.

Ei bine, am dorit să spun că dezbaterile pe care am purtat-o a fost, din punctul meu de vedere, extrem de constructivă. Cred că aceasta arată că există un adevărat spirit de cooperare de ambele părți, în rândul tuturor părților implicate: Parlamentul, Comisia și Consiliul. Raportarea, dna Hennis Plasschaert, a recunoscut spiritul de cooperare pe care l-a putut vedea în cadrul Consiliului – fapt pentru care îi sunt recunoscător – și în cadrul Comisiei. Sunt recunoscător că a afirmat acest lucru atât de public.

Într-adevăr, nu există nicio îndoială că atât mandatul pe care l-a prezentat Comisia prin intermediul dnei Malmström, cât și mandatul pe care-l va aproba Consiliul vor lua foarte mult în considerare și vor găsi inspirație în preocupările și pozițiile exprimate în discursurile dvs. și în cadrul propunerii sau proiectului de propunere de rezoluție prezentat de raportoare.

Am observat că există o serie de probleme care vă privesc în mod special și doresc să vă asigur că acele probleme și preocupări pe care le-ați menționat vor face parte din directivele de negociere pe care le va aproba Consiliul. Negocierile vor fi conduse de către Comisie și vor avea drept rezultat un document pe care Consiliul și Parlamentul vor trebui să-l semneze. Primul articol al acelor directive de negociere va fi problema care ne-a fost supusă atenției în mod repetat în această după-amiază: transferul colectiv de date.

Dl Albrecht, dl Busutill, dna Sippel, dna Sargentini, dna Svensson, dl Paška, dl De Rossa și câțiva alții care au ridicat această problemă. Aș dori să vă comunic că nu putem, desigur, accepta un transfer colectiv făcut la întâmplare, indiferent de motivul pentru care poate fi solicitat. Nu este vorba despre acest lucru. Este vorba doar despre prevenirea, investigarea și condamnarea crimelor teroriste și a finanțării teroriste și, mai mult, cu obiective individuale în ceea ce privește o anumită persoană, acolo unde există motive pentru a considera că această persoană are o rețea sau relații cu terorismul sau cu finanțarea acestuia. Prin urmare, nu vorbim despre astfel de transferuri de date; obiectivul și subiectul impun limite foarte clare pentru acest transfer de date.

În plus, va exista o autoritate europeană prin intermediul căreia se vor solicita datele, iar apoi va exista o inspecție, efectuată în principal de Comisie, privind utilizarea datelor respective și privind funcționarea acordului care urmează a fi semnat. Prin urmare, eu cred că există un mecanism stabilit care este perfect capabil să răspundă preocupărilor care au fost ridicate aici cu privire la această problemă.

Perioada de retenție pentru aceste date a fost, de asemenea, menționată. Perioada de retenție a datelor a fost stabilită la cinci ani, deoarece este necesară, în mod evident, retenția datelor pentru o perioadă minimă de timp, din motive de eficiență. Totuși, trebuie clarificat faptul că perioada trebuie să fie cât mai scurtă posibil și nu mai lungă decât este necesar pentru obținerea obiectivului. Obiectivul – necesitatea reținerii datelor – trebuie să fie întotdeauna bine definit; în caz contrar, nu ar avea sens. Datele trebuie reținute întotdeauna cu un obiectiv și în relație cu o persoană anume.

De asemenea, v-ați arătat preocupați în ceea ce privește drepturile oamenilor de a avea acces la, de a fi informați despre și de a-și corecta datele. Dl Coelho, de exemplu, care nu se află aici în acest moment, a exprimat acest lucru în detaliu. Vă pot spune că directivele de negociere coincid cu proiectul de mandat elaborat de dna Malmström, în sensul că acele drepturi vor fi asigurate. Dreptul la informare, acces și corectare va fi și trebuie să fie asigurat în cadrul acordului care se va semna.

Principiile necesității și proporționalității vor fi asigurate în directivele de negociere și în cadrul acordului care va fi semnat în final. Posibilitatea efectuării unui apel – apel administrativ și judiciar – va fi asigurată fără discriminare pe baza naționalității sau din orice alt motiv. Prin urmare, referitor la preocupările ridicate de

deputați, inclusiv de dna Bozkurt și dna Vergiat, toate acestea vor fi asigurate. În plus, va exista reciprocitate absolută. Acesta este unul dintre subiectele care au fost cel mai mult scoase în evidență în cadrul dezbaterii anterioare, de care ne aducem aminte cu toții. Va exista reciprocitate absolută în ceea ce privește Statele Unite ale Americii. Aceasta este o altă caracteristică a directivelor de negociere pe care le va aproba Consiliul și care coincid cu cele afirmate aici și cu proiectul de rezoluție propus de dna Hennis Plasschaert.

Aș dori să subliniez faptul că Consiliul este pe deplin angajat în aprobarea unui mandat care protejează drepturile fundamentale ale cetățenilor europeni și care aplică și este pe deplin dedicat și în conformitate cu Carta europeană a drepturilor fundamentale – care face parte din Tratatul de la Lisabona – și Convenția Europeană pentru drepturile omului, pe care UE își propune să le semneze în următoarele luni, ca unul dintre scopurile care marchează începutul acestei noi etape politice a Uniunii.

PREZIDEAZĂ: DNA DURANT

Vicepreședintă

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dnă președintă, cred că aceasta a fost într-adevăr o dezbatere foarte constructivă. Am ascultat cu atenție și vom ține cont în mod corespunzător de toate afirmațiile făcute. Consiliul a răspuns la destul de multe dintre întrebările adresate, iar eu voi adăuga numai câteva lucruri, deoarece este important să obținem cât mai multă claritate.

Va exista o echipă de evaluatori a UE. Aceștia vor avea dreptul să analizeze eșantioane aleatorii pentru a se asigura că datele au fost culese conform acordului. Trebuie să existe o convingere rezonabilă că cercetarea vizează un terorist sau o persoană care finanțează terorismul. De asemenea, trebuie să ne amintim că fiecare căutare a datelor TFTP este verificată de un inspector SWIFT și de o autoritate judiciară independentă înainte de transmiterea acestora. Echipa de evaluatori a UE va avea acces și la aceste informații.

Acordul va asigura faptul că cetățenii UE au acces la drepturi administrative și judiciare nediscriminatorii. Desigur, modul în care se va specifica acest lucru face parte din negocieri, așa că nu pot oferi mai multe precizări. Însă acest lucru reprezintă – așa cum a afirmat și Consiliul – o parte foarte importantă a negocierilor. Va trebui să găsim o soluție pentru acest lucru și în ceea ce privește rectificarea și accesul.

Datele nu vor fi transferate unor țări terțe – numai analiza pistelor relevante, însă nu și ansamblul datelor – iar acest lucru se va efectua numai în scopul combaterii terorismului. Întreaga chestiune se va face numai în scopul combaterii terorismului. Acordul se va asigura și că resortisanții UE, prin intermediul autorităților de protecție a datelor lor, au dreptul să știe că s-au respectat în mod corespunzător drepturile persoanei vizate. Solicitățile de utilizare a datelor sunt deja vizate atunci când este vorba despre datele colective. Trebuie să existe un terorist suspectat care să fie cercetat. Astfel că numai o parte din datele SWIFT vor fi transferate și numai o proporție foarte mică din acestea va fi accesată. Restul informațiilor vor rămâne anonime.

Vom încerca să reducem și să explorăm posibilitatea reducerii și reglării fine a definiției pentru a reduce în continuare volumul, însă există deja norme obligatorii din punct de vedere juridic care ar împiedica orice acces la acele date, cu excepția cazului în care există o suspiciune rezonabilă. Echipa de evaluatori a UE va verifica un eșantion reprezentativ – așa cum am mai spus – iar dacă se încalcă în orice mod acordul, acesta poate fi întrerupt imediat de către Uniunea Europeană.

Așadar cred că putem acționa rapid și că putem obține un acord bun. Există problema diferenței de nivel de securitate pe care trebuie să o luăm în considerare dar, desigur, există multe alte întrebări care necesită un răspuns în ceea ce privește protecția datelor și alte probleme pe care le-ați ridicat. Americanii au avut o atitudine deschisă până în acest moment. Aceștia sunt pregătiți să lucreze cu noi cât mai curând posibil, dar și să fie creativi și să găsească răspunsuri la întrebările noastre. Știu că o echipă din cadrul Parlamentului European se va deplasa săptămâna viitoare și va putea să adreseze întrebări și sperăm că va avea mai multe răspunsuri atunci.

Cealaltă cale paralelă este, desigur, dacă ar trebui să avem altă soluție la nivel european, dacă ar trebui să avem un TFTP UE sau să creăm o nouă autoritate. Aceasta este o discuție foarte importantă. Aceasta trebuie cercetată în profunzime în Europa. Desigur, acest lucru nu face parte din negocieri. Trebuie să ne asigurăm că, în cazul în care se întâmplă acest lucru, americanii își vor oferi sprijinul și că va exista reciprocitate, dar trebuie să găsim o soluție. Comisia este dispusă să participe, să fie inovatoare și să elaboreze propuneri, dar statele membre sunt cele care vor decide acest lucru. Știu că Parlamentul European este foarte activ și sunt nerăbdătoare să port aceste discuții cu dvs. Aceasta este, așadar, o discuție paralelă.

Tot în paralel, există activitatea colegei mele, dna vicepreședintă Viviane Reding, care începe să elaboreze deja un mandat pentru un acord privind protecția datelor pe termen lung pentru toate acordurile pe care le deținem cu SUA. Desigur, acest lucru trebuie să-și găsească locul în imaginea de ansamblu.

În fine, vulcanul din Islanda este, desigur, un lucru care a creat o mulțime de probleme de deplasare pentru mulți oameni din întreaga lume și care vă împiedică să vă exprimați votul. Regret profund acest lucru, dar puteți fi siguri că – Președinția se află aici, eu sunt aici, serviciile noastre se află aici – am luat în considerare dezbateră în mod corespunzător. Am văzut proiectul de rezoluție și am văzut că este semnat de patru grupuri politice. Vom comunica acest lucru miniștrilor.

Dacă amânăm decizia în Consiliu, vom pierde două săptămâni importante de negocieri. Am afirmat mai devreme că americanii au bunăvoință. Aceștia sunt constructivi și doresc să se angajeze în această privință, dar nu va fi ușor. Va fi o negociere dificilă și avem nevoie de timp. Dorim să finalizăm acest lucru cât mai curând posibil, dar și cât mai bine. Dacă dorim ca Parlamentul European să poată vota această chestiune înainte de vacanța de vară, trebuie să luăm o decizie astfel încât să putem începe negocierile cât mai curând posibil. Așa că vă rog să fiți înțelegători. Doresc să reasigur atât Președinția, cât și Comisia, că am ascultat extrem de atent opiniile dvs. și, așa cum a afirmat și Președinția, vom ține cont de dezbateră de aici și o vom comunica miniștrilor vineri.

Președintă. – Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc în cursul primei perioade de sesiune din mai.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Marian-Jean Marinescu (PPE), în scris. – (RO) Salut noul mandat SWIFT pentru acordul între UE și SUA ca parte a Programului de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste, în special întrucât Consiliul și Comisia și-au învățat lecția din trecut și au inclus cererile stringente ale Parlamentului în negocieri, și anume că ar trebui aplicate standarde mai ridicate în domeniul protecției datelor. Cu toate acestea, acest transfer al datelor de mesagerie financiară din partea UE către SUA trebuie negociat ferm cu autoritățile americane. Nu trebuie efectuate transferuri colective de date și trebuie să insistăm asupra resurselor tehnice care pot facilita transferul datelor individuale care vizează numai persoanele suspecte. Sper că acest acord nu va provoca în viitor nicio surpriză Uniunii Europene și că se va clarifica înainte de semnarea acordului faptul că UE are dreptul să obțină informații din bazele de date SUA și că nu există nicio posibilitate de transfer al datelor către țări terțe. Mai mult, acest transfer trebuie să garanteze protecția și dreptul cetățenilor, în special în ceea ce privește accesarea și modificarea datelor lor, astfel cum se stipulează în legislația națională și europeană. Și nu în ultimul rând, trebuie clarificat faptul că cetățenii europeni au dreptul să depună o plângere când datele lor personale sunt utilizate ilegal.

6. Registrul cu numele pasagerilor (PNR) (dezbateră)

Președintă. – Următorul punct se referă la declarațiile Consiliului și ale Comisiei cu privire la Registrul cu numele pasagerilor (PNR).

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dnă președintă, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, Președinția Consiliului a înaintat Parlamentului două acorduri privind utilizarea datelor din registrele cu numele pasagerilor, cunoscute sub denumirea de „acorduri PNR”, unul datând din 2007, cu Statele Unite ale Americii, iar celălalt din 2008, cu Australia. Am solicitat Parlamentului să-și dea acordul pentru ambele acorduri, astfel încât acestea să poată intra în vigoare permanent, întrucât în acest moment, acestea se aplică mai mult provizoriu.

În conformitate cu Tratatul de la Lisabona, Parlamentul va fi cel care va decide dacă va aproba sau nu aceste acorduri care stabilesc condițiile în temeiul cărora datele PNR de la bordul aeronavelor care zboară din Uniunea Europeană pot fi partajate cu țările terțe.

Consiliul înțelege preocupările Parlamentului – care coincid cu ceea ce tocmai dezbateră – în special privind culegerea și partajarea acelor date cu caracter personal care au legătură cu faptul că o persoană este inclusă pe lista pasagerilor unei curse aeriene în afara UE. Prin urmare, Consiliul a solicitat Comisiei să elaboreze un document de orientare generală în această privință.

Trebuie să afirm că propunerea de rezoluție pe care am văzut-o pare să fie foarte adecvată și, mai mult, salutăm atitudinea constructivă de a nu vota deocamdată acordurile și faptul că propunerea de rezoluție necesită un mecanism adecvat pentru revizuirea acordurilor.

În cazul Statelor Unite ale Americii, este adevărat că există deja un raport care analizează modul în care funcționează acordul, iar Consiliul își va declara poziția odată ce Comisia și-a propus și depus recomandările pentru un nou acord cu Statele Unite ale Americii. În cazul acordului încheiat cu Australia, încă nu a existat o revizuire pentru a cerceta cât de bine funcționează acesta. Comisia va fi cea care va decide dacă va aștepta sau nu o astfel de revizuire a acordului înainte să stabilească un nou mandat de negociere.

În momentul în care Comisia va propune noi mandate de negociere cu Statele Unite ale Americii și Australia, Consiliul le va examina cu atenție. În această privință, aceasta va lua în considerare, desigur, dorințele Parlamentului, așa cum a procedat întotdeauna.

În ceea ce privește solicitarea Consiliului adresată Comisiei pentru un regulament mai extins, mai generic privind utilizarea datelor PNR, ar trebui să ne amintim că, în 2007, Comisia a propus o decizie-cadru. Cu toate acestea, în timpul președinției suedeze s-a luat decizia de a nu da curs dezbaterilor privind decizia-cadru, întrucât președinția suedeză a considerat în mod justificat că, deoarece Tratatul de la Lisabona urma să intre în vigoare, subiectul urma să fie o chestiune supusă procedurii de codecizie cu Parlamentul și, prin urmare, dezbaterea trebuia să implice Parlamentul.

În consecință, Președinția nu poate, în acest moment, să adopte o poziție privind conținutul unui viitor sistem general pentru datele pasagerilor care se află pe lista călătorilor în afara spațiului Uniunii Europene până când Comisia nu va propune o directivă privind utilizarea unor asemenea date și până nu va exista o dezbateră cu acest Parlament în temeiul procedurii de codecizie, procedură pe care o avem din momentul în care Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare la 1 decembrie, anul trecut.

În orice caz, în această privință, ideile noastre converg în mare măsură și sunt în acord cu criteriile și pozițiile care pot fi deduse din propunerea de rezoluție a Parlamentului, care, deocamdată, este numai o propunere. Doresc să subliniez trei puncte din cadrul acesteia. Primul, datele pot fi utilizate numai în scopul pentru care au fost obținute, fapt care este similar cu afirmațiile noastre de mai înainte în ceea ce privește acordul SWIFT; al doilea, culegerea unor asemenea date trebuie să coincidă cu legislația noastră privind protecția datelor; și, mai mult, trebuie să existe o serie de garanții și protecții care să acopere transferurile unor asemenea date către țări terțe.

Acestea consider eu că sunt trei principii importante. Acestea sunt cuprinse în propunerea de rezoluție și, în această privință, suntem de acord cu propunerea.

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dnă președintă, importanța culegerii datelor PNR este recunoscută de un număr din ce în ce mai mare de țări din lume, inclusiv de statele membre ale UE. Acestea utilizează asemenea date pentru a combate terorismul și alte infracțiuni grave.

Pentru a se asigura că se respectă principiile fundamentale de protecție a datelor și că datele PNR sunt utilizate numai în scopul aplicării legii, UE a semnat acorduri cu o serie de țări privind transferul și utilizarea datelor PNR. Două dintre aceste acorduri, cu SUA și cu Australia, se află în fața dvs. în vederea exprimării de către dvs. a aprobării pentru încheiere.

Prin rezoluția dvs., propuneți să amânăm votul privind aprobarea și solicitați Comisiei să propună o serie de cerințe pentru toate acordurile PNR cu țări terțe. De asemenea, solicitați Comisiei să renegocieze aceste două acorduri pe baza noilor directive de negociere care ar trebui să satisfacă acele cerințe. Cred că aceasta este o strategie înțeleaptă.

În rezoluția dvs. vă referiți și la acordul PNR cu Canada. Acel acord s-a legat de o serie de angajamente cu Canada și o decizie a Comisiei privind gradul de adecvare a protecției. Aceste documente au expirat anul trecut la 22 septembrie și, prin urmare, trebuie renegociat un nou acord cu Canada.

Din motive practice, acest lucru nu a fost posibil înainte de septembrie 2009. Cu toate acestea, acest lucru nu diminuează nivelul de protecție a datelor PNR transferate către Canada. Acordul PNR în sine nu are o dată de expirare; acesta nu a încetat niciodată și, prin urmare, continuă să fie în vigoare. Agenția pentru Servicii Frontaliere a Canadei ne-a confirmat într-o scrisoare adresată Comisiei, Președinției Consiliului și statelor membre că angajamentele sale se vor aplica pe deplin până când va intra în vigoare un nou acord.

Doresc să-i mulțumesc raportoarei, dna Sophia in 't Veld, și celorlalte grupuri politice pentru abordarea lor constructivă a acestor dosare, în temeiul cărora acordurile cu SUA și Australia rămân aplicabile în mod provizoriu până la renegocierea lor. Între timp, voi propune Consiliului o serie de trei recomandări pentru directivele de negociere ca parte a pachetului PNR.

Pachetul va consta în primul rând într-o comunicare privind strategia externă, globală privind PNR, incluzând o serie de cerințe generale pe care orice acord PNR cu o țară terță trebuie să le respecte; în al doilea rând, va conține două directive de negociere pentru renegocierea acordurilor PNR cu SUA și Australia și două directive de negociere pentru un nou acord cu Canada; și, în al treilea rând, va conține o nouă propunere PNR a Comisiei UE pe baza unei evaluări a impactului.

Acest pachet va acorda atenția cuvenită recomandărilor dvs., așa cum au fost prezentate în cadrul acestei rezoluții, dar și în cadrul rezoluțiilor din noiembrie 2008. Mai mult, acesta va ține cont în mod corespunzător de recomandarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor, a Grupului de lucru „Articolul 29” privind protecția datelor și a autorităților naționale de protecție a datelor. Consider că este important să prezentăm un sistem PNR comunitar în același timp cu măsurile în vederea asigurării coerenței și consecvenței între politicile PNR interne și externe ale UE.

În concluzie, salut această rezoluție și voi acționa conform acestor recomandări. Sunt nerăbdătoare să lucrez în continuare cu dvs. în privința acestor aspecte.

Axel Voss, în numele Grupului PPE. – (DE) Dnă președintă, dnă comisar, dle López Garrido, prin analiza datelor din registrele cu numele pasagerilor (PNR), ca și prin acordul SWIFT, se încearcă o reconciliere între lupta împotriva terorismului global și a infracțiunilor grave cu drepturile fundamentale ale tuturor la protecția vieții private și dreptul la autonomie în materie de informații. De asemenea, trebuie să fim conștienți că, totuși, în aceste vremuri de mobilitate, nu poate exista o securitate adecvată în Europa și în întreaga lume fără schimburi de date eficiente și rapide.

În era digitală, trebuie să asigurăm și o protecție specială în ceea ce privește dreptul la autonomie în materie de informații și viață privată. Prin urmare, consider că este esențială și realizarea unei distincții mai exacte între datele necesare în lupta împotriva criminalității și datele private sensibile. Pentru mine, nu există nicio îndoială că trebuie să integrăm în mod ferm în acord controalele, dreptul la o cale de atac, drepturile de acces, cererile de despăgubiri, precum și durata perioadei de păstrare. Utilizând metoda PUSH, ar trebui verificat dacă pot sau trebuie să existe excepții în cazuri urgente.

În ceea ce privește utilizarea datelor PNR, ar trebui să includem și infracțiunile grave. După părerea mea, acestea includ infracțiuni precum pornografia cu copii, traficul de persoane, omuciderea, violul și, de asemenea, traficul de droguri. Din punctul meu de vedere, acest lucru ar contribui, de asemenea, la protejarea drepturilor personale ale celor afectați.

Cred că este bine că luăm o decizie cu privire la acordul privind datele PNR, în vederea dezvoltării unui model de bază pentru toate acordurile viitoare de acest tip și pentru a recomanda Comisiei un cadru de negociere, astfel încât aceasta să țină cont de propriile noastre idei privind protecția datelor. Poată că în viitor vom putea lua în considerare combaterea terorismului și a criminalității împreună cu partenerii noștri transatlantici prin intermediul unei instituții comune. Acest lucru ar fi cu siguranță un pas înainte în direcția luptei împotriva criminalității globalizate, la scară globală.

Birgit Sippel, în numele Grupului S&D. – (DE) Dnă președintă, există câteva lucruri de bază pe care doresc să le afirm referitor la acest acord. Există, totuși, similarități cu SWIFT, dar și diferențe. Dacă Parlamentul European ar fi trebuit să voteze astăzi cu privire la acordul privind Registrul cu numele pasagerilor (PNR), nu am fi avut altă opțiune decât să votăm împotriva. Acest lucru este destul de clar. Există încă obiecții semnificative la adresa acestui acord. Voi intra, încă o dată, pe scurt, în detalii. De aceea nu m-am bucurat când am discutat despre amânarea votului. Cu toate acestea, spre deosebire de SWIFT, există cu siguranță motive întemeiate pentru această amânare. Totuși, voi afirma foarte clar că, pentru noi, acest lucru nu înseamnă că votul poate fi amânat la infinit, astfel încât să avem un acord provizoriu ani la rând. Pentru noi este foarte important să ajungem rapid la un nou mandat de negociere și, dacă este posibil, înainte de vacanța de vară, astfel încât să obținem rapid claritate în legătură cu chestiunile detaliate privind modul în care trebuie să gestionăm aceste date și ce date trebuie incluse.

Protecția datelor are un rol important, iar în această privință, doresc să folosesc această oportunitate pentru a întreba încă o dată ce fel de date trebuie să fie transmise. PNR acoperă 19 seturi individuale de date. În urma conversațiilor pe care le-am avut, știu că este posibil - bineînțeles, dacă doriți acest lucru - să se creeze profiluri

de personalitate din aceste seturi de date. Acum, bineînțeles, cei cu care avem un astfel de acord susțin că nu îi interesează acest lucru, că nu îl vor întreprinde și că datele relevante sunt șterse. Totuși, dacă anumite date care ar putea fi utilizate pentru a crea profiluri de caracteristici nu sunt folosite deloc, trebuie să ne gândim dacă acestea ar trebui într-adevăr să fie culese, sau – dacă ajungem la un acord – dacă este necesar să fie transmise toate datele. Aceasta este o chestiune esențială. Trebuie, de asemenea, să verificăm ce nivel de protecție li se acordă datelor care sunt transmise. Știm că reglementările din ambele acorduri cu SUA și Australia sunt foarte diferite. Având în vedere solicitările viitoare ale altor țări care doresc să încheie acorduri similare, trebuie să ne asigurăm că se aplică standarde speciale de fiecare dată când ajungem la un acord.

Trebuie, de asemenea, să analizăm în detaliu modalitatea în care vor fi utilizate aceste date. Inițial, s-a susținut în permanență faptul că acest lucru are ca scop combaterea terorismului. Acum, totuși, sunt vizate și infracțiunile grave. Acest lucru poate fi discutat. Totuși, trebuie să-l analizăm în profunzime. Știm că, chiar și în cadrul Uniunii Europe, sistemele juridice și cultura juridică variază foarte mult. Acest lucru poate însemna că definiția a ceea ce constituie o infracțiune gravă este complet diferită în ceea ce privește tipul de infracțiune. Acest lucru înseamnă că trebuie să analizăm din nou în detaliu ceea ce discutăm în momentul în care afirmăm că trebuie incluse, de asemenea, infracțiunile grave.

Sper ca pe viitor, odată cu punerea în aplicare a acordului, ne vom asigura că există un schimb periodic de informații între instituții. Președintele în exercițiu al Consiliului a indicat faptul că a fost efectuată o primă analiză în privința acordului cu SUA. Oficial, nu avem încă rezultatele acestei analize. Acest lucru era valabil în februarie. Pe viitor, doresc nu numai să constat că se elaborează periodic rapoarte, doresc, de asemenea, să văd că aceste rapoarte sunt puse efectiv la dispoziția Parlamentului European imediat.

Este foarte important să creăm un acord uniform. Chestiunea datelor trebuie analizată din nou. Totuși cred, având în vedere discuția anterioară, că vom ajunge probabil la un acord bun și, prin urmare, consider negocierile ulterioare ca fiind ceva pe deplin pozitiv.

Sophia in 't Veld, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, în calitate de raportoare doresc, în primul rând, să le mulțumesc raportorilor alternativi pentru cooperarea excelentă, plăcută și fructuoasă, care a avut ca rezultat o rezoluție comună. Bineînțeles, aceasta nu este etapa finală, deoarece discuțiile noastre cu privire la acest subiect și la text vor continua. Astăzi analizăm cererea de aprobare de către Consiliu cu privire la cele două acorduri cu SUA și Australia.

Acest Parlament a fost foarte exigent în privința utilizării și transferului datelor PNR. De fapt, în 2004, Parlamentul a încercat să anuleze acordul cu SUA în fața Curții Europene de Justiție. Prin urmare, nu am fi consecvenți cu pozițiile noastre anterioare dacă am acorda aprobarea fără alte formalități.

Totuși, Parlamentul este responsabil și cooperant, ca întotdeauna, așadar am fost de acord că prin respingerea celor două acorduri am crea nesiguranță juridică și dificultăți de ordin practic pentru cetățeni și transportatori. Așadar, propunem în schimb suspendarea votului și solicităm Comisiei să elaboreze o abordare coerentă pentru utilizarea PNR, care să se bazeze pe un singur set de principii. Sunt foarte mulțumită să observ că această strategie a fost acceptată de către Comisie și Consiliu și că acestea sunt determinate să lucreze rapid și flexibil. Solicităm Comisiei, în special, să înainteze pachetul PNR, așa cum a fost redenumit acum, înainte de vacanța de vară.

O astfel de abordare unică, coerentă, pare opțiunea pragmatică, în condițiile în care din ce în ce mai multe țări solicită transferul de date privind pasagerii. Există, de asemenea, și acordul PNR caduc cu Canada – sau oricare ar fi caracterul său legal, deoarece nu este complet clar – precum și propunerea pentru un PNR al UE, care a fost dată uitării. Această propunere de rezoluție stabilește un număr de principii de bază și cerințe minime pentru pachetul PNR, iar acestea reprezintă condițiile noastre pentru acordarea aprobării. Un element principal sau cuvântul cheie în acest caz este proporționalitatea, deoarece trebuie demonstrat în mod convingător faptul că același scop final nu poate fi atins prin mijloace mai puțin intruzive. Aceasta este, de fapt, cheia tuturor lucrurilor.

Trebuie să analizăm în mod special datele API (informațiile prealabile referitoare la pasageri) și SEAC (Sistemul electronic de autorizare a călătoriilor) în acest context. Trebuie, de exemplu, să facem o distincție foarte clară între culegerea și utilizarea în masă a datelor privind toți pasagerii în scopul căutărilor automate, cum ar fi elaborarea profilurilor delictuale și extragerea datelor, pe de o parte, și căutările direcționate asupra suspecților cunoscuți, pe de altă parte, identificând persoane care, de exemplu, se află pe lista persoanelor cărora nu le este permis să zboare sau care sunt supravegheate. Acestea sunt lucruri complet diferite și trebuie să facem distincție între ele cu mare grijă.

În al doilea rând, trebuie să existe o limitare clară și strictă a scopului, în conformitate cu rezoluțiile precedente, și insistăm ca datele să fie folosite numai în scopul aplicării legii și în scopuri de securitate, pe baza unor definiții foarte exacte a ceea ce sunt acestea: criminalitatea organizată internațională și terorismul internațional. Trebuie să fie foarte clar despre ce discutăm. Orice utilizare a PNR trebuie să se facă în conformitate cu standardele UE privind protecția datelor. Reprezentarea intereselor propriilor noștri cetățeni europeni este principala noastră responsabilitate. Aceștia au dreptul de a ști că susținem legislația europeană în relațiile internaționale și în politicile noastre interne.

În cele din urmă, recunoaștem necesitatea de a pune la dispoziția autorităților responsabile pentru aplicarea legii și pentru securitate mijloacele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile într-o eră de mobilitate fără precedent, însă Europa are, de asemenea, datoria de a proteja drepturile și libertățile noastre. Consider că, odată cu viitorul pachet PNR, avem o oportunitate unică de a proceda corect.

Jan Philipp Albrecht, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dnă președintă, nu doresc să repet ceea ce au spus, în mod corect, înaintea mea, colegii mei deputați, ci să fac, mai degrabă, câteva remarci generale.

Nu știu dacă ați văzut vreodată filmul „Raport special”. Dacă nu, v-aș recomanda să-l vizionați. În acest film, agențiile din viitor responsabile de controlul respectării legii folosesc un așa-numit sistem de prevenire a infracțiunilor pentru a încerca să-i aresteze pe infractori înainte ca aceștia să comită orice infracțiune. Așa-zii pre-poliști încearcă să prezică viitorul prin monitorizarea permanentă a sentimentelor și comportamentelor oamenilor. Minunat! Un sistem care pare să fie infailibil, care furnizează în sfârșit securitate. Apoi este vizat chiar investigatorul șef și castelul de nisip se prăbușește.

Nu vreau să vă irit acum trecând în revistă în detaliu acest film minunat și totuși relevant, dar accesul necontrolat la toate informațiile privind pasagerii din întreaga lume exclusiv în scopul elaborării de profile delictuale are loc în SUA cel puțin de la 11 septembrie 2001. Acest acces necontrolat contravine nu numai tuturor reglementărilor privind protecția datelor din Uniunea Europeană, ci și principiilor constituționale fundamentale, cum ar fi prezumția de nevinovăție, dreptul la un proces echitabil și interzicerea abuzului de putere arbitrar.

După părerea noastră, acordurile negociate de către UE cu SUA și Australia privind accesul la datele din registrul cu numele pasagerilor reprezintă o încălcare gravă a drepturilor fundamentale europene și a dispozițiilor statutului de drept, iar noi am menționat acest lucru cu diverse ocazii în calitate de Parlament European, după cum a afirmat deja în mod clar dna in 't Veld. În calitate de Parlament European, nu putem să sprijinim aceste lucruri, dar solicităm Comisiei și Consiliului să stabilească un nou mandat care să plaseze protejarea cetățenilor din întreaga lume înaintea unui astfel de sistem de prevenire a infracțiunilor.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului ECR-. (PL) Dnă președintă, eu nu sunt un ilustru critic de film cum este vorbitorul precedent. Nu doresc ca dezbateră noastră să fie o dezbatere privind filmele.

Întorcându-mă la subiectul discuției noastre, transferul de date PNR ar trebui să fie, de fapt, ceva evident. Înainte, aceste date erau culese în scopuri comerciale, însă astăzi pot fi de mare folos în lupta împotriva criminalității. Totuși, chestiunea legitimității a devenit, într-un anumit sens, un element – haideți să o spunem cu sinceritate – al unui anumit război interinstituțional, care se desfășoară de ani de zile între Parlamentul European și Consiliu. Nu este bine că o propunere care, după părerea mea și cea a grupului meu, este atât de relevantă și de legitimă, a fost introdusă de către Consiliu în mod independent, fără nicio consultare cu Parlamentul. Deoarece în felul acesta, ceea ce constituie, de fapt, o propunere judicioasă, este acum respinsă în mod automat de către cei care, deși sunt în favoarea transferului de date, doresc să întărească poziția Parlamentului European ca instituție puternică, care este guvernată de propriile legi și are o voință politică puternică de a lua decizii comune.

Am impresia că în dezbateră cu privire la PNR, cei care sprijină transferul de date PNR sunt, în mod paradoxal, în tabăra opusă, deoarece acestora nu le place modul în care Consiliul tratează Parlamentul. Haideți să o spunem în mod direct – știm din experiența internațională că aceasta nu este prima dată când s-a întâmplat acest lucru. Mai mult, chiar și câțiva dintre cei care sprijină transferul de date PNR sunt de părere că ar trebui ca astăzi să facem o demonstrație politică și să-i arătăm Consiliului locul său – pe scurt, să pedepsim Consiliul pentru aroganța sa.

În cele din urmă, așa cum spune un proverb polonez, în felul acesta aruncăm copilul odată cu apa de baie, fie că ne place sau nu. Dăm, pe bună dreptate, o lovitură Consiliului, dar pe de altă parte limităm, într-un fel, propriile instrumente de luptă împotriva terorismului, mafiei și criminalității organizate.

Eva-Britt Svensson, în numele Grupului GUE/NGL. – (SV) Dnă președintă, spre deosebire de vorbitorii precedenți, doresc să îl laud pe dl Albrecht pentru comparația cu lumea filmului. Cred că este important ca uneori să permitem culturii să evidențieze criticile societății și este ceva din care putem învăța aici, în Parlament. Doresc, de asemenea, să-i mulțumesc raportoarei, dnei in 't Veld, pentru devotamentul dumneaei cu privire la protecția vieții private și a statului de drept în această privință, precum și în multe altele.

Recent, președinția spaniolă a afirmat faptul că dreptul la libera circulație, care este un drept fundamental, este afectat de călătoriile aeriene. Acest lucru este ceva ce ar trebui să reținem astăzi, când discutăm despre PNR, deoarece intenția din spatele utilizării datelor PNR este de a decide cine are dreptul să zboare și cine nu are acest drept. În mod natural, acest lucru afectează drepturile noastre – nu numai dreptul la liberă circulație, dar și pe cele incluse în convențiile internaționale semnate cu privire la drepturile noastre politice și civile.

Scopul UE și cel al mobilității interne este de a face granițele să dispară și de a avea ca rezultat o mai mare libertate de circulație în UE. Acest scop este atins pentru anumite persoane, dar pentru solicitanții de azil, refugiați și așa mai departe – care sunt, de fapt, în mare parte femei și copii – decizia înseamnă dacă au sau nu dreptul de a li se permite să zboare. Pentru aceste persoane, aceasta poate fi o chestiune vitală. Prin urmare, este important ca noi, cei din Parlament și din Comisie, să analizăm cu atenție modalitatea în care vor fi utilizate datele PNR. Aceasta afectează libertatea de mișcare, dar și convențiile internaționale și drepturile noastre civile.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Doresc să fac trei comentarii scurte. În primul rând, tocmai am discutat despre acordul SWIFT și am afirmat că ne-a învățat anumite lecții. Cred că una dintre aceste lecții a fost învățată de către Parlament, și anume că o putere mai mare aduce o responsabilitate mai mare. Cred că strategia adoptată de Parlament cu privire la acordul PNR demonstrează că până și Parlamentul a înțeles că are mai multă putere și, prin urmare, trebuie să își asume o mai mare responsabilitate. Ar fi bine să accentuăm acest lucru.

În al doilea rând, este acest acord important sau nu? După părerea mea, este într-adevăr foarte important. Combaterea terorismului este importantă pentru securitatea cetățenilor noștri și avem o mare responsabilitatea în această privință. Dacă ar avea loc un incident, cetățenii noștri ni s-ar adresa și ar întreba „Ce ați făcut pentru a proteja securitatea noastră?”

În al treilea rând: Ridică acest acord probleme privind protecția datelor și viața privată a cetățenilor? Eu cred că da, și ridică anumite preocupări pe care trebuie să le analizăm în detaliu, pentru a putea să ajungem la un acord care să poată garanta și proteja interesele cetățenilor, în special în ceea ce privește viața privată a acestora. Prin urmare, cred că rezoluția aceasta este bună și echilibrată. Demonstrează în mod clar ceea ce Parlamentul dorește să obțină în ceea ce privește acest acord, în încercarea sa de a demonstra că ne exercităm puterile cu responsabilitate. Prin urmare, doresc să o felicit pe raportoarea acestei rezoluții pentru munca sa la acest dosar.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Dnă președintă, dle López Garrido, dnă comisar, doamnelor și domnilor, dezbateră privind Registrul cu numele pasagerilor (PNR) este foarte similară cu cea pe care tocmai am avut-o cu privire la SWIFT. Practic, vorbim despre căutarea unui echilibru sănătos, acceptabil, între securitate și protecția vieții private. Ambele sunt importante, bineînțeles, iar între acestea trebuie să se ajungă la un echilibru atent. Problemele din aviația europeană din zilele recente au demonstrat încă o dată rolul esențial pe care îl are transportul de persoane și de mărfuri în organizarea societății de astăzi. Aproape oricine va călători, mai devreme sau mai târziu, cu avionul.

Prin urmare, este inacceptabil pentru noi să avem zeci de unități de date transferate și actualizate permanent, adeseori complet involuntar, fără să existe garanții ferme care să prevină abuzul; mai ales că, de exemplu, autoritățile din SUA folosesc deja de foarte mult timp o largă varietate de surse de informații pentru a evalua dacă o persoană este sau nu suspectă, variind de la cererea acesteia de viză până la procedurile de înregistrare de la aeroport. Acum câteva săptămâni, am putut să văd personal în centrul PNR de la Washington cum o întreagă echipă lucrează permanent pentru a reduce o listă inițială neprelucrată de aproximativ 5 000 de persoane pe zi la o listă de câteva persoane cărora li se va interzice accesul pe teritoriul SUA. Evident că împotriva unei astfel de interziceri de a intra pe teritoriul SUA este posibilă numai o cale administrativă de atac.

Este clar că acest flux de date trebuie să rămână între anumite limite și că trebuie stabilite condițiile minime care vor fi incluse în rezoluție, cum ar fi limitarea utilizării acestor date numai la detectarea terorismului și a criminalității internaționale. Sunt de acord cu colegii mei deputați în Parlamentul European care au spus că acestea trebuie, într-adevăr, bine definite, că toate acestea trebuie, bineînțeles, să respecte standardele

europene de protecție a datelor, iar acest lucru este valabil și pentru transferul datelor către alte țări terțe, atunci când este cazul.

După părerea mea, trebuie, de asemenea, să clarificăm mai mult aspectele privind datele PNR „sensibile”, deoarece cred că există destul de multe aspecte care sunt deschise interpretării din acest punct de vedere. Prin urmare, sprijin amânarea propusă, pentru a crea posibilitatea prezentării, cât mai curând, a unui nou mandat de negociere, care să țină cont de întrebările noastre. Iau notă de poziția constructivă a Consiliului și a Comisiei și, la fel ca și colegii mei deputați, mă aștept să văd mai multă claritate până în lunile de vară.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Tensiunea s-a mai disipat puțin, doamnelor și domnilor. Dna in 't Veld a elaborat o rezoluție splendidă, care a fost acceptată de Comisie și de Consiliu. Acest lucru este excelent în sine și sunt de acord cu dumneaei: cred că este foarte prudent să afirmăm că, în acest moment, elaborăm o orientare unică pentru toate acordurile viitoare privind Registrul cu numele pasagerilor (PNR), care să țină cont de proporționalitate, ceea ce înseamnă transferul exclusiv de date care sunt cu adevărat și în mod strict necesare pentru scopul prevăzut, și anume combaterea terorismului, și care specifică în mod clar că acesta este singurul și unicul obiectiv. Această orientare trebuie, de asemenea, să prevadă reciprocitatea și să asigure faptul că datele nu pot fi păstrate timp de ani de zile, că sunt stabilite, într-adevăr, limite de timp și că respectăm drepturile noastre fundamentale. Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale a fost acum declarată obligatorie, iar acest lucru va trebui să se reflecte, de asemenea, în astfel de acorduri PNR. Prin urmare, îmi dau seama că acesta este momentul potrivit pentru a depune această rezoluție la Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene de la Viena și doresc să solicit acest lucru Comisiei.

Mai există un alt lucru de care trebuie să ținem cont, și anume faptul că, acum, a devenit o obișnuință ca cetățenii să comunice cu un stat străin – în acest caz, de cele mai multe ori, Statele Unite – prin intermediul unei companii, și anume compania aeriană, care nu are nicio legătură cu acest lucru, care nu ar avea de fapt nevoie de anumite detalii ale mele și care nu ar trebui să încerce să joace acest rol de intermediar. Trebuie făcut ceva în această privință.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Dnă președintă, libertatea deasupra norilor, după cum a cântat odată cântărețul și compozitorul Reinhard Mey, se va sfârși brusc, odată cu acordul cu SUA privind extragerea datelor din Registrul cu numele pasagerilor (PNR). În august, un membru din personalul grupului nostru a simțit personal efectele pe care le are restricționarea acestei libertăți. Deoarece autoritățile SUA au pus numele său pe lista de supraveghere privind teroriștii, aeronavei cu care zbura nu i s-a permis să traverseze spațiul aerian al SUA. După cum știm cu toții în acest Parlament, acest lucru a avut dezavantaje considerabile și, ulterior, s-a dovedit că a fost vorba de o neînțelegere.

Astăzi, autoritățile USA primesc deja o varietate largă de date – numere de carduri de credit, date privind rezervările, preferințele în privința locului din avion, preferințe culinare speciale, adrese IP și informații privind pasagerii – fără reglementări clare privind protecția datelor. Doresc să spun în mod clar că respingem acest lucru, precum și transferul colectiv al datelor referitoare la cursele aeriene, denumit PNR, în forma în care urmează să fie elaborat acum. Nu putem să-l sprijinim în varianta în care este formulat acum, deoarece nu are un scop specific și nu este proporțional sau folositor. În cele din urmă, doresc să spun că nu trebuie să permitem apariția analizelor proactive de risc ale modelelor de călătorie și comportament. Avem nevoie de reglementări de publicare, cum ar fi legea privind protecția vieții private a SUA. Acestea trebuie să fie deschise cetățenilor europeni. Modalitatea de acțiune juridică trebuie, de asemenea, să le fie deschisă.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Dnă președintă, dnă comisar, dle López Garrido, doresc, de asemenea, să fac mai întâi o comparație scurtă cu dezbaterile cu privire la SWIFT. Am fost destul de încântat să-l aud pe reprezentantul Consiliului vorbind de obiective dedicate în negocierile pentru acest nou acord SWIFT. Prin urmare, sunt destul de surprins de genul de efect și de putere pe care Tratatul de la Lisabona și declarația Parlamentului le-au avut asupra Consiliului, care acum dorește să apere interesele Europei. Sper că avem același elan acum, când discutăm despre datele din Registrul cu numele pasagerilor și că există și în acest caz un angajament pentru lupta în numele intereselor europene.

În al doilea rând, doresc să spun că eu cred că suntem cu toții de acord cu privire la faptul că, din punct de vedere al certitudinii legale atât pentru companiile aeriene, cât și pentru cetățeni, atunci când este vorba de drepturile de protecție a datelor, astfel de acorduri sunt logice. Standardele pe care le dorim au fost stabilite în mod clar în rezoluția comună.

În al treilea rând, doresc să menționez un punct care nu este legat în mod direct de acorduri, dar are cu siguranță legătură cu subiectul, cu alte cuvinte, dezbaterile din Consiliu privind necesitatea dezvoltării unui

sistem european PNR. Ultima amenințare majoră de terorism a fost cazul Detroit, când un atacator s-a îmbarcat într-un avion și a dorit să zboare la Detroit. Acest lucru s-a întâmplat anul trecut, înainte de Crăciun.

În acest caz, am aflat că, în Regatul Unit, știm că această persoană reprezenta o amenințare. Totuși, cei care au decis dacă are sau nu voie să zboare nu aveau informațiile necesare. Ceea ce doresc să spun aici este faptul că eu cred că în Uniunea Europeană, problema nu este dacă sunt disponibile suficiente informații. Cred că știm deja cine reprezintă o amenințare. Problema este obținerea datelor atunci când avem nevoie de acestea, pentru a preveni amenințările.

La Toledo, președinția spaniolă a propus – și sunt recunoscător pentru acest lucru – să întărim rețeaua autorităților de luptă împotriva terorismului din Europa. Din păcate, această propunere nu a fost preluată de ministerele de interne europene. În schimb, a existat o propunere pentru alcătuirea de noi seturi de date și pentru culegerea de noi date. De multe ori mi se pare că, pentru ministrii de interne, culegerea de noi date reprezintă calea ușoară. V-aș solicita mai întâi să susțineți formarea rețelei autorităților implicate; apoi vom realiza foarte multe în lupta împotriva terorismului.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Sunt convinsă că toți deputații din Parlamentul European sunt conștienți de importanța pe care o au informațiile corecte și furnizate la timp pentru garantarea siguranței multora dintre călătoriile lor. Astăzi, întrucât ne confruntăm cu haosul traficului aerian, proporția deplasărilor zilnice a pasagerilor este cu atât mai evidentă pentru noi toți. Din păcate, pierderile financiare ale multora dintre companiile aeriene demonstrează în mod evident acest lucru, din cauza curselor pierdute și a mulțimilor care au așteptat și încă mai așteaptă un loc la prima cursă disponibilă. Sper acum că vom putea în curând să zburăm din nou în siguranță.

Orice pasager care călătorește cu avionul își dezvăluie datele în mod explicit numai autorităților responsabile cu combaterea terorismului și a criminalității organizate. Nu am ce obiecta în această privință. Dacă afișez pe Twitter în mod voluntar detaliile privind data și locul în care călătoresc, atunci nu mă deranjează dacă astfel de informații sunt utilizate pentru asigurarea securității traficului aerian zilnic. Totuși, obiectez în privința faptului că acordurile PNR nu prevăd condiții și criterii prestabilite pentru toate țările în mod egal, că acestea nu specifică datele pe care trebuie să le dezvăluim și că nu știm cu exactitate care sunt scopurile pentru care vor fi utilizate astfel de date de către autorități.

Întrebarea mea este următoarea: ne putem aștepta să primim un mandat pentru a negocia un nou acord privind transferul de înregistrări de date înainte sau în timpul verii? În plus, acordurile între Uniunea Europeană și țările individuale care doresc să le încheie vor fi acorduri șablon și acorduri cu standarde egale, ridicate și clare cu privire la utilizarea și protecția datelor? Ce măsuri veți lua pentru prevenirea utilizării datelor PNR în elaborarea de profile delictuale și în definirea factorilor de risc? Ceea ce doresc să spun este că orice posibilitate de a permite elaborarea de profiluri de personalitate pe baza apartenenței etnice, a naționalității, religiei, orientării sexuale, a vârstei sau a sănătății este inacceptabilă.

În această privință, doresc să adaug că niciun sistem de culegere a datelor nu este suficient în sine. Nu putem preveni atentatele teroriste fără un schimb de date complet și fără cooperarea serviciilor de informații. Atentatul eșuat din avionul care zbura spre Detroit anul trecut, în preajma Crăciunului, ne reamintește foarte bine de acest lucru. Ceea ce trebuie să facem, mai presus de toate, este să folosim în mod eficient instrumentele pe care le avem deja pentru combaterea terorismului și, în special, să cooperăm mai bine.

În concluzie, cu siguranță nu doresc să spun „nu” unui acord care ne-ar oferi securitate nouă tuturor, cetățenilor UE. Totuși, cu atât mai puțin doresc să văd încălcate drepturile fundamentale la viață privată. Totuși, este corect ca orice intruziune în viața noastră privată să fie contrabalansată cu securitatea, eficiența măsurilor și protejarea drepturilor omului.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, avem astăzi înaintea noastră al doilea dosar al unui acord cu SUA care este plin de probleme grave în ceea ce privește chestiunile legate de protecția datelor. Acest lucru mă duce la confirmarea propunerii elaborate de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, dl Hustinx, care a spus că ar fi logic să negociem odată pentru totdeauna și să încheiem un acord cadru transatlantic cuprinzător privind protecția datelor. Aceasta ar fi o sarcină plină de satisfacții pentru ambele părți și ne-ar ajuta în multe feluri.

În general, este clar că avem concepte complet diferite despre securitate aici și de cealaltă parte a Atlanticului. În calitate de Parlament European, trebuie să ne asigurăm că propria noastră Comisie nu acceptă pur și simplu ceea ce propun SUA, ci aduce standardele noastre în aceste negocieri cu un simț al proporției și de pe picior de egalitate. Prin urmare, este vitală o definire a termenului de „infrafracțiune gravă”. Trebuie să fie posibilă o

corectare clară a datelor. Din punctul nostru de vedere, trebuie activată protecția datelor, în caz contrar acest acord nu poate exista.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Dle López Garrido, dnă Malmström, ne-am exprimat preocuparea cu privire la transferul datelor PNR către Statele Unite. Astfel de date pot fi păstrate ani de zile după ce au fost efectuate verificările de securitate și nu există nicio protecție legală pentru persoanele care nu sunt cetățeni ai SUA.

Acordurile pe care le-am încheiat cu Australia și Canada au fost întotdeauna mai acceptabile și în mai multă armonie cu principiul proporționalității, întrucât acestea permit un acces limitat în ceea ce privește sfera de aplicare, data și cantitatea de detalii, precum și supravegherea de către o autoritate judiciară. Sunt de acord că principiile și normele generale trebuie să fie stabilite ca bază pentru încheierea oricăror acorduri cu țări terțe. Este posibil, de fapt, să primim o multitudine de cereri similare din partea altor țări, ale căror tradiții cu privire la protecția datelor și respect pentru drepturile omului să constituie un și mai mare motiv de îngrijorare. În plus, dacă dorim o reciprocitate reală, trebuie să luăm în considerare crearea unui sistem unic pentru Uniunea Europeană, care să implice Europol în cadrul procesului.

Dle López Garrido, dnă Malmström, după părerea mea, orice acord va fi acceptabil numai în cazul în care va garanta acordarea unui nivel adecvat de protecție a datelor, cu respectarea principiilor necesității și proporționalității și a normelor UE în vigoare. Este vital, de asemenea, să ne asigurăm că este utilizată numai metoda „PUSH”; cu alte cuvinte, datele trebuie furnizate de către noi și nu extrase automat de către organismele țărilor terțe care primesc acces la bazele noastre de date.

Prin urmare, sprijin propunerea comună a dnei raportoare în 't Veld și a grupurilor politice de a amâna votul privind aprobarea Parlamentului, pentru a ne acorda mai mult timp negocierilor de a răspunde preocupărilor care au fost exprimate aici.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Protecția datelor cu caracter personal este unul dintre drepturile fundamentale ale cetățenilor europeni. Tratatul de la Lisabona întărește prevederile existente anterior prin caracterul legal și obligatoriu al Cartei Europene a Drepturilor Fundamentale. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal trebuie să se facă cu respectarea Directivelor 46/1995, 58/2002 și 24/2006. Astfel, Parlamentul European solicită ca orice acord internațional care vizează date cu caracter personal să se încheie în condițiile în care părțile semnatare au în vigoare prevederi similare celor din directivele mai sus menționate.

În societatea informațională și mai ales în condițiile dezvoltării infrastructurii de comunicații de bandă largă, Centrul de Stocare și cel de Prelucrare a Datelor pot fi situate în locații sau chiar țări diferite. De aceea, solicităm ca orice acord care vizează date cu caracter personal să impună ca atât stocarea, cât și prelucrarea datelor cu caracter personal să se facă doar în locații în care există prevederi legale similare celor din legislația europeană. Și un ultim lucru, doamnă președinte, cum își dau cetățenii europeni acordul și, mai ales, în ce condiții?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dnă președintă, doresc să fac trei comentarii, ca o concluzie din partea noastră în această dezbatere importantă.

Primul privește întrebarea indicată de dl Weber dacă Europa poate sau ar trebui să aibă propriul sistem de date de înregistrare a numelor pasagerilor și care ar fi sfera de aplicare a acestuia. Noi suntem în favoarea existenței unei reglementări generale cu privire la transferul datelor pasagerilor – în special ale celor care călătoresc pe cale aeriană. Prin urmare, am solicitat Comisiei să efectueze un studiu și, dacă este cazul, să elaboreze o propunere de directivă care să stabilească o reglementare generală în această privință, care să includă – după cum se specifică în propunerea de rezoluție a dnei în 't Veld – o evaluare a impactului asupra vieții private. Adică, în ce măsură eficiența și proporționalitatea, două principii pe care trebuie să le luăm în considerare, influențează viața privată și, prin urmare, până unde este necesar să meargă o reglementare europeană în această privință și ce măsuri ar trebui adoptate oricum, pentru a proteja drepturile fundamentale?

Aceasta este ceea ce a menționat dna Fayot: ce măsuri ar trebui adoptate?

Cred că dezbateră pe care am avut-o cu privire la SWIFT ar putea clarifica lucrurile. Cred că principiile pe care le-am discutat atunci și asupra cărora am căzut de acord trebuie să se aplice și în acest caz. Vorbim despre dreptul la intimitate, dreptul la o viață privată, dreptul propriei persoane și a propriei imagini, care trebuie apărute întotdeauna. Drepturile fundamentale sunt indivizibile, iar în acest caz avem de a face cu ceva care ar putea pune în pericol drepturile fundamentale, așa că eu cred că trebuie să acționăm cu aceeași grijă despre care am vorbit în dezbateră anterioară.

În cele din urmă, cel de-al treilea comentariu al meu are legătură cu cel anterior. Ca un gând general, nu mi se pare că securitatea și libertatea sunt două principii aflate în opoziție sau, cu alte cuvinte, nu este un joc în

care unii pierd și alții câștigă și, pe măsură ce oferim o mai mare securitate, vom avea mai puțină libertate sau pe măsură ce oferim o mai mare protecție a drepturilor și libertăților fundamentale și suntem fundamentalisti în legătură cu protejarea drepturilor noastre fundamentale, vom avea mai puțină securitate.

Cred că aceasta este o dilemă falsă. Dimpotrivă, cred că securitatea și libertatea sunt două principii care se pun în valoare reciproc. Ambele principii sunt, prin urmare, exprimate și recunoscute în constituții și în legislația europeană și ambele sunt prezente în Tratatul de la Lisabona. Trebuie să avem întotdeauna în vedere faptul că există o Cartă a Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene în Tratatul de la Lisabona, o carte care impune respectul pentru drepturile fundamentale, care este absolut sacră și care nu poate fi încălcată. Prin urmare, cred că atunci când gândim mai departe de viitorul apropiat – deoarece uneori gândirea noastră este foarte limitată de termenul scurt – și gândim pe termen lung, măsurile luate cu intenția protejării securității noastre, dacă sunt prudente și bine gândite, se dovedesc întotdeauna a fi eficiente. Protejarea drepturilor și libertăților este întotdeauna un lucru care îmbunătățește bunăstarea cetățenilor și, în cele din urmă, și securitatea acestora.

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dnă președintă, da, am văzut filmul *Raport special*. Este un film bun și interesant, destul de înfricoșător, iar aceasta nu este ceea ce încercăm să facem cu acest acord.

Cred că a fost o dezbatere foarte interesantă și constructivă și sunt de acord cu faptul că există similitudini cu discuțiile cu privire la SWIFT sau Programul de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste. Este vorba de lupta împotriva criminalității organizate grave și a terorismului, dar și despre modalitatea de protejare a vieții private a individului. Aceasta ridică semne de întrebare cu privire la protejarea datelor, proporționalitate, clarificarea scopurilor, definițiilor, certitudinilor juridice, etc.

Negocierile pentru Programul de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste cu prietenii noștri americani ne vor oferi, de asemenea, experiențe importante pe care le putem introduce în discuțiile PNR. Ne vor ajuta să clarificăm în mod suplimentar gândirea Uniunii Europene și să ne apropiem de scop, ceea ce cred că va fi de ajutor. Cred că munca pe care au depus-o până acum pentru Programul de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste cele trei instituții ne-a oferit experiență în privința modalității în care putem lucra împreună – Consiliul, Parlamentul și Comisia – la aceste chestiuni extrem de dificile și sensibile. Să sperăm că vom avea rezultate bune.

Am ascultat dezbateră cu atenție. Am citit rezoluția dvs. Cred că este o rezoluție foarte echilibrată și înțeleaptă. După cum am spus, vom începe să lucrăm imediat pe baza acesteia și aștept cu nerăbdare să avem o colaborare bună și discuții constructive cu dvs. în cadrul acestei cooperări. După cum știți, am promis deja Parlamentului pe parcursul audierii mele că voi efectua o analiză a măsurilor anti-teroriste pe care le avem la dispoziție în Uniunea Europeană – pentru a le identifica, a alcătui o listă a acestora și a le discuta cu Parlamentul – și, de asemenea, a arhitecturii de ansamblu a tuturor sistemelor de informații și schimb de date, astfel încât să avem acest lucru în minte atunci când începem lucrul. Consider că acest lucru este important și cred că va crește transparența și profunzimea discuțiilor noastre.

Președintă. – Vă mulțumesc, dnă comisar, pentru această colaborare; Sper că va fi fructuoasă. Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc în cursul primei perioade de sesiune din mai.

7. Interdicție privind utilizarea tehnologiilor de minerit folosind cianură (dezbatere)

Președintă. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră privind întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de dl Áder și dl Tőkés, în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) privind interzicerea utilizării tehnologiilor de minerit pe bază de cianură (O0035/2010 – B70206/2010).

János Áder, autor. – (HU) Stimați colegi deputați, în Uniunea Europeană au fost luate decizii foarte importante în ultimii ani, care au avut ca scop protejarea mediului nostru înconjurător. Aș menționa numai decizia privind biodiversitatea și Directiva-cadru privind apa. Directiva-cadru privind apa a UE prevede că statele membre sunt responsabile pentru protejarea calității apei și prevenirea poluării. Este acesta un obiectiv merituos? Da, este. Este responsabilitatea noastră să facem tot posibilul pentru a atinge acest obiectiv? Evident că este. Există tehnologii de minerit care pun în pericol apele și mediul nostru înconjurător? Din păcate, există. Mai mult, există, în special, o tehnologie care este extrem de periculoasă și, în același timp, depășită. Împreună cu alți câțiva colegi deputați, doresc ca această tehnologie să fie interzisă pe întreg teritoriul Uniunii

Europene. Dezastrul de acum zece ani al cianurii revărsate în râul Tisa, precum și accidentele care s-au întâmplat de atunci, ne servesc, de asemenea, drept o reamintire a acestei probleme.

Doamnelor și domnilor, momentul actual este unul care este atât favorabil, cât și presant. Favorabil, deoarece conform informațiilor primite de la Comisie, în momentul de față există numai trei țări care încă mai folosesc tehnologia de minerit pe bază de cianură și favorabil, de asemenea, deoarece există alte trei țări care au interzis tehnologia de minerit pe bază de cianură, dând în felul acesta un exemplu pentru alte state membre ale UE. În același timp, este și presant, deoarece datorită creșterii prețului la aur există planuri de a deschide noi mine în Europa, care vor folosi această tehnologie periculoasă și depășită. Acest lucru reprezintă o amenințare gravă pentru mediul nostru.

Doamnelor și domnilor, dacă suntem dedicați necesității de a ne proteja apele, nu putem să creăm lacuri otrăvite cu cianură de-a lungul râurilor și lacurilor noastre. Totuși, acesta este rezultatul acestei tehnologii depășite. Dacă suntem dedicați protejării biodiversității, nu putem permite utilizarea de tehnologii care pot ucide toate formele de viață din râurile noastre, de la microorganisme la crabi și pești. Este momentul prielnic, distinși colegi deputați, să luăm măsuri. Să nu așteptăm o nouă catastrofă care să ne avertizeze din acest punct de vedere.

În cele din urmă, vă rog să-mi permiteți să le mulțumesc tuturor acelor colegi deputați care sunt prezenți și celor care vor participa la această dezbatere, dar care nu se pot afla aici din cauza erupției vulcanului, care au făcut foarte multe pentru a contribui la elaborarea acestei propuneri de decizie și mulțumită cărora am putut să prezentăm acestui Parlament o propunere comună de text, care este rezultatul compromisului și care este sprijinit nu numai de către Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), ci și de Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa și Conservatorii și Reformiștii Europeni. Cred că, având în vedere gravitatea acestei probleme, acest lucru este complet justificat. Solicit colegilor mei deputați să continue să sprijine această propunere până la etapa finală a procesului de luare a deciziilor.

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dnă președintă, stimați deputați, colegul meu, dl comisar Piebalgs, își cere scuze pentru absență. Din păcate, duminică nu poate fi astăzi aici, așa că mi-a încredințat mie sarcina de a participa la această dezbatere cu dvs. Vă mulțumesc pentru această oportunitate de a explica poziția Comisiei cu privire la utilizarea cianurii pentru extragerea aurului în Uniunea Europeană.

În primul rând, după cum știu onorabili deputați, am efectuat un studiu atent și foarte cuprinzător al accidentului dramatic și ale cauzelor acestuia, de la Baia Mare, România, din 2000, când un baraj care stăvilea substanțele toxice a cedat. Concluziile acelui studiu au fost luate în considerare în 2006, când Uniunea Europeană a adoptat o directivă specifică privind gestionarea deșeurilor extrase.

Termenul pentru transpunerea acesteia de către statele membre a fost cu numai doi ani în urmă și încă se consideră ca fiind o abordare de actualitate, proporțională și adecvată cu privire la riscul utilizării cianurii.

Directiva include câteva cerințe de a îmbunătăți siguranța instalațiilor de gestionare a deșeurilor de extracție și de a limita impactul acestora asupra mediului.

Sunt stabilite cerințe explicite și precise cu privire la construcția și gestionarea instalațiilor de deșeuri care trebuie operate utilizând conceptul de „cele mai bune tehnici disponibile”.

Este necesară o politică completă de prevenire a accidentelor pentru instalațiile în care sunt tratate sau depozitate substanțele toxice. Trebuie stabilite planuri de urgență care să fie folosite în caz de accident, nu numai de către operator, ci și de către autoritățile competente. În această directivă sunt incluse cerințe pentru informații clare în cazul în care se preconizează impacturi transfrontaliere.

Această legislație include, de asemenea, cerințe pentru închiderea instalațiilor de extragere și pentru după închiderea acestora. Include obligația de a depune o garanție financiară subscrisă pentru fiecare instalație, înainte de începerea operării. Directiva include valori limită maxime stricte de concentrație a cianurii, înainte ca substanța să fie depozitată în bazine pentru ca reziduurile rămase să fie descompuse prin oxidare, lumina soarelui sau bacterii.

În practică, pentru a îndeplini valorile limită stricte, este necesar să se instaleze echipamente specifice care distrug majoritatea cianurii înainte ca aceasta să fie depozitată în bazin.

Potrivit informațiilor deținute de noi, din păcate nu există pe piață alternative adecvate la utilizarea cianurii pentru extragerea aurului. În majoritatea zăcămintelor din Europa, aurul este legat de alte metale, ceea ce

înseamnă că este necesară o metodă de separare. O interdicere totală a cianurii ar presupune încetarea extracțiilor europene și, în consecință, creșterea importurilor de aur, de multe ori din țări cu standarde de mediu și sociale mai reduse.

Totuși, Comisia urmărește evoluția tehnologiei din acest sector și dezbateră ar putea fi redeschisă în cazul în care apar tehnici alternative în următorii ani.

Între timp, o punere în aplicare corectă a acestei directive este esențială pentru a garanta siguranța acestor instalații și a reduce la minim riscul asociat cu gestionarea acestora. Permiteți-mi să subliniez că statele membre sunt responsabile pentru luarea deciziilor în ceea ce privește deschiderea de mine de aur pe teritoriile lor.

Rolul Comisiei este să asigure punerea în aplicare în întregime a directivei, iar o punere în aplicare corectă și executarea acesteia reprezintă o prioritate.

În conformitate cu directiva, statele membre sunt obligate să pună la dispoziția Comisiei informații cu privire la punerea în aplicare până în 2012, iar noi, în schimb, suntem obligați să analizăm și să raportăm pe baza acestor informații.

Acela va fi, evident, momentul potrivit pentru ca noi să analizăm eficiența acestei abordări, iar în cazul în care, în momentul respectiv, abordarea actuală se dovedește a fi inefficientă, nu ar trebui să excludem posibilitatea unei interdicții complete.

În concluzie, doresc să insist cu privire la importanța de a asigura rate ridicate de reciclare a deșeurilor și îmbunătățirea eficienței resurselor în sectorul extractiv. Chiar și fără a lua în considerare utilizarea cianurii, extragerea aurului este departe de a fi îngăduitoare cu mediul.

Pentru a extrage 1 g de aur, este necesar să se mute și să se trateze, în medie, 5 000 de kg de minereu. Aceeași cantitate poate fi obținută prin reciclarea a aproximativ 5 kg de telefoane mobile vechi. Acest exemplu ilustrează importanța creșterii separării colectării și reciclării de deșeuri – în acest caz, deșeurile electronice și electrice care pot conține aur și alte metale prețioase similare. Acesta este motivul pentru care eficiența resurselor este o prioritate pentru această Comisie.

Richard Seeber, în numele Grupului PPE. – (DE) Dnă președintă, mă bucur că dna comisar Malmström se află aici, dar în acest caz aș fi preferat să-l văd pe colegul dumneaei, dl Potočnik, comisarul responsabil, deoarece aceasta este o problemă pe care trebuie să o rezolve dumnealui.

Doresc să spun, în primul rând, că Europa produce 0,73 % din cantitatea mondială de aur și acel aur este extras la momentul actual din Bulgaria, Finlanda, Ungaria, Italia, România și Suedia. Nu toate aceste țări folosesc aceste tehnologii periculoase pe bază de cianură. Doresc să subliniez, de asemenea, că grupul de acțiune care a fost alcătuit pentru a investiga accidentul de la Baia Mare a stabilit faptul că instalația industrială nu era potrivită pentru depozitarea și evacuarea de deșeuri miniere, că autorizarea acestei instalații nu a fost verificată de către autoritățile de supraveghere și că nu a existat o monitorizare suficientă a îndiguirii și a operării instalației industriale, drept pentru care au existat multe greșeli din partea operatorului instalației. După cum a stabilit dna comisar în mod corect, am învățat de pe urma acestui accident. Totuși, consider că ar trebui trase concluzii suplimentare de către Comisie, având în vedere această tehnologie periculoasă.

Din moment ce, din informațiile pe care le dețin, tehnologiile alternative care se află pe piață nu oferă încă rezultatele pe care le dorim de fapt, ar trebui să luăm în considerare, de asemenea, ce putem face în domeniul cercetării și dezvoltării pentru a asigura viitorul producției de aur, dar și pentru a garanta siguranța instalațiilor industriale. În numeroase ocazii, Europa și-a luat angajamentul de a adera la standarde ridicate de protecție a mediului. Doresc să vă reamintesc de Directiva-cadru privind apa, care are în mod clar ca obiectiv prevenirea acestor pericole, precum și angajamente în domeniul biodiversității. Prin urmare, vă solicit, dnă Malmström, să-i transmiteți dlui comisar Potočnik cererea noastră clară de a se face un progres în domeniul producției de aur din partea Comisiei, legislatorul european.

Csaba Sándor Tabajdi, în numele Grupului S&D. – (HU) Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European sprijină fără rezerve interdicerea utilizării tehnologiilor de minerit pe bază de cianură deoarece doresc să supun atenției dnei comisar faptul că nu este suficient ca această Comisie să acționeze după producerea evenimentului. Din păcate, în protejarea mediului european – și, în special, la Comisia pentru petiții – există numeroase exemple unde poluarea mediului începe și continuă fără ca noi să o putem preveni; prin urmare, Uniunea Europeană trebuie să stabilească prevenirea drept obiectiv de acum încolo. Colegii mei, dl Áder și dl Seeber, s-au referit, de asemenea, la dezastrul cianurii de

la mina din Baia Mare. Atunci când solicităm interzicerea utilizării cianurii în minerit, în mineritul aurului, facem acest lucru pe baza experienței unei catastrofe de mediu specifice, foarte triste.

În ceea ce privește investiția actuală la Roșia Montană, planurile implică o mină de aur exponențial mai mare. Există numeroase probleme legate de investiție. Nu există nicio garanție că extracția de suprafață care însoțește investiția nu va transforma peisajul. O cantitate mare de otravă va fi eliberată în mediul înconjurător. Durata de viață a minei este de numai 20 de ani și abia dacă va crea câteva locuri de muncă. Nu există nicio garanție că investitorul va restaura mediul înconjurător după ce mineritul va fi încheiat. Din toate aceste motive, Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, împreună cu Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană și Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică, nu numai că lansează inițiativa, dar solicită, de asemenea, Comisiei să elaboreze legislația până în 2010 sau 2011, interzicând irevocabil utilizarea cianurii în industria minieră în cadrul Uniunii Europene, deoarece poluarea mediului nu se oprește la granițele naționale. Chiar dacă unele țări interzic utilizarea cianurii în mineritul aurului, acest lucru este inutil dacă nu rezolvăm problema la nivelul UE.

Michail Tremopoulos, în numele Grupului Verts/ALE. – (EL) Dnă președintă, subiectul pe care îl dezbaterem este foarte important, deoarece cianura este o substanță deosebit de periculoasă. Nu acceptăm ceea ce a spus reprezentantul Comisiei referitor la faptul că nu există tehnici sigure. Considerăm că modalitatea de abordare a celor trei planuri actuale de investiții pentru a extrage aur în Grecia ar trebui să fie interzicerea acestei tehnici. În Evros, Rodopi și Halkidiki au existat reacții puternice din partea comunităților locale, iar Curtea Supremă Administrativă din Grecia, Consiliul de Stat, au emis hotărâri în această privință.

Amenințarea implicării Fondului Monetar Internațional, ca rezultat al crizei din țara mea, provoacă temeri cu privire la posibile presiuni pentru a relaxa legislația cu privire la protejarea mediului și la măsurile de control. Există practici și experiențe ale altor țări cu rezultate tragice. În Grecia, pericolele vin de la exploatarea aurului din Bulgaria, din bazinul de captare Evros.

De asemenea, există problema coastei turcești și a amenințărilor conexe pentru Marea Egee. Există, de asemenea, planuri similare și în alte țări. Totuși, Ungaria, după cum știm, a decis anul trecut în decembrie să interzică toate lucrările de minerit pe bază de cianură.

Ar trebui să existe, de asemenea, sprijin prin legislația europeană, prin intermediul interzicerii complete și a creării simultane a unei rețele de siguranță pentru țările vulnerabile din punct de vedere economic, precum Grecia. Solicităm ca slaba legislație a Uniunii Europene să devină mai decisivă și să fie abrogate nivelurile diferite de poluanți permiși pentru fiecare stat membru.

Nikolaos Chountis, în numele Grupului GUE/NGL. – (EL) Dnă președintă, în numele Grupului Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică, doresc să spun că noi considerăm această chestiune ca fiind foarte gravă; sunt necesare măsuri imediate și nu avem timp pentru piedici.

Comisia și poziția pe care aceasta o menține sunt relaxate, iar directiva este plină de lacune și nu previne pericolele la care au făcut referire ceilalți deputați. Importanța și repercusiunile utilizării cianurii în exploatarea minieră a metalelor sunt bine documentate și am văzut ce s-a întâmplat în România. Un deputat a făcut referire mai devreme la programele pentru industria minieră care sunt în curs de elaborare în acest moment în Grecia. Când am întrebat Comisia despre crearea de mine de aur pe bază de cianură în Bulgaria, răspunsul Comisiei mi-a amplificat temerile și necesitatea ca această legislație să fie mai strictă și să fie aplicată cu mai multă hotărâre. Suntem convinși că cetățenii vor reacționa, evident, dar trebuie ca și noi să acționăm. Prin urmare, ne alăturăm celor care solicită o interzicere totală a utilizării cianurii în exploatarea minieră a metalelor și fiecare țară ar trebui să-și ia angajamentul pentru o astfel de interdicție, așa cum a procedat recent Ungaria.

Jaroslav Paška, în numele Grupului EFD. – (SK) Reprezentanților organismelor UE le place adeseori să pună, în mod public, un mare accent pe protejarea sănătății cetățenilor noștri și pe protejarea naturii și a mediului. Prin urmare, este surprinzător că reglementările europene sunt aproape suspicioase de inconsecvente când este vorba de utilizarea unei substanțe chimice cu toxicitate ridicată, cianura, la exploatarea minieră a metalelor prețioase.

Printre specialiști este binecunoscut faptul că cianura este cea mai toxică dintre toate substanțele chimice. Intră în organism prin inhalare prin pielea nevătămată sau după utilizare. În cazul unei concentrații suficiente, are ca rezultat decesul în câteva secunde sau minute.

Argumentele companiilor miniere, conform cărora pot asigura condiții pentru exploatarea minieră a aurului care vor preveni riscul afectării sănătății sau a mediului s-au dovedit întotdeauna fără valoare. Uneori, există

erori umane și, alteori, natura aduce surprize. Acest lucru se poate observa din zecile de accidente din toată lumea, care au avut ca rezultat distrugerea extensivă a naturii, vătămarea sănătății și, de asemenea, pierderile de vieți omenești.

Haideți să ne reamintim câteva din ultimii ani: Summitville din Colorado, Carson Hill în California, Brewer în Carolina de Sud, Harmony în Africa de Sud, Omai în Guyana, Gold Quarry în Nevada, Zortman-Landusky în Montana, Kumtor în Kârgâzstan, Homestake în Dakota de Sud, Placer în Filipine, Baia Mare în România și Tolukuma în Papua Noua Guinee. În toate aceste locuri, atât locuitorii, cât și natura au plătit un preț mare pentru lăcomia căutătorilor de aur ai zilelor noastre, facilitată de indiferența autorităților.

Dnă comisar, a sosit momentul să le arătați oamenilor din UE ce contează cu adevărat pentru dvs.: mediul și sănătatea și viața oamenilor, sau profiturile companiilor miniere.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). - Trebuie să fim de acord ca interzicerea cianurii în minerit să devină o prioritate în problematica de mediu din România, dar și din întreaga Europă. Cu peste 25 de accidente și deversări majore în întreaga lume între 1998 și 2006, este din ce în ce mai evident că cianura prezintă un pericol continuu pentru mediul înconjurător pe durata a zeci de ani. Aceste accidente miniere ridică o serie de întrebări asupra practicilor și aplicării reglementărilor în ceea ce privește managementul cianurii, chiar dacă există bune intenții la nivel corporatist.

Mai mult, dificultatea gestionării transportului, depozitării și folosirii cianurii, asociate deficiențelor de operare și de întreținere a iazurilor de decantare, precum și vremea rea pot conduce la situații explozive, devastatoare pentru mediu. Alternative la mineritul cu cianuri există, dar nu sunt promovate de industria minieră, deși, la nivelul Uniunii Europene reglementările sunt folosite pentru a promova activ noile tehnologii emergente, care sunt sigure.

În noiembrie 2005, membrii Parlamentului European și statele membre au adoptat așa-numita Directivă a deșeurilor miniere. Această directivă este un instrument legislativ inefficient și este rezultatul unor presiuni mari exercitate de industria minieră, precum și al îngrijorărilor exprimate de țările Europei Centrale și de Est cu privire la eliminarea oricărei cerințe și responsabilități de a curăța amplasamente miniere vechi și abandonate. Câteva dintre lacunele directivei devin evidente dacă avem în vedere faptul că, spre exemplu, ea nu se referă la emisiile de cianură în aer.

Să luăm ca exemplu dezvoltarea minieră de la Roșia Montana, județul Alba. Dacă exploatarea se va deschide, se estimează că se vor emite în aer 1 34, 2 kg de cianură pe zi și asta se va întâmpla în fiecare zi de activitate normală. Aceasta înseamnă un volum anual de emisii de 48 983 kg sau 783 728 kg pentru durata de viață de 16 ani a minei. De asemenea, nu există nicio legislație europeană privind calitatea aerului pentru astfel de emisii. În acest context, este o datorie morală față de generațiile viitoare și în spiritul tendințelor mondiale de interzicere a mineritului cu cianuri, să susținem această propunere legislativă.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Doamnelor și domnilor, într-un moment în care are loc cea de-a zecea comemorare a unei catastrofe ecologice pe scară largă, care a implicat revărsarea cianurii dintr-o mină de aur din România în râurile europene, votăm o rezoluție în care solicităm o interzicere la nivelul UE a extragerii aurului prin utilizarea cianurii. Aceasta este o tehnică extrem de periculoasă, nu numai în caz de accident, care amenință arii extinse, dar și pentru că impune o povară de mediu pe parcursul extragerii, care nu mai poate fi tolerată. Pentru fiecare tonă de rocă contaminată cu un material de toxicitate ridicată, care este descompusă în mediu numai cu o mare dificultate, sunt extrase numai câteva grame de aur. În același timp, sunt create multe tone din această rocă toxică. Mai mult, obiecțiile majorității proprietarilor de mine din străinătate cu privire la măsurile noastre sunt nefondate, întrucât există alte metode de extracție mai sigure, deși sunt mai scumpe.

Doresc să vă cer sprijinul pentru votul cu privire la rezoluția noastră comună, prin care solicităm Comisiei Europene să interzică tehnologiile pe bază de cianură în cadrul UE începând cu 2012 și atât Comisiei, cât și statelor membre, să nu sprijine proiectele de minerit pe bază de cianură în cadrul UE sau în țări terțe. Interdicția se aplică deja în Republica Cehă, Germania și Ungaria, iar alte țări ar trebui să interzică, de asemenea, această tehnică de minerit. Consider că este esențial ca aceste companii miniere să dețină asigurare obligatorie împotriva pagubelor provocate de accidente, inclusiv pentru costurile de restaurare a zonelor afectate de accidente la starea lor inițială. doresc să închei prin a sublinia că profiturile nesemnificative obținute prin modalitățile mai ieftine de extragere a aurului pe bază de cianură nu ne pot scuti de răspunderea pentru un ecosistem funcțional și pentru conservarea ecosistemului pentru generațiile viitoare.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Dnă președintă, dnă comisar, după Cernobil, înțelegem cu toții riscul nuclear. Totuși, în 2000, cel de-al doilea dezastru ecologic ca mărime din istoria Europei – poate chiar din istoria lumii – a fost provocat de accidentul de la Baia Mare, din România, la care s-au referit numeroși deputați. O sută de mii de metri cubi de apă cu concentrații foarte mari de cianură și alte metale grele s-au scurs de la o mină de aur în râul Tisa, iar de acolo în Dunăre, afectând Ungaria și Serbia, precum și România, omorând zeci de mii de pești și otrăvind apa potabilă.

Contaminarea lanțului alimentar din zonele direct afectate a fost pe termen lung. Ungaria a raportat 1 367 tone de pește mort. Peste 100 de persoane, în principal copii, au fost intoxicați în urma consumării peștelui contaminat și au fost tratați imediat.

Cu toate acestea, nu numai că mineritul aurului pe bază de solvenți din cianură continuă, nu numai că nu este interzis la nivel european; dimpotrivă, investițiile respective sunt subvenționate de către statele membre și Uniunea Europeană. Mineritul continuă sau este planificat în Suedia, Finlanda, Slovacia, România, Bulgaria și Grecia, fiind interzis în Ungaria și Republica Cehă, iar prin jurisprudență, în Germania.

Timpurile în care sacrificam mediul local și sănătatea cetățenilor noștri pentru locuri de muncă au trecut demult. Chiar și viabilitatea economică a acestei activități s-ar prăbuși dacă principiul prevenirii și principiul „poluatorul plătește” ar fi aplicate.

Fiecare activitate economică este binevenită, cu condiția să respecte protecția mediului și a sănătății cetățenilor noștri. Totuși, atunci când utilizăm cianură, expunem atât mediul, cât și sănătatea cetățenilor noștri, la un pericol ireparabil.

Dnă comisar Malmström, sunteți în măsură să ne asigurați că vom avea o legislație adecvată și puternică și că Baia Mare nu se va repeta de data aceasta în Suedia, Finlanda, Bulgaria sau Grecia? Solicit Comisiei să dovedească că-și ține promisiunile pe care le-a făcut acum două luni în fața Parlamentului European.

Mă alătur celor din comunitățile locale, care sunt primii care suferă consecințele, și mă alătur luptei mișcărilor ecologiste, solicitând în același timp o interdicție imediată a utilizării mineritului aurului pe bază de cianură în cadrul Uniunii Europene.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Dnă președintă, dnă comisar, aurul rămâne aici; nu poate să evadeze. Ceea ce suntem invitați să dezbaterem este când, cum și cu ce impact asupra mediului vom decide să-l extragem.

Dacă este pusă în aplicare o investiție care utilizează cianura, repercusiunile sunt ireversibile, deoarece aurul se termină, iar suspensia, care conține cianuri toxice periculoase, după cum recunoaște chiar directiva, rămâne în cantități mari în zona de minerit. Această chestiune nu privește numai statele membre implicate, deoarece există state membre ale căror instalații se află în avalul râurilor.

Directiva existentă are un dezavantaj: garanția financiară oferită nu acoperă toate repercusiunile pe care le-ar avea un accident, în special după ce instalațiile respective au fost închise. În consecință, principiul simplu „poluatorul plătește” este încălcat, în special având în vedere faptul că aceste companii care utilizează această tehnică sunt practic din afara Europei și, odată ce operațiunea de minerit s-a încheiat, acestea vor părăsi locul respectiv.

Prin urmare, trebuie să reexaminăm cu seriozitate metodele alternative de minerit și să reinstituim principiul simplu „poluatorul plătește”, cu o asigurare completă și solidă de acoperire în caz de accident, din acest moment și cât timp aceste substanțe periculoase rămân în sol. Până la momentul aplicării acestor condiții preliminare, cred că ar trebui să existe o interdicție totală a acestei tehnologii, care va motiva probabil companiile să efectueze cercetări serioase cu privire la tehnici alternative, mai puțin poluante, deoarece, dacă ai o metodă ieftină și nu plătești pentru poluarea pe care o provoacă, nu ai niciun motiv să cercetezi alternative.

Jan Březina (PPE). – (CS) Doamnelor și domnilor, am decis să vorbesc despre acest subiect deoarece am urmărit în detaliu evenimentele care au înconjurat lucrările miniere de prospectare și decopertare de la zăcămintele din Mokrsko și Kašperské Hory din Republica Cehă, de unde trebuia să se extragă aur fin dispersat prin utilizarea cianurii. La momentul respectiv, la mijlocul anilor '90, am luat în considerare impactul ecologic al substanțelor chimice utilizate și faptul că cianurarea implică procesarea a cantități enorme de minereu, pe lângă care există efecte nocive nu numai ale cianurii, ci și ale substanțelor utilizate pentru așa-zisa de-cianurare, și anume clorul și oxidul de calciu. Există, de asemenea, faptul determinant că elementele nocive care o însoțesc pot fi mobilizate prin utilizarea acestor procese. Aceste elemente includ în mod special arsenic, care este foarte periculos și este conținut adeseori în pirita de arsenic, care este un mineral însoțitor. În multe cazuri, sprijin personal mineritul ca fiind o condiție de bază necesară pentru progresul tehnologic, însă în

ceea ce privește cianurarea depozitelor de minereuri de aur, mă opun acestei tehnologii și sunt încântat că, în 2000, a fost exclusă ca metodă permisă de tratare a aurului în Republica Cehă, printr-un amendament al Legii privind mineritul. Având în vedere riscurile majore legate de cianurare, ar fi un lucru benefic să excludem această tehnologie nu numai în UE, ci și la nivel mondial. Aceasta deoarece riscurile cianurării sunt disproporțional de ridicate, în special în țările din lumea a treia, unde există niveluri mai mici de protecție a mediului. Dnă comisar, sunteți sigură că tehnologiile alternative și noile tipuri de separare și separare prin flotație au fost luate în considerare în mod corespunzător?

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

Alajos Mészáros (PPE). – (SK) În primul rând, aș dori să le mulțumesc inițiatorilor, respectiv dlui Áder și dlui Tőkés, pentru că au ridicat această problemă foarte gravă. Aș dori să sprijin cât de mult se poate proiectul de rezoluție referitor la interzicerea generală în Uniunea Europeană a utilizării tehnologiilor de minerit pe bază de cianură.

Oricine a cunoscut și a văzut rezultatele catastrofei de mediu provocate de accidentul tehnologic de la Baia Mare și deversarea ulterioară a reziduurilor toxice de cianură în cursurile de apă, cu efecte profunde asupra faunei din râul Tisa în Ungaria, precum și din Dunăre în Bulgaria, ar face tot posibilul pentru a se asigura că ceva similar nu s-ar mai putea repeta în Uniunea Europeană.

Propria mea țară, Slovacia, a fost grav afectată de catastrofă, întrucât aceasta a avut loc de-a lungul frontierelor noastre. Mai mult, există o amenințare similară în Slovacia provocată de redeschiderea câtorva mine mai vechi de metale prețioase, unde este luată în considerare utilizarea tehnologiei pe bază de cianură, din cauza concentrației scăzute de metale prețioase.

Ar fi complet greșit și incorect ca acest proces să fie descris ca o problemă bilaterală între două state membre ale UE. Sper că va fi adoptată de Comisie o poziție mult mai hotărâtă decât cea arătată aici de comisar.

Prin adoptarea rezoluției, trebuie să susținem o apărare generală și extinsă a valorilor europene în cadrul politicii noastre de mediu.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - În primul rând aș vrea să mulțumesc doamnei comisar pentru poziția echilibrată pe care a avut-o în deschiderea acestei dezbateri. Tehnologiile care utilizează cianuri sunt periculoase. La fel de periculoase, însă, sunt și alte tehnologii, ca, de exemplu, producția de tehnologie nucleară. Pentru a preveni accidentele există regulamente, standarde și norme. Nu trebuie să interzicem, trebuie să respectăm regulile. Rezoluția menționează 30 de accidente în ultimii 25 de ani, evită să specifice câte dintre acestea au avut loc în Europa, pentru că au fost extrem de puține, în țări care la data accidentului nu erau membre ale Uniunii. De altfel, ca urmare a nefericitului accident din 2000, Comisia a înăsprit regulamentele.

Tehnologia cu cianuri este utilizată pentru obținerea de diverse produse, printre care chiar produse farmaceutice și vitamine. Rezoluția discută doar despre minerit și, în special, despre producția de aur. De ce? Pentru că, de fapt, problema nu este cianura, ci aurul. Se solicită nu numai interzicerea tehnologiei, dar și stoparea proiectelor în curs, până la data presupusei interziceri. Nu cunosc alt proiect viitor de exploatare a aurului în Europa, decât cel din România.

Stimați colegi, aș vrea să vă rog să citiți cu atenție textul rezoluției. Referiri ca „ploile abundente din viitor măresc pericolul scurgerilor” sau „industria minieră oferă posibilități de locuri de muncă puține și cu perspective reduse - doar 16 ani” sau „este posibil să se producă neglijențe umane pentru că unele state membre nu au aptitudini în aplicarea legislației”. Nu cred că astfel de referiri își au locul într-un text al Parlamentului European.

De aceea, stimați colegi, vă rog să evaluați atât motivele, cât și consecințele și să respingeți prin vot o rezoluție care diminuează credibilitatea noastră în fața Comisiei și micșorează posibilitatea de a se ține cont, nu numai în cazul de față, dar în general, de propunerile din rezoluțiile votate în Parlamentul European.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Dle președinte, doamnelor și domnilor, utilizarea compușilor cianurii în industria minieră este, evident, o problemă față de care nimeni nu poate fi indiferent. Suntem conștienți de măsurile legale pe care le-a adoptat Uniunea Europeană. Acestea transmit un mesaj clar: trebuie să garantăm în continuare un nivel ridicat de protecție a sănătății cetățenilor și a mediului, prin utilizarea de resurse adecvate, de structuri, de mecanisme de control și de sisteme de gestiune. Mobilizarea în continuare a opiniei

publice în Europa este, de asemenea, o parte a misiunii noastre. Totuși, atunci când aceasta se face prin manipularea temerilor oamenilor și prin utilizarea mediului pentru a proteja interese de altă natură, poziția adoptată își pierde complet meritul.

Potrivit raportului SRE Consulting, majoritatea compușilor cianurii utilizați în prezent la scară industrială sunt utilizați în industria chimică și în tratarea suprafeței metalelor. Aceasta înseamnă că, chiar dacă interzicem utilizarea lor în exploatarea aurului, aceștia vor continua să fie utilizați în alte scopuri și interdicția noastră nu va avea ca rezultat o scădere semnificativă în utilizarea lor în ansamblu. Susțin în totalitate necesitatea absolută de a evalua impactul asupra mediului și necesitatea ca atât operatorii, cât și autoritățile de control din țările noastre să efectueze controlul preliminar și ulterior.

În prezent, țara mea, Bulgaria, nu interzice explicit utilizarea compușilor cianurii în mineritul aurului. În acest caz, utilizarea altor tehnologii, în special în timpul crizei actuale, nu s-a dovedit a fi mai eficientă. Acest lucru nu înseamnă că facem compromisuri, ci că ascultăm vocea rațiunii și nu mergem către extreme. Acesta este motivul pentru care puntea dintre un grup de persoane care se opun oricărei interdicții și grupul de persoane care au o opinie diferită trece prin dvs. Este o punte pe care, insist, nu trebuie să o ardem.

Sari Essayah (PPE). – Dle președinte, sunt de acord că nu ar trebui create diguri ale iazurilor miniere precum cel care a provocat accidentul de la Baia Mare în 2000. Finlanda este un producător de aur mare, potrivit standardelor europene. Mina nouă de la Kittilä este cea mai mare din Europa, cu o producție anuală de 5 000 kg de aur. Acum, trebuie să ne amintim un fapt științific; aurul nu se dizolvă în alte lichide decât cianura. Prin urmare, procesul de extracție de la Kittilä implică, de asemenea, cianură, dar în procese închise. Cianura utilizată în prelucrarea șlamurilor îmbogățite este reutilizată și reziduurile de cianură sunt distruse după proces. Chiar reziduurile de cianură din apa recuperată de la digurile iazurilor miniere sunt purificate. Extracția pe bază de bacterii ar fi mai ecologică, dar nu este încă utilizată pentru aur.

Prima mină din lume care va folosi extracția microbiană din halde de minereu de nichel este la Talvivaara, tot în Finlanda. Purificarea microbiană a cianurii reziduale este dezvoltată cu rezultate bune și recomand călduros îndreptarea înspre această direcție. Prin urmare, eu nu susțin interzicerea completă a utilizării cianurii, dar aș încuraja cu siguranță controalele stricte de mediu cu cele mai bune tehnologii disponibile și procesele închise.

Cristian Dan Preda (PPE). – În opinia mea, inițiativa interzicerii folosirii tehnologiei bazate pe cianură în cadrul mineritului de aur este nejustificată. Există în acest domeniu mai multe acte legislative europene, așa cum s-a amintit și mai devreme, care au reglementat din ce în ce mai strict condițiile de utilizare ale cianurii, pornind tocmai de la nefericitul accident care a fost pomenit mai devreme, de la Baia Mare, care a dus la o contaminare regretabilă.

Eforturile noastre ar trebui, deci, să se concentreze pe aplicarea riguroasă a acestui cadru legislativ la nivel național, în fiecare stat membru care este în această situație. Utilizarea cianurii în extragerea aurului este o tehnologie folosită de peste 100 de ani în condiții de siguranță pentru mediu și în cadrul unui proces eficient de extragere a aurului. De altfel, 90 % din aurul extras la nivel mondial în ultimii 20 de ani a fost extras folosind această tehnologie și nu o alta, alternativă.

Normele tehnice de utilizare și neutralizare a cianurii au condus la minimizarea riscurilor pentru mediu și pentru sănătatea persoanelor. Trebuie, de asemenea, subliniat, cred eu, că o aplicare corectă a principiului precauției nu înseamnă o reacție emoțională, care s-ar traduce prin interzicerea unei tehnologii care și-a dovedit utilitatea și ale cărei riscuri sunt perfect cunoscute și controlabile. Trebuie de asemenea luate în considerare, în cadrul aplicării principiului precauției, și riscurile pentru mediu ce decurg din utilizarea alternativă a unor agenți similari cianurii. Ori, experții spun că utilizarea unor asemenea agenți alternativi prezintă riscuri mai mari decât utilizarea cianurii.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Aprobarea sau interzicerea societăților miniere care utilizează cianura ridică probleme sensibile în anumite state membre. Mai întâi, trebuie să stabilim că rezolvarea acestei probleme nu poate fi ținută în loc de intenții politice și de interese. Evaluarea pericolului de poluare este o problemă pentru experți și, dacă există un astfel de pericol, atunci este de datoria liderilor politici să protejeze interesele cetățenilor. La acest punct, problema merge dincolo de preocupările legate de protecția mediului, deoarece poluarea poate pune în pericol sănătatea oamenilor, ceea ce contravine dreptului cetățenilor UE la un nivel ridicat de protecție a sănătății (articolul 35 din Carta Drepturilor Fundamentale). În acest domeniu, nu poate fi vorba de risc mic sau mare. Dacă sănătatea cetățenilor este pusă în pericol, atunci dezbaterea politică este inutilă și autoritățile trebuie să acționeze împotriva poluatorului potențial. Deși utilizarea cianurii este interzisă în anumite state membre și permisă în altele, statele membre trebuie să se consulte reciproc și să

urmărească formarea de parteneriate. Comisia, la rândul ei, ar trebui să adopte o poziție în acest sens și să inițieze reglementări care să excludă posibilitatea afectării sănătății cetățenilor UE.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dle președinte, întrucât vin din țara de aur a Laponiei de Nord, doresc să-mi aduc contribuția la această dezbatere. După cum a menționat dna Essayah în discursul său excelent, aurul se dizolvă prin utilizarea cianurii, iar acest lucru se întâmplă în Finlanda în procese închise.

În mina de aur Kittilä, care este destul de aproape de locul în care locuiesc, sunt produse peste 5 000 de kilograme de aur într-un an. Nu au fost probleme, deoarece aspectele legate de mediu au fost tratate în așa fel încât legislația este actuală, procesele sunt închise și reziduurile sunt distruse. De asemenea, tehnologia este importantă acolo. În această privință, există cu siguranță un număr considerabil de diferențe între țările europene și cred că avem nevoie de cooperare și de schimb de bune practici.

O altă problemă importantă este utilizarea microbilor, care este o nouă inovație. Trebuie, de asemenea, să investim pe viitor în aceasta, astfel încât să putem trece la o procedură de dizolvare a aurului încă și mai ecologică și eficientă. Trebuie să depunem un efort concertat în întreaga Europă, astfel încât activitatea minieră să poată continua, în timp ce avem grijă de mediu într-un mod durabil.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, discursul dnei Roithová, cel al dlui Březina și cel al dlui Mészáros m-au convins cu adevărat, întrucât au descris cum s-a exploatat nediscriminatoriu, în mod similar, în țara în care au trăit anterior, Cehoslovacia comunistă, cum s-a produs o schimbare de atitudine și cum astăzi ei sunt cei care pledează pentru protecția mediului și pentru standarde europene comune.

Cred că avem nevoie de această schimbare de atitudine în întreaga Europă. Trebuie să fim conștienți de faptul că ne aflăm în procesul de dezvoltare a unor noi tehnologii. De ce să nu prelungim exploatarea unei rezerve care se epuizează oricum și să nu dezvoltăm mai întâi aceste noi tehnologii? Aș dori să clarific un lucru: dacă nu suntem atenți, ceva irecurabil va fi distrus, iar generațiile viitoare ne vor condamna pentru asta.

Prin urmare, trebuie să solicit aici o abordare pe termen lung. Este extrem de important să avem standarde europene comune, deoarece râurile traversează frontiere, iar cianura este și ea, desigur, un pericol pentru mediul înconjurător, care traversează frontierele.

Elena Băsescu (PPE). - Sunt de acord că la nivelul Uniunii Europene trebuie luate toate măsurile pentru reducerea riscurilor presupuse de utilizarea unor substanțe toxice și periculoase, cum ar fi cianura. Interzicerea lor nu trebuie să reprezinte, însă, singura soluție. În multe alte procese industriale se folosesc substanțe toxice și periculoase, nu numai în minerit. Pe lângă accidentul de la Baia Mare din anul 2000, au mai avut loc două accidente majore în sectorul minier: unul în Spania, în anul 1998, și celălalt în Suedia, în anul 2003, ambele de amplitudine mai mare. Cauzele au fost, însă, similare: prăbușirea iazurilor de decantare.

La nivel mondial, peste 90 % din producția de aur și argint se realizează prin tehnologia extragerii metalelor cu cianuri. Interzicerea necondiționată a acestei tehnologii și înlocuirea cu tehnologii bazate pe substanțe cu riscuri mai mici pentru mediu, dar extrem de costisitoare și cu randamente reduse, înseamnă ca țara respectivă să renunțe, practic, la obținerea acestor metale, cu efectele economice și sociale aferente.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, după cum dl Takkula tocmai a menționat, tehnologia pe bază de cianură este o metodă comună în minerit. Cu toate acestea, după cum am auzit, este foarte periculoasă. Dezastrul pe care dra Băsescu tocmai l-a menționat a dus la contaminarea Dunării la data respectivă și ne-a șocat pe toți, iar dvs. știți că am militat puternic pentru regiunea Dunării. Din acest motiv, ca un politician preocupat de comerț, mă întreb ce putem face în acest sens? În Uniunea Europeană avem capacități limitate de exploatare a aurului. Obiectivul este de a face o schimbare la nivel mondial prin inovații tehnice. Aici este vorba despre tehnologie de înalt nivel, știu. În Germania au fost dezvoltate tehnologii ecologice, care vor ajuta la evitarea cianurii în viitor. Trebuie să facem aceste tehnologii europene de înalt nivel viabile din punct de vedere comercial și trebuie să le facem accesibile. Văd un mare potențial comercial aici. Nu ar trebui să ne limităm la Uniunea Europeană, ci să ne asigurăm că aici vom obține, de asemenea, un progres semnificativ în comerțul internațional, în interesul mediului și al economiei noastre.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Tehnicile de extracție cu cianură sunt asociate cu un risc ridicat de deteriorare a mediului și, prin urmare, reprezintă o amenințare la adresa vieții și a sănătății umane. Leșierea cu cianură a metalelor prețioase, cum este aurul, este interzisă în mai multe state membre, dar riscurile unui dezastru natural care să implice contaminarea apelor de suprafață depășește frontierele naționale.

Accidentul renumit de la Baia Mare (care este în România, și aici trebuie să îl corectez pe colegul meu, dl Posselt: nu a provenit din Cehoslovacia, ci mai degrabă din România, și a contaminat apoi atât Ungaria, cât și Slovacia și, astfel, fosta Cehoslovacie) a provocat daune incalculabile, chiar până la o distanță de 1 000 de km sau mai mult față de locul în care s-a produs. Țara mea s-a numărat printre cele afectate.

În ciuda acestui fapt, legea din multe țări europene încă permite utilizarea unor astfel de tehnici. În interesul protejării sănătății umane și a mediului și având în vedere că tehnicile de extracție cu cianură pot afecta mai multe state atunci când au loc accidente, cred cu tărie că este necesar și, într-adevăr, esențial să se adopte o legislație unificată la nivel european.

Iosif Matula (PPE). - O substanță chimică scăpată de sub control și ajunsă în mediul înconjurător provoacă probleme grave, dar avem peste 10 milioane de substanțe chimice. Avem și mai multe locuri unde se lucrează cu substanțe chimice. Am putea discuta în Parlamentul European milioane de situații potențial periculoase. Sigur, și cianurile sunt toxice, dar sunt chimist și pot să vă spun că avem o mare problemă în lume: mai puțin de 18 % din cianuri se folosesc în minerit, restul de cianuri fiind folosite la obținerea medicamentelor, a bunurilor de consum în industria cosmetică și în multe alte domenii.

Se folosesc, însă, pe planeta noastră, substanțe de mii de ori mai toxice decât cianurile. În general, substanțele chimice, dacă ajung în apă, distrug viața. Avem multe râuri moarte pe glob în care nu au ajuns cianuri. Marea Moartă este fără viață pentru că are multă clorură de sodiu, adică sare de bucătărie. În utilizarea tuturor substanțelor chimice trebuie respectate tehnologiile și normele de protecție a mediului la nivelul anului 2010. România, ca stat european, s-a înscris definitiv pe acest drum. Toate statele lumii trebuie să facă la fel.

Traian Ungureanu (PPE). – Dle președinte, cu tot respectul cuvenit, pot să spun că această dezbatere este în mare măsură greșit direcționată. Subiectul discuției noastre este o problemă foarte curioasă. Repune în dezbatere un accident care a avut loc în urmă cu 10 ani. De ce? De ce a existat această tăcere lungă? Și de ce acum? De ce o dezbatere acum? Dacă urmărim acest model, am putea și ar trebui să interzicem orice și tot ce poate fi legat de un accident trecut. Consider că întreaga problemă este nejustificată. Cred că aceasta folosește mediul ca pe un ecran și că este bazată pe temerile maselor, atât de la modă în zilele noastre. După părerea mea, și cred că și în realitate, acesta este doar un complot politic precar.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, aș dori să clarific pe scurt, pentru că probabil colegul meu a înțeles greșit ca urmare a traducerii. Cunosc foarte bine Baia Mare și știu că nu este în fosta Cehoslovacie, ci în partea de nord a Transilvaniei. O cunosc foarte bine. A fost o greșală de traducere. Am făcut doar aluzie la discursurile dlui Březina, al dnei Roithová și al dlui Mészáros, care au făcut referire la cele întâmplate la Kašperské Hory sau Bergreichenstein etc. Sunt familiarizat cu geografia Europei Centrale.

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dle președinte, vă mulțumesc pentru această dezbatere. Mă voi asigura, firește, ca dl Potočník să primească un raport complet al acesteia.

Împărtășim preocupările dvs. cu privire la cianură. Este, desigur, o toxină foarte periculoasă și suntem conștienți de asta. Dar permiteți-mi să vă asigur că Comisia a tras concluzii din accidentul teribil care s-a întâmplat la Baia Mare acum 10 ani. Directiva pe care am pus-o în aplicare foarte recent include multe limitări, obligații, restricții și cerințe pentru a oferi protecție maximă în ceea ce privește efectele asupra mediului și asupra sănătății umane. Directiva va reduce, de asemenea, probabilitatea ca un astfel de accident să se producă din nou și, dacă se va produce un accident, va reduce eventulul impact în mare măsură. Prin urmare, este extrem de important ca directiva să fie pusă în aplicare în mod corespunzător.

Având în vedere cerințele foarte stricte din Directiva privind deșeurile miniere și absența unor alternative adecvate astăzi, o interdicție generală privind utilizarea cianurii pentru extragerea aurului nu pare a fi potrivită pentru moment. Cu toate acestea, urmărim problema, studiem cea mai recentă evoluție tehnologică și va avea loc o evaluare în 2012. Trebuie să creștem rata de reciclare în UE a produselor care conțin metale prețioase, pentru a reduce complet dependența de extragerea aurului.

Vă mulțumesc pentru această dezbatere. Dl Potočník va fi, desigur, la dispoziția dvs., pentru a răspunde la întrebări suplimentare cu privire la acest subiect. Comisia ia acest lucru foarte în serios. Dacă veți studia directiva, veți vedea că multe dintre preocupările dvs. se află deja acolo. Haideți să determinăm statele membre să o pună într-adevăr în aplicare în mod integral, pentru că aceasta ar reduce considerabil riscurile.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc în cadrul primei perioade de sesiune din mai.

Vă doresc o călătorie în siguranță către casă. Să sperăm că aceasta nu va fi întreruptă de un vulcan sau de orice sau oricine altcineva!

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Daciana Octavia Sârbu (S&D), în scris. – (RO) Pe 30 ianuarie 2000, barajul iazului de decantare a deșeurilor aparținând societății Aurul din Baia Mare, România, s-a fisurat, permițând deversarea a aproximativ 100 000 metri cubi de ape contaminate, conținând 100 de tone de cianură, precum și metale grele. Scurgerea a cauzat întreruperea apei potabile pentru 2,5 de milioane de oameni, afectând trei țări. Râul Someș avea concentrații de cianuri de 700 de ori peste nivelurile permise. Viața acvatică a fost distrusă complet pe o distanță de câteva sute de kilometri. Nu trebuie să uităm detaliile acestui dezastru, devenit simbol internațional al poluării. El ne demonstrează că, în pofida legislației și a controlului, astfel de accidente sunt posibile oricând. Substanțele periculoase nu au ce căuta în minerit, dacă vrem să prevenim catastrofele. La Roșia Montană se dorește construirea celei mai mari mine de aur de suprafață din Europa, bazată pe folosirea cianurilor. Urmarea? Distrugerea mediului înconjurător, dispariția satului, strămutarea locuitorilor, bisericilor și cimitirelor, condamnarea vestigiilor prețioase datând din perioada romană și pre-romană. Istoria ne oferă lecții. Avem cu toții datoria să le înțelegem. Este absolut necesar să interzicem total folosirea cianurilor în minerit pe teritoriul UE, pentru a preveni tragedii ale oamenilor și ale mediului.

László Tórkés (PPE), în scris. – (HU) În ultimii doi ani, am prezentat în mai multe rânduri, atât în sesiunile plenare ale Parlamentului European, cât și în diferitele foruri ale acestuia, pericolele exploatarei pe bază de cianură. În plus, am scris o scrisoare dlui Stavros Dimas, Comisarul pentru mediu, cu privire la societățile miniere din România (Roșia Montană) și din Bulgaria (Chelopech și Krumovgrad). Utilizarea tehnologiilor de exploatare pe bază de cianură este menționată uneori ca o „bombă atomică chimică” periculoasă, din cauza efectului acesteia asupra mediului viu. Din 1990, au existat în toată lumea aproximativ treizeci de cazuri de poluare gravă cauzată de extracția pe bază de cianură. Dezastrul de pe râul Tisa de acum zece ani este considerat cel mai grav dezastru european de mediu de la Cernobil încoace. Doar în ultimele zile, în România, râul Arieș, care se varsă în Tisa, a fost poluat de o mină de aur care a fost închisă acum 40 de ani. Anul trecut, în timpul unei vizite la o companie minieră din apropiere (Roșia Poieni), însuși președintele Traian Băsescu a declarat că „nu putem sta pe o astfel de bombă ecologică, este pur și simplu o crimă”. Având în vedere noile planuri de dezvoltare minieră din România (Roșia Montană, Baia Mare, Certeju de Sus etc.), subliniez faptul că o interdicție a exploatarei pe bază de cianură nu este pur și simplu o problemă românească, nici o problemă „etnică”, în niciun fel, ci o problemă universală – europeană, cu privire la care atât statele membre ale UE, cât și grupurile din Parlamentul European pot ajunge la un acord rezonabil. Europa nu poate rămâne indiferentă la dezastrele cu cianură din trecut sau la amenințarea unora noi în viitor. Este în interesul nostru al tuturor să protejăm oamenii și mediul nostru, nu numai de radioactivitate sau de poluarea aerului, ci și de otrăvire cu cianură. Solicit ca acest parlament să voteze în favoarea inițiativei noastre.

8. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

9. Măsuri de executare (articolul 88 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

10. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

11. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 123 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

12. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

13. Întreruperea sesiunii

Președinte. – Declar suspendată această sesiune a Parlamentului European.

(Ședința a fost închisă la ora 18.30)

ANEXĂ (răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI (Președinția în exercițiu a Consiliului Uniunii Europene poartă întreaga răspundere pentru aceste răspunsuri)

Întrebarea nr. 1 adresată de Marian Harkin (H-0111/10)

Subiect: Statutul european al asociațiilor

Având în vedere următoarea Conferință civică europeană a Consiliului, poate acesta să ofere detalii cu privire la propunerea sa privind crearea unui statut european al asociațiilor? Poate preciza Consiliul când va fi pus în aplicare un asemenea statut?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Onorabila deputată știe că propunerea privind „statutul unei asociații europene”, prezentată în decembrie 1991 de Comisie, a fost retrasă în 2006, împreună cu alte propuneri care au fost considerate ca fiind lipsite de relevanță și coerență în raport cu criteriile „unei mai bune legiferări”.

De atunci, nicio altă propunere cu privire la acest subiect nu a mai fost prezentată Consiliului, iar Consiliul nu are nicio informație cu privire la intenția Comisiei de a adopta o astfel de propunere.

După cum a menționat în această întrebare onorabila deputată, în perioada 7-9 mai 2010, Președinția spaniolă va organiza „Zilele Civice Europene 2010”. Obiectivul acestei conferințe îl reprezintă apropierea Uniunii Europene de cetățenii săi prin schimburi de idei referitoare la modalitățile de încurajare a dialogului civil de la nivel local la nivel european, și la posibilele moduri de implicare activă a cetățenilor în proiectul european de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale, de promovare a noii societăți interculturale și a educației privind valorile civice.

*
* *

Întrebarea nr. 2 adresată de Bernd Posselt (H-0112/10)

Subiect: Cooperarea dintre UE și Ucraina

Ce măsuri intenționează Consiliul să adopte în vederea consolidării cooperării dintre UE și Ucraina în cadrul Parteneriatului estic și dincolo de acesta?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Ucraina este un stat vecin al UE cu o importanță strategică deosebită. UE și-a asumat angajamentul de a-și consolida relația cu Ucraina și a transmis acest mesaj președintelui Ianukovici, în cursul vizitei acestuia la Bruxelles, la 1 martie.

Cheia unor relații mai strânse dintre UE și Ucraina este reforma. Ucraina se confruntă cu o serie de provocări de ordin politic și economic, care necesită înfăptuirea unor reforme urgente pentru a asigura stabilitatea și prosperitatea pe termen lung. Pentru a consolida stabilitatea politică, noua conducere a Ucrainei trebuie să fie pregătită să colaboreze cu o circumscripție politică vastă, inclusiv cu opoziția. În ultimă instanță, o acțiune durabilă va depinde de o reformă constituțională.

În ceea ce privește situația economică din Ucraina, noua administrație ar trebuie să pună în aplicare o serie de reforme. În primul rând, Ucraina trebuie să revină la acordul stand-by cu FMI. De asemenea, ar trebui să pună în aplicare reforme în sectorul gazelor naturale, să adopte bugetul pentru anul 2010 și să continue

procesul de recapitalizare a sectorului bancar. Trebuie să depună eforturi semnificative pentru a combate corupția.

Uniunea Europeană va continua să sprijine Ucraina în găsirea de soluții practice și palpabile la nevoile sale. În special, va menține procesul de consolidare a relațiilor dintre UE și Ucraina – un proces care s-a dovedit foarte dinamic în ultimii ani. Negocierile privind noul Acord de asociere UE-Ucraina, pe care UE și Ucraina le poartă începând din 2007, sunt deosebit de importante pentru relațiile dintre UE și Ucraina. Noul acord ar trebui să fie ambițios și orientat spre viitor și ar trebui să urmărească să susțină asocierea politică și integrarea economică a Ucrainei la UE. Ar trebui să includă ca parte integrantă o zonă de liber schimb cu UE, care să fie cuprinzătoare și complexă. De asemenea, UE va continua să ofere sprijin financiar și tehnic Ucrainei, consolidat prin resursele și mecanismele suplimentare ale Parteneriatului estic.

În 2009 a fost convenită Agenda de asociere UE-Ucraina. Este un instrument important care va pregăti și va facilita intrarea în vigoare a Acordului de asociere și care va promova în continuare asocierea politică și integrarea economică a Ucrainei la UE. Aceasta instituie un cadru cuprinzător și practic prin care obiectivele respective pot fi realizate și identifică prioritățile pentru fiecare sector.

În ceea ce privește posibilele stimulente acordate Ucrainei, UE a identificat asistența macrofinanciară, sprijinirea continuă a reformei și modernizarea sectorului gazelor naturale și a vizat cooperarea financiară și tehnică.

*
* *

Întrebarea nr. 3 adresată de Silvia-Adriana Țicău (H-0114/10)

Subiect: Stadiul adoptării deciziei Consiliului privind acordul între UE și Mexic, privind serviciile aeriene

Președinția spaniolă a Uniunii Europene și-a asumat, printre priorități, întărirea dialogului dintre Uniunea Europeană și America Latină și Caraibe. Președinția spaniolă a Consiliului UE s-a angajat să sublinieze natura strategică a relației dintre UE și Mexic și să avanseze în negocierile pentru semnarea acordurilor dintre UE și America Centrală, țările andine și Mercosur. Una dintre componentele dialogului dintre UE și Mexic este adoptarea unei decizii a Consiliului privind semnarea acordului dintre Comunitatea Europeană și Statele Unite Mexicane privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene. Având în vedere importanța semnării acestui acord pentru cooperarea dintre UE și Mexic, aș dori să întreb Consiliul care este stadiul adoptării acestei decizii?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) La 5 mai 2009, Consiliul a adoptat o decizie referitoare la semnarea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Statele Unite Mexicane privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene.

În urma reviziei lingvistice, a devenit necesară o adaptare a textului la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona - în prezent, Consiliul a finalizat această adaptare care a fost prezentată părții mexicane. După aprobarea textului final de către aceasta, Consiliul va putea adopta o nouă decizie privind semnarea acordului, care este planificată să aibă loc în martie/aprilie 2010. După aceea, acordul poate fi semnat. Totuși, nu s-a stabilit o dată pentru semnare.

În urma semnării, Consiliul va pregăti un proiect de decizie a Consiliului privind încheierea unui asemenea acord. Atât această decizie, cât și textul acordului, vor fi transmise Parlamentului European spre aprobare.

*
* *

Întrebarea nr. 4 adresată de Jim Higgins (H-0116/10)

Subiect: Prezența diplomatică a Europei în afara UE

Ce măsuri va adopta Consiliul pentru a consolida prezența diplomatică a Europei în afara Uniunii Europene în temeiul competențelor conferite de Tratatului de la Lisabona, care a intrat recent în vigoare?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO)) Tratatul de la Lisabona a creat delegațiile Uniunii și le-a subordonat Înalțului Reprezentant. Acestea reprezintă Uniunea și își vor asuma într-o măsură din ce în ce mai mare sarcinile îndeplinite anterior de președinția prin rotație a UE.

În ceea ce privește infrastructura și personalul, UE are deja una dintre cele mai extinse rețele diplomatice din lume (aproximativ 120 de delegații UE, plus delegațiile la organizațiile internaționale precum ONU, OCDE, OMS etc.). Această prezență va fi acum consolidată treptat de personalul și de competența furnizate de serviciile diplomatice ale statelor membre ale UE, ale Secretariatului Consiliului și ale Comisiei. Acest personal va face parte din Serviciul european pentru acțiune externă.

Infrastructurile delegațiilor vor trebui să fie adaptate, în special pentru a ține seama de nevoile tot mai accentuate de securitate.

Consolidarea delegațiilor UE va ajuta și la asigurarea creșterii influenței politice a UE și le va permite să transmită mesajul UE într-un mod mai energic și mai credibil.

Tratatul impune delegațiilor să acționeze în strânsă colaborare cu misiunile diplomatice și consulare ale statelor membre. În același timp, legăturile dintre delegație și ambasadele statelor membre vor deveni mai puternice.

Toate acestea vor îmbunătăți capacitatea UE de a-și servi cetățenii și de a le apăra în mod mai eficient interesele într-o lume din ce în ce mai globalizată.

*
* *

Întrebarea nr. 5 adresată de Agustín Díaz de Mera Garcia Consuegra (H-0121/10)**Subiect: Cuba**

Ar putea Președinția Consiliului să furnizeze informații despre politica pe care intenționează să o propună cu privire la Cuba, după decesul prizonierului politic Orlando Zapata Tamayo și având în vedere încălcările scandaloase și repetate ale drepturilor omului care au loc în această țară?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Împărtășesc pe deplin regretele cu privire la moartea dlui Orlando Zapata și preocupările onorabilului deputat cu privire la chestiunea drepturilor civile și politice din Cuba.

Președintele Consiliului și-a exprimat foarte clar poziția prin declarația pe care a dat-o după regretatul deces al dlui Orlando Zapata, solicitând eliberarea necondiționată a prizonierilor politici și respectarea libertăților fundamentale și, de asemenea, s-a arătat profund îngrijorat de situația prizonierilor politici, în special de a celor care fac în prezent greva foamei.

Președintele și-a reafirmat poziția și în timpul sesiunii plenare a Parlamentului European din 10 martie.

Cadrul optim în care UE ar trebui să abordeze situația este mai degrabă cel al dialogului politic decât cel al inițiativelor ad-hoc. O multiplicare a inițiativelor (demersuri, declarații) ar putea să aibă, în acest moment delicat, un efect contraproductiv. Nu trebuie exclus nici faptul că următoarele zile și săptămâni vor fi marcate de diverse evenimente care vor forța UE să adopte măsuri. Legăturile disponibile prin dialogul politic trebuie păstrate și folosite pentru a comunica autorităților cubaneze poziția fermă a UE. În acest moment, diplomația discretă este cea mai bună alternativă.

În condițiile de față, este extrem de important să fie întreprinse toate demersurile necesare pentru ca întâlnirea ministerială programată pentru 6 aprilie să se desfășoare. Trebuie să ne concentrăm eforturile pe pregătirea acestei întâlniri importante pentru a încerca să obținem rezultate concrete.

*
* *

Întrebarea nr. 6 adresată de Nikolaos Chountis (H-0123/10)

Subiect: Participarea FMI la procedurile aplicabile deficitelor excesive

În cadrul reuniunii extraordinare a Consiliului Uniunii Europene, organizate la 11 februarie 2010, s-a decis, printre altele, în ceea ce privește situația economică a Greciei, supravegherea îndeaproape de către Comisie a punerii în aplicare a recomandărilor, în colaborare cu Banca Centrală Europeană (BCE), și propunerea, dacă este cazul, a măsurilor suplimentare care s-ar impune, pe baza experienței Fondului Monetar Internațional (FMI). Referirea la FMI din cadrul deciziei Consiliului menționată anterior creează un precedent instituțional periculos, având în vedere că acest Fond devine, alături de Comisie și BCE, autoritatea însărcinată cu supravegherea punerii în aplicare a măsurilor impuse Greciei.

În primul rând, participarea FMI sau a oricărui organism internațional la aceste proceduri de supraveghere nu este prevăzută nici la articolul 126 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (deși este vorba de articolul cel mai detaliat din tratatul menționat), nici în protocolul anexat (nr. 12) „privind procedura aplicabilă deficitelor excesive”, nici în alte texte juridice ale Uniunii Europene. În al doilea rând, o astfel de participare s-ar putea justifica, chiar dacă în mod abuziv, doar în cazul în care statul membru în cauză ar solicita în mod oficial ajutorul FMI. În aceste condiții, ar putea Consiliul să răspundă la următoarele întrebări: A luat acesta în considerare faptul că referirea la FMI făcută de Consiliu încalcă tratatele, creând astfel un nou precedent instituțional și politic, fără ca procedura necesară să fie respectată? A adresat Grecia o cerere Fondului Monetar Internațional în acest sens?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Declarația aprobată de către șefii de stat sau de guvern în cadrul reuniunii informale a Consiliului European la 11 februarie 2010 este de natură politică și nu reprezintă implementarea procedurii aplicabile deficitelor excesive prevăzute în tratate.

Pentru a răspunde la prima întrebare adresată, trebuie să se facă distincția între procedura aplicabilă deficitelor excesive, pe de o parte, și posibilele mecanisme de asistență financiară pentru statele membre care întâmpină probleme bugetare, pe de altă parte.

Procedura aplicabilă deficitelor excesive prevăzută la articolul 126 alineatele (2)-(13) din TFUE este o procedură care vizează să încurajeze și, dacă este necesar, să oblige statul membru în cauză să reducă un deficit bugetar care poate fi identificat. La recomandarea Comisiei, procedura aplicabilă deficitelor excesive a fost deschisă împotriva Greciei în aprilie 2009 de către Consiliu prin adoptarea unei decizii în temeiul articolului 104 alineatul (6) din TCE – actualul articol 126 alineatul (6) din TFUE. În cadrul reuniunii sale din 16 februarie 2010, Consiliul a adoptat o decizie în conformitate cu articolul 126 alineatul (9) și a trimis o notificare Greciei pentru a lua măsuri de reducere a deficitului considerate necesare în vederea remedierii situației de deficit excesiv.

Deoarece procedura aplicabilă deficitelor excesive este un aspect care nu are legătură la nivel conceptual cu chestiunea acordării de asistență financiară statelor membre care întâmpină probleme bugetare, recurgerea Greciei la FMI, ca posibilă sursă de finanțare, nu ar încălca dispozițiile tratatelor privind procedura aplicabilă deficitelor excesive, nici deciziile și recomandările adoptate de către Consiliu pe baza dispozițiilor respective.

Un alt aspect este legat de posibilele mecanisme de asistență financiară pentru statele membre, mai precis de condiționalitatea privind asistența financiară care ar putea fi acordată Greciei. Se reamintește că, în declarația din 25 martie a șefilor de stat sau de guvern din zona euro, modalitățile de asistență financiară pentru Grecia au fost stabilite ca o combinație între un ajutor substanțial din partea FMI și o finanțare majoritar europeană. Declarația a precizat în mod clar că acordarea finanțării europene se va face „sub rezerva unei condiționalități puternice”.

Se reamintește că articolul 136 din TFUE, care împuternicește Consiliul să adopte măsuri specifice statelor membre a căror monedă este euro, inter alia, pentru „a consolida coordonarea și supravegherea disciplinei lor bugetare”, ar putea fi folosit drept instrument pentru impunerea acestor condiții Greciei.

În ceea ce privește a doua întrebare, se subliniază faptul că, până în prezent, Consiliul nu a fost înștiințat că Grecia a solicitat asistență din partea FMI.

*
* *

Întrebarea nr. 7 adresată de Frank Vanhecke (H-0126/10)

Subiect: Relațiile UE-Cuba

Este bine-cunoscut faptul că Președinția spaniolă a UE urmărește normalizarea relațiilor dintre UE și Cuba. În Concluziile Consiliului din 15-16 iunie 2009 se arată că, în iunie 2010, acesta va lua o hotărâre privind o eventuală modificare a poziției comune actuale cu privire la Cuba. În acest context, se va ține seama de progresele realizate în domeniul drepturilor omului.

Este de acord Consiliul cu poziția Președinției spaniole? În caz afirmativ, ce progrese a înregistrat Cuba în domeniul drepturilor omului? Aplică Cuba Pactul internațional privind drepturile civile și politice din 1966 și Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, astfel cum a solicitat Consiliul în 2009? Și-a luat Cuba un angajament concret (cu caracter obligatoriu) de a abolii „legea periculozității”, care face posibilă deținerea unei persoane pe baza unor simple suspiciuni?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO)) În concluziile sale din iunie 2009, Consiliul a hotărât să facă revizia anuală a poziției comune în iunie 2010, inclusiv o estimare în ceea ce privește dialogul politic, luând în considerare progresul aspectelor din concluziile Consiliului, în special în domeniul drepturilor omului. Acesta a fost un exercițiu realizat în fiecare an de la adoptarea poziției comune și va avea loc din nou în acest an.

Președinția spaniolă consideră că ar putea fi util să se analizeze relațiile dintre UE și Cuba în ceea ce privește viitorul politicii UE – Cuba. Aș dori să reamintesc faptul că discuția purtată de noi aici, în cadrul perioadei de sesiune din martie, a subliniat importanța poziției comune. Această discuție a arătat, de asemenea, că există un consens larg asupra importanței drepturilor omului ca valori pe care UE dorește să le promoveze la nivel mondial.

Consiliul urmărește îndeaproape situația drepturilor omului în Cuba. Se poartă discuții importante și periodice cu privire la drepturile omului în cadrul reuniunilor de dialog politic la nivel ministerial care au loc de două ori pe an, începând din 2008, între Cuba și UE. De asemenea, Consiliul își exprimă public îngrijorarea cu privire la situația drepturilor omului în Cuba prin declarații publice, prin concluziile sale și în demersurile făcute către autoritățile cubaneze, precum cel din 23 martie 2010.

Referitor la Pactul internațional din 1966 cu privire la drepturile civile și politice și la Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, aș dori să reamintesc faptul că acestea au fost semnate de statul cubanez, însă nu au fost ratificate, deși Consiliul l-a somat în acest sens.

În ceea ce privește legislația la care se referă onorabilul deputat, autoritățile cubaneze nu s-au angajat în niciun fel în cadrul dialogului politic dintre UE și Cuba pentru abrogarea acesteia.

Pot să îi asigur pe onorabilii deputați că evenimentele din Cuba vor continua să fie atent urmărite de Consiliu și că acesta va profita de orice ocazie pentru a-și exprima îngrijorarea de fiecare dată când se încalcă drepturile omului.

*
* *

Întrebarea nr. 8 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0131/10)

Subiect: Necesitatea adoptării unui ansamblu de norme privind vânzarea de arme către țările terțe

Franța a inițiat recent negocieri cu Rusia în vederea vânzării eventuale a patru nave de război Mistral. Ca urmare a acestor negocieri, mai multe state membre ale UE, inclusiv Letonia, Lituania, Estonia și Polonia, au susținut că vânzarea navelor de război Mistral ar avea consecințe negative atât pentru propria lor securitate,

cât și pentru securitatea anumitor state vecine ale UE. Aceste țări subliniază că navele de clasa Mistral sunt în mod clar de tip ofensiv.

Întrucât Tratatul de la Lisabona menționează aspirațiile spre o apărare comună și include o clauză de solidaritate în domeniul securității și al apărării, consideră Președinția spaniolă că este necesară adoptarea unui ansamblu de norme comune privind vânzarea de arme de către statele membre ale UE către țările terțe?

Este Președinția pregătită să inițieze dezbateri cu privire la acest subiect?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) UE a recunoscut cu mult timp în urmă necesitatea unor norme comune la nivelul Uniunii Europene referitoare la vânzarea de arme țărilor terțe.

În 1991 și 1992, Consiliul European a convenit asupra a opt criterii pe care statele membre ar trebui să le ia în considerare atunci când evaluează cererile privind acordarea de licențe pentru exportul de arme.

În 1998, Consiliul a adoptat un set comun de norme referitoare la vânzarea de arme țărilor terțe, sub forma Codului de conduită al Uniunii Europene privind exportul de arme. Codul conținea versiuni extinse ale celor opt criterii convenite în 1991 și 1992, a introdus un mecanism de notificare și de consultare pentru refuzuri și a inclus o procedură de asigurare a transparenței prin publicarea raporturilor anuale ale UE privind exportul de arme. Codul a contribuit în mod semnificativ la armonizarea politicilor naționale de control al exportului de arme. Dispoziția operativă nr. 9 din cod prevedea următoarele:

„Statele membre vor evalua, după caz, în comun, în cadrul Politicii externe și de securitate comună (PESC) situația beneficiarilor potențiali sau efectivi ai exportului de arme din statele membre, luând în considerare principiile și criteriile Codului de conduită”.

La 8 decembrie 2008, Consiliul a adoptat Poziția comună 2008/944/PESC, un instrument actualizat și îmbunătățit în mod semnificativ, care înlocuiește Codul de conduită. Articolul 9 din Poziția comună reflectă dispoziția operativă nr. 9 din cod și prevede următoarele:

„Statele membre vor evalua, după caz, în comun, în cadrul Politicii externe și de securitate comună (PESC) situația beneficiarilor potențiali sau efectivi ai tehnologiei și echipamentelor militare din statele membre, luând în considerare principiile și criteriile acestei poziții comune.”

Asemenea evaluări au loc periodic, inter alia în contextul organismelor Consiliului, și la toate nivelurile corespunzătoare, la solicitarea unui stat membru.

*
* *

Întrebarea nr. 9 adresată de Mairead McGuinness (H-0135/10)

Subiect: Progresul către îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului stabilite de ONU

Ce progrese a înregistrat Consiliul cu privire la planurile de a adopta o poziție ambițioasă a UE în vederea îndeplinirii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) 2010 este o etapă esențială în evoluția către îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului până în 2015. Uniunea Europeană acordă o importanță deosebită asigurării succesului reuniunii plenare la nivel înalt pentru evaluarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, care va avea loc în luna septembrie a acestui an.

În ultimii nouă ani, s-au depus eforturi considerabile pentru îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, deși progresele nu au fost egale nici la nivelul sectoarelor, nici la nivelul regiunilor. În special

regiunea Africa subsahariană este în urmă. Criza economică și financiară ridică întrebări cu privire la posibilitatea de a îndeplini Obiectivele de dezvoltare ale mileniului până în 2015 și riscă să compromită progresele înregistrate până în prezent.

Întrucât până în 2015 mai sunt doar cinci ani, Consiliul consideră că reuniunea plenară la nivel înalt din luna septembrie este o ocazie unică de a evalua și de a analiza rezultatele obținute până în prezent, dar și de a stabili ce mai trebuie făcut până în 2015. Trebuie să profităm de această ocazie pentru a stimula depunerea unor eforturi internaționale coordonate, în vederea accelerării progreselor viitoare pentru îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului.

În ceea ce privește procesul, Uniunea Europeană va avea în continuare un rol important în calitate de cel mai mare donator din lume și va depune toate eforturile necesare pentru a se asigura că reuniunea plenară la nivel înalt va avea un rezultat concis și orientat către acțiune. În cadrul pregătirilor pentru această reuniune, Consiliul ar trebui să adopte o poziție actualizată a Uniunii Europene, pe care o va prezenta la Consiliul European din luna iunie, având în vedere „Pachetul de primăvară” al Comisiei privind cooperarea pentru dezvoltare și raportul elaborat de Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite pentru reuniunea plenară la nivel înalt, care a fost prezentat luna trecută.

*
* *

Întrebarea nr. 10 adresată de Zigmantas Balčytis (H-0138/10)

Subiect: Impozitul pe venit aplicabil marinarilor care rămân pe mare perioade îndelungate

În temeiul legislației lituaniene privind impozitul pe venit, venitul marinarilor lituanieni care lucrează pe nave ale unor țări terțe este supus unui impozit de 15 %. Marinarii care lucrează pe nave sub pavilionul unei țări din Comunitatea Economică Europeană nu sunt supuși acestui impozit.

În practica altor țări din UE, marinarii aflați pe mare cel puțin 183 de zile fac obiectul unui impozit de 0 % sau nu trebuie să plătească deloc impozit. Această practică nu se aplică și în Lituania.

Nu consideră oare Consiliul că impozitul pe venitul marinarilor ar trebui să fie reglementat la nivel comunitar pentru a se asigura că principiile pieței unice interne sunt respectate?

Este de acord Consiliul cu faptul că aplicarea unei rate standardizate a impozitului pe venit pentru toți marinarii din UE și că standardizarea sistemelor fiscale ar putea contribui la protejarea locurilor de muncă ale cetățenilor Uniunii Europene?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Întrebarea adresată de către onorabilul deputat se referă la impozitarea directă. În această privință, trebuie menționate câteva aspecte importante.

În primul rând, Consiliul reamintește că, întrucât impozitele pe venit nu sunt armonizate în cadrul UE, statele membre sunt libere să adopte propriile legi astfel încât să își îndeplinească propriile obiective și cerințe de politică internă, cu condiția să își exercite competența respectivă în conformitate cu principiile fundamentale din tratat privind libera circulație a lucrătorilor, a serviciilor și a capitalurilor și libertatea de stabilire. Comisia trebuie să monitorizeze compatibilitatea legislației naționale cu legislația UE.

De asemenea, Consiliul ar dori să reamintească faptul că legislația poate fi adoptată de către Consiliu numai pe baza unei propuneri din partea Comisiei. În acest moment, nu există nicio propunere din partea Comisiei privind problemele abordate de onorabilul deputat din Parlamentul European. În comunicarea sa din 2001, „Politica fiscală a UE- Priorități pentru următorii ani”, Comisia a indicat faptul că impozitele pe venit pot fi stabilite în continuare de statele membre chiar și când UE va atinge un nivel mai înalt de integrare decât cel prezent, iar coordonarea lor la nivelul UE devine necesară numai pentru a preveni discriminarea transfrontalieră sau obstacolele în calea exercitării libertăților prevăzute de tratate.

*
* *

Întrebarea nr. 11 adresată de Niki Tzavela (H-0141/10)**Subiect: Politica energetică**

În domeniul energetic, reprezentanții UE și-au exprimat dorința de a îmbunătăți relațiile cu Rusia și au evocat trecerea la o relație comercială.

Există două conducte rivale în sud-estul Mediteranei: Nabucco și South Stream. South Stream va transporta gaz rusc. Conducta Nabucco este gata să intre în funcțiune, dar nu există gaze care să o alimenteze. Având în vedere impasul din chestiunea turco-armeană, care blochează aprovizionarea cu gaze din Azerbaidjan, precum și refuzul UE de a face afaceri cu Iran, de unde va obține UE gazul necesar pentru alimentarea conductei Nabucco?

Analizează Consiliul posibilitatea de a discuta cu Rusia pe tema conductelor Nabucco și South Stream, într-un context comercial? Examinează Consiliul mijloacele prin care cele două proiecte ar putea să colaboreze, mai degrabă decât să fie în concurență? În caz afirmativ, cum intenționează Consiliul să realizeze acest lucru?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Consiliul subliniază că diversificarea combustibililor, a surselor și a traseelor este o politică a UE de lungă durată. Această politică este comunicată în mod transparent atât țărilor de tranzit, cât și celor furnizoare.

Ambele proiecte amintite de onorabilul deputat, și anume Nabucco și South Stream, beneficiază în continuare de sprijinul Consiliului, din moment ce ambele contribuie la diversificarea, pe care UE o urmărește. Acestea fiind spuse, Consiliul reamintește că proiectele respective sunt coordonate în cea mai mare măsură de companii private: prin urmare, depinde în ultimă instanță de companiile implicate să aleagă și să lucreze cu partenerii pe care îi preferă.

Instrumentul potrivit pentru dezbaterile proiectelor Nabucco și South Stream cu Rusia este Dialogul pe tema energiei dintre UE și Rusia, în special subgrupa privind infrastructura, din grupa privind Dezvoltarea Pieței Energetice. Nu au fost discutate proiecte specifice la reuniunile recente ale acestei subgrupe. Într-adevăr, trebuie subliniat faptul că prezentul context politic și problemele descrise de onorabilul deputat cu privire la dificultatea de a găsi rezerve de gaze naturale ar trebui considerate din perspectiva pe termen lung (30 de ani sau mai mult) ale unor astfel de proiecte vaste de infrastructură.

În acest context, Consiliul a fost de acord să analizeze fezabilitatea unui mecanism care ar facilita accesul la noi surse de gaze naturale prin intermediul cooperării pentru dezvoltarea regiunii Caspice. Înființarea preconizată a organismului „Caspian Development Cooperation” (CDC) are ca obiectiv să demonstreze potențialul furnizori, precum Turkmenistan, că UE reprezintă un volum credibil de cerere care justifică faptul că un volum semnificativ de gaze naturale se regăsește pe această piață pe termen mediu și lung.

*
* *

Întrebarea nr. 12 adresată de Georgios Papastamkos (H-0143/10)**Subiect: Acordul încheiat între Uniunea Europeană și Maroc privind comerțul cu produse agricole**

La 17 decembrie 2009, Comisia și autoritățile marocane competente au semnat procesul-verbal convenit, care finalizează negocierile purtate pentru a obține „îmbunătățirea condițiilor de comerț bilateral cu produse din sectorul agroalimentar și al pescuitului.”

Este general recunoscut faptul că statele mediteraneene care sunt membre ale Uniunii Europene și țările din sud-estul Mediteranei produc numeroase produse similare în cursul aceluiași perioade ale anului. În plus, producătorii europeni sunt invitați să respecte, printre altele, norme stricte în materie de siguranță și calitate a produselor.

Care este părerea Consiliului privind acordul respectiv, în special referitor la efectele pe care o mai mare deschidere a pieței Uniunii Europene în condițiile negociate de către Comisie le-ar putea avea asupra agriculturii europene?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

RO După cum a menționat onorabilul deputat, negocierile au fost finalizate la 17 decembrie 2009 de negociatorii Marocului și ai UE sub forma unui proces-verbal convenit privind un viitor acord care vizează îmbunătățirea condițiilor comerciale bilaterale pentru produsele din sectorul agroalimentar și al pescuitului în contextul foii de parcurs euro-mediteraneene pentru agricultură (foaia de parcurs de la Rabat) adoptate la 28 noiembrie 2005.

La summitul UE-Maroc care s-a desfășurat în Granada la 7 martie 2010, cele două părți „au salutat progresul semnificativ înregistrat în ultimele luni în negocierile comerciale, ceea ce a făcut posibilă finalizarea negocierilor privind comerțul de produse agricole, de produse agricole prelucrate și de produse pescărești, precum și privind acordul de soluționare a litigiilor comerciale, un pas important către un acord de liber schimb puternic și extins”. S-a convenit ca „părțile să se angajeze să desfășoare în continuare procedurile în vederea semnării Acordului privind comerțul de produse agricole, de produse agricole prelucrate și de produse pescărești și a punerii sale în aplicare cât de repede posibil”.

Încheierea acordului depinde de aprobarea autorităților respective. În ceea ce privește Uniunea Europeană, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 218 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul trebuie să adopte decizia de a încheia acordul pe baza unei propuneri din partea negociatorului UE (Comisia) și după obținerea aprobării Parlamentului European. Comisia trebuie totuși să își prezinte propunerea Consiliului. Prin urmare, Consiliul nu se află în poziția de a exprima un punct de vedere privind prezentul acord în această etapă.

*
* *

Întrebarea nr. 13 adresată de Gay Mitchell (H-0144/10)

Subiect: Presiuni asupra regimurilor opresive

În lume există regimuri opresive care nu respectă principiile toleranței, democrației și libertății, acestea fiind valori fundamentale ale Uniunii Europene. În fiecare zi auzim că un regim sau altul își oprimă proprii cetățeni, din cauza credinței religioase a acestora, a libertății de conștiință sau a disensiunilor politice.

Ținând seama de noile mecanisme coordonate ale Uniunii Europene în ceea ce privește afacerile externe, cum își va accelera Consiliul eforturile și cum va exercita o adevărată presiune asupra națiunilor și guvernelor care acționează în moduri odioase pentru noi, dar se bucură totuși de cooperare cu UE în domenii precum comerțul sau asistența pentru dezvoltare?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Acțiunea UE pe scena internațională este ghidată de principiile și are în vedere seria de obiective prevăzute în articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană ⁽¹⁾, inclusiv promovarea drepturilor omului, a statului de drept și a democrației. În conformitate cu Strategia europeană de securitate, UE și-a consolidat eforturile de „a construi securitatea individului, prin reducerea sărăciei și a inegalității, prin promovarea bunei guvernări și a drepturilor omului, prin asistența pentru dezvoltare și prin abordarea cauzelor fundamentale ale conflictului și ale insecurității”.

UE deține o gamă largă de instrumente pentru acțiunea sa externă care sunt în conformitate cu aceste obiective. Printre acestea, dialogurile privind drepturile omului, clauzele politice în acorduri privind comerțul și dezvoltarea și măsurile restrictive sunt utilizate de UE pentru a promova respectarea libertății, a drepturilor omului și a statului de drept la nivel mondial. Dialogurile privind drepturile omului constituie o parte esențială

(1) Versiunea consolidată a Tratatului privind Uniunea Europeană. Disponibilă la adresa:
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2008:115:0013:0045:EN:PDF>.

a strategiei globale a UE în raport cu țările terțe. Până în prezent, UE a stabilit aproape 40 de forme de discuții axate pe drepturile omului pentru a invoca anumite cazuri individuale demne de interes și pentru a cataliza îmbunătățiri reale, concrete în ceea ce privește drepturile omului la nivel global. De asemenea, problemele legate de drepturile omului sunt ridicate în cadrul dialogului politic constant.

În ceea ce privește relațiile comerciale și cooperarea pentru dezvoltare, se obișnuiește să se includă „clauze politice” în acordurile extinse dintre UE și țările terțe. Clauzele privind respectarea drepturilor omului, principiile democratice și statul de drept sunt considerate „elemente esențiale”, iar încălcarea lor generează consecințe, inclusiv suspendarea parțială sau totală a acordului relevant.

Pentru a produce o schimbare de politică, UE poate de asemenea să decidă impunerea unor măsuri restrictive împotriva țărilor terțe care nu respectă democrația, drepturile omului și statul de drept. Acolo unde este posibil și în conformitate cu strategia globală a Uniunii Europene față de țara terță implicată, instrumentele legislative care impun măsuri restrictive se pot referi de asemenea la stimulente de încurajare a schimbării de politică sau de activitate necesare. Pe lângă punerea în aplicare completă și eficientă a măsurilor restrictive convenite în această privință de Consiliul de Securitate al ONU în temeiul capitolului VII din Carta ONU, UE poate de asemenea să impună sancțiuni autonome în conformitate deplină cu obligațiile care îi revin UE în temeiul dreptului internațional.

Principalele regimuri de sancțiuni autonome ale UE în acest domeniu se referă la Burma/Myanmar, Guineea (Conakry), Zimbabwe.

Tratatul de la Lisabona oferă un cadru reînnoit pentru acțiunea UE pe scena internațională, cu o gamă largă de instrumente la dispoziția sa. Odată cu punerea completă în aplicare a dispozițiilor prevăzute în Tratatul de la Lisabona, UE se va afla într-o poziție mai bună de a folosi aceste instrumente într-o modalitate mai cuprinzătoare și complementară. Serviciul european pentru acțiune externă va fi elementul principal pentru realizarea acestor lucruri.

*
* *

Întrebarea nr. 14 adresată de Evelyn Regner (H-0147/10)

Subiect: Numărul deputaților în Parlamentul European după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona

În conformitate cu articolul 11 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European, modificat la 25 noiembrie 2009, cei 18 deputați viitori pot participa ca observatori la activitatea Parlamentului European, fără drept de vot, până la ratificarea protocolului.

Cum are în vedere Consiliul punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona în ceea ce privește cele 18 locuri suplimentare în Parlamentul European?

Ce inițiativă are în vedere Consiliul pentru accelerarea ratificării protocolului de către statele membre ale UE?

Ce are în vedere Consiliul pentru a asigura respectarea concluziilor Consiliului European din 18-19 iunie 2009 de către Franța, precum și desemnarea deputaților săi suplimentari în Parlamentul European?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) După cum știți cu toții, în conformitate cu articolul 14 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), astfel cum a fost inclus în Tratatul de la Lisabona, numărul deputaților din Parlamentul European nu trebuie să depășească 750, plus Președintele. Întrucât alegerile pentru Parlamentul European din iunie 2009 s-au desfășurat pe baza fostului tratat (adică 736 de deputați europeni aleși), în perioada 4-7 iunie 2009, Consiliul European a fost de acord să adauge 18 locuri suplimentare la cele 736 deja ocupate la alegerile din iunie, în eventualitatea că Tratatul de la Lisabona intră în vigoare⁽²⁾. Punerea în aplicare a acestui acord al Consiliului European impune adoptarea și ratificarea de către cele 27 de state membre a unui Protocol de modificare a

⁽²⁾ 11225/2/09 REV 2.

articolului 2 din Protocolul 36 privind măsurile tranzitorii anexat la Tratatul de la Lisabona, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 48 alineatul (3) din TUE. La 4 decembrie 2009, guvernul spaniol a depus o propunere de modificare a tratatelor în acest scop.

La 10-11 decembrie 2009, Consiliul European a decis ⁽³⁾ să consulte Parlamentul European și Comisia în vederea examinării acestei propuneri. În temeiul celui de-al doilea subpunct al articolului 48 alineatul (3) din TUE, Consiliul European a specificat că nu a intenționat să convoace o Convenție (alcătuită din reprezentanți ai parlamentelor naționale, ai șefilor de state sau de guverne din statele membre, ai Parlamentului European și ai Comisiei) înainte de conferința reprezentanților guvernelor din statele membre, întrucât în opinia Consiliului European, acest lucru nu se justifică prin domeniul de aplicare al amendamentelor propuse. Reprezentanții Consiliului European au solicitat, prin urmare, aprobarea Parlamentului European în acest scop, după cum se solicită la articolul 48 alineatul (3) din TUE.

Calendarul estimat pentru deschiderea conferinței reprezentanților guvernelor din statele membre depinde de primirea poziției Parlamentului European cu privire la aceste două chestiuni, care, potrivit informațiilor noastre, va fi transmisă doar după sesiunea miniplinară din mai, și anume la 4 și 5 mai.

Intenția noastră este de a organiza o scurtă conferință a reprezentanților guvernelor din statele membre, urmată de ratificarea acestei revizuirii a Tratatului de fiecare stat membru, în conformitate cu cerințele sale constituționale.

În ceea ce privește modalitatea în care Franța îi va desemna pe cei doi deputați francezi suplimentari din Parlamentului European, permiteți-mi să vă reamintesc că, în conformitate cu inițiativa noastră preconizată de a revizui Protocolul 36 anexat la Tratatul de la Lisabona, pe baza concluziilor Consiliului European din iunie 2009, sunt prevăzute trei posibilități pentru desemnarea viitorilor deputați europeni de către statele membre în cauză:

fie alegeri ad-hoc prin vot universal direct în statele membre implicate, în conformitate cu dispozițiile aplicabile alegerilor pentru Parlamentul European;

fie prin referire la rezultatele alegerilor europene din 4-7 iunie 2009;

fie prin desemnare de către parlamentul național al statului membru implicat din rândul membrilor săi, în conformitate cu procedura hotărâtă de fiecare stat membru

Pentru cele trei opțiuni, desemnarea trebuie să fie realizată în conformitate cu legislația statului membru implicat și cu condiția ca persoanele în cauză să fi fost alese prin vot universal direct.

Acest lucru se aplică, desigur, doar pentru o perioadă de tranziție, și anume pentru mandatul actual al Parlamentului European. Începând cu 2014, toți deputații din Parlamentul European vor trebui desemnați în conformitate cu Actul electoral.

De asemenea, salut abordarea echilibrată din 7 aprilie a Comisiei pentru afaceri constituționale. Această comisie a considerat că spiritul Actului electoral din 1976 trebuie respectat pentru desemnarea deputaților suplimentari din Parlamentul European, dar că ar putea fi acceptate alegerile indirecte în caz de dificultăți tehnice sau politice insurmontabile.

*

* *

Întrebarea nr. 15 adresată de Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0149/10)

Subiect: Mecanisme de supraveghere financiară și de coordonare economică ale statelor membre din zona euro

Ministrul spaniol al finanțelor, Elena Salgado, împreună cu secretarul de stat pentru afaceri europene, Diego López Garrido, au subliniat, în declarațiile lor, angajamentul de a căuta modalități de remediere a deficiențelor economice structurale și de garantare a unei adevărate coordonări. Având în vedere faptul că mecanismele de supraveghere a politicilor financiare ale statelor membre au fost deja puse în aplicare în conformitate cu articolele 121 și 126 din Tratatul de la Lisabona, ar putea președinția Consiliului să răspundă la următoarele întrebări:

(3) EUCO 6/09.

Cum pot fi elaborate mecanisme de supraveghere și de coordonare mai eficace? Au fost prezentate propuneri concrete în vederea elaborării unui model economic viabil și echilibrat, având în vedere diferențele majore care există în prezent între economiile din zona euro? În cazul unui răspuns afirmativ, cum sunt primite aceste propuneri de către statele membre?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Procedurile de supraveghere economică și bugetară prevăzute la articolele 121 și 126 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) rămân piatra de temelie a coordonării politicii noastre economice și, respectiv, bugetare.

În concluziile din martie 2010, Consiliul European a declarat că va fi consolidată coordonarea generală a politicii economice printr-o întrebuintare mai adecvată a instrumentelor prevăzute la articolul 121 din TFUE.

În ceea ce privește zona euro și în lumina nevoii de cooperare economică strânsă în interiorul acesteia, Tratatul de la Lisabona a introdus posibilitatea de a adopta măsuri de consolidare a coordonării economice între statele membre din zona euro, în temeiul articolului 136 din TFUE. Astfel de măsuri ar fi luate întotdeauna „în conformitate cu procedura relevantă dintre cele la care se face referire în articolele 121 și 126”, urmând astfel procedurile existente din cadrul mecanismelor de coordonare și supraveghere și procedura aplicabilă deficitelor excesive, permițând în același timp o coordonare sporită în cadrul zonei euro.

Consiliul European a solicitat de asemenea Comisiei să prezinte propuneri până în iunie 2010 utilizând noul instrument de coordonare economică oferit de articolul 136 din TFUE, astfel încât să fie consolidată coordonarea la nivelul zonei euro. Până în prezent, Comisia nu a prezentat Consiliului nicio propunere sau recomandare.

Mai mult, în reuniunea din martie 2010 a Consiliului European, șefii de state sau de guverne din statele membre ale zonei euro s-au angajat să promoveze o coordonare solidă a politicilor economice în Europa și au considerat că este de competența Consiliului European să îmbunătățească guvernanta economică a Uniunii Europene. Aceștia au propus creșterea rolului său în coordonarea economică și definirea strategiei de dezvoltare a Uniunii Europene.

În final, se reamintește că același Consiliu European și-a invitat de asemenea președintele să stabilească împreună cu Comisia un grup de lucru cu reprezentanțe ale statelor membre, președinția prin rotație și BCE să prezinte Consiliului până la sfârșitul acestui an măsurile necesare pentru a atinge obiectivul unui cadru îmbunătățit de soluționare a crizei și al unei discipline bugetare mai bune, explorând toate opțiunile de consolidare a cadrului juridic.

*
* *

Întrebarea nr. 16 adresată de László Tőkés (H-0151/10)

Subiect: Protecția dreptului la educație în limbile minorităților în Ucraina

Prin ce mijloace și instrumente garantează Consiliul European că, în cadrul dialogului politic actual cu Ucraina, se pune accentul pe dreptul la educație în limbile minorităților?

În ce mod monitorizează și garantează Consiliul deplina aplicare de către Ucraina a Programului de asociere în legătură cu angajamentele asumate privind respectarea drepturilor minorităților?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Problema respectării drepturilor omului și a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților naționale este o prioritate pentru relațiile dintre UE și Ucraina. Dezbateră plenară din februarie a arătat că Parlamentul pune accent deosebit pe dezvoltarea statului de drept, a democrației și a procesului de reformă din Ucraina. Importanța problemei minorității naționale este consacrată în Acordul de parteneriat și cooperare dintre

Uniunea Europeană și Ucraina, care a fost semnat în iunie 1994 și a intrat în vigoare în martie 1998. Articolul 2 din acest acord definește respectarea principiilor democratice și a drepturilor omului drept principiu general care constituie un element esențial al acordului. Mai mult, acordul face posibil ca problema respectării drepturilor omului și a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților să fie abordată în cadrul dialogului politic dintre UE și Ucraina, care poate include de asemenea discuții privind chestiuni legate de OSCE și de Consiliul Europei. Problemele legate de persoanele care aparțin minorităților sunt abordate de asemenea în ședințele Consiliului de cooperare și ale Subcomisiei pentru justiție, libertate și securitate (JLS) cu Ucraina. În cadrul celei de-a 12-a Comisii pentru cooperare UE-Ucraina, care s-a desfășurat la Bruxelles la 26 noiembrie 2009, Consiliul a subliniat nevoia de a lua măsuri eficiente pentru a se asigura că politicile orientate spre promovarea limbii ucraineene în educație nu obstrucționează și nici nu limitează utilizarea limbilor minorităților.

Agenda de asociere UE-Ucraina, care pregătește și facilitează punerea imediată în aplicare a noului acord de asociere UE-Ucraina prin aprobarea unor măsuri concrete către atingerea obiectivelor sale, a stabilit un dialog politic orientat îndeosebi spre consolidarea respectării principiilor democratice, a statului de drept și a bunei guvernări, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților, după cum este consacrat în Convențiile fundamentale ale ONU și ale Consiliului Europei și în protocoalele aferente. Un astfel de dialog și o asemenea cooperare includ schimbul de bune practici privind măsurile de protejare a minorităților împotriva discriminării și a excluziunii în conformitate cu standardele europene și internaționale, cu obiectivul de a dezvolta un cadru juridic modern, de a dezvolta o cooperare strânsă între autorități și reprezentanții grupurilor minoritare, precum și cooperarea cu privire la măsurile de combatere a creșterii intoleranței și a incidenței infracțiunilor bazate pe ură.

UE a încurajat în mod consecvent Ucraina să coopereze cu Înaltul Comisar al OSCE pentru minoritățile naționale, inclusiv pe marginea unor probleme legate de limbile minorităților.

De asemenea, ar trebui luat în considerare faptul că respectarea drepturilor persoanelor care aparțin minorităților deține un loc important în Acordul de asociere care este negociat în prezent între UE și Ucraina, ca una dintre valorile comune esențiale pe care se bazează o relație strânsă și de durată între UE și Ucraina.

*
* *

Întrebarea nr. 17 adresată de Liam Aylward (H-0154/10)

Subiect: Priorități ale strategiei europene privind tineretul

Agenda socială reînnoită și Rezoluția Consiliului European privind politica pentru tineret din noiembrie 2009 au stabilit că tinerii și copiii reprezintă principala prioritate pentru perioada cuprinsă până în 2018. Abordarea problemelor legate de șomajul tinerilor și reducerea numărului de tineri care participă în programe de formare și educație au fost, de asemenea, identificate drept priorități.

Având în vedere că, în textul rezoluției Consiliul a fost de acord cu acțiuni de mărire a egalității de șanse pentru toți tinerii în materie de educație și pe piața muncii, în perioada cuprinsă până în anul 2018, poate Consiliul oferi câteva exemple concrete cu privire la modul în care acest obiectiv va fi realizat? Putem aștepta noi programe și inițiative în acest sens și care este calendarul imediat?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) La 27 noiembrie 2009, Consiliul a căzut de acord asupra unui cadru reînnoit pentru cooperare europeană în domeniul tineretului pentru următorii nouă ani. În acest cadru, Consiliul a fost de acord că, în perioada 2010-2018, obiectivele generale ale unei astfel de cooperări europene în sectorul tineretului ar trebui să fie crearea mai multor oportunități și a unor oportunități egale pentru toți tinerii în domeniul educației și pe piața muncii; și promovarea cetățeniei active, a incluziunii sociale și a solidarității tuturor tinerilor, respectând în același timp responsabilitatea statelor membre pentru politica din domeniul tineretului și natura voluntară a cooperării europene în sectorul tineretului.

De asemenea, Consiliul a fost de acord că în această perioadă, cooperarea europeană din sectorul tineretului ar trebui să fie pusă în aplicare printr-o metodă de coordonare reînnoită, deschisă, și că ar trebui să se bazeze pe obiectivele globale, pe o abordare duală și pe opt domenii de acțiune stabilite în cadru, inclusiv „educație

și formare”, precum și „ocuparea forței de muncă și spiritul antreprenorial”. De asemenea, stabilește angajarea tinerilor ca prioritate globală pentru actuala echipă de trei președinții.

Anexa I din Rezoluția Consiliului de stabilire a unui astfel de cadru a propus un număr de inițiative generale pentru statele membre și pentru Comisie în toate domeniile, urmate de o serie de obiective specifice tinerilor și inițiative posibile pentru fiecare domeniu de acțiune care pot fi de asemenea adoptate de statele membre și/sau de Comisie în limita competențelor lor respective și cu respectarea corespunzătoare a principiului subsidiarității.

Mai mult, în martie 2010, Consiliul European ⁽⁴⁾ a căzut de acord asupra unui număr de obiective principale, reprezentând obiective comune care dirijează acțiunile statelor membre și ale Uniunii în cadrul Strategiei pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică pentru anii 2010-2020. Două obiective principale au legătură directă cu tinerii:

obiectivul de a aduce rata de angajare pentru femeile și bărbații cu vârsta cuprinsă între 20 și 64 la 75 %, inclusiv prin participarea mai largă a tinerilor (precum și a celorlalte grupuri cu participare redusă);

îmbunătățirea nivelurilor de educație, în special prin obiectivul de reducere a ratelor de abandon școlar și prin creșterea procentului din populație care a absolvit studii superioare sau echivalente.

Deși aceste obiective din sectorul tineretului nu au caracter de reglementare și nu implică distribuirea de sarcini, ele reprezintă un obiectiv comun care va fi urmărit prin acțiuni mixte la nivel național și al UE.

În cele din urmă, obiectivul Președinției spaniole este ca, în mai, Consiliul să adopte o rezoluție privind incluziunea activă a tinerilor orientată spre combaterea șomajului și a sărăciei în vederea stabilirii principiilor comune în acest domeniu și a includerii dimensiunii tineretului în alte politici.

*
* *

Întrebarea nr. 18 adresată de Nicole Kiil-Nielsen (H-0156/10)

Subiect: Apărarea drepturilor omului în Afganistan

La 28 ianuarie 2010, la Londra, statele membre ale Uniunii Europene au sprijinit planul de reconciliere națională al Președintelui afgan Hamid Karzai și au promis să contribuie la finanțarea acestuia.

Și-au exprimat statele membre dezaprobarea cu privire la faptul că acest plan nu a fost discutat în prealabil nici în Parlament, nici cu societatea civilă afgană?

A obținut UE garanții privind respectarea drepturilor fundamentale ale femeilor înainte de a valida și subvenționa acest plan?

A insistat Uniunea Europeană la Londra ca orice acord cu insurgenții să includă un angajament clar în privința respectării drepturilor omului?

Dacă reconcilierea națională trebuie realizată de afgani înșiși, în ce fel prezența reprezentanților UE la Jirga consultativă de pace din 2-4 mai va permite garantarea respectării drepturilor democratice?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Drepturile omului, îndeosebi drepturile femeilor și ale copiilor, se află în centrul dialogului politic dintre UE și guvernul afgan - după cum este prevăzut în Planul de acțiune al UE pentru Afganistan și Pakistan, adoptat de Consiliu la 27 octombrie 2009.

În timpul conferinței de la Londra, guvernul din Afganistan și-a repetat angajamentul de a proteja și de a promova drepturile omului pentru toți cetățenii afgani și de a face din Afganistan un loc unde bărbații și femeile să beneficieze de securitate, de drepturi egale și de oportunități egale în toate sectoarele vieții. Comunitatea internațională a salutat angajamentul guvernului din Afganistan de a pune în aplicare Planul

(4) Doc. EUCO 7/10.

de acțiune național pentru femeile din Afganistan și de a pune în aplicare Legea pentru eliminarea violenței împotriva femeilor. Mai mult, participanții la conferință au salutat angajamentul guvernului din Afganistan de a încuraja participarea femeilor în toate instituțiile afgane de guvernare, inclusiv în organisme alese și desemnate și în funcții publice.

Uniunea Europeană continuă să încurajeze guvernul afgan să adopte măsuri concrete pentru respectarea deplină a drepturilor omului. Reconcilierea și reintegrarea trebuie să fie un proces condus de afgani. Participanții la conferința de la Londra au salutat planurile guvernului din Afganistan de a oferi un loc în societate celor care doresc să renunțe la violență, să participe la societatea liberă și deschisă și să respecte principiile consacrate în Constituția afgană, să renunțe la legăturile cu Al-Qaeda și cu alte grupuri teroriste și să își urmeze obiectivele politice în mod pașnic.

Creșterea economică, respectarea statului de drept și a drepturilor omului, împreună cu crearea de oportunități de angajare, precum și buna guvernare pentru toți afganii sunt de asemenea cruciale pentru a contracara apelul la insurecție, fiind în același timp vitale pentru o mai mare stabilitate în Afganistan.

Angajamentul UE în Afganistan este pe termen lung. UE se angajează să acorde asistență guvernului afgan în provocarea politică a reintegrării și a reconcilierii. Prin guvernul afgan, UE intenționează să consolideze capacitatea afgană și să îmbunătățească guvernarea la toate nivelurile. Îmbunătățirea sistemului electoral, combaterea corupției, sprijinirea statului de drept și a drepturilor omului sunt esențiale pentru o bună guvernare. În timpul conferinței de la Londra, participanții la conferință au salutat angajamentul guvernului din Afganistan de a revigora eforturile de reintegrare conduse de afgani prin dezvoltarea și punerea în aplicare a unui Program național pentru pace și reintegrare eficient, general, transparent și durabil. Jirga păcii, care urmează să se desfășoare în mai, face parte din procesul respectiv.

*
* *

Întrebarea nr. 19 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0158/10)

Subiect: Refuzul descărcării de gestiune a Consiliului pentru exercițiul financiar 2008

Comisia pentru control bugetar din cadrul Parlamentului European nu i-a acordat Consiliului descărcarea de gestiune pentru execuția bugetară din cursul exercițiului financiar 2008. Această situație este similară celei din anul precedent, când descărcarea de gestiune pentru bugetul din 2007 nu a fost acordată decât în noiembrie 2009. Ce măsuri intenționează Consiliul să adopte în vederea instituirii unor mecanisme financiare mai transparente și a unor norme de contabilitate mai clare? Când ar putea fi adoptate aceste măsuri?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) În opinia Consiliului, se pare că nu există niciun motiv obiectiv pentru a pune la îndoială execuția bugetului pe 2008 de către Consiliu: nici Raportul anual întocmit de Curtea de Conturi, nici analiza conturilor realizată de Comisia pentru control bugetar din 2008 nu au dezvăluit nereguli.

Poziția Comisiei pentru control bugetar în această privință pare a se baza pe dubii legate de nivelul de transparență practicat de Consiliu.

Pot fi foarte explicit cu privire la acest aspect: Consiliul consideră că este foarte transparent în ceea ce privește modul în care a executat bugetul în trecut.

În acest sens, Consiliul consideră că respectă toate cerințele de raportare prevăzute în Regulamentul financiar. În plus, Consiliul publică pe pagina sa de internet un raport privind gestiunea sa financiară pentru anul anterior. Aș dori să vă atrag atenția asupra faptului că, în prezent, Consiliul este singura instituție care a publicat pentru publicul larg un raport referitor la situația financiară preliminară pentru 2009.

Mai mult, președintele Coreper și Secretarul general al Consiliului s-au întâlnit cu o delegație a Comisiei pentru control bugetar la 15 martie 2010. Pentru această reuniune, s-au oferit multe informații privind problemele ridicate de Comisia pentru control bugetar, legate de execuția bugetului Consiliului pentru 2008.

Așa-numita convenție tacită a reglementat relațiile dintre instituțiile noastre privind bugetul administrativ al fiecăruia.

Dacă Parlamentul European dorește să revizuiască acest acord, Consiliul ar fi pregătit să ia în considerare inițierea de discuții privind un nou acord, cu condiția ca ambele componente ale autorității bugetare să fie tratate în mod strict egal.

*
* *

Întrebarea nr. 20 adresată de Hans-Peter Martin (H-0160/10)

Subiect: Competitivitatea statelor UE

În opinia dlui Herman Van Rompuy, președintele permanent al Consiliului European, competitivitatea statelor UE urmează să fie crescută prin efectuarea de controale regulate și prin introducerea de indicatori adiționali.

Care este punctul de vedere al Președinției spaniole a Consiliului cu privire la propunerile dlui Herman Van Rompuy, președintele permanent al Consiliului European?

Ce mecanisme de control dorește Președinția spaniolă a Consiliului să pună în aplicare pentru a controla mai bine competitivitatea statelor UE și pentru a identifica mai rapid o atitudine greșită?

Ce indicatori dorește Președinția spaniolă a Consiliului să introducă pentru a îmbunătăți nivelul de competitivitate a statelor UE și pentru a realiza orientări de conduită mai transparente?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Competitivitatea reprezintă unul dintre parametrii esențiali ai Strategiei Europa 2020 care a fost discutat la Consiliul European de primăvară, la 25 și 26 martie 2010.

Consiliul European de primăvară a convenit, în special, asupra a cinci obiective principale, care pot fi considerate drept indicatori pentru competitivitate și obiective comune care ghidează acțiunile statelor membre:

un nivel de 75 % al ocupării forței de muncă pentru femeile și bărbații cu vârste cuprinse între 20 și 64 de ani;

3 % din PIB pentru cercetare și dezvoltare, combinând investiții publice și private;

20 % mai puține emisii de gaz, în conformitate cu obiectivul „20/20/20”, prin care, în comparație cu nivelurile din 1990, cota de energii regenerabile și de eficiență a energiei ar trebui să fie crescută cu 20 %;

îmbunătățirea nivelurilor de educație; ratele numerice vor fi stabilite de Consiliul European de vară, în iunie 2010;

reducerea sărăciei, în conformitate cu indicatori care trebuie stabiliți de Consiliul European, la reuniunea sa din iunie 2010.

În lumina obiectivelor principale, statele membre își vor stabili obiectivele naționale într-un dialog cu Comisia. Rezultatele acestui dialog vor fi examinate de Consiliu până în iunie 2010.

Programele naționale de reformă elaborate de statele membre vor stabili în detaliu acțiunile pe care acestea le vor realiza pentru a pune în aplicare noua strategie.

De asemenea, Consiliul European de primăvară a concluzionat că mecanismele de monitorizare eficiente sunt esențiale pentru succesul punerii în aplicare a strategiei. Printre acestea se numără:

o evaluare globală a progresului înregistrat realizată anual de Consiliul European;

dezbateri periodice la nivelul Consiliului European dedicate priorităților principale ale strategiei;

o consolidare globală a coordonării politicii economice.

În cele din urmă, ar trebui subliniat faptul că, pentru a defini mai bine mecanismele de control și pentru a verifica competitivitatea statelor membre, Consiliul European i-a cerut președintelui său să stabilească, în colaborare cu Comisia Europeană, un grup de lucru alcătuit din reprezentanți ai statelor membre, președinția prin rotație a Consiliului și Banca Centrală Europeană, care să prezinte Consiliului, până la sfârșitul acestui an, măsurile necesare pentru atingerea obiectivului unui cadru îmbunătățit de soluționare a crizei și a unei mai bune discipline bugetare, analizând toate opțiunile de consolidare a cadrului juridic.

*
* *

Întrebarea nr. 21 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0169/10)

Subiect: Apartenența Taiwanului la organizații internaționale

În urma adoptării, la 10 martie 2010, a raportului Parlamentului European privind politica externă și se securitate comună (A7-0023/2010), ce măsuri concrete a adoptat Consiliul European pentru a convinge China să nu se mai opună aderării Taiwanului la organizații internaționale precum Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) și Convenția-cadru a Națiunilor Unite privind schimbările climatice (CCONUSC)?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Relațiile de ambele părți ale strâmătorii Taiwan s-au îmbunătățit simțitor după alegerea lui Ma Ying-jeou în 2008. Aceasta este o evoluție binevenită pentru stabilitatea din regiune.

În mod fundamental, Consiliul susține ferm că problema Taiwanului trebuie să fie rezolvată în mod pașnic prin dialog constructiv între toate părțile implicate. În acest sens, Consiliul a susținut întotdeauna - și va continua să susțină - orice soluție pragmatică, aprobată reciproc de ambele părți ale strâmătorii, pentru participarea Taiwanului la organizațiile internaționale relevante.

În prezent, Taiwanul urmărește statutul de observator în Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) și Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (UNFCCC). Consiliul va saluta orice discuție dintre cele două părți privind măsurile concrete orientate spre participarea sa semnificativă la aceste două forumuri, în măsura în care participarea respectivă poate fi importantă pentru UE și pentru interesele globale.

*
* *

Întrebarea nr. 22 adresată de Brian Crowley (H-0171/10)

Subiect: Procesul de pace din Orientul Mijlociu

Poate Consiliul European să ofere o evaluare actualizată privind stadiul procesului de pace din Orientul Mijlociu?

Ce acțiuni a întreprins Consiliul European pentru a promova punerea în aplicare a Raportului Goldstone?

Poate Consiliul European să ofere informații actualizate cu privire la eforturile depuse pentru eliberarea dlui Gilad Shalit, un soldat israelian luat prizonier?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Procesul de pace din Orientul Mijlociu continuă să se confrunte cu o lipsă a progresului. Continuă eforturile internaționale intense pentru a relua negocierile privind toate problemele aflate în stadiu final și pentru a relansa procesul de pace din Orientul Mijlociu. Cvartetul s-a reunit în Moscova la 19 martie și a declarat că negocierile ar trebui să conducă la un acord negociat între părți în termen de 24 de luni.

Uniunea Europeană a luat cu atenție notă de anchetele desfășurate de Israel și de palestinieni în ceea ce privește pretinse încălcări ale drepturilor omului și ale dreptului umanitar internațional. În același timp, Consiliul încurajează Israelul, așa cum îi încurajează și pe palestinieni, să aibă o abordare constructivă în vederea desfășurării unei anchete mai credibile și total independente a declarațiilor. Astfel de anchete realizate de toate părțile la conflict sunt esențiale pentru a asigura asumarea răspunderii pentru încălcările drepturilor omului și ale dreptului umanitar internațional, eliminând impunitatea și, în ultimă instanță, contribuind la reconciliere și pace durabilă. După cum își poate aminti onorabilul deputat, Consiliul a luat parte la dezbaterile PE privind raportul Goldstone, desfășurate la 24 februarie 2010, și a luat act de rezoluția adoptată ulterior de PE.

Eforturile de eliberare a soldatului israelian răpit, Gilad Shalit, continuă cu sprijinul Uniunii Europene. Consiliul a solicitat în mod consecvent și repetat respectarea deplină a dreptului umanitar internațional în Gaza.

*
* *

Întrebarea nr. 23 adresată de Georgios Toussas (H-0174/10)

Subiect: Provocările din partea Turciei și planurile NATO privind Marea Egee

Turcia și-a intensificat manevrele cu caracter de hărțuire în Marea Egee, recurgând la avioane de luptă și nave de război. La originea acestor provocări se află eforturile depuse în permanență de Turcia și planurile imperialiste ale NATO, care urmăresc să dividă Marea Egee în două porțiuni, să creeze o „zonă gri” la est de meridianul 25 și să submineze suveranitatea Greciei asupra spațiului aerian și maritim al Mării Egee și a insulelor grece. Nave de luptă turce și sisteme radare terestre hărțuiesc avioanele și elicopterele poliției portuare și ale aviației civile care efectuează zboruri în spațiul aerian grec. Nave ale marinei militare turce se apropie de coastele grece, cum a fost cazul la 24 martie 2010, când corveta Bafra a pătruns în apele teritoriale grece, creând o situație extrem de periculoasă în întreaga regiune.

Condamnă Consiliul aceste provocări la adresa suveranității Greciei, precum și planurile NATO de a divide Marea Egee în două porțiuni, care reprezintă o amenințare foarte gravă la adresa păcii și a securității din întreaga regiune a Mediteranei de sud-est?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Consiliul cunoaște această problemă, întrucât un număr considerabil de plângeri oficiale au fost făcute de Grecia cu privire la încălcările continue ale spațiului său aerian de Turcia.

Consiliul ar dori să reamintească faptul că, în calitate de țară candidată, Turcia trebuie să împărtășească valorile și obiectivele Uniunii Europene astfel cum sunt prevăzute de tratate. În acest sens, un angajament neechivoc de a întreține relații de bună vecinătate și de a soluționa litigiile în mod pașnic este esențial. Această problemă este reglementată de Cadrul de negociere și constituie o prioritate pe termen scurt în Parteneriatul revizuit pentru aderare.

În concluziile sale din 8 decembrie 2009, Consiliul a subliniat că Turcia trebuie să se angajeze fără echivoc în relații de bună vecinătate și în soluționarea pașnică a litigiilor în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite, recurgând, dacă este necesar, la Curtea Internațională de Justiție. În acest context, Uniunea a solicitat evitarea oricărui tip de amenințare, de sursă de conflict sau de acțiuni care ar putea avea un efect negativ asupra relațiilor de bună vecinătate și asupra procesului de soluționare pașnică a litigiilor.

Pe acest fundal, Consiliul îl poate asigura pe onorabilul deputat că problema va continua să fie monitorizată îndeaproape și invocată la toate nivelurile necesare, întrucât relațiile de bună vecinătate reprezintă una dintre cerințele în raport cu care va fi evaluat progresul înregistrat de Turcia la negocieri. Acest mesaj este subliniat Turciei în mod sistematic la toate nivelurile - cel mai recent la reuniunea de dialog politic dintre UE și Turcia, desfășurată la Ankara la 10 februarie 2010, precum și la reuniunea Comitetului de asociere din 26 martie 2010.

*
* *

Întrebarea nr. 24 adresată de Peter van Dalen (H-0176/10)**Subiect: Atrocitățile în masă comise în Nigeria**

A luat Consiliul cunoștință de atrocitățile în masă care au avut loc în Statul Plateau din Nigeria, cele mai recente acte fiind comise la 19 ianuarie și 7 martie 2010?

Este conștient Consiliul de faptul că aceste atrocități nu constituie incidente izolate, ci se înscriu în ciclul continuu al violențelor dintre diversele grupuri etnice și religioase din centrul Nigeriei?

Este Consiliul la curent în legătură cu informațiile potrivit cărora autoritățile locale au fost implicate sporadic în aceste violențe și se limitează adesea la a acționa din postura de observator pasiv?

Va îndemna Consiliul guvernul și autoritățile centrale nigeriene să-și intensifice eforturile pentru a pune capăt ciclului de violențe dintre grupurile etnice și religioase din centrul Nigeriei, instituind un climat mai sigur pentru comunitățile aflate în pericol, inclusiv cele din zonele rurale, deferindu-i justiției pe autorii atrocităților, abordând cauzele reale ale violenței sectare, inclusiv discriminarea socială, economică și politică a anumitor grupuri populaționale?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune din aprilie 2010 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Consiliul acordă o mare importanță drepturilor la libertatea de religie, de confesiune și de exprimare în dialogurile sale cu țările terțe. Libertatea de gândire, de conștiință, de religie și de confesiune este unul dintre drepturile fundamentale ale omului și acesta este consacrat ca atare într-o serie de instrumente internaționale.

Dna Ashton, Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, a condamnat în mod public violența și pierderea tragică de vieți omenești din Nigeria.

UE le-a solicitat tuturor părților să manifeste reținere și să caute mijloace pașnice de rezolvare a divergențelor dintre grupurile religioase și etnice din Nigeria și a solicitat de asemenea guvernului federal din Nigeria să se asigure că autorii actelor de violență sunt aduși în fața justiției și să susțină dialogul interetnic și interreligios.

În temeiul articolului 8 din Acordul de la Cotonou, UE se angajează în dialog politic constant cu Nigeria privind drepturile omului și principiile democratice, inclusiv discriminarea etnică, religioasă și rasială.

UE consideră că angajamentul continuu al Nigeriei și aderarea sa la normele și valorile democratice sunt esențiale în abordarea numeroaselor provocări cu care se confruntă, inclusiv reforma electorală, dezvoltarea economică, disensiunile între comunități religioase și transparența.

Împreună cu principalii săi parteneri internaționali, UE se angajează să continue să lucreze cu Nigeria pe marginea problemelor interne cu care se confruntă, colaborând în același timp ca parteneri pe scena globală.

*
* *

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI**Întrebarea nr. 26 adresată de Zigmantas Balčytis (H-0137/10)****Subiect: Protecția drepturilor copiilor în Uniunea Europeană**

O dispoziție a Tratatului de la Lisabona privind drepturile copiilor permite Comunității să adopte măsuri pentru a se asigura că drepturile copiilor sunt integrate în toate domeniile majore de politică. Este alarmant faptul că abuzurile sexuale împotriva copiilor sunt în continuare o problemă gravă în UE. În anumite state membre, există case de copii în care nu sunt garantate în niciun fel standarde corespunzătoare de viață și de îngrijire și unde se înregistrează cazuri de abuzuri sexuale. Investigarea acestor cazuri se desfășoară foarte încet.

Nu considerați oare că ar trebui să existe o monitorizare la nivel comunitar cu privire la modul de punere în aplicare a protecției drepturilor copiilor, precum și o supraveghere mai strictă în ceea ce privește modul în

care statele membre se asigură că drepturile copiilor sunt protejate și că instituțiile cu sarcini în acest sens își desfășoară activitatea în mod corespunzător pentru a proteja categoria cea mai vulnerabilă a societății, și anume copiii?

Răspuns

(RO) Comisia împărtășește hotărârea onorabilului deputat de a asigura un nivel ridicat de protecție și promovare a drepturilor copilului în UE.

Exploatarea sexuală și violența împotriva copiilor sunt inacceptabile. Pentru a aborda această problemă, Comisia a adoptat recent o propunere de directivă pentru combaterea abuzului sexual și a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile⁽⁵⁾.

Comunicarea din 2006 intitulată „Către o strategie UE în domeniul drepturilor copilului”⁽⁶⁾ a pus bazele unei politici europene în domeniul drepturilor copilului orientate spre promovarea și protejarea drepturilor copilului în politicile interne și externe ale Uniunii Europene. Comisia se angajează să ofere sprijin statelor membre în eforturile lor de a proteja și de a promova drepturile copilului în politicile lor. În acest sens, Comisia va continua să sprijine cooperarea reciprocă, schimbul de bune practici și finanțarea pentru statele membre în acțiunile acestora care au un impact asupra drepturilor copilului. Comisia nu are competența de a desfășura o monitorizare a abuzurilor privind drepturile copilului în aspectele în care nu există nicio legătură cu legislația UE.

Comunicarea Comisiei privind noul program multianual 2010-2014 privind Spațiul de libertate, securitate și justiție⁽⁷⁾, precum și concluziile Consiliului European din 11 decembrie 2009 referitoare la aceeași problemă⁽⁸⁾ („Programul de la Stockholm”) au reiterat importanța dezvoltării unei strategii ambițioase privind drepturile copilului, identificând drept domenii prioritare: combaterea violenței împotriva copiilor și a copiilor cu situații deosebit de vulnerabile, îndeosebi în contextul imigrării (minori neînsoțiți, victime ale traficului de persoane, etc.).

La sfârșitul lui 2010 Comisia va adopta o nouă comunicare pentru a prezenta cum intenționează să asigure că toate politicile interne și externe ale UE respectă drepturile copilului în conformitate cu principiile legislației UE și că sunt pe deplin conforme cu principiile și dispozițiile din Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului (CDC).

*
* *

Întrebarea nr. 27 adresată de Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-0168/10)

Subiect: Aplicarea normelor comunitare în materie de concurență pe piața internă a gazelor din Uniunea Europeană

Deși am proclamat crearea pieței unice a gazelor în Uniunea Europeană, în anumite state membre o entitate dintr-o țară terță (Gazprom) controlează, în mod direct sau indirect, aprovizionarea cu gaze și rețelele de transport și distribuție a gazelor, deoarece deține monopolul pe piața de profil. Această situație afectează în mod negativ contractele acestor state cu furnizorii de gaze, iar prețurile gazelor defavorizează adesea consumatorul final.

Având în vedere cel de-al treilea „pachet de măsuri în domeniul energetic” al UE și în special dispozițiile articolului 11 din Directiva 2009/73/CE⁽⁹⁾ din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale, cum intenționează Comisia să asigure transparența și concurența pe piața energiei din Uniunea Europeană? Intenționează Comisia să ajute statele care depind în mare măsură de un singur furnizor extern în negocierile privind prețurile gazelor, astfel încât să se evite denaturarea prețurilor? Intenționează Comisia să analizeze dacă poziția de monopol ocupată de Gazprom în diverse state membre

(5) COM(2010) 94 final.

(6) COM(2006) 367 final.

(7) COM(2009) 262 final.

(8) Documentul Consiliului EUCO 6/09.

(9) JO L 211, 14.8.2009, p. 94.

denaturează normele în materie de concurență în vigoare pe piața internă a gazelor din UE și dacă acest fapt permite companiei Gazprom să abuzeze de poziția sa dominantă pe piață?

Răspuns

(RO) În conformitate cu al treilea pachet legislativ privind piața internă de energie electrică, un operator al sistemului de distribuție (OSD) poate fi aprobat și desemnat ca OSD numai în urma procedurii de certificare prevăzute de directivele din domeniul energiei electrice și al gazelor. Aceste norme trebuie să fie aplicate tuturor OSD pentru certificarea inițială a acestora și ulterior în orice moment când este necesară o reevaluare a conformității OSD cu normele privind separarea.

Atunci când certificarea este solicitată de un potențial OSD controlat de o persoană dintr-o țară terță, de exemplu din Federația Rusă, procedura din articolul 10 este substituită de procedura din articolul 11 din directivele din domeniul energiei electrice și al gazelor în ceea ce privește certificarea în relație cu țări terțe.

În temeiul articolului 11 din directivele din domeniul energiei electrice și al gazelor, autoritatea de reglementare trebuie să refuze certificarea OSD care este controlat de o persoană dintr-o țară terță dacă nu s-au demonstrat următoarele:

că entitatea în cauză respectă cerințele normelor privind separarea. Acest lucru se aplică în mod egal diferitelor modele de separare: separarea proprietății, operator de sistem independent („OSI”) și operator de transmisie independent („OTT”); și

că acordarea certificării nu va pune în pericol securitatea distribuției de energie electrică a statului membru și a Uniunii Europene. Această evaluare trebuie să fie realizată de autoritatea de reglementare sau de o altă autoritate competentă desemnată de statul membru.

Pentru evaluarea sa, autoritatea competentă trebuie să ia în considerare în special acordurile internaționale dintre Uniunea Europeană și/sau statul membru și țara terță în cauză care abordează problema siguranței aprovizionării cu energie, precum și alte fapte și circumstanțe specifice ale cazului și ale țării terțe implicate.

Sarcina probei cu privire la respectarea condițiilor menționate anterior este repartizată potențialului OSD care este controlat de o persoană dintr-o țară terță. Comisia trebuie să ofere un avis prealabil privind certificarea. La adoptarea deciziei sale definitive privind certificarea, autoritatea națională de reglementare trebuie să țină seama în cea mai mare măsură de acest avis al Comisiei.

Procedura de certificare se va aplica OSD controlați de persoane din țări terțe începând din 3 martie 2013. Autoritățile naționale de reglementare trebuie să asigure conformitatea OSD cu dispozițiile privind liberalizarea și certificarea din al treilea pachet. În vederea acestui lucru, autoritățile naționale de reglementare au competența de a lua decizii obligatorii, inclusiv impunerea unor amenzi companiei în cauză.

În ceea ce privește transparența, al treilea pachet legislativ privind piața internă de energie electrică va îmbunătăți transparența pe piață privind operarea rețelelor și aprovizionarea. Acest lucru va garanta acces egal la informație, va face mai transparentă tarifularea, va spori încrederea în piață și va contribui la evitarea manipulării pieței. Noul plan de investiții pe 10 ani pentru rețelele energetice ale UE va face ca planificarea investițiilor între statele membre să fie mai transparentă și coordonată. Acesta promovează siguranța aprovizionării și în același timp dezvoltă piața UE.

Rolul Comisiei este acela de a defini cadrul juridic adecvat pentru o piață internă funcțională a gazului și de a nu fi implicată în negocierile comerciale dintre societățile individuale de energie electrică. Depinde de fiecare societate individuală care cumpără gaz să negocieze condițiile contractuale cu furnizorii de gaze, în conformitate cu nevoile proprii.

În țările care sunt bine integrate în piața europeană a energiei, care au acces la piețele la vedere și la diferiți furnizori de gaz, consumatorii pot profita de prețurile mai mici de pe piețele la vedere care predomină astăzi. Însă țările izolate nu beneficiază de acest lucru întrucât nu au de ales, fie pentru că nu au nicio legătură fizică, fie pentru că toată capacitatea rețelei este rezervată în contracte pe termen lung. Prin urmare, interconectările sunt de o importanță esențială pentru aceste țări, deoarece le permit acestora integrarea în piața europeană a energiei și le acordă posibilitatea de a alege pe care piața le-o oferă consumatorilor.

Într-un caz de piață interconectată, integrată și eficientă, prețurile tind să converge. Comisia a adoptat al treilea pachet legislativ privind piața internă de energie electrică pentru a aborda această problemă având drept obiectiv promovarea concurenței și a integrării pe piață. Comisia urmărește să stabilească condiții egale

pentru toți actorii de pe piață atunci când prețurile sunt fixate de operațiunile sau de mecanismul de piață. Cu toate acestea, Comisia nu negociază prețurile resurselor energetice importate.

În ultimii ani, Comisia a urmărit foarte atent dezvoltarea concurenței pe piața energiei din Europa, așa cum se arată prin Ancheta de sector și prin numărul mare de cazuri pe care le-a soluționat. Deși Comisia nu face comentarii cu privire la cazuri specifice, ar trebui să se remarce faptul că simpla existență a unei poziții dominante nu reprezintă o încălcare în temeiul legii concurenței. În orice eventualitate, Comisia va rămâne vigilentă în a asigura că nicio societate nu va avea un comportament anticoncurențial și va continua să desfășoare norme antitrust care apără concurența pe piețele europene ale energiei.

*
* *

Întrebarea nr. 29 adresată de Georgios Toussas (H-0167/10)

Subiect: Cesiunea transporturilor aeriene către grupuri monopoliste

Fuziunea preconizată dintre companiile Olympic Air și Aegean Airlines, care reprezintă rezultatul politicii de privatizări și de „liberalizare” promovată de Uniunea Europeană și, pe plan intern, de guvernele PASOK și Noua Democrație (ND), consolidează crearea de monopoluri pe piața transporturilor aeriene, fapt ce prezintă consecințe negative asupra populației și a lucrătorilor din acest sector. Concedierile, reducerile salariale, creșterea volumului de lucru al persoanelor care și-au păstrat locurile de muncă, majorarea prețurilor biletelor, reducerea numărului de legături aeriene, în special pe rutele neprofitabile, care au avut loc în urma privatizării companiei Olympic Airlines (OA), se vor intensifica și se vor concretiza prin degradarea serviciilor de transporturi aeriene. Cele 4 500 de persoane deja disponibilizate de Olympic Airlines nu au primit, până la data de 15 decembrie 2009, indemnizația prevăzută de lege, iar procedurile de acordare a unei pensii integrale persoanelor care îndeplinesc condițiile necesare și cele de transfer al lucrătorilor care rămân către alte servicii publice stagnează.

Ar fi dispusă Comisia să răspundă la întrebările de mai jos? Compania Olympic Airlines a fost privatizată pentru a aduce profituri grupurilor monopoliste? Care este opinia Comisiei cu privire la: a) fuziunea preconizată a companiilor Olympic Air și Aegean Airlines? și b) inducerea în eroare și problemele cu care se confruntă lucrătorii care au fost disponibilizați de compania Olympic Airlines?

Răspuns

(RO) În ceea ce privește întrebarea dacă Olympic Airlines a fost privatizată în beneficiul grupurilor monopoliste, răspunsul Comisiei este negativ. Vânzarea anumitor active ale Olympic Airlines și Olympic Airways Services a fost o soluție identificată de autoritățile elene pentru problemele vechi ale acestor două companii (ambele primiseră timp de mulți ani sume semnificative prin ajutor de stat ilegal și incompatibil).

Până în prezent nu a fost făcută nicio notificare către Comisie a operațiunii propuse.

În temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului („Regulamentul privind concentrările economice”) ⁽¹⁰⁾, Comisia ar deține competența de a evalua compatibilitatea concentrării economice propuse cu piața internă dacă aceasta are o „dimensiune a Uniunii”, în conformitate cu cerințele financiare privind cifra de afaceri prevăzute la articolul 1 din Regulamentul privind concentrările economice.

Odată ce a fost stabilită o astfel de dimensiune a Uniunii, iar operațiunea a fost notificată, Comisia desfășoară o anchetă și o evaluare detaliată a operațiunii care ar încerca să mențină o concurență eficientă în cadrul pieței interne, precum și să prevină efectele dăunătoare asupra concurenței și a consumatorilor, îndeosebi asupra pasagerilor de pe rutele interne și internaționale pe care le deservește companiile.

În analiza sa privind astfel de cazuri, Comisia ia în considerare, printre altele, poziția pieței și puterea întreprinderilor implicate în piețele unde acestea sunt active.

La 17 septembrie 2008, și pe baza unei notificări din partea autorităților elene, Comisia a adoptat o decizie privind vânzarea anumitor active ale Olympic Airlines și Olympic Airways Services. Decizia prevedea că, dacă anumite active ar fi vândute la prețul pieței, iar restul companiilor ar fi lichidat, acest lucru nu ar implica ajutorul de stat.

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice], JO L 24, 29.1.2004.

Măsurile sociale puse în aplicare de autoritățile elene în ceea ce privește foștii membri ai personalului din cadrul Olympic Airways Services și Olympic Airlines nu fac parte din decizia Comisiei; Comisia nu a fost consultată pe marginea acestor măsuri sociale și nu cunoaște natura sau domeniul lor de aplicare.

*
* *

Întrebarea nr. 31 adresată de Zbigniew Ziobro (H-0175/10)

Subiect: Accesul la materialele în format digital în UE

În continuare cetățenii UE nu se bucură de acces egal la materialele în format digital. De exemplu, utilizatorii din Polonia nu pot obține piese muzicale prin intermediul magazinului online „iTunes”. Problema accesului inegal privește și alți cumpărători și alte produse.

Ce măsuri va lua Comisia în această privință pentru a schimba situația actuală? Cât de repede se vor putea observa efectele măsurilor respective?

Răspuns

(RO) Întrebarea onorabilului deputat ridică problema deficiențelor existente în piața unică digitală, citând exemplul conform căruia mulți cetățeni ai Uniunii Europene nu au acces la oferte legale din partea unor magazine online de muzică transfrontaliere.

Unul dintre motivele invocate de operatorii de comerț electronic, cum ar fi iTunes, pentru menținerea magazinelor online la nivel național și împiedicarea accesului consumatorilor din alte țări este acordarea licenței asupra drepturilor de autor și a drepturilor legate de drepturile de autor la nivel național. Deși acordarea licenței la nivel SEE devine din ce în ce mai frecventă pentru anumiți deținători de drepturi cum ar fi producătorii de muzică, autorii continuă să își licențieze drepturile în spectacole publice la nivel național.

Comisia lucrează în prezent la Agenda digitală pentru Europa care va aborda, printre altele, deficiențele existente ale pieței unice digitale a UE. Scopul este de a permite libera circulație a conținutului și a serviciilor pe teritoriul UE pentru a stimula cererea și pentru a completa piața unică digitală. În acest context, Comisia intenționează să lucreze asupra unor măsuri menite să simplifice acordarea și gestionarea drepturilor de autor și acordarea licențelor transnaționale.

Comisia și, în special, membrul Comisiei responsabil pentru piața internă și servicii vor găzdui o audiență publică privind guvernanta gestionării drepturilor colective în UE, care va avea loc la 23 aprilie 2010 în Bruxelles.

În plus, diferențele de tratament aplicate de prestatorii de servicii în conformitate cu cetățenia ori naționalitatea sau locul de reședință a consumatorilor sunt abordate în special de articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE⁽¹¹⁾ privind serviciile în cadrul pieței interne („Directiva privind serviciile”). În conformitate cu această dispoziție, „statele membre se asigură că condițiile generale de acces la un serviciu, care sunt puse la dispoziția publicului de către prestator, nu conțin condiții discriminatorii referitoare la cetățenie ori naționalitate sau locul de reședință ori sediul beneficiarului”. Această dispoziție specifică, de asemenea, că toate diferențele de tratament sunt interzise, întrucât diferențele între condițiile de acces vor fi permise „în cazul în care acele diferențe sunt justificate în mod direct prin criterii obiective”.

Directiva privind serviciile a fost adoptată la sfârșitul lui 2006, iar statele membre trebuiau să o pună în aplicare până la 28 decembrie 2009 cel târziu. În temeiul directivei, refuzul de a vinde va fi permis doar în cazul în care comercianții demonstrează că diferențele de tratament pe care le aplică sunt „justificate în mod direct prin criterii obiective”.

Comisia consideră că aplicarea articolului 20 alineatul (2) din Directiva privind serviciile, împreună cu eliminarea obstacolelor rămase care împiedică încă dezvoltarea unei piețe paneuropene de descărcare digitală, va conduce la deschiderea progresivă a magazinelor virtuale de muzică pentru clienții din toată Europa.

*
* *

⁽¹¹⁾ JO L 376, 27.12.2006.

Întrebarea nr. 40 adresată de Hans-Peter Martin (H-0161/10)**Subiect: Germania**

De când a fost făcut public falimentul financiar al Greciei, iar Germania, țară membră a Uniunii Europene, nu este dispusă să acorde Greciei sprijin necondiționat, anumite state membre ale Uniunii Europene, dar și anumiți reprezentanți ai Comisiei Europene reproșează implicit guvernului german că are o atitudine „neeuropăană”.

Consideră Comisia că o țară membră a Uniunii Europene este „neeuropăană” pentru că, spre deosebire de alte țări membre, are încă puterea financiară de a acorda sprijin, dar are, tocmai în perioade de criză economică, și datoria față de contribuabilii săi să verifice exact orice cheltuială suplimentară și, eventual, să o respingă?

Ce semnal ar transmite o salvare necondiționată a Greciei către țări afectate, de asemenea, foarte serios de criza economică, precum Italia, Irlanda, Spania și Portugalia?

Răspuns

(RO) Un ajutor necondiționat pentru Grecia nu a fost niciodată luat în considerare de Comisie sau de statele membre. Declarațiile succesive ale șefilor de state sau de guverne și ale Eurogrup susțin în mod clar că orice sprijin, dacă este necesar, va fi însoțit de condiții stricte de politici, va fi acordat cu rate nepreferențiale de dobânzi și va fi oferit împreună cu Fondul Monetar Internațional (FMI).

*
* *

Întrebarea nr. 41 adresată de Vilija Blinkevičiūtė (H-0113/10)**Subiect: Sărăcia în rândul femeilor din Europa**

În această perioadă marcată de dificultăți economice, femeile și mamele necăsătorite sunt cele mai afectate la nivel european. Mamele care își cresc singure copiii se confruntă zilnic cu greutatea pentru a satisface nevoile minime ale copiilor. Mai mult de jumătate din mamele necăsătorite trăiesc sub pragul sărăciei, făcând zilnic eforturi să-și coordoneze programul de lucru cu educarea copiilor, acest lucru fiind dificil în situația lor.

Deși au trecut aproape 35 de ani de la adoptarea directivei privind aplicarea principiului egalității de remunerare din 1975, femeile din Europa încă sunt victime ale discriminării pe piața muncii și încă există o diferență de aproximativ 17 % între salariile femeilor și ale bărbaților care ocupă același post.

Anul trecut, un buget de 100 de milioane de euro a fost alocat punerii în aplicare a programelor privind egalitatea de gen și coeziunea socială iar Comisia dezbate aceste probleme importante de mulți ani. În pofida acestor fapte, obiectivele concrete ale Uniunii Europene în vederea reducerii sărăciei în rândul femeilor nu au fost încă nici definite, nici reglementate. În consecință, ce acțiuni intenționează să întreprindă Comisia în viitor pentru a reduce sărăcia în rândul femeilor din Europa? Trebuie menționat faptul că, dacă nu sunt adoptate măsuri concrete în vederea reducerii sărăciei în rândul femeilor, nu este posibilă nici reducerea sărăciei în rândul copiilor.

Răspuns

(RO) Comisia împărtășește preocuparea onorabilei deputate privind necesitatea de a reduce sărăcia în Uniunea Europeană, astfel încât toți locuitorii acesteia, în special cei mai vulnerabili, inclusiv femeile, să poată trăi cu demnitate. Propunerea de a include un obiectiv principal privind reducerea sărăciei în Strategia Europa 2020 este o expresie a acelei preocupări și a lecțiilor învățate de-a lungul ultimului deceniu. Eforturile de a atinge obiectivul respectiv trebuie susținute printr-o inițiativă emblematică, „Platforma europeană de combatere a sărăciei”. În temeiul acestei inițiative, ar trebui să fie consolidată strategia europeană pentru incluziunea socială și protecția socială și ar trebui intensificate eforturile pentru a aborda cea mai vulnerabilă situație.

Recent, Comisia a adoptat o Cartă a femeilor ⁽¹²⁾, care stabilește cinci zone prioritare pentru următorii cinci ani, și își reafirmă angajamentul față de egalitatea de șanse între femei și bărbați. Două dintre zonele prioritare, și anume independența economică egală și remunerarea egală pentru aceeași muncă prestată și pentru o muncă echivalentă, sunt relevante în mod direct pentru eforturile de abordare a sărăciei care afectează femeile.

(12) COM(2010) 78 final.

Comisia joacă un rol important prin promovarea acțiunilor de creștere a incluziunii sociale și de încurajare a unor standarde decente de viață în cadrul incluziunii active. Strategiile de incluziune activă sunt bazate pe trei puncte, și anume nevoia individului de a avea acces la resurse adecvate, legături mai bune cu piața muncii și servicii sociale de calitate. Ca pas următor, Comisia lucrează la un raport referitor la modul în care principiile de incluziune activă pot contribui cel mai bine la strategiile de ieșire din criză. Reducerea sărăciei în rândul copiilor este o altă prioritate la care Comisia lucrează îndeaproape împreună cu statele membre pentru a se asigura că sunt luate măsurile necesare și că tuturor copiilor le sunt oferite șanse egale în viață.

Pe lângă programul Progress la care face referire onorabila deputată, Fondul social european (FSE) este orientat spre persoanele din societate, inclusiv femeile, care sunt mai vulnerabile în fața șomajului și a excluziunii sociale. În perioada 2007-2013, FSE va finanța proiecte și programe în șase domenii specifice, dintre care cinci pot avea consecințe directe sau indirecte asupra sărăciei și a sărăciei în rândul copiilor, și anume reforme în domeniul ocupării forței de muncă și al incluziunii sociale (1 %); îmbunătățirea incluziunii sociale a persoanelor defavorizate (14 %); creșterea adaptabilității lucrătorilor și a întreprinderilor (18 %); îmbunătățirea accesului la locurile de muncă și durabilitatea (30 %); îmbunătățirea capitalului uman (34 %).

*

* *

Întrebarea nr. 42 adresată de Silvia-Adriana Țicău (H-0115/10)

Subiect: Măsuri pentru creșterea atractivității destinațiilor turistice din UE și dezvoltarea turismului european

Conform statisticilor Eurostat, sectorul turismului a suferit un declin în 2009, comparativ cu 2008, numărul de nopți de cazare într-un hotel (sau echivalent) înregistrând o scădere de 5 %. Această scădere a fost și mai accentuată în cazul turiștilor ne-rezidenți (9,1 %). În anul 2009, 56 % din nopțile de cazare au fost contractate de către cetățeni rezidenți, doar 44 % din totalul nopților de cazare fiind contractate de cetățeni ne-rezidenți. Tratatul de la Lisabona permite Uniunii să completeze acțiunea statelor membre în sectorul turismului, prin promovarea competitivității și prin crearea unui mediu favorabil dezvoltării întreprinderilor Uniunii în acest sector. Care sunt măsurile pe care Comisia le are în vedere pentru a crește atractivitatea destinațiilor turistice din UE și pentru a asigura dezvoltarea acestui sector?

Răspuns

(RO) Comisia Europeană este foarte conștientă de ultimele statistici publicate de Eurostat în ceea ce privește numărul de nopți petrecute la hoteluri în UE-27 și recunoaște scăderea înregistrată în 2009 în comparație cu anul anterior. Cea mai semnificativă scădere a fost observată în numărul de nopți petrecute de nerezidenți, cu o scădere de 9,1 % față de o scădere de 1,6 % pentru nopțile petrecute în hoteluri de către rezidenți în propriile țări. Cu toate acestea, Comisia ia act de faptul că din ce în ce mai mulți turiști sunt mai dispuși să își aleagă destinațiile de vacanță în țările lor sau în țări învecinate, îndeosebi din cauza consecințelor recente crize economice și financiare. Această nouă tendință explică, într-o anumită măsură, scăderea numărului de vizitatori nerezidenți. Rezultatele celor trei sondaje Eurobarometru realizate de Comisie în 2009 și la începutul lui 2010 confirmă de asemenea acest lucru.

Comisia este cu siguranță atentă la situația din industria turismului și nu va întârzia exercitarea noii competențe pe care Tratatul de la Lisabona o conferă UE în domeniul turismului. În acest sens, serviciile Comisiei au început activitatea de pregătire pentru o comunicare care identifică un cadru consolidat pentru o politică europeană în domeniul turismului.

În acest cadru nou, Comisia recunoaște, în special, consolidarea imaginii și a percepției Europei ca destinație turistică, precum și dezvoltarea competitivă și durabilă a turismului european ca priorități esențiale. Măsurile realizate în acest cadru vor fi proiectate cu siguranță, printre altele, să crească interesul destinațiilor turistice în UE, nu doar să crească numărul de turiști nerezidenți în Europa, ci și să beneficieze mai mult de eventualitatea ca cetățenii UE să își petreacă vacanța în propriile țări și în celelalte state membre. Cu privire la acest punct, Comisia ar dori să sublinieze faptul că au fost prezentate Comisiei câteva orientări generale și propuneri de acțiune în cadrul conferinței europene privind turismul - o adevărată conferință „la nivel înalt” privind această industrie și provocările cu care se confruntă - pe care au organizat-o serviciile Comisiei în colaborare cu Președinția spaniolă la Madrid.

Totuși, pentru a realiza aceste obiective, toți cei implicați în sectorul turismului din Europa trebuie să își ofere sprijinul: autoritățile publice la respectivele lor niveluri, Comisia Europeană însăși, întreprinderile, turiștii și toate celelalte organisme care pot stimula, susține și influența turismul.

*
* *

Întrebarea nr. 43 adresată de Paul Rübig (H-0117/10)

Subiect: Protecția datelor pe internet

În vederea îmbunătățirii protecției datelor pe internet, aş dori să propun o modificare la directiva privind protecția datelor cu privire la următoarele aspecte:

Datele publicate pe internet nu pot fi utilizate decât cu respectarea scopului inițial al publicării acestora.

Utilizatorii aplicației web 2.0 ar trebui să păstreze în permanență controlul asupra datelor publicate pe internet. Aceștia ar trebui să aibă dreptul de a prevedea o dată de expirare pentru conținuturile de date create de ei și să poată șterge datele personale.

Toți furnizorii de servicii ar trebui să permită utilizarea unui nume de utilizator sau a unui pseudonim.

Va lua în considerare Comisia aceste propuneri de modificare a directivei privind protecția datelor?

Răspuns

(RO) Comisia ar dori să îi mulțumească onorabilului deputat pentru sugerarea mai multor modificări la Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date („Directiva privind protecția datelor”)⁽¹³⁾.

Directiva privind protecția datelor trece în prezent printr-o revizuire completă. Revizuirea cadrului de reglementare privind protecția datelor a fost inițiată de o conferință la nivel înalt privind Viitorul protecției datelor din mai 2009 care a fost urmată de o consultare publică extinsă online care s-a încheiat în decembrie 2009. Aspectele prezentate de onorabilul deputat atrag atenția numeroaselor părți interesate și vor fi luate cu siguranță în considerare de Comisie.

Comisia a primit un volum mare de răspunsuri la adresa consultării, ceea ce indică importanța inițiativei sale. În prezent, aceasta analizează feedbackul primit în acest exercițiu de consultare și evaluează posibilele probleme cu cadrul de reglementare care au fost identificate, precum și posibilele soluții.

Cerința ca datele publicate pe internet să fie utilizate numai pentru scopul convenit la momentul publicării este deja un principiu existent, stabilit în Directiva privind protecția datelor, și anume ca datele să fie păstrate într-o formă care să permită identificarea persoanelor vizate pentru o perioadă de timp care nu o depășește pe cea necesară scopurilor pentru care au fost colectate datele. Este necesar să se asigure respectarea acestui principiu în toate contextele, în special pe internet.

În măsura în care utilizatorii web pot fi considerați persoane vizate în sensul stabilit de Directiva privind protecția datelor, aceștia au dreptul de a deține controlul asupra datelor pe care le fac accesibile online. În complexul mediu Web 2.0, păstrarea datelor sub control și o bună înțelegere a locului unde au fost transferate și utilizate aceste date sunt extrem de solicitante. Prin urmare, un furnizor de servicii care funcționează ca operator de date ar trebui să informeze persoana vizată, într-o manieră transparentă, în legătură cu consecințele acestei acțiuni înainte de încărcarea de date online.

Comisia, precum și organismul său consultativ, Grupul de lucru pentru protecția datelor prevăzut la articolul 29, au pledat în numeroase avize⁽¹⁴⁾ pentru utilizarea pseudonimelor mai degrabă decât dezvăluirea identității unei persoane online, precum și pentru opțiuni standard care respectă viața privată pentru utilizatorii aplicațiilor Web 2.0.

Comisia va lua în considerare sugestiile onorabilului deputat atunci când va pregăti răspunsul la rezultatul consultării publice.

*
* *

⁽¹³⁾ JO L 281, 23.11.1995.

⁽¹⁴⁾ e.g. http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2009/wp163_en.pdf.

Întrebarea nr. 44 adresată de Justas Vincas Paleckis (H-0118/10)**Subiect: Votarea electronică**

În timpul alegerilor pentru Parlamentul European din anul 2009, Estonia a fost singura țară din Uniunea Europeană ai cărei cetățeni au avut posibilitatea de a vota prin intermediul internetului.

Potrivit specialiștilor, votarea electronică ar putea eficientiza alegerile și asigura o participare sporită a cetățenilor. De asemenea, votarea electronică i-ar atrage și pe alegătorii mai tineri care, de regulă, nu manifestă interes. Votarea electronică, prin sisteme fiabile și instrucțiuni clare pentru alegători, ar consolida democrația și ar crea condiții de votare mai bune atât pentru persoanele cu handicap, cât și pentru cetățenii care călătoresc în mod constant.

A formulat Comisia recomandări la adresa statelor membre cu privire la introducerea votării electronice? A analizat aceasta posibilitățile de pregătire a măsurilor și a finanțării necesare pentru ca statele membre să poată adopta opțiunea votării electronice până la alegerile pentru Parlamentul European din anul 2014?

Răspuns

(RO) Comisia înțelege cât de important este să consolideze implicarea tuturor cetățenilor în viața democratică a Uniunii și să sporească participarea la alegerile europene. Cu toate acestea, măsurile pentru procesul de vot, precum posibilitatea de vot electronic, sunt alese în mod liber de fiecare stat membru.

De fapt, principiile comune ale alegerilor europene care trebuie respectate de statele membre sunt prevăzute de Actul din 1976 privind alegerea reprezentanților în Parlamentul European prin vot universal direct, modificat ultima dată prin Decizia Consiliului 2002/772. Aceste principii includ, printre altele, obligația de a utiliza reprezentarea proporțională și posibilitatea de a stabili un prag pentru alocarea de locuri, de maximum 5 procente din voturi. Totuși, statele membre sunt libere să stabilească măsurile pentru aspectele alegerilor care nu sunt acoperite prin act. O asemenea măsură este reprezentată de votul electronic.

Este de competența Parlamentului European să propună amendamente la Actul din 1976. Comisia nu ar avea nicio competență să propună utilizarea votului electronic.

În ceea ce privește facilitarea participării cetățenilor la alegeri, inclusiv a cetățenilor din Uniune care își schimbă reședința în alte state membre, legislația actuală a UE acordă dreptul de vot în alegerile europene și municipale în statul membru de reședință, în aceleași condiții ca și cetățenilor statului respectiv.

*

* *

Întrebarea nr. 45 adresată de Anna Hedh (H-0119/10)**Subiect: Strategia privind drepturile copilului**

Având în vedere angajamentul UE față de strategia sa privind drepturile copilului, intenționează Comisia să renunțe la abordarea tematică în favoarea furnizării de consiliere strategică și sprijinirii punerii în aplicare a unei perspective bazate pe drepturile copilului la nivelul politicilor, legislației și programelor UE?

În caz afirmativ, cum intenționați să vă asumați rolul de lider capabil să aducă o contribuție pozitivă la promovarea acestei strategii la nivelul politicilor în rândul colegilor dumneavoastră, să îi încurajați să ia în considerare o perspectivă bazată pe drepturile copilului și să identifice căi de acțiune specifice în domeniile lor de competență, acțiuni întreprinse în prezent în direcția dumneavoastră generală în cazul copiilor invizibili și al violenței în școli?

Răspuns

(RO) Comunicarea Comisiei din 2006 „Către o strategie UE în domeniul drepturilor copilului” este menită să promoveze și să protejeze drepturile copilului în politicile interne și externe ale Uniunii Europene.

Rolul de a oferi o direcție strategică politicilor UE care au impact asupra drepturilor copilului este deja atestat de Comunicarea din 2006. Comisia plănuiește să adopte la sfârșitul anului 2010 o nouă comunicare care să prezinte modul în care intenționează să asigure că toate politicile interne și externe ale UE respectă drepturile copilului în conformitate cu principiile dreptului UE și că sunt pe deplin conforme cu principiile și dispozițiile Convenției Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului și ale altor instrumente internaționale.

Punerea ulterioară în aplicare și dezvoltarea strategiei ar trebui să combine o abordare mai generală a orientării strategice a politicilor UE care au impact asupra copiilor cu rezultate concrete în cazul priorităților clare.

Comunicarea Comisiei privind noul program multianual 2010-2014 privind Spațiul de libertate, securitate și justiție („Programul de la Stockholm”), precum și concluziile Consiliului European din 11 decembrie 2009 au reiterat importanța dezvoltării unei strategii ambițioase privind drepturile copilului, identificând drept domenii prioritare: combaterea violenței împotriva copiilor și a copiilor cu situații deosebit de vulnerabile, îndeosebi în contextul imigrării (minori neînsoțiți, victime ale traficului de persoane etc.)

O problemă de interes deosebit pentru dezvoltarea ulterioară și punerea în aplicare a unei strategii solide a UE privind drepturile copilului este lipsa datelor. Acesta este motivul pentru care au fost organizate întâlniri la nivel tehnic cu experți privind aspectele legate de copiii „invizibili” și violență.

*
* *

Întrebarea nr. 46 adresată de Karin Kadenbach (H-0120/10)

Subiect: UE 2020 și biodiversitatea

Documentul de consultare al Comisiei privind viitoarea strategie „UE 2020” pentru dezvoltare și crearea de locuri de muncă este focalizat pe crearea de noi industrii, accelerarea modernizării sectoarelor industriale europene existente și necesitatea de a consolida baza industrială a Europei. Dar nu este menționat nicăieri în mod specific faptul că diferite regiuni urbane și rurale au nevoi diferite și că factori importanți de producție în economia rurală, precum solul, apa dulce, biodiversitatea și alte servicii ecologice ar putea necesita diferite abordări și instrumente aferente politicii. Este semnificativ faptul că referirile la biodiversitate lipsesc cu desăvârșire din documentul de consultare al Comisiei, în ciuda faptului că natura și resursele naturale sunt elemente fundamentale ale dezvoltării economice.

Poate Comisia să prezinte recomandări cu privire la modul în care viitoarea strategie „UE 2020” va promova durabilitatea economiei rurale și a agriculturii și va asigura investiții coerente ale UE pentru conservarea și restaurarea biodiversității și a serviciilor asociate ecosistemelor?

Răspuns

(RO)Strategia „Europa 2020” dirijează activitatea Comisiei Europene către un obiectiv de creștere inteligentă, durabilă și globală. În ceea ce privește biodiversitatea, în special, ar trebui să se ia în considerare faptul că, în cadrul strategiei „Europa 2020”, inițiativa principală – „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor” – este menită, printre altele, să decupleze creșterea economică de utilizarea resurselor naturale. Această inițiativă va reduce considerabil presiunile asupra biodiversității în Europa. Obiectivele protejării biodiversității și conservării ecosistemelor care au fost recent adoptate de Consiliul European, și care se vor afla în centrul noii strategii a Uniunii Europene în materie de biodiversitate, se bazează pe acest principiu.

În lumina acestui lucru, în afară de rolul său în promovarea viabilității și a competitivității sectorului agricol, PAC are de jucat un rol esențial în gestionarea terenului agricol pentru promovarea biodiversității și a altor resurse naturale, precum apa, aerul și solul, prin combinarea unor mecanisme reciproc complementare cum ar fi plățile directe, ecocondiționalitatea și măsurile de dezvoltare rurală. PAC este principalul instrument de promovare a dezvoltării durabile a agriculturii noastre și a economiilor noastre rurale, în toată diversitatea lor. Realizează acest lucru prin susținerea furnizării, prin sectorul agricol, de servicii ecologice, precum protejarea și restaurarea biodiversității.

În special, politica de dezvoltare rurală oferă un cadru general care poate fi ușor adaptat cerințelor și provocărilor regionale specifice. Includerea setului de priorități regionale în programe permite o abordare integrată, ceea ce este necesar pentru a utiliza la maximum sinergiile potențiale dintre măsuri. Conceptul de „a produce mai mult cu mai puțin” prin întrebuintarea mai eficientă a tuturor resurselor noastre, inclusiv slăbirea presiunii asupra consumului de energie și de alte resurse naturale (apă, sol), precum și dezvoltarea durabilă vor fi astfel de o importanță crucială pentru viitor. Ar trebui să se sublinieze că noțiunea de dezvoltare durabilă conține de asemenea aspectul calitativ al furnizării de bunuri publice. De exemplu, o gestionare eficientă a terenurilor trebuie categoric încurajată pentru a menține și a îmbunătăți biodiversitatea și peisajele.

În cele din urmă, protejarea biodiversității rămâne o piatră de temelie pentru strategia Uniunii Europene în sprijinul dezvoltării durabile. În raportul său din iulie 2009 referitor la progresul înregistrat pentru această strategie, Comisia a evidențiat nevoia de a intensifica eforturile de protejare a biodiversității. Acest lucru implică menținerea și promovarea agriculturii durabile în întreaga Uniune Europeană, prin permiterea

furnizării de bunuri publice esențiale; protejarea unui peisaj atractiv, a unor habitate valoroase și a biodiversității; dezvoltarea continuă a surselor de energie regenerabilă; gestionarea resurselor naturale, de exemplu apa și solul; și o contribuție pozitivă la schimbările climatice.

*
* *

Întrebarea nr. 47 adresată de Pavel Poc (H-0122/10)

Subiect: Încălcarea dispozițiilor codului frontierelor Schengen - controale la frontieră sau echivalente, în partea germană a frontierei interioare ceho-germane

La 21 decembrie 2007, Republica Cehă a devenit membră a spațiului Schengen, al cărui fundament ideologic este posibilitatea de a traversa granițele interioare fără a fi controlat sau oprit. Cu toate acestea, poliția de frontieră a Republicii Federale Germania continuă să întreprindă controale mobile, inopinate sau sistematice, lipsite de temei. Din experiența călătorilor rezultă că Republica Federală Germania încalcă dispozițiile codului frontierelor Schengen, cu precădere articolul 21, căci aceste controale au drept scop supravegherea frontierelor și sunt mult mai riguroase decât cele efectuate asupra resortisanților din țări terțe la granițele exterioare ale spațiului Schengen. Trecerea frontierei este considerată un motiv suficient pentru a întreprinde controale, iar cetățenii nu știu în ce măsură acestea sunt autorizate. În octombrie 2009, Comisia trebuia să prezinte în fața Parlamentului european un raport de evaluare a punerii în aplicare a dispozițiilor capitolului 3 din codul privind frontierele interioare.

Ar putea preciza Comisia când intenționează să prezinte acest raport, care este analiza rezultatelor sale și dacă aceste rezultate sprijină o eventuală adaptare a articolului 21 al codului, pentru a preciza condițiile în care sunt autorizate controalele efectuate de polițiile de frontieră?

Răspuns

(RO) În temeiul articolului 38 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) ⁽¹⁵⁾, Comisia ar fi trebuit să prezinte Parlamentului European și Consiliului, până la 13 octombrie 2009, un raport referitor la aplicarea Titlului III (Frontiere interne).

În iulie 2009, Comisia a trimis un chestionar statelor membre pentru a putea pregăti raportul. Comisia a primit ultimele răspunsuri de-abia la începutul anului 2010 după câteva scrisori de rapel. În consecință, raportul a putut fi elaborat doar ulterior aceluia moment și în prezent se află în curs de pregătire.

Raportul va reglementa toate dispozițiile legate de frontierele interne, și anume eliminarea controlului la frontierele interne, verificări în interiorul teritoriului, eliminarea obstacolelor din calea traficului la punctele rutiere de trecere a frontierelor interne și reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne, inclusiv experiențele și dificultățile care rezultă din aplicarea acestor dispoziții de la intrarea în vigoare a regulamentului.

Comisia va prezenta concluziile raportului și, după caz, propuneri menite să soluționeze dificultățile care rezultă din aplicarea dispozițiilor menționate anterior în timp util.

*
* *

Întrebarea nr. 48 adresată de Jim Higgins (H-0127/10)

Subiect: Reglementările financiare destinate protecției beneficiarilor de pensii

Data fiind constatarea recentă a lipsei totale de reglementări economice și financiare în Irlanda și în alte țări ale UE: Cum intenționează Comisia să protejeze cetățenii care, după ce au muncit din greu, își văd pensiile și economiile diminuate drastic din cauza lipsei de reglementări financiare?

Cum se va asigura Comisia că o astfel de lipsă de reglementări economice și financiare nu se va mai repeta niciodată?

⁽¹⁵⁾ JO L 105 din 13.4.2006, p. 1.

Răspuns

(RO) Deși nu există, după cum sugerează onorabilul deputat, o „lipsă totală de regulamente economice și financiare” în UE, Comisia este foarte conștientă că trebuie trase învățăminte din criza economică și financiară. Comisia lucrează intens la ameliorarea cadrului de reglementare pentru serviciile financiare. Acest lucru include dotarea UE cu un sistem mai eficient de supraveghere, consolidarea solidității, a gestiunii riscurilor și a controalelor interne ale instituțiilor financiare, precum și eliminarea posibilelor deficiențe de reglementare.

În ceea ce privește pensiile, principalul articol de legislație comunitară care protejează pensionarii este Directiva 2003/41/CE⁽¹⁶⁾ privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale („Directiva IFPO”). Această directivă solicită IFPO să dețină bunuri suficiente și adecvate pentru a acoperi dispozițiile tehnice, dar nu oferă îndrumare detaliată pentru evaluarea acestor dispoziții. Statele membre pot adopta alte măsuri care protejează pensionarii, cum ar fi cerințe de fonduri proprii, convenții cu sponsori, sisteme de protecție a pensiilor sau alte forme de mecanisme de securitate. Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale a publicat un raport în martie 2008 care revizua dispozițiile privind cerințele tehnice și mecanismele de securitate în diferite state membre.⁽¹⁷⁾

Criza a exacerbât provocările demografice și a dezvăluit vulnerabilitățile în proiectarea unor sisteme de pensii. Pentru a aborda acest lucru, Comisia intenționează să publice o Carte verde privind pensiile, mai târziu, în decursul acestui an. Scopul este de a lansa o consultare pe o gamă largă de aspecte care privesc caracterul adecvat, durabilitatea, eficiența și siguranța pensiilor. Ca parte a acesteia, Cartea verde intenționează să lanseze o discuție detaliată despre reglementarea fondurilor de pensii private, cu o posibilă revizuire a Directivei IFPO.

Ar trebui adăugat faptul că pensionarii care își țin banii în bănci sunt - ca alți deponenți - protejați în temeiul Directivei 94/19/CE⁽¹⁸⁾ privind sistemele de garantare a depozitelor (SGD). Aceasta a fost modificată anul trecut prin Directiva 2009/14/CE⁽¹⁹⁾ care prevede, printre altele, că statele membre se asigură până la 31 decembrie 2010 că depozitele la bănci vor fi protejate până la 10 000 EUR în eventualitatea unui faliment al băncii (în prezent, nivelul minim de acoperire impus de directivă este de 50 000 EUR). Comisia intenționează să vină mai târziu în decursul acestui an cu propuneri de amendamente la Directiva privind SGD, menite să protejeze în continuare economiile deponenților și să consolideze încrederea acestora.

*
* *

Întrebarea nr. 49 adresată de Nessa Childers (H-0129/10)

Subiect: Sprijinul Comisiei pentru serviciile de îngrijire a sănătății mintale

Deși inițiative binevenite pentru a trata probleme precum cancerul sau diabetul au fost lansate recent, un sprijin adecvat pentru persoanele cu probleme de sănătate mintală continuă să lipsească atât la nivel național, cât și la nivel european. Săptămâna trecută, trei bărbați din circumscripția mea, care locuiau la o distanță de 30 km unul față de celălalt, între care nu exista nicio relație, s-au sinucis. Nu încape îndoială că acești bărbați erau bolnavi, însă ei au fost, de asemenea, dezamăgiți de serviciile medicale care presupuneau parcurgerea unei distanțe de 100 km până la Dublin pentru a cere ajutor. În mod ironic, deși există servicii funerare pentru cazurile de sinucidere în orașele apropiate, nu există în niciunul din aceste orașe servicii pentru tratarea depresiei sau bolilor mintale, care ar ajuta la prevenirea unor asemenea sinucideri. Este timpul pentru o inițiativă solidă pentru a trata problema epidemiei de sinucideri și depresii, care este destul de importantă pentru a deveni o preocupare principală a noii Comisii.

Cum intenționează Comisia să abordeze aceste probleme?

Este dispusă Comisia să întreprindă acțiuni pentru a integra problema epidemiei de sinucideri în rândul punctelor-cheie ale noii agende a UE în domeniul sănătății?

⁽¹⁶⁾ JO L 235, 23.9.2003.

⁽¹⁷⁾ http://www.ceiops.eu/media/docman/public_files/publications/submissionstotheec/ReportonFundSecMech.pdf.

⁽¹⁸⁾ JO L 135, 31.5.1994.

⁽¹⁹⁾ JO L 68, 13.3.2009.

Răspuns

(RO) Sănătatea mintală este o provocare importantă a sănătății publice și o cauză principală de boală în UE.

Comisia este conștientă de faptul că sinuciderea este frecvent asociată cu problemele de sănătate mintală.

Din iunie 2008, instituțiile UE, statele membre și profesioniști din mai multe domenii au colaborat și au împărtășit bunele practici privind problemele de sănătate mintală în cadrul Pactului european pentru sănătate mintală și bunăstare.

În acest context, în decembrie 2009, Comisia a sponsorizat, împreună cu Ministerul Sănătății din Ungaria, o conferință privind „Prevenirea depresiei și a sinuciderii”. Conferința a evidențiat faptul că statele membre ar trebui să aibă în vigoare politici împotriva depresiei și a sinuciderii și a discutat un cadru pentru măsuri împotriva sinuciderii bazat pe probe.

Desigur, responsabilitatea pentru concentrarea politicilor naționale din domeniul sănătății și a serviciilor de sănătate asupra cerințelor de sănătate mintală aparține statelor membre.

*
* *

Întrebarea nr. 50 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0132/10)**Subiect: Necesitatea adoptării unui ansamblu de norme privind vânzarea de arme către țările terțe**

Franța a inițiat recent negocieri cu Rusia în vederea vânzării eventuale a patru nave de război Mistral. Ca urmare a acestor negocieri, mai multe state membre ale UE, inclusiv Letonia, Lituania, Estonia și Polonia, au susținut că vânzarea navelor de război Mistral ar avea consecințe negative atât pentru propria lor securitate, cât și pentru securitatea anumitor state vecine ale UE. Aceste țări subliniază că navele de clasa Mistral sunt în mod clar de tip ofensiv.

Întrucât Tratatul de la Lisabona menționează aspirațiile spre o apărare comună și include o clauză de solidaritate în domeniul securității și al apărării, consideră Comisia că este necesară adoptarea unui ansamblu de norme comune privind vânzarea de arme de către statele membre ale UE către țările terțe?

Este Comisia pregătită să inițieze dezbateri cu privire la acest subiect?

Răspuns

(RO) Exportul echipamentului militar din state membre ale UE către țări terțe este reglementat de Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului, adoptată la 8 decembrie 2008. Interpretarea și punerea în aplicare a Poziției comune revin în primul rând statelor membre.

Poziția comună conține o serie de criterii pe care statele membre trebuie să le ia în considerare la evaluarea cererilor de certificări pentru exportul de arme. Acestea includ menținerea păcii regionale, a securității și stabilității și a securității naționale a statelor membre, precum și a țărilor apropiate și aliate.

Poziția comună solicită statelor membre să „evalueze împreună prin cadrul PESC situația potențialilor sau actualilor destinatari ai tehnologiei și echipamentului militar expedit din statele membre, în lumina principiilor și criteriilor acestei Poziții comune”. Astfel de evaluări au loc periodic, printre altele, în contextul Grupului de lucru al Consiliului în materie de export de arme convenționale, și la toate nivelurile corespunzătoare, la solicitarea unui stat membru.

*
* *

Întrebarea nr. 51 adresată de Mairead McGuinness (H-0134/10)**Subiect: Șomajul în rândul persoanelor cu handicap**

Poate Comisia să își prezinte opinia cu privire la măsura și modul în care șomajul în rândul persoanelor cu handicap și acțiunile de a combate creșterea numărului de astfel de cazuri ar trebui incluse în strategia UE pentru creștere economică și crearea de locuri de muncă?

Consideră Comisia că ar trebui stabiliți indicatori specifici pentru persoanele cu handicap în cadrul liniilor directe referitoare la Strategia europeană privind ocuparea forței de muncă?

Răspuns

(RO) Comisia este conștientă de dificultățile cu care se confruntă persoanele cu handicap din Uniunea Europeană în ceea ce privește accesul și menținerea pe piața muncii. În conformitate cu Strategia de la Lisabona pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă, situația persoanelor cu handicap pe piața muncii a fost reglementată de trei obiective principale evidențiate în Orientarea nr. 17 din Orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre⁽²⁰⁾. În propunerea Comisiei pentru o strategie Europa 2020, prioritatea creșterii globale se adresează în mod clar și persoanelor cu handicap. De asemenea, Comisia se angajează pe deplin într-o abordare integratoare a handicapului și, astfel, va asigura că persoanele cu handicap pot să beneficieze de toate inițiativele emblematiche propuse care reglementează dezvoltarea inteligentă, durabilă și globală.

Indicatori specifici privind situația de pe piața muncii a persoanelor cu handicap ar putea fi cu siguranță utili pentru viitoarea strategie europeană de ocupare a forței de muncă. Cu toate acestea, lipsa unei definiții consecvente a handicapului în UE este un obstacol major în calea identificării indicatorilor comparabili. Mai mult, Comisia subliniază că cele cinci obiective principale propuse sunt reprezentative pentru ceea ce încearcă să realizeze Europa 2020: creșterea pronunțată a economiei și a gradului de ocupare a forței de muncă (obiectivul privind gradul de ocupare a forței de muncă), care este inteligentă (C&D/obiectivul privind inovarea și cel privind învățământul superior universitar, împreună cu obiectivul privind abandonul școlar), globală (obiectivul privind reducerea sărăciei) și ecologică (obiectivele 20/20/20). Obiectivele principale nu trebuie să reflecte toate aspectele Europa 2020 și ar trebui să fie prin definiție în număr limitat.

*
* *

Întrebarea nr. 52 adresată de Niki Tzavela (H-0140/10)

Subiect: Politica energetică

În domeniul energetic, reprezentanții UE și-au exprimat dorința de a îmbunătăți relațiile cu Rusia și au evocat trecerea la o relație comercială.

Există două conducte rivale în sud-estul Mediteranei: Nabucco și South Stream. South Stream va transporta gaz rusesc. Conducta Nabucco este gata să intre în funcțiune, dar nu există gaze care să o alimenteze. Având în vedere impasul din chestiunea turco-armeniană, care blochează aprovizionarea cu gaze din Azerbaidjan, precum și refuzul UE de a face afaceri cu Iran, de unde va obține UE gazul necesar pentru alimentarea conductei Nabucco?

Analizează Comisia posibilitatea de a discuta cu Rusia pe tema conductelor Nabucco și South Stream, într-un context comercial? Examinează Comisia mijloacele prin care cele două proiecte ar putea să colaboreze, mai degrabă decât să fie în concurență? În caz afirmativ, cum intenționează Comisia să realizeze acest lucru?

Răspuns

(RO) Obiectivul Comisiei este de a asigura un nivel ridicat de securitate energetică. În acest sens, Comisia se angajează să deschidă coridorul sudic și să acționeze ca facilitator pentru promotorii de proiecte al oricărui proiect care contribuie la realizarea obiectivului respectiv, mai ales în contactele sale cu țările terțe. Totuși, aspectele comerciale ale proiectelor sunt singura responsabilitate a promotorilor de proiecte.

Potrivit informațiilor disponibile Comisiei, există suficiente gaze naturale în regiunea coridorului sudic pentru a dezvolta oricare dintre proiectele din coridorul sudic. După cum a fost indicat Comisiei, angajamentul inițial necesar pentru proiectele respective este de aproximativ 8 bcm/a.

Din informațiile pe care le deține Comisia, niciunul din proiectele din coridorul sudic nu mizează strict pe furnizarea iraniană de gaze naturale.

*
* *

⁽²⁰⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10614-re02.en08.pdf>.

Întrebarea nr. 53 adresată de Ilda Figueiredo (H-0146/10)**Subiect: Anul european de luptă împotriva sărăciei**

În diversele vizite și reuniuni cu instituțiile care intervin în cadrul Comunității mi-a atras atenția am fost surprinsă să constat vizibilitatea redusă a Anului european de luptă împotriva sărăciei și, mai ales, lipsa de mijloace care să permită mai multe acțiuni și activități de intervenție pe teren, ținând cont de faptul că, în Portugalia, circa 23 % din copii și tineri sub 17 ani trăiesc în condiții de sărăcie.

Situația actuală este deosebit de gravă în contextul creșterii șomajului și al muncii precare și prost plătite, care afectează în special tinerii și femeile.

Astfel, solicit Comisiei Europene să mă informeze cu privire la măsurile care urmează să fie luate în contextul Anului european de luptă împotriva sărăciei, cu privire la acțiunile concrete prevăzute și la sumele implicate.

Răspuns

(RO) Copiii și tinerii tind să se confrunte cu un risc mai mare de sărăcie decât restul populației. Două tipuri de gospodării sunt supuse unor riscuri mai mari decât altele, și anume gospodăriile monoparentale cu copii aflați în întreținere și gospodăriile alcătuite din „familii mari”, cum este cazul în Portugalia.

Portugalia a desemnat Instituto da Segurança Social IP, un organism public afiliat Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, în calitate de autoritate națională responsabilă de organizarea participării Portugaliei la Anul european pentru combaterea sărăciei și a excluziunii sociale și de coordonarea națională.

Portugalia pune în aplicare obiectivele Anului european printr-un parteneriat între autoritățile regionale și locale, organizațiile neguvernamentale (ONG) și mass-media. La nivel național, au fost selectate următoarele patru priorități:

contribuția la reducerea sărăciei (și la prevenirea riscurilor excluziunii) prin măsuri practice cu impact real asupra vieții oamenilor;

contribuția la înțelegerea sărăciei și a naturii sale multidimensionale și la creșterea vizibilității acesteia;

responsabilizarea și mobilizarea întregii societăți în eforturile de eradicare a sărăciei și a excluziunii;

asumarea faptului că sărăcia este o problemă a tuturor țărilor („care depășește granițele”).

Portugalia va aborda problema tineretului în aprilie 2010 și se va concentra asupra sărăciei în rândul copiilor în iunie 2010. Mai multe activități de conștientizare sunt în curs de desfășurare, inclusiv evenimente regionale destinate publicului larg. Portugalia a primit un feedback pozitiv din partea mass-media, iar campania sa online de informare la scară largă (cuprinzând buletine informative, un site web și rețele sociale) care se află în desfășurare este una dintre cele mai reușite campanii ale țărilor participante.

Bugetul cofinanțat de UE pentru punerea în aplicare a Anului european în Portugalia se ridică la 600 000 EUR. În plus, campania de comunicare și diseminare națională, care include seminarii și alte evenimente, este finanțată în întregime din fonduri naționale.

*
* *

Întrebarea nr. 54 adresată de Jörg Leichtfried (H-0148/10)**Subiect: Numărul deputaților în Parlamentul European după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona**

În conformitate cu articolul 11 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European, modificat la 25 noiembrie 2009, cei 18 deputați viitori pot participa ca observatori la activitatea Parlamentului European, fără drept de vot, până la ratificarea protocolului.

Cum are în vedere Comisia punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona în ceea ce privește cele 18 locuri suplimentare în Parlamentul European?

Ce inițiativă are în vedere Comisia pentru accelerarea ratificării protocolului de către statele membre ale UE?

Ce are în vedere Comisia pentru a asigura respectarea concluziilor Consiliului European din 18-19 iunie 2009 de către Franța, precum și desemnarea deputaților săi suplimentari în Parlamentul European?

Răspuns

(RO) În temeiul articolului 48 alineatul (3) din TUE, Consiliul European a solicitat Comisiei să emită un aviz cu privire la o propunere din partea guvernului spaniol referitoare la protocolul de modificare a Protocolului (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii. În prezent, Comisia pregătește avizul pentru a contribui la preluarea mandatului de către adjuncții suplimentari cât mai repede posibil după modificarea necesară a tratatului și ratificarea actului de legislație primară solicitat.

Ratificarea actului de legislație primară solicitat este de competența statelor membre. Nu este de competența Comisiei să influențeze acest proces.

Concluziile Președinției de la Consiliul European din 18 și 19 iunie 2009 prevăd în Anexa 4 că, pentru a completa locurile suplimentare, statele membre implicate vor desemna persoane în conformitate cu legislația lor națională și cu condiția ca acestea să fi fost alese prin vot universal direct, în special fie prin alegere ad-hoc, fie cu referire la rezultatele alegerilor europene din iunie 2009, fie prin numirea de către parlamentul național, din rândurile sale, a numărului cerut de membri.

*
* *

Întrebarea nr. 55 adresată de Cristian Dan Preda(H-0152/10)**Subiect: Protecția dreptului la educație în limbile minorităților în Ucraina**

Prin ce mijloace și instrumente garantează Comisia Europeană că, în cadrul dialogului politic actual cu Ucraina, respectarea dreptului la educație în limbile minorităților se află în centrul atenției? În ce mod monitorizează și garantează Comisia deplina aplicare de către Ucraina a Programului de asociere în legătură cu angajamentele asumate privind respectarea drepturilor minorităților? În răspunsul oferit în numele Comisiei la 3 februarie unei întrebări parlamentare adresate de către dna Kinga Gál (P-6240/09), dna Ferrero-Waldner a declarat că, la nivelul Comisiei, s-a luat notă de conținutul Decretului ministerial ucrainean nr. 461 (2008) și al Rezoluției nr. 1033 (2009), precum și de noile dispoziții referitoare la examenele de absolvire a studiilor, iar situația va fi monitorizată în continuare. Care au fost rezultatele procesului de monitorizare și prin ce mijloace consideră Comisia că poate fi îmbunătățit accesul minorităților la educație în propria limbă?

Răspuns

(RO) Relația dintre UE și Ucraina se bazează pe valori comune care includ respectarea drepturilor omului, a statului de drept și a principiilor democratice. Aceste probleme au fost discutate cu Ucraina ca parte din dialogul politic constant dintre UE și Ucraina și în cadrul de cooperare stabilit de Acordul de parteneriat și cooperare. În special, preocupările legate de drepturile omului sunt ridicate periodic la reuniunile la nivel înalt, în timpul Consiliului de cooperare UE-Ucraina și în cadrul Subcomisiei JLS, precum și în întâlniri bilaterale și întâlniri de dialog standard.

În plus, problemele legate de drepturile omului sunt reglementate în mod larg în Agenda de asociere recent aprobată [după cum a fost cazul fostului Plan de acțiune UE-Ucraina pentru politica europeană de vecinătate (PEV)]. Comisia raportează în mod periodic cu privire la punerea în aplicare a unor astfel de angajamente în rapoartele sale privind progresul înregistrat pentru Planul de acțiune PEV. Raportul pentru 2009 va fi publicat în curând.

Un sprijin suplimentar pentru promovarea drepturilor omului, a statului de drept și a democrației este furnizat de UE prin Instrumentul PEV (echivalent cu 20-30 procente din Programului indicativ național 2011-2013) și prin alte instrumente de finanțare care susțin organizațiile locale pentru drepturile omului, precum Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului, precum și prin mecanisme și resurse ale Parteneriatului estic (de exemplu platforma privind democrația, buna guvernare și stabilitatea).

În ceea ce privește chestiunea tratamentului minorităților, mai ales în domeniul educației, Comisia continuă să urmărească îndeaproape acest aspect. În decursul reuniunilor de dialog politic, Comisia a ridicat în mod consecvent în fața Ucrainei importanța respectării drepturilor minorităților și a asigurării că dispozițiile legate de educație nu discriminează, direct sau indirect, persoanele nevorbitoare de limba ucraineană. De asemenea, a discutat această problemă cu alte organizații internaționale relevante [Consiliul Europei, Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE)]. Comisia va continua să dezbată acest aspect cu partenerii săi ucrainieni, în special în lumina schimbărilor recente de guvern din Ucraina.

Obiectivul global al politicii UE în domeniul multilingvismului este acela de a respecta toate limbile, inclusiv pe cele regionale și minoritare. Respectarea diversității lingvistice și culturale este unul dintre elementele esențiale ale acestei politici.

*
* *

Întrebarea nr. 56 adresată de Iliana Malinova Iotova (H-0153/10)

Subiect: Inițierea unui organism pentru resursele piscicole din Marea Neagră, separat de Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM)

Marea Neagră este o subzonă a domeniului de competență a Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM). În prezent însă numai trei țări riverane Mării Negre (Bulgaria, România și Turcia) fac parte din această comisie, numai două dintre ele fiind și membre ale UE. Din comisie nu fac parte celelalte trei țări riverane Mării Negre (Ucraina, Rusia și Georgia). Acest lucru se află deseori la originea dificultăților întâmpinate în colectarea de date privind starea rezervelor piscicole și situația ecologică. În plus, CGPM nu a acordat până în prezent o atenție suficientă problemelor cu care se confruntă Marea Neagră, fapt care poate fi constatat în baza documentelor de la sesiunile anuale din care lipsesc cu desăvârșire, de exemplu, studii științifice și proiecte vizând acest bazin relativ nou pentru UE.

Are Comisia în vedere inițierea unui proces de înființare a unui organism pentru Marea Neagră, separat de CGPM, care să monitorizeze starea resurselor piscicole și a sistemului ecologic?

Întrucât Marea Neagră se află încă în domeniul de competență al CGPM, intenționează Comisia să acorde mai multă importanță acestui bazin în ceea ce privește gestionarea pescuitului?

Răspuns

(RO) Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM) va obține rezultate mai bune dacă părțile contractante se angajează în mod eficient și asigură participarea proactivă a oamenilor lor de știință în grupurile de lucru relevante, întrucât acest lucru reprezintă un prim pas important în procesul general de luare a deciziilor.

CGPM și-a exprimat ferm angajamentul de a-și consolida acțiunile în Marea Neagră, mai ales de la cea de-a 32-a sesiune a sa din 2008, și în contextul respectiv au fost luate inițiative specifice cu scopul de a formula și de a pune în aplicare un proiect regional de cercetare în colaborare. Cu toate acestea, faptul că, în prezent, doar trei din cele șase state cu ieșire la Marea Neagră sunt membre ale CGPM este o constrângere serioasă în calea unui rol mai eficient al CGPM în regiune.

Data fiind competența exclusivă a UE în problemele legate de pescuit și în timp ce consolidează acțiunile CGPM în Marea Neagră, Comisia este pregătită să analizeze toate inițiativele posibile pentru a promova în continuare cooperarea în regiune în vederea asigurării unui pescuit durabil printr-o abordare a ecosistemului față de gestionarea pescuitului, în calitate de aranjament care se autosusține, sau prin Convenția pentru protecția Mării Negre împotriva poluării (Convenția de la București).

Comisia susține un dialog consolidat cu toate statele costiere pentru a găsi un limbaj comun și pentru a conveni cu privire la proiecte concrete de colaborare și, în paralel, pentru a promova și consolida acțiunile CGPM la Marea Neagră.

*
* *

Întrebarea nr. 57 adresată de Nicole Kiil-Nielsen (H-0157/10)

Subiect: Apărarea drepturilor omului în Afganistan

La 28 ianuarie 2010, la Londra, Uniunea Europeană a sprijinit planul de reconciliere națională al Președintelui afgan Hamid Karzai și a promis să contribuie la finanțarea acestuia.

A obținut UE vreo garanție privind respectarea drepturilor fundamentale ale femeilor înainte de a valida și subvenționa acest plan?

Dacă reconcilierea națională trebuie realizată de afgani înșiși, cum intenționează Comisia să asigure respectarea drepturilor democratice la Jirga consultativă de pace de la Kabul, din 2-4 mai?

Cu ocazia Conferinței de la Kabul, prevăzută să aibă loc în iunie 2010, va condiționa Uniunea acordarea ajutorului său financiar de respectarea angajamentelor luate de guvernul afgan de demarare a unor reforme structurale care să garanteze buna guvernare, alegeri parlamentare libere și combaterea corupției?

Răspuns

(RO) UE se angajează ferm să susțină drepturile omului - și în acest context drepturile femeilor și bărbaților - în cadrul programelor sale și al dialogului său politic cu Afganistan. Prin urmare, Comisia salută această întrebare - care subliniază pe bună dreptate provocările imense cu care femeile afgane continuă să se confrunte - și acest lucru în pofida unui oarecare progres făcut în domeniul legislației, în special în 2009. Comisia este bucuroasă să informeze că o întâlnire a COHOM⁽²¹⁾ care a avut loc la Bruxelles în decembrie 2009 a fost consacrată în exclusivitate situației femeilor din Afganistan, cu ocazia prezentării unui raport elaborat de Observatorul pentru drepturile omului și în prezența a diferiți reprezentanți ai ONG care împărtășesc cunoștințele lor din domeniu.

O provocare deosebită va fi consolidarea și dezvoltarea ulterioară a acestor drepturi în contextul proceselor respective de reintegrare și reconciliere - stabilite cu ocazia Conferinței de la Londra (28 ianuarie 2010). Acest proces va fi condus de afgani, iar detaliile nu au fost finalizate și doar după ce acestea vor fi știute, va fi posibil să se examineze un posibil sprijin din partea UE pentru fondul de reintegrare.

Un pas important în acest context va fi viitoarea jirgă a păcii din 2 - 4 mai 2010 de la Kabul. Acesta va fi doar un prim pas și - trebuie să se ia act de acest lucru - nu are nicio competență constituțională, ci va prezenta mai degrabă o voce consultativă cu privire la proces. Pregătirile sunt în curs de desfășurare, mai ales în ceea ce privește problema încă existentă a participării, și anume structura delegațiilor. În acest moment, este deja clar că reprezentanții femeilor vor avea un rol și un loc distinct la această întâlnire. Acestea fiind spuse, comunitatea internațională știe încă prea puține lucruri pentru a evalua posibilul impactul avut de jirga păcii în termeni de „gen și reconciliere”.

De asemenea, Comisia este conștientă de preocupările pe care înseși femeile afgane continuă să le ridice în mod public în prezent, implicând mai ales parlamentari și reprezentanți ai societății civile. UE (împreună cu șefii de misiune ai UE) va monitoriza cu atenție orice evoluții în acest sens, mai ales prin experții din domeniul drepturilor omului de la fața locului.

UE va continua să ridice probleme specifice în fața guvernului afgan când acesta va fi garantat - în 2009 au existat numeroase intervenții din partea UE, în chestiuni publice și bilaterale privind drepturile omului, mai ales privind libertatea mass-media și libertatea de expresie, precum și legea statutului personal al șiiților - și a făcut deja acest lucru. Pe scurt, nu există niciun dubiu că, pentru Uniunea Europeană, respectarea Constituției afgane și a angajamentelor internaționale ale Afganistanului privind drepturile omului constituie un aspect foarte important în contextul procesului planificat de reintegrare.

Nu există nicio condiționalitate a sprijinului UE în ceea ce privește drepturile omului, în schimb sprijinul UE urmărește consolidarea instituțiilor Afganistanului - mai ales în sectorul statului de drept - întrucât aceasta este indispensabilă pentru a permite Afganistanului să susțină standardele din domeniul drepturilor omului față de care s-a angajat. Mai mult, UE ridică aceste probleme acolo unde este cazul prin dialogul său politic cu guvernul afgan - și a făcut acest lucru, mai ales în ceea ce privește acțiunile ulterioare Misiunii UE pentru observarea alegerilor în cazul alegerilor prezidențiale de anul trecut.

Este important ca respectiva Conferință de la Kabul să susțină angajamentele guvernului afgan, nu doar în ceea ce privește corupția - un subiect central la Londra - ci și în ceea ce privește standardele de conduită politică la nivel general, inclusiv chestiuni centrale de guvernare, precum controlul candidaților la funcții înalte, legi electorale transparente și eficiente, dezarmarea grupurilor înarmate ilegal și respectarea drepturilor omului. Chestiunea dacă abandonarea sprijinului pentru una dintre cele mai sărace țări din lume ar putea fi pusă în pericol din cauza unei nereușite constatate de a îndeplini unul sau mai multe dintre aceste obiective ar trebui să fie analizată cu atenție. Cel mai important obiectiv - din punct de vedere politic, economic și social - trebuie să fie acela de a găsi o cale de a pune capăt violenței. Fără acesta, niciunul dintre obiective nu va fi atins.

*
* *

⁽²¹⁾ Grupul de lucru al Consiliului UE pentru drepturile omului.

Întrebarea nr. 59 adresată de Gilles Pargneaux (H-0163/10)**Subiect: Interzicerea producerii și difuzării dimetilului fumarat**

În Franța, firma de mobilier Conforama a vândut canapele și fotolii fabricate de întreprinderea chineză Linkwise, care conțin dimetil fumarat. Aceste fotolii și canapele „alergene” au făcut, se pare, 128 de victime cunoscute. În urma unei serii de probleme grave de sănătate care au afectat consumatorii din mai multe țări europene (Franța, Finlanda, Polonia, Regatul Unit, Suedia), Uniunea Europeană a interzis, începând cu 1 mai 2009, introducerea pe piață a produselor care conțin dimetil fumarat și a impus retragerea produselor contaminate aflate încă pe piață, pe o durată de cel puțin un an.

Poate Comisia, pe de-o parte, să ne comunice dacă această interdicție provizorie a fost urmată de o interdicție definitivă la nivelul întregii Uniuni Europene? Pe de altă parte, poate Comisia să precizeze dacă producătorii din țări terțe pot încă folosi această substanță biocidă neautorizată și exporta apoi produse care conțin dimetil fumarat în Uniunea Europeană?

Răspuns

(RO) După cum s-a relatat în răspunsul Comisiei din 12 martie 2010 la întrebarea cu solicitare de răspuns scris P-0538/10⁽²²⁾, interzicerea temporară a dimetilului fumarat (DMF) din produsele de consum nu a fost urmată încă de o interzicere permanentă. Propunerea pentru o astfel de interzicere este încă în curs de pregătire de către autoritățile franceze competente în cadrul Regulamentului REACH⁽²³⁾. Se așteaptă ca propunerea de interzicere să fie prezentată Agenției Europene pentru Produse Chimice (AEPCC) în cursul lunii aprilie 2010. Se estimează că evaluarea propunerii va dura aproximativ 18 luni de la prezentarea în fața APEC. La finalul procesului de evaluare, Comisia intenționează să pregătească o propunere privind DMF în cadrul REACH, pe baza unui aviz din partea AEPCC. Măsurile pe care Comisia le-ar putea propune vor lua în considerare propunerile franceze și avizele comisiilor AEPCC.

La 11 martie 2010, Comisia a prelungit interzicerea temporară până la 15 martie 2011. Comisia intenționează să extindă interzicerea temporară a DMF în produsele de consum, după cum se prevede în Decizia din 17 martie 2009⁽²⁴⁾, în fiecare an până la intrarea în vigoare a unei soluții permanente. În consecință, orice produs de consum care conține DMF va rămâne interzis pe piața UE, inclusiv importurile. Interzicerea va continua să fie pusă în aplicare de autoritățile din statele membre în conformitate cu dispozițiile prevăzute de Decizia Comisiei din 17 martie 2009.

În cele din urmă, este important de reamintit faptul că utilizarea DMF, care este un biocid, este interzisă în UE pentru tratarea produselor de consum în conformitate cu dispozițiile Directivei privind produsele biocide⁽²⁵⁾. Prin urmare, problema referitoare la substanța DMF se limitează la produsele de consum importate din țări terțe care au fost tratate cu DMF în țările respective. Ca rezultat al revizuirii Directivei privind produsele biocide, Comisia a adoptat în iunie 2009 o propunere de regulament care, printre alte măsuri, permite importul de produse tratate cu un produs (produse) de tip biocid autorizat(e) în UE⁽²⁶⁾. Propunerea este în prezent în curs de dezbateri în Parlament și Consiliu.

*
* *

(22) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>.

(23) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, JO L 396, 30.12.2006.

(24) 2009/251/CE: Decizia Comisiei din 17 martie 2009 prin care se solicită statelor membre să se asigure că produsele care conțin produsul biocid dimetil fumarat nu sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață [notificată cu numărul C(2009) 1723], Text cu relevanță pentru SEE, JO L 74, 20.3.2009.

(25) Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive, JO L 123, 24.4.1998.

(26) COM(2009) 267 final.

Întrebarea nr. 60 adresată de Charalampos Angourakis (H-0165/10)**Subiect: Măsurile de reprimare a acțiunilor de grevă împotriva pescarilor egipteni**

Pescarii egipteni care erau implicați în acțiunea de grevă din regiunea Michaniona au fost atacați, punându-li-se în pericol viața și integritatea fizică, de bătași plătiți de angajatorii acestora, încălcându-li-se în mod flagrant, în același timp, dreptul la grevă. Mai exact, Organizația pentru ocuparea forței de muncă din Grecia (OAED) a admis în timpul grevei declarații false prezentate de angajatori cu privire la „renunțarea voluntară” a greviștilor, fără aprobarea pescarilor în cauză, permițând astfel angajarea unui număr mare de pescari șomeri, în ciuda faptului că legea 1264/82 interzice angajările în perioadele de grevă. În plus, hotărârea în cazul plângerii înaintate de Uniunea sindicală a pescarilor egipteni a fost amânată până pe 14 aprilie, permițându-le astfel armatorilor să continue să angajeze persoane care boicotează acțiunea de grevă.

Condamna Comisia aceste atacuri ale angajatorilor la adresa lucrătorilor imigranți și transformarea OAED într-un instrument de reprimare a grevelor?

Răspuns

(RO) Comisia nu cunoaște incidentul la care face referire onorabilul deputat.

Consideră că actele de violență împotriva lucrătorilor sunt pe deplin blamabile și total inacceptabile.

Orice persoană are dreptul la respectarea integrității sale fizice și mintale. Orice persoană are dreptul la libertatea de asociere, inclusiv cu privire la aspecte sindicale. Mai mult, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu legile și practicile naționale, lucrătorii au dreptul de a lua măsuri colective, în cazuri de conflict, pentru a-și apăra interesele, inclusiv acțiuni de grevă. Toate aceste drepturi sunt consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (articolele 3, 12 și 28).

Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 51, dispozițiile cartei se adresează instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, cu respectarea principiului subsidiarității, precum și statelor membre, numai în cazul în care acestea pun în aplicare dreptul Uniunii.

Nu există nicio legislație europeană care să prevadă în mod specific dreptul la grevă sau care să reglementeze condițiile exercitării acestuia. Articolul 153 din TFUE, în temeiul alineatului (5) din acesta, nu se aplică dreptului respectiv.

Prin urmare, este de competența autorităților elene competente, inclusiv a instanțelor, să evalueze legalitatea grevei în cauză, precum și recrutarea personalului în timpul grevei, și să pună în aplicare legislația națională relevantă, ținând seama în mod corespunzător de obligațiile internaționale aplicabile ale statului membru.

*
* *

Întrebarea nr. 61 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0170/10)**Subiect: Cererea guvernului irlandez privind acordarea de ajutor în urma unor inundații**

În ianuarie 2010, guvernul irlandez a depus o cerere la Comisia pentru a obține un ajutor destinat persoanelor afectate de inundațiile care au avut loc în Irlanda la sfârșitul anului 2009. Este Comisia în măsură să ofere informații actualizate cu privire la stadiul în care se află prelucrarea cererii?

Răspuns

(RO) Cererea din partea Irlandei a fost primită de Comisie la 27 ianuarie 2010 și a fost evaluată ulterior de serviciile Comisiei. Întrucât prejudiciul în valoare de 500 de milioane de euro pretins de autoritățile irlandeze rămâne sub pragul normal de 0,6 % din VNB - care, în prezent, reprezintă 935 de milioane de euro în cazul Irlandei -, Fondul ar putea fi mobilizat doar în mod excepțional, dacă sunt îndeplinite anumite criterii specifice prevăzute de Regulamentul privind Fondul de Solidaritate.

Serviciile Comisiei au scris autorităților irlandeze în martie 2010 solicitând informații suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării. Printre alte elemente, autoritățile irlandeze trebuie să specifice valoarea prejudiciului cauzat care, în cererea din ianuarie, a fost descrisă drept „de confirmat” și „orientativă în această etapă și supusă revizuirii”.

Comisia va lua o decizie în ceea ce privește cererea de îndată ce vor fi primite informațiile solicitate și - dacă se constată că sunt respectate criteriile - va propune Parlamentului și Consiliului o valoare a ajutorului.

*
* *

Întrebarea nr. 62 adresată de Ivo Belet (H-0173/10)

Subiect: Finalizarea șoselei de centură a orașului Antwerpen

Pentru a garanta respectarea tuturor cerințelor minime menționate în Directiva 2004/54/CE⁽²⁷⁾ privind cerințele minime de siguranță pentru tunelurile din Rețeaua rutieră transeuropeană (Directiva privind tunelurile), guvernul flamand a hotărât să prezinte Comisiei planurile de construcție a unui nou tunel (în vederea finalizării șoselei de centură a orașului Antwerpen, după cum este prevăzut în decizia privind rețelele transeuropene de transport).

Este Comisia împuternicită să confirme în mod oficial conformitatea acestor planuri cu Directiva privind tunelurile?

În ce termen consideră Comisia că poate evalua și își poate prezenta poziția cu privire la acest proiect de tunel?

Efectuează serviciile Comisiei, eventual pe cont propriu, inspecții la fața locului, pentru a verifica conformitatea raportului de siguranță realizat de către organul de anchetă competent cu directiva UE din 2004?

Cum evaluează Comisia planurile conform cărora, în cadrul rețelelor rutiere transeuropene (TERN), urmează să fie săpat un tunel sub o instalație industrială de tip „Seveso”, în acest caz, compania petrolieră Total? Este acest proiect fezabil? Mai există exemple de astfel de tuneluri sau proiecte de tuneluri altundeva în UE?

Preferă Comisia, atât din punctul de vedere al siguranței, cât și din punct de vedere al mediului, construcția unui pod, sau a unui tunel, pentru a gestiona congestiile de trafic de pe rețelele rutiere transeuropene?

Răspuns

(RO) Comisia este conștientă că un nou tunel, care să finalizeze șoseaua de centură din jurul orașului Antwerpen, este luat în considerare în prezent. Cu toate acestea, Comisia nu a fost informată în mod oficial în legătură cu planul menționat și nici nu a primit informații detaliate.

Odată construit, acest tunel trebuie, în mod evident, să respecte cerințele legislației UE, în special dispozițiile Directivei 2004/54/CE⁽²⁸⁾ privind cerințele minime de siguranță pentru tunelurile din Rețeaua rutieră transeuropeană.

Articolele 9 și 10 și Anexa II la această directivă prezintă în mod detaliat procedura pentru aprobarea proiectului, documentația privind siguranța și darea în exploatare a unui nou tunel. În toate cazurile, este desemnată o „autoritate administrativă” de către statul membru la nivel național, regional sau local. Autoritatea respectivă are responsabilitatea de a asigura că sunt respectate toate aspectele legate de siguranța unui tunel și ia măsurile necesare pentru a asigura conformitatea cu această directivă.

Mai mult, în temeiul articolului 13 din directivă, trebuie efectuată, după caz, o analiză a riscurilor de către un organism care este independent din punct de vedere funcțional de administratorul tunelului. O analiză a riscurilor este o analiză a riscurilor pentru un anumit tunel, luând în considerare toți factorii de proiectare și condițiile de trafic care afectează siguranța, în special caracteristicile și tipul de trafic, lungimea și geometria tunelului, precum și numărul prognozat de vehicule grele pentru transportul de mărfuri per zi. Conținutul și rezultatele analizei riscurilor sunt incluse în documentația referitoare la siguranță prezentată autorității administrative. Întreaga procedură pentru analiza riscurilor trebuie să fie lansată de autoritatea administrativă menționată anterior. Comisia nu intervine în acest proces.

Sub rezerva dispozițiilor de mai sus, Comisia asigură punerea corectă în aplicare a Directivei 2004/54/CE de statele membre; cu toate acestea, nu are responsabilitatea sau competența de a evalua conformitatea tunelurilor cu dispozițiile directivei. În consecință, nu trebuie să „emită un aviz” și nici nu efectuează inspecții la fața locului.

⁽²⁷⁾ JO L 167 30.4.2004, p. 39.

⁽²⁸⁾ Directiva 2004/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind cerințele minime de siguranță pentru tunelurile din Rețeaua rutieră transeuropeană, JO L 167, 30.4.2004.

Articolul 12 privind planificarea urbană din Directiva Seveso II 96/82/CE⁽²⁹⁾ prevede că statele membre asigură luarea în considerare a obiectivelor de prevenire a accidentelor majore și de limitare a consecințelor acestora în cadrul politicilor lor funciare și a altor politici relevante și au în vedere, în special, nevoia, pe termen lung, de a menține distanțe adecvate între entitățile care intră sub incidența prezentei directive și rutele majore de transport, pe cât posibil. Articolul solicită controlul, printre altele, al noilor dezvoltări, cum ar fi legături de transport aflate în vecinătatea entităților existente unde dezvoltările sunt de așa natură încât măresc riscul sau agravează consecințele unui accident major. Statele membre se asigură că toate autoritățile competente și autoritățile de planificare care au responsabilitatea de a lua decizii în acest sector stabilesc proceduri corespunzătoare de consultare astfel încât să garanteze că, la luarea deciziilor, poate fi oferită consiliere tehnică asupra riscurilor ce decurg din entitatea respectivă. Responsabilitatea pentru asigurarea conformității cu aceste norme le revine autorităților competente din statele membre. Comisia nu deține informații despre astfel de dezvoltări în UE.

În ceea ce privește alegerea între un tunel sau un pod, Comisia nu favorizează a priori nicio opțiune anume. O evaluare a impactului asupra mediului și o evaluare a impactului asupra siguranței trebuie realizate în conformitate cu legislația UE aplicabilă sub responsabilitatea autorității competente pentru a determina opțiunea preferată în fiecare caz specific.

*
* *

Întrebarea nr. 63 adresată de Peter van Dalen (H-0177/10)

Subiect: Atrocitățile în masă comise în Nigeria

A luat Comisia cunoștință de atrocitățile în masă care au avut loc în Statul Plateau din Nigeria, cele mai recente acte fiind comise la 19 ianuarie și 7 martie 2010?

Este conștientă Comisia de faptul că aceste atrocități nu constituie incidente izolate, ci se înscriu în ciclul continuu al violențelor care opun diversele grupuri etnice și religioase din centrul Nigeriei?

Este Comisia la curent în legătură cu informațiile potrivit cărora autoritățile locale au fost implicate sporadic în aceste violențe și se limitează adesea la a acționa din postura de observator pasiv?

Va îndemna Comisia guvernul și autoritățile centrale nigeriene să-și intensifice eforturile pentru a pune capăt ciclului de violențe dintre grupurile etnice și religioase din centrul Nigeriei, instituind un climat mai sigur pentru comunitățile aflate în pericol, inclusiv cele din zonele rurale, deferindu-i justiției pe autorii atrocităților, abordând cauzele reale ale violenței sectare, inclusiv discriminarea socială, economică și politică a anumitor grupuri populaționale?

Răspuns

(RO) Comisia a luat măsuri pentru a oferi un răspuns imediat la recente izbucniri de violență din Jos și din împrejurimi, în cursul lunilor ianuarie și martie 2010. De îndată ce au apărut veștile despre conflicte, serviciile Comisiei responsabile cu ajutorul pentru dezvoltare și ajutorul umanitar au fost în legătură cu Crucea Roșie Internațională din Nigeria și cu alte agenții locale. Aceste agenții au putut confirma faptul că nevoile umanitare ale majorității victimelor au fost satisfăcute și că spitalele au putut face față fluxului de victime.

Revenirea Nigeriei la democrație în 1999 a adus îmbunătățiri ale drepturilor omului, dar și o creștere a tensiunilor și a conflictelor violente, în special în statele centrale. În ultimii zece ani, conflictele violente au provocat moartea a peste 14 000 de oameni în Nigeria și au lăsat peste trei milioane de persoane strămutate în interiorul țării. Violența este provocată de o multitudine de factori, inclusiv de grupuri etnoligvistice concurente și de concurența pentru acces la resurse. Adesea, diferențele religioase alimentează diferențele existente care duc la conflicte mai mari. Măsurile luate de UE în Nigeria îmbină eforturile diplomatice imediate cu cooperarea pentru dezvoltare pe termen lung.

UE a fost printre primii parteneri internaționali ai Nigeriei care a făcut publice părerile sale privind violența care a izbucnit în Jos. În ianuarie 2010, Înaltul Reprezentant pentru afacerile externe și politica de securitate și vicepreședinta a Comisiei, Baroneasa Ashton, a emis o declarație în comun cu Secretarul de Stat al SUA, Hillary Clinton, Ministrul de Externe al Marii Britanii, David Miliband, și Ministrul de Externe al Franței,

⁽²⁹⁾ Directiva 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase, JO L 10, 14.1.1997.

Bernard Kouchner, în care își exprimau regretul sincer față de violența și tragicele pierderi de vieți din Jos. Declarația a solicitat tuturor părților să practice reținerea și să caute mijloace pașnice de soluționare a divergențelor. De asemenea, aceasta a solicitat guvernului federal să aducă autorii actelor de violență în fața justiției și să susțină dialogul interetnic și interreligios.

Alte declarații din partea UE cu privire la Nigeria au fost emise în februarie și martie 2010, făcând apel la stabilitate și subliniind importanța statului de drept, a guvernării responsabile și a promovării asumării răspunderii. În martie 2010, Delegația UE la Abuja a condus un demers diplomatic cu Ministrul de Externe al Nigeriei, pentru a transmite condamnarea celor mai recente izbucniri de violență în satele din împrejurimile Jos.

În ceea ce privește conflictele din Jos din ianuarie și martie 2010, armata a jucat un rol important prin intervenția sa pentru a aduce situația sub control și pentru a preveni răspândirea violenței. Cu toate acestea, au existat raportări privind ucideri extrajudiciare înfăptuite de armată și de poliție de asemenea. Până acum nu există nicio confirmare independentă, verificabilă privind numărul de morți și de persoane strămutate ca urmare a conflictelor din ianuarie și martie 2010 și nici privind afirmațiile legate de rolul armatei.

După cum știe onorabilul deputat, conflictul intercomunal din Jos a fost un eveniment obișnuit: confruntări majore au avut loc în 2001, 2004 și 2008. Evenimentul din 2008 a dus la un număr deosebit de mare de victime, în urma căruia Guvernul statului Plateau a inițiat o anchetă. În noiembrie 2009, guvernul federal a inițiat o anchetă la nivel federal. Concluziile anchetei la nivel de stat nu au fost prezentate, iar ancheta guvernului federal nu a fost încă finalizată. UE a solicitat guvernului federal din Nigeria să asigure o anchetă a cauzelor celor mai recente violențe, precum și să îi aducă în fața justiției pe autorii actelor de violență.

În temeiul Fondului european de dezvoltare (FED), UE susține cooperarea pentru dezvoltare în țările din Africa, zona Caraibelor și Pacific (ACP), inclusiv Nigeria. Cele două sectoare de maximă importanță pentru sprijin din Nigeria, în cadrul programului de cooperare, sunt pacea și securitatea, precum și guvernarea și drepturile omului.

UE promovează în mod activ pacea și securitatea prin dialogul său politic cu Nigeria în temeiul articolului 8 din Acordul de la Cotonou revizuit, în care politicile de sprijin pentru pace joacă un rol predominant. UE acordă o importanță deosebită drepturilor la libertatea religioasă, confesională și de exprimare în dialogurile sale cu țările terțe. Libertatea de gândire, de conștiință, de religie și de confesiune este unul dintre drepturile fundamentale ale omului și ca atare este consacrat într-o serie de instrumente internaționale. În temeiul articolului 8 din Acordul de la Cotonou, UE se angajează în dialog politic constant cu Nigeria privind drepturile omului și principiile democratice, inclusiv discriminarea etnică, religioasă și rasială.

*

* *